TAMIL-MALAYALAM LEXICOGRAPHY

PROCEEDINGS OF THE SEMINAR

held on 23rd and 24th February 2000

Chief Editor

K. NACHIMUTHU

Editors

L. GLORIA SUNDRAMATHY

C. SUBRAMANIA PILLAI

KANCHANA

Department of Tamil
University of Kerala, Kariavattom-695 581
Thiruvananthapuram
2000

TAMIL-MALAYALAM LEXICOGRAPHY

PROCEEDINGS OF THE SEMINAR

held on 23rd and 24th February 2000

Chief Editor

K. NACHIMUTHU

Editors

L. GLORIA SUNDRAMATHY

C. SUBRAMANIA PILLAI

KANCHANA

Department of Tamil
University of Kerala, Kariavattom-695 581
Thiruvananthapuram
2000

TAMIL-MALAYALAM LEXICOGRAPHY

First Edition : November 2000

Rights Reserved

ISBN No:

Printed at:
TACS Computers
Fort, Thiruvananthapuram
☎464706

CONTENTS

Preface

1. Seminar on Tamil Malayalam Lexicography– Introductory Remarks — *K.Nachimuthu* — *1-9*

2. Tamil –Malayalam and Malayalam-Tamil Bilingual Dictionaries-(Abstract of the Key note Address) — *B.C.Balakrishnan* — *10-11*

3. Recent Developments in Tamil Lexicography — *P.R.Subramanian* — *12-22*

4. Synonymous Pairs of Loan words and Native Words: Lexicological Implications- — *T. B. Venugopalapanikker* — 23-26

5. Tamil Monolingual Dictionaries: Problems and practices-. — *P.Mathaiyan* — *27-38*

6. Collocational and Selectional Restrictions and Meaning Discrimination in a Malayalam-Tamil Dictionary — *G. Balasubramanian* — 39-44

7. Technical Dictionaries in Tamil — *Rm..Sundaram* — *45-52*

8. Technical Dictionaries in Malayalam — *Vilakkudy Rajendran* — *53-56*

9. Special Dictionaries in Tamil — *M. Sadasivam* — *57-63*

10. മലയാളഭാഷയ്ക്ക് ഒരു തിസോറസ് (Thesaurus Making in Malayalam) — *Col.N.B.Nayar* — *64-103*

11. சங்க இலக்கிய உவமை அகராதி (A Dictionary of Similes in Sangam Literature) — *L. Gloria Sundramathy* — 104-120

12. Thesaurus Making in Tamil — *V Gnanasundaram and G Sankaranarayanan* — *121-132*

13. Dictionaries and Translation
Prema Nandakumar *133-139*

14. Dictionaries and Translation with special
reference to Malayalam- Tamil
Sirpi Balasubramaniam *140-145*

15. വിവർത്തനവും നിഘണ്ടു നിർമ്മാണവും :
തമിഴിൽനിന്ന് മലയാളത്തിലേയ്ക്കുള്ള പ്രശ്നങ്ങൾ
(Translation and Lexicography :
The Problems from Tamil to Malayalam)
Mathew Philip *146-154*

16. *தமிழ் நூல் சொல்லடைவுகள் –மதிப்பீடும் மேம்பாட்டிற்குச்
சில கருத்துரைகளும* *கி.நாச்சிமுத்து* *155-176*

17. An evaluation of the word indices (index
verborum) from the Lexicographic point of
view and suggestions for improvement
K. Nachimuthu *177-186*

18. கேரளப்பல்கலைக்கழகத் தமிழ்த்துறையில் தயாரிக்கப்பெற்ற
சொல்லடைவுகள்: ஒரு பார்வை
(Word Indices prepared in the Department of
Tamil University of Kerala – A Survey)
C. Subramonia Pillai *187-222*

19. சூடாமணி நிகண்டில் அகராதியியல் உத்திகள்
(Lexicographic techniques in Cudamani Nighandu)
C. Sarada *223-234*

20. Valedictory Address
P. R. Subramaniam *235-237*

21. தமிழ் மலையாளம் அகராதியியல்
கருத்தரங்கு-அறிக்கை(Seminar on
Tamil Malayalam Lexicography- A Report)
சி. சுப்பிரமணியபிள்ளை *238-241*

22. List of Participants 242-243

PREFACE

The following is the proceedings of the two day Seminar on Tamil Malayalam Lexicography held on February 23rd –24th under the auspices of the Department of Tamil, University of Kerala ,Kariavattom ,Thiruvananthapuram.A few papers could not be included due to the delay in getting copies of them.

I take this opportunity to thank the authorities of the University of Kerala especially the former Vice Chancellor Dr.N.Babu and the Members of the Syndicate for the encouragement and support we received in conducting the seminar and publishing them in a book form.

I also place on record the continued patronage we receive in our academic endeavours from the present Vice-Chancellor Dr. B. Ekbal and the members of the Syndicate and thank them for the same.

I express my indebtedness to all the distinguished scholars, who participated in the seminar with their valuable papers.

Finally I place on record my warm feeling of gratitude to the staff, research scholars and students of the Department for their co-operation and help in organizing the seminar and publishing the Seminar papers in a book form.

Special thanks are due to Mr.S.Kumar and Miss.T.Aji Research scholars of the department for attending to the press and proof correction works.

The seminar was a great stimulus for us and we hope that the publication of the proceedings will be useful for making a blueprint for action which will yield tangible results in the future.

Kariavattom,
30.06.2000

K.Nachimuthu

Seminar on Tamil Malayalam Lexicography
February 23rd –24th 2000

INTRODUCTORY REMARKS

K.Nachimuthu

Introduction

Tamil and Malayalam which separated themselves around c.10A.D.are the closely related among Dravidian family of languages. Since the time of separation of the two languages is comparatively recent, the area of commonness is more and the speakers of these two languages enjoy mutual intelligibility to a considerably high degree, in spite of the divergence in the recent developments in these languages. (That was why the medieval foreign travelers to South India could not distinguish these two languages and very often called them as Malabaric Language with out distinguishing them as two different languages.)

In spite of the closeness and other similarities among the speakers of Tamil and Malayalam there is a general ignorance about each other-about their shared literary past and the present developments except a vague folklore. The excessive dependence on a link language like Sanskrit in early times and English in modern times and the absence of a strong intellectual tradition of comparative outlook and the mutual interaction in the language and literary studies are the reasons for this state of affairs. When discussing the poor development of comparative literature in India Dr.K.Ayyappa Panicker bemoans:

"The general ignorance of neighboring literature in India is so deep that any attempt at national integration at the political level is bound to fail for want of basic framework of shared literary experiences. "The nature and scope of Comparative Study in Southern Indian Literature" *Research Papers* (Journal of the Dept.of Tamil,University of Kerala) Vol XIV(1984-5)pp.47

Owing to the absence of intellectual interaction between our languages the basic aids in language learning such as bilingual dictionaries, grammars, readers, guides etc. are almost non-existent. Learning of each other's language by Malayalam and Tamil scholars would have created such materials.

Dr.A.Dhamotharan in his *Bibliography of Tamil Dictionaries* (1978) makes an important observation about this woeful state of affairs (Introduction p.80:)

"There are no standard Dictionaries relating Tamil to other Indian languages in general and Dravidian languages in particular, whereas multilingual dictionaries relating Tamil to several European languages have increased in number."

Tamil and Malayalam appear in a few multilingual dictionaries published earlier:

358 Leela Devi, R.(ed.) ***Vidyartti mittiram Chathur Bhasha Nighantu***.[A Companion to Students Four language Dictionary], Kottayam ,The Vidyarthi Mitram Press and Book Depot,1975.IV,428 pp.[A Dictionary of English-Malayalam-Hindi-Tamil in Malayalam Script]

475 Rangaswamy Row,P.S. ***The linguist's self-instructor***, Madras,Society for Promoting Christian Knowledge,1900.II,101 pp.[A Vocabulary of Telugu,Kannada, Malayalam, Marathi,Tamil and English in Telugu Characters]

477 ***Sad Bhasa Manjari***[A vocabulary of Six lanaguage viz.,Telugu, Tamil, Kannada, Malayalam,Hindi and English in Telugu Script.] ,Madras,V.Ramaswamy Sastrulu and Sons,1937.II,259 pp.

(see also the entries no 481-483 in Dhamotharan's *Bibliography of Tamil Dictionaries*)

Tamil and Malayalam-Comparative studies in the Department of Tamil

The need for more mutual interaction between Tamil and Malayalam language and literature is keenly felt in various quarters.

Many individual writers and scholars have done their mite by bringing out translation of various works. The work by the Sahitya Akademi in the field of modern literature is noteworthy. At the University level Prof.M.Elayâperumal has brought out translations of grammatical works from Tamil to Malayalam and from Malayalam to Tamil facilitating comparative studies. **Prof.M.Elayaperumal had also prepared a Tamil-Malayalam and Malayalam-Tamil Dictionaries of reasonable dimension but unfortunately they have not seen the light of day.** Dr.S.K.Nayar of the Madras University translated Kambaramayanam from Tamil to Malayalam.Similar attempts by individual scholars are many.

The Department of Tamil in the University of Kerala is focussing its attention in this field in a more diversified manner. Translating works from Malaylam and introducing them to the Tamil audience, comparing authors and works of Tamil and Malayalam are the important works being done here in the Department. Of late the students of M.Phil are made to translate Malayalam works into Tamil and to prepare bilingual glossaries for these works as part of their dissertation work. In this way over a few years we are able to build up a modest database towards the preparation of bilingual dictionaries. From this year we are offering the study of Malayalam language and literature as an elective paper for M.A.students. We hope that it will go a long way to create substantial interest in comparative literature and language studies including the art of bilingual dictionary making.

The background and scope of the seminar

Since the inception of the Department in 1944 we are in the forefront of the preparation of word indices and glossaries for classical and other texts. The efforts started by Prof.S.Vaiyapuri Pillai to prepare a data base for making a historical dictionary was later enlarged on a scientific basis by Prof.V.I.Subramoniam.Under his able guidance indices for many texts were prepared and descriptive grammars written for prepring a historical grammar of Tamil language. The Department has published the word indices for the classical texts like *PuRanaanuuRu* (Prof.V.I.Subramonian-1962) *AkanaanuuRu*

(Dr.S.V.Subramanian-1972),*AinkuRunuuRu* (Dr.Elayaperumal-1974) *KuRuntokai* (S.R.Krishnambal-1974). Dr.S.V.Subramanian has published the *Grammar of Cilappatikaram with Index* (1968). There are many unpublished dissertations of word indices of various texts belonging to different periods. For MA students preparation of indices of texts and study of it on the five fold grammatical aspects (*aintilakkanam*) is compulsory. And now we have the largest number of such indices making it one of the largest database for making a historical dictionary of Tamil, which is one of the long-term goals of the Department. They are in the form dissertations and efforts should be made to put them on the computer for easy retrieval and use.

In the background of our long experience in the field of word indices and our present focus on the preparation of bilingual dictionaries we are hosting the seminar to take stock of the situation and draw guidelines for the project. About two dozen leading lexicographers, linguists, and scholars of Tamil and Malayalam will discuss among other things the preparation of bilingual dictionaries from Tamil to Malayalam and from Malayalam to Tamil in six business sessions besides in the inaugural and valedictory ceremonies. The following are the business sessions:

Session I	**Recent Trends in Tamil and Malayalam Lexicography Survey**
Session II	**Tamil-Malayalam Dictionary Making; Problems and Practices.**
Session III	**Malayalam-Tamil Dictionary Making: Problems and Solutions**
Session IV	**Preparing Special Dictionaries**
Session V	**Dictionaries and Translation**
Session VI	**Traditional Nighantus,Word Indices, Concordances etc.**

Problems to be discussed:The advantages and challenges

Making a bilingual Dictionary between Tamil and Malayalam is relatively easier. There are lot common vocabulary in the form of cognates, common words and borrowings from Sanskrit. Sometimes their phonetic or morphological form may be slightly different. Ex.*kaTTu ~keTTu kATci~ kazcca, vaLarcci ~valarccai, vignAnam ~vinnanAm, Taar, taar* etc.But the phonetic or morphological similarity may be deceptive and at the meaning level they may be different. Ex. *vaLam* ",richness, prosperity" (Tamil), "manure, fertilizer"(Malayalam), *kazi*"to pass urine etc."(Tamil),"to eat"(Malayalam) *etc. taa,*"to give"(Tamil) "to give "(with reference to first and second person)(Malayalam) *koTu* "to give"(Tamil) "to give "(with reference to third person)(Malayalam) , *vivacAyam*" agriculture" Tamil) "industry"(Malayalam), *avacaram*"hurry"(Tamil), "chance/ occasion/ opportunity" (Malayalam).There is also the problem of style due to the diglossic situation in Tamil. See for example the usage of *alla* 'not so or not as stated'(*tat anniyam* -copulative),*illai* 'be not' (existential, locative and copulative- *tat abhavam*),*caa*'to die' and *mari*' to die' etc. The spoken variety of Tamil is more closer to Malayalam and the written variety is much more different .In Malayalam elevated style prefers Sanskrit forms in the form of *tatsama* but Tamil shuns such words and prefers pure Tamil forms. And also there are pronunciation differences. Malayalam retains the pure Dravidian phonetic structure but spoken variety of Tamil is not phonetically uniform and there are marked differences in the phonetic realization of certain phonemes(*dental and alveolar n*).See also the preassimilated form *naalppatu naaRptu*.At the morphological level the verbal conjugation is not similar in certain forms. Ex. *pukazntu~ pukaztti, maNantu maNattu*).

The format and size of the dictionary etc. are to be worked out. To begin with a dictionary of the modern variety of language based on creative literature and newspaper language is preferable. For Tamil – Malayalam a dictionary of *Crea's Tarkalat Tamil Akarati* type may be ideal. For Malayalam-Tamil also a similar one is preferable.

The uses of Tamil-Malayalam bilingual dictionaries

Bilingual dictionaries are useful for teachers and students and for translators and interpreters. Its use for laymen is enormous. They build bridges between cultures. Prof.Elayaperumal has shown in one of his articles how the Malayalam dictionaries are useful for still another area of understanding old Tamil texts and redefine the meanings of certain glosses. ('Tolkaappiyamum Malayalamum,'*Ayvukkoovai* vol.3 (1971) pp.203-208 and also in *Porul Puthithu*,ed.Ira.Ilavarasu and A.A.Manavalan,I.I.T.S.1998,Chennai)

The commentators give the gloss for *aaTu* in the phrasal compound *aaTamai* as" to swing'and for *amai* as "bamboo' i.e. "swinging bamboo" for the whole compound. But Malayalam dictionaries give the meaning 'less than one year old tender bambo' or *vamsaankuram* on the basis of a discussion in *Leelatilakam* and other similar usages(*aaTTaam muLai aaNTaam muLa*).That means discovering old Tamil meaning from Malayalam dictionary is another possibility. I shall give another example from my study.In *Cilappatikaram* the word *ciRumakaL (30:52)* is used in the sense of 'grand daughter'but has not been identified by the early commentators. These are some of the sidelights one gets when one looks at the problem. I hope these and other substantive issues will come up for close scrutiny by the eminent scholars assembled here in the two-day deliberations.

An Exihibition of word indices,concordances and other related materials prepared and published in the Department of Tamil is being organized as part of the seminar. It is hoped that the seminar will focus attention on the preparation of bilingual dictionaries from Tamil to Malayalam and from Malayalam to Tamil and give great impetus to the efforts in this direction.

Now it is my pleasant duty to extend a formal welcome to the distinguished guests who have come here. Dr.N.Babu, our revered Vice chancellor has been a source of strength and encouragement for us. He has been showing keen interest in the activities of our department and supports us in all possible ways. It would not have possible for us with out the financial support of our University to host this seminar.

We are thankful to the Kerala University. On behalf of the Department and all the delegates and others who have gathered here and on my own behalf I extend a hearty welcome to you sir,our revered Vice chancellor of Kerala University.

Dr.B.C.Balakrishnan,Former Chief Editor of Malayalam Lexicon is here inspite of his illness. He is one of the doyens of Lexicography in India. Lexicography especially the subject of the seminar is dear to his heart. He is our well wisher and his presence has enhanced the quality of the Seminar. He will deliver the inaugural Key note address. On behalf of my colleagues and all of you here I warmly welcome you , Sir.

Dr.K.Sasikumar is our only academic colleague who is a member of the Syndicate.He has come to felicitate us. We are looking forward to him for all the support and understanding to find solutions to our problems. We hope he will make our voices heard in the policy making body of the University. On behalf of the faculty and all of you here I have great pleasure in welcoming you sir,Dr.K.Sasikumar.

Dr.G.K.Panikker, Professor and Head of the Department of Linguistics is my teacher .We always treat him as member of our Department due the historical reasons. He is officially retiring from the beginning of next month. We will definitely miss his mature advice and guidance. We are happy to have him today to receive his blessings. On behalf of the Department and on my own behalf I extend a warm welcome to you Sir.

Dr.N.R.Gopinatha Pillai, Professor and Head of the Department of Malayalam has come here to felicitate us. He is our senior colleague and supports in all possible manner. It is my pleasant duty to propose a hearty welcome to you Sir.

Dr.T.Devarajan, Professor and Head of the Dept.of Sanskrit is a very good friend of us.He has agreed to speak in the inaugural session. I extend a warm welcome to you Dr.T.Devarajan.

Now it is my turn to formally introduce and welcome the distinguished delegates who have honored us by their presence here. I will be failing if I don't record my sense of happiness and gratitude

to Dr.P.R.Subramanian and Dr.Rm.Sundaram,former students of the Department who have come to attend the seminar. Dr.P.R.Subramanian who received his Ph.D.from our Dept.under the guidance of Prof.V.I.Subramoniam has worked in Germany for many years .He is a devout and dedicated lexicographer. He is the chief editor of the *CreA's Modern Tamil Dictionary* and *Modern Tamil Idioms Dictionary* two landmark publications in Indian Lexicology. He is my friend philosopher and guide.Dr.Rm.Sundaram, who worked in Poland as my distant predecessor is now retired from the Tamil University as the Professor and Head of Scientific Tamil and Tamil Development. He is the leading force behind the Scientific Tamil movement in Tamil and is hosting the Annual Scientific Tamil Conference here in a few days. Dr.Sirpi Balasubramanian,former Professor and Head of the Department of Tamil and one of the leading poets in Tamil and needs no introduction. He is a translator of Malayalam works into Tamil and in a few days he is going to be felicitated for his recent translation of Perumpadavam Sreedharan's novel *Oru Sangeerthanam Pola*.Dr.K.Balasubramanian Professor and Head of the Department of Linguistics, Annamalai University is a leading exponent of lexicography. Dr.M.Sadasivam who is a pioneer in Tamil lexicography has compiled many dictionaries in Tamil and is attending the seminar as our guest.Col.N.B.Nayar,former Director of Survey of India and Surveyor General in Nigeria is an Engineer turned Lexicographer. I hope his innovative work on thesaurus will be well received. Dr.G.Sankaranarayanan from C.I.I.L will present a paper on thesaurus making in Tamil written jointly with his colleague Dr.Gnansundaram. His is a late paper.Dr.Venugopala Panicker,a leading linguist and his colleague Dr.G.Balasubramanian are from Calicut.Dr.Chithiraputhiran and Dr.Mathaiyan are young lexicographers from Tamil University ,Thanjavur.Dr.P.Venugopal,Editor of Malayalam Lexicon and his colleague Dr.Subhash are from our University.Dr.Vilakkudy Rajendran ,Sr.Research officer from State Institue of Languages and Dr.Mathew Philip from Kattappana will present papers pertaining to Malayalam lexicography.Dr.L.Gloria sundramathy,Dr.C.Subramania Pillai are my colleagues in the Department .Dr.C.Sarada is our student.I welcome all of them.Dr.Prema Nandakumar and Dr.E.Sundaramoorthy and

Dr.P.Somasekharan Nair could not come due unexpected developments.

Last but not least I welcome all the teachers and students from our own department, sister departments and other local institutions. Once again I welcome you all who have taken pains to attend the seminar.

Before I conclude I request the Vice Chancellor and the member of the Syndicate to help us to expand the facilities in the department for undertaking the dictionary project. We are in need of additional rooms to house the project and also for the staff and library. We are in need of computer facility for feeding the corpus of lexicographic material for easy retrieval and use. If the vacant teaching posts are filled up our staff can find a little reprieve from the CSS workload to devote their time for this type of research activities. These are some of the prerequisites for undertaking a project on bilingual dictionary making with the aid from outside agencies. We hope the University will come to our help in realizing our dreams. Once again I welcome you all. Thank you.

Tamil - Malayalam & Malayalam - Tamil Bilingual Dictionaries

(Abstract of the Keynote Address)

B. C. Balakrishnan

"Lexicography is the art of analysing the socio-cultural behaviour of a community and interpreting it using the speech habits of the same community or some other community".

Sum total of the speech habits is generally known as language. The first part of the above definition implies that language represents, the social and cultural wealth of a community, which is the product of evolution through ages. It contains the interaction between the members of the community, the influence of the geo-physical and socio-political environs on individuals and also the interaction of the community with other communities. It also represents the actions and interactions of individual souls - i.e thought processes - which in many cases may influence the community as a whole, and in some cases, all the communities of the world.

The second part of the definition implies that the results of lexicographic analysis can be collated in the same language or in some other language. If the structural components of a language are interpreted using other components of the same language, we call such works monolingual dictionaries. If the interpretation uses the components of some other language, such works are known as bilingual dictionaries.

The processing methods involved in monolingual and bilingual lexicography are different. Our present discussion is about Tamil-Malayalam and Malayalam-Tamil bilingual dictionaries.

Lexicographic processing is easy in Malayalam-Tamil or Tamil-Malayalam dictionaries for the following reasons:

1. These two languages are genetically related.
2. They are spoken in geo-physically contiguous areas. As communities are geo-physically conditioned, langauges also are rooted on geo-physical environs.
3. Historical evolution of the speakers of Tamil and Malayalam are related.
4. Syntax and morphology of both the languages are similar, even if they are not identical.
5. Action words and productive morphs are almost the same.
6. Phonological pattern is the same (with the exception of re-structuring which happened in Malayalam)
7. Phonological dissimilarities are predictable in most cases.
8. Both the languages accepted loan words from the same donor languages.
9. Mutual intelligibility is not totally absent between these two languages.

Tamilians and Malayalees being good neighbours, one would expect good Malayalam-Tamil and Tamil-Malayalam dictionaries. Unfortunately we don't have any. An educated Malayalam or Tamilian knows more about English or French or German literature and arts than what he knows about his neighbouring language.

We have to bridge the gap that exists. One of the most efficient and primary steps is making bilingual dictionaries.

I do hope and pray that the present seminar will take a firm forward step in this very urgent matter. I had made attempts which failed. Now I see a new generation before me. I wish them success.

Recent developments in Tamil Lexicography

P. R. Subramanian

The attitude of the dictionary makers, I believe, will have a direct bearing on the quality of the dictionary. If they consider the dictionary merely as a book that lists words in alphabetic order and provides their meaning, then it will be the flattest view. Such a flat view will never inspire anyone - will damper the sprit of the maker and the users - and also undermines the role of dictionaries in the society. On the other hand, if the dictionary makers take the view that the dictionary (they are planning) as a valuable document of the language and to some extent, culture as for as the lexicons reveal, than it will lit up every nook and cranny of the lexicons of the language.

Advocating a valuable - language - document attitude does not mean that every entry word should be packed with maximum information of language in the *minimum* space available to each one. This attitude is necessary to alert the dictionary writers to take note of any change in any aspect of the language, that will go otherwise Unnoticed. But we hear a slightly on, different view from, Alan Walker Read, the distinguished English lexicography and the former President of the Dictionary Society of North America. He says:

"It is much better that we should be alert observers of the usage around us and go to dictionaries merely as a source of information. But in spite of this reduction of the role of dictionaries, much can still be said role in their favour"

Even admitting the pronouncement that dictionaries are "merely as a source of information", the attitude is essential to pool the relevant information. The point is that the attitude will make the lexicographers to tune themselves up to perceive the rhythm of the language or "be alert observers of the usage" as Alan Walker Road put it.

Tamil lexicographic scene: 1. Reprints

Not many dictionaries are produced in such a motivated sprit. We know some "new" dictionaries are nothing but "old wincs in new bottles". Leaving aside the metaphor, in plan language it means: dictionaries are easily produced, taking everything from other dictionaries. To some of the new dictionaries, the published dictionaries are the primary source. Except a few cosmetic changes, the "new" dictionaries are anything but "new". I prefer to call them as "false dictionaries", 'false' in the sense of 'not genuine'.

Like the music lovers, the Tamil dictionary users can have 'oldies', if they want. Yes of late there is a sudden sprit of reprinting activities in the Tamil lexicographic scene. The dictionary market is now flooded with reprints of good old monolingual and bilingual dictionaries. Some of them are more than one hundred years old ; some of them have crossed half a century. A question can be raised in this regard; Which kind of dictionaries can be reprinted or reissued without revision and for how long?

The life of dictionaries

The signal we receive from the English lexicographic scene is clear. Let us take two English dictionaries; first, the scholarly Oxford English Dictionary (OED) on Historical principles. It first appeared in 1928 in 10 Volumes; in 1933, reissued in 12 volumes with one-volume Supplement.

Then the four-volume Supplement by R.W. Burchfied was produced (1972 - 86) as a Reviewer put it, "as far possible along the lines of the original: a Supplement should supplement, and this what it did". Burchfield presented the new material "packaged in the old way (even down to providing pronunciations of new words in an outmoded phonetic script".)

In 1989, the second edition of the *OED* published in *20 volumes* which incorporate all the Supplements but "woven into the original dictionary so as to produce a single, seamless whole". The OED is now available on CD. The Reviewer hails it in this way: "The existence of the dictionary in electronic form is of the greatest consequence to scholars of English... who... gain access to the

corpus of material in ways and at speeds undreamed of in the past"

The above sketch of the OED proves the point that scholarly-academic dictionaries can have a long life with Supplements as nourishment. After a considerable publications of Supplements, a revised edition incorporating all the Supplements will be the logical out come. The digitalised form of the OED now makes it possible to take up a complete revision.

On the other hand, A.S. Hornby's dictionary that focused on the contemporary variety of English tells a different story. It first came out in 1948 and has been reissued 12 times; the second edition was in 1963 which has seen 19 impressions; the third edition of 1974 has seen 28 impressions; the fourth edition of 1989 went on with 50 impressions; the fifth edition came out in 1996 and we are yet to see how many impressions have been made before another revised edition comes out.

If we compare this with the Tamil lexicographic scene, the signal we get partially clear, partially confusing. One can understand the reprint of the Tamil lexicon of the University of Madras, since the 6 volume (1924-36) plus one Supplement (1939) set still proves its worth for they contain lexical items from diachronic sources of the language. Seventy five years passed since the publication of the first part of the first volume of the T L. And the interval between the publication of the Supplement have never been in corporated in to the main volumes. But most important than this is that the corrections the editorial team itself provided as "corrigenda" after the completion of the work attached to the last volume have been left out in the subsequent reprints. Hence there is no doubt the TL needs revision in all its department-right from the macro level down the micro structure.

Having said that, I rush to add that in revising the TL the scholarly input of the earlier scholars should be respected and changes have to be made purely on sound linguistic and lexicographic ground. The revision should bring in the best of historical, comparative and dialect studies that have been done in and outside of Tamil Nadu. If we cannot contribute towards that goal, it is better to leave the TL as it is; let it be a historical monument in the history of Tamil lexicography. Why I say this is the past and present

attempts to revise the TL are far from encouraging. In view of that a reprint is better than a revision.

From the TL, I turn my attention to 'Winslow.

One wonder why the 138 years old Winslow's Tamil-English dictionary is being frequently reprinted. It is inadequate for classical and medieval Tamil for the reason that many texts had been published after it. Also, it goes without saying that it can be of very little use to modern Tamil. In spite of it, the dictionary is freely available on the market.

The underlying assumption of the Tamil users of such good old dictionaries seem to be:

1. dictionaries are to be consulted for difficult or hard words of the past and these dictionaries contain plenty of them.
2. the language has not changed much, even if there are changes, the lexical items of the modern Tamil are known to everyone, so their absence make no difference.

But this outlook is gradually changing. Certain segments of the users are now more discriminatory and lexically literature.

What is new in Tamil lexicography

In the title "Recent developments in Tamil lexicography", the word 'recent' begs a delimiter. How recent is recent? or how far we can go in the past that will be considered 'recent'? A twenty year period will be recent enough to follow the developments. Limiting the period for twenty years is, though arbitrary, is based on the assumption that any dictionary planned in the Eightees should have either been completed if it is a one volume dictionary published in parts, if it is multi-volume, at least at the end of the last century.

Looking at this way, then 'recent' can be taken a period of 20 years, i.e. 1980 to 1999.

And the second word 'development' : it can be viewed in two ways. Whether important or significant developments in International lexicography has had any impact on Tamil lexicography or not is one way of looking at it. The other way is the direction and goals

of the published dictionaries inferable from them, if not started clearly in them.

So many starting points is published dictionaries, not all dictionaries published in the span of 20 years, but only those dictionaries that show some serious attitude in the production.

In my brief survey of and comments on published dictionaries, I intend to focus on language dictionaries first, and on science dictionaries or glossaries second.

Language dictionaries

The dictionaries of the 20th century entered a phase which was characterised by two features; first, sources for words were diachronic, a continuation of the nikantu tradition. Second words were strictly alphabetical a departure from the nikantu tradition. This phase still continues and dictionaries are being produced having words from diachronic sources. But the Tamil lexicography is also acquiring a new dimension, taking into account the altogether *different needs of the society*; the synchronic aspect of the language, i.e. the contemporary language comes into sharp focus.

At present in Tamil Nadu, two dictionaries are in the making *and both are drawing words from diachronic* sources. One of the monolingual academic dictionary of the Tamil University, titled 'Perum Collakaraati' , a name trying to capture the voluminous of the dictionary, which is a loan translation of the English title "Grater Tamil Lexicon" which also emphasizes the size. So far three volumes have come out. The other dictionary is the one supported by the Government of Tamil Nadu, which is making the claim that it is an etymological dictionary. *It is titled 'Centamil corpirappiyal akaraati'*, a name sounding a bit prescriptive because of the word 'Centamil'. So far three parts of the first volume have been published.

Briefly I am going to comment on them; *I need some frame* work to do this.

As early as in 1970, Ashok R. Kelkar put forth three questions *to test the value* of a dictionary in his thoughtful paper "*The Anatomy* of a Dictionary".

They are :

1. What are the types of queries that the dictionary proposes to answer?
2. Does it supply information that is the best available to date and does it do so lucidly and relevantly?
3. Does it help the reader to retrieve this information with the minimum trouble? How accessible does its arrangement make it?

These questions will serve as a measure to gauge the upward movement of a dictionary in a scale of value.

Perum collakaraati

First, the Perum collakaraati (here after PCA) of the Tamil University. My one line comment on this is: it is rich on citations but poor *on all other aspects. The team has cast the net widely to* gather citations from literary texts. If a word is old and got attestations in texts, PCA provides citations to the points of saturation. Take for example the word 'aal' (=banyan tree), we find 11 citations beginning with Puranaanuuru of Sangam text ending with Aivar ammaanai of folk ballad. In this respect, PCA offers valuable evidence as to the antiquity and ancestry of the word which *is lacking in the Tamil Lexicon of the Madras University. In this* particular case, for 'aal', TL cites Naalaayira Tivya Pirapantam which is much later to Sangam texts.

If we use PCA judiciously along with the TL we get a good reward. As far as citations are concerned, PCA compliments the TL in three ways:

a) supplies earlier citations (as in the case of 'aal')

b) provides citations where there is none

(See utanee (= immediately.) while there is no citation in the TL, PCA comes up with 6, the earliest from Kamban's Ramayana)

c) replaces nikantu cited (See utaivaal (= sword) PCA citates Cilappatikaram which replaces the

Tivaakaram cited in the TL; Cilappatikaaram is definitely 500 years older than the nikantu).

This is the positive contribution of PCA and it satisfies partially Kelkar's question "Does it supply information". Yes it does; but in the age of computers any number of texts can be subjected to any number of information retrieval system. Since I served in the team of PCA, in its formative years, I know how the citation bank has been created. The team resorted to the traditional method: reading and excerpting. In fact one does not know how large the citation bank is. We hear from western lexicographic circle that 100 million word corpus is now very common for contemporary English. Compared to this, what we have done is so small a measure, what is to be done is enormous in quantity.

As I said earlier the PCA is strong on citational evidences but weak on other departments. The weakest in the treatment of polysemy and homonymy. To cite one example: the word 'ari' is treated as homonymy 69 times! 1 to 10 as verbs and the rest are nouns. A comparison with the TL is at once interesting and educative. There are only 8 entries for 'are', out of which 3 as verbs. Again 3 entries are shown as Sanskrit. On what ground or evidence the PCA multiplied the hormonymy is a mystery. Dictionaries like the PCA which covers a large period in the history of the language cannot set up homonymy just on the ground of unrelated meaning. They have to map out the sense relations and group them carefully. This is not done in the PCA, and it resulted in over differentiation .

Centamil corpirappiyal akaraati

The several grammatical treatises, esp. the treatise Tolkaappiyam, have made deep inroads in the minds of the traditional Tamil scholars. They think the Tamil language can best be analysed with the native wisdom exemplified in treatises like Tolkaappiyam. The Centamil corpirappiyal akaraati (here after: CCA) is an etymological dictionary produces by the advocates of the native wisdom. No one is going to say anything against the native wisdom, if that wisdom is objectively formulated. In the absence of it, it is difficult to follow. This is what happens, in the CCA. You are enlightened in a few cases, disappointed in some, and challenged by the confrontational attitude.

When 'aal' (= banyan tree) is shown etymologically from 'akal'

(= be large) and 'aanra' (= extensive) from 'akanra' (= wide) we are enlightened by the connection. It is also noted at the entry 'aanra' that it is a change in which the middle is lost, initial is lengthened (mutal nuntu itaik kurainta tiripu). It is a good observation but the cause (the loss of second syllable) and the effect (the lengthening of the initial vowel) has not been stated clearly. Moreover it has not been raised to the level of a phonological rule. On the other hand, the comparative Dravidianists posit this as a rule, 'Stem Mutation Rule'. Which CCA sees etymological connection between aal/akal, aanra/akanra/aravu (= snake), iraa/iravu (= night) where also the presence and absence of the final syllable effects change. So we are disappointed in this case too.

The CCA provides Dravidian cognates for many words for comparison but it draws no conclusion from them. For the word 'irantu' (= two) cognates from north (including Brahui), Central and South Dravidian languages were cited. This shows the CCA in making use of the Dravidian Etymological Dictionary prepared by Burrow and Emeneau. In some crucial cases, where one expects CCA will be assertive, the cognates are absent. For example, the word 'ivuli (= horse) is attested in ancient works has a cognate, surprisingly only in Brahui. Burrow has written an article- which reads like a detective story - and includes the Brahui '(h)ulli' in the Revised edition of DED.

The constructed verbal illustrations and the language of the comments in the CCA are at times offensive and combative. (See 'ati', sense 49, verbal illustration; and 'arici', the comment on the OED.) But the offensive language and examples are more in the first part and we see a gradual decline of them in the following parts. The CCA severely criticises the TL in the matter of citing source language, especially Sanskrit, for words and dogmatic. As a result, the relevant information it contains are not easily retrievable and accessible. Kalkar's third question is about retrieving information with minimum trouble. The CCA thrusts more trouble on us.

Dictionaries of Contemporary Tamil

Tamil lexicography has entered into a new phase in the last decade. Leaving off the diachronic sources of the language, it moved to the synchronic aspect of the language. It is a welcome change

and it has changed the perception of the dictionary. For the first time the contemporary standard variety of Tamil has come for scrutiny. Two dictionaries are produced based on the contemporary Tamil corpus . One is a general dictionary, another is a special dictionary exclusively for idioms and phrases. Since I was the Chief Editor for both, I cannot comment on them. Instead, I shall briefly outline those features which are in my view significant. The General dictionary was brought out by Cre-A of Madras in 1992; the special dictionary by the Mozhi Trust of Madras in 1997.

The significant features are:

The two dictionaries are based on fresh citation bank created mainly by reading programmes, partially by computer-aided concordances. The result is we least depended on other dictionaries for words or senses or verbal illustrations. Nothing is borrowed or imposed, everything is derived out of the actual usages.

The General dictionary is a defining dictionary in the sense that it took the task of describing the total character of the contemporary Tamil; it captures the leveling process of conflicting forces of styler that are in operation; it induces the process of standardization.

The dictionary of Idioms and Phrases lists the lexical and grammatical variations available for a large number of idioms. The predictable and unpredictable variations of idioms are shown in an easily accessible manner in the respective entries. An index of non-initial words is also provided to facilitate the users to find the idioms by means of any words that are part of the expressions.

- Apart from the editor and his staff (in house staff), there was an Advisory panel consisting of linguists, language teachers, creative writers and people from publishing house and library science. The panel met 9 times for the first dictionary and 4 times for the second dictionary. They discussed general and specific issues and covered all aspects of the dictionaries.

A separate panel for English was headed by a professor English who was actively supported by two teachers of English. The editorial team sat with them to decide the English equivalents.

In the preparation and printing of the dictionaries we were supported by computers. They are of immense help.

After the completion of the two, we realised the truth in the statement of Della Summers, the Director of Longman group, that "dictionaries present a powerful analytic tool in organizing language"

Glossaries of Technical terms

In the last two decades, a number of glossaries for technical terms of modern sciences for technology have come out from the Tamil University at Thanjavur. Besides the glossaries, two dictionaries for science, technology (and medical terms included to some extent) were brought out by individuals. In all of them, Tamil equivalents are given to the English technical terms. Majority of the Tamil equivalents are new coinages, hence their acceptance by the scientific and medical professionals is a moot question. Nevertheless, the availability of Tamil technical terms may trigger the process of evaluation and standardisation.

Standardisation of technical terms is not easy in 'Tamil for various reasons. First the medium of instruction is in English, hence the currency of English terms; They never go away. Second , the multiplicity of Tamil terms for example, oxygen is still in use; then the Sanskrit 'piraana vaayu' was in use for some time; it was knocked down by a pure Tamil equivalent 'uyirvali' . In one of the glossaries of the Tamil University, a new term 'uyirakam' has found a place. And, curiously, when it comes to oxidation, the hybrid term 'aaksijen - eerram' is more prevalent than anything else.

The science and medical community should think, speak and write in Tamil and develop their 'technolect'. Then only Terminological lexicography will flourish. This is yet to happen.

Now a move is aloft to create a web site for Tamil technical terms available both in Tamil Nadu and Sri Lanka. The International Institute of Tamil Studies at Chennai has formed a committee that includes scholars from both sides. The web site will display the terms current in the two camps but no standardisation is aimed at.

Corpora in Tamil

My paper will be incomplete if I do not say anything about the availability of Tamil materials in electronic form. The computer-aided corpus is one significant development that is going to help the

lexicographers in a big way. Hereafter they have to deal with *millions* of words.

There are two types of materials available in electronic form. One is a hetrogenous corpus of Tamil for specific purpose, structured in such a way so as to retrieve the kind of information that is required. The other one is the degitalised texts of Tamil literary works. The hetrogenous Tamil corpus has been separately developed by two institutions. A citation bank of nearly two lakhs and a concordance created out of this - that has approximately eight lakh word occurrences is in the possession of Mozhi Trust at Chennai. We make use of them for all our reference works. The other hetrogenous corpus has 3 million words. The Central Institute Indian Languages created this corpus when

Dr. Annamalai was the Director. Such a corpus is not only for Tamil but also for other Indian languages too. But I understand the 3 million word corpus has been achieved for the 4 major Dravidian languages. They have selected sample texts from variety of subjects and styles. They have developed and are still working on a programme to assign part of speech tagging to words in the corpus which will provide the facility to retrieve information according to the grammatical categories. So far the CIIL corpus is the largest for contemporary Tamil.

Outside India, the Institute of Indology, University of Koelm, Germany has digitalised many classical texts and put them on Internet with word search facilities. Then Institute has now colloborating with Institute of Asian Studies, at Chennai. Jointly they are inputing many other texts under the program 'Pongal 2000'.

The Tamil lexicographic activities of the past and present are surveyed and summed up by Gregory James in his book which will be soon published by Cre-A. This book is theoutgrowth of his previous book 'Tamil Lexicography'. The International Encyclopaedia of Lexicography, Volume 3 contains accounts of lexicography of individual languages. Article 249 is devoted to Dravidian languages. I have not seen this volume but a Reviewer of this volume singles out some articles, including the one on Dravidian as "noteworthy examples of vital information succintly presented".

Synonymous Pairs of Loan Words and Native Words : Lexicological Implications

T. B. Venugopalapanikker

Due to the large number of Sanskrit loans in Malayalam literature it is often argued that any Sanskrit word can find a place in Malayalam. This can not be true even with regards to Malayalam poetry. In the repretory of Sanskrit loans only a limited number has come down to ordinary parlance. Scholars have noted that a large number of words have undergone considerable change in meaning. Gati 'motion' for example has come to mean 'means of life', 'a way out'. The original meaning is not however can pletchy lost. Similarly avadhi 'limit', retains its meaning in compounds like paramavadhi 'the ultimate limit'. In isolation it means either 'fixed time/term' or 'holiday'. Studies about the changes in meaning in Sanskrt words (eg: Kunjunni Raja 1956 'Artham mariya samskrta padanannal', in Bhasagaveshanam. Trichur: Mangalodayam), do not usually take into account that there are contexts at which changes take place in different directions.

We are presently concerned with Sanskrit words that are supposed to retain their meanings in Malayalam. They are then synonymous with native words having the "same" meaning. This paper attempts to prove that the members of the synonymous pairs discussed below have different types of constraints in their domains and ranges. In each of these pairs the first is a Sanskrit loan and the second is a native word.

1.1. vayu / karr 'air, wind'

vaya has been specialised for 'air' and karra for 'air flow', 'wind'. The loan word has become hypernym and the native words its hyponym.

1.2. artham / porul 'meaning'

Here the loan word artham is the more frequent one and has wider range of meaning than porul which is confined to the denotation 'inner, ultimate, hidden, real signification'. Other shades that porul had, has become obsolete

1.3. bhumi / nilam 'earth, land'

bhumi is 'earth' and 'land in general' hence it functions as hypernym. Hence bhu(mi)-utama is 'land owner'. Nilam in the sense of 'earth' is archaic. The meaning 'land in general' for nilam is regional. nilam means either 'floor' or 'wet (paddy cultivable) land'. These means can be distinguishable in locative case forms: nilatt 'on the floor' nilattil 'in a paddy field'.

Since bhumi is a hypernym, a nilam - utama is a bhutama also. But since nilam is 'cultivable land' krsi 'cultivation' cannot be compounded with it. But krsi bhumi is acceptable and krsinilam is not.

1.4. samayam / neram 'time'

samayam is more general 'time' and its hyponymous counterpart neram has some additional features which connect it with sun rise and sun set. Thus neram velukkuka is the 'brightening of the atmosphere at the sun rise' and neram iruluka is 'the darkening of the atmosphere due to sun set'. This contexts do not permit the use of samayam.

1.5. tulyam / oppam 'equalness'

As nouns both tylyam and oppam are interchangeable rantuperkkum uyaram oppam / tulyam 'both persons have equal height'. But oppam has an additional grammatico-semantic feature which allows it to function adverbially also. avanre oppam 'along with him'. Here oppam cannot be replaced by tulyam.

2.0 The result of borrowing in the cases like those dealt above is that the native words developed certain constraints limiting their semantic range or specializing to certain areas. In the examples that follow the loan words seem to have developed similar constraints.

2.1 sima/ atir(tti) 'boundary, border'.

Here the more general term, the hypermym, is the native word atir. Only in the context of larger units or in relation with abstract concepts sima can be used. The domain and range of sima in restricted. Hence we have rajyattinre sima/atritti 'frontier of the country' arivinre atir/sima 'frontier of knowledge'. But in kulattinre atir 'border of a pond' atir can be replaced by sima. This word is confined to formal and literary styles.

2.2. gahanata/alam 'depth'

The restrictive features in gahanata is similar to those present in sima. Thus when expressions like cintayute gahanata/alam' depth of thought' and samudrattinre gahanata/alam 'depth of ocean' are correct, kinarinre gahanata 'depth of a well' is incorrect and unacceptable.

2.3. usnam /cut 'heat'

usnam in isolation gains the semantic denotation 'atmospheric temperature' so to mean 'today is very hot' one can use the expression innu valiya cut / usnam. But in cayakku valiya cut 'tea is very hot' usnam cannot replace cut .

In nominal compounds usnam loses its additional semantic features and fall in line with cut gains 'hot' (ocianic) current' is usna-jala-pravaham (literally, 'hot water flow'). If we replace all the three members of this compound with native-items we get cut -nir-olukk and though it is perfectly comprehensible, over emphasis on "purity" sounds pedantic.

2.4. dharmam/neri 'righteous duty'

Eacn member of this pair have deviated in to different directions.Used as a technical term dharmam can mean "function.

· In colloginial use dharmam is 'charity' dharmakkaran ' a begger' and not a charitable person. This word probably might have denoted 'a religions mendicant'

Neri has lost many of its earlier signication and has got reduced to 'honesty'.

2.5 chaya/ nilal 'shade, shadow':

In literary style, and that too in compounds, ctraya in 'shade' shadow'. Thus urksa-ctraya is 'shade of tree'. In isolation ctraya means likeness, resemblance' . This deviant meaning is retained in compound words also. Maurya ctraya 'human like'.

2. These types of constraints have percolated to words used in different domains of Malayalam.

Hence a non-native speaker disirous of learning Malayalam should be warned against generating phrases like kulattinre sima 'border of a pond' , usnamulla caya, 'hot tea' samayam pularnnu 'It is day break'... A bilingual lexico-grapher has to bear these things in mind.

Constraints in domains and ranges developed in loan words and synonymous native words are present in many languages. Hence frantier cannot always replace boundary. Depth does not completely agree with profoundity. Hot and warm are different.

In a Tamil-Malayalam or Malayalam-Tamil dictionary this situation requires careful handling. Both languages have many of these loan words and native words. Their domain restrictions and range restriction differ. Even in examples where changes are in similar direction meanings are quite divergent. For example dharmakkaran is a charatable person' in Tamil and not 'a beggar'.

Tamil Monolingual Dictionaries Problems and Practices

P. Mathaiyan

Tamil monolingual dictionaries have a remarkable place in the history of Tamil lexicography. Their contribution to Tamil lexicography is signigficant one. One of the developments of entry construction which these dictionaries made is the lemmatisation of verbs. In the headword selection of verbs eventhough a significant development has been attained a number of problems still remain. The objective of this paper is to analyse these in brief.

Selection of Headword

All the inflections in a paradigm are accounted by the rules of grammar. So all the inflected forms cannot be given as entries. The lexicographer abstracts only one form for the total paradigm. This abstract form is called citation form or headword. This is also called canonical form which stands for the whole paradigm. The selection of headword depends upon the grammatical tradition of specific language. Some of the inflections which are differ from the general inflectional process either in form or meaning are given as entries in dictionaries. This irregular form is given at regular alphabetical place and a crossreference is made to the canonical form or headword.

Having in view this general pattern of lexicographical method when we looks at the verb entries in Tamil monolingual dictionaries we can find both developments and drawbacks in lemmatisation of verbs.

The construction of verb entries in Tamil monolingual dictionaries starting from Veeramaamunivar's Caturakarati (1732) up to the Greater Tamil Lexicon of the Tamil University (1988) can be classified into four types.

1. ceytal type of word (verbal noun form) is used as lemma
2. giving both the nominal and verbal meanings in partial homonyms
3. various inflected forms are also given as entries
4. verbal roots are used as lemma.

Verbal noun form - as lemma

This tradition starts with uriyiyal a section in Tolkappiyam (2nd century B.C.). This has been followed in Caturakarati.

(e.g.)	icaital	-	uTanpaTal (accepting)
	icaittal	-	iital (giving), olittal (sounding), kaTTal (tieing), peecal (speaking)
	ceertal	-	aTuttal (drawing near)
	ceerttal	-	camaittal (constructing), ceerttiTal (uniting)

This type of lemmatisation is followed in all other monolingual dictionaries except the Greater Tamil lexicon. In Shanmugampillai's Tamil-Tamil akaramutali (1985) verb entries are given as follows.

icaittal	-	yaazh mutaliyana olittal (sounding as a lute), collutal (saying), aRivittal (announcing), uNTupaNNutal (producing)
icaital	-	porundtutal (joining), uTanpaTutal (agreeing), kiTaittal (obtaining), iyalutal (being possible)

In some places ceyal type of verbal noun forms such aaTal (dancing), acaiyal (moving), iNaiyal (joining) are also given as verb entries.

Giving verbal meanings in partial homonyms

In the monolingual dictionaries for the polysemous word only one entry is given as follows.

il - iTam (place), iraaci (zodiacal sign), illaiyenal (saying no), uvamaiyurubu (a sign of comparison), eezhaam veeRRumai (a sign of the locative), aindtaam veeRRumai (a sign of abl.) (Catiralaraati)

In this entry noun, verb and particle meenings are given. This type of entry construction is the base for giving verbal meanings in ceyal type of lemmas and partical homonyms which function both nominally and verbally. In the following entries with the nominal meanings verbal meanings or grammatical meanings like imperative, finite verb, verbal participle and optative are given.

iTi - iTiyenneeval (Imp. form of iTi (beat, pound), iTiyeeRu (thunder), uRuticcol (affirmation), oli (sound), ciRRuNTi (tiffin), cuNNam

(powder), takaram (tin), tinai ndel mutaliyavaRRin maa (flour of millet or rice etc.,)

kaTTi - akamakizhcci (inward pleasure), oor puL (a bird), kaTTi (clod) karuppukkaTTi (jaggery), vinaiyeccam (a verbal participle)

paTal - uNTaatal (coming into existence), keTutal (perishing), caattumpaTal (a fence made of branches), paTutal (touching), vinaiymuRRu (a finite verb)

(Manual dictionary of the Tamil language (1842))

This type of entry construction is followed in Tamil-Tamil akaramutali (1985) also.

(e.g.) poriyal - porital (being parched) poritta uNavu (fried curry)

porumal	-	accam (fear), tunpam (sorrow), azhaatu vimmutal (sobbing as a child), puurippu (exultation)

In the above ceyal type of lemmas both the nominal and verbal meanings are given.

Giving inflections as entries

The method of giving inflected forms of verbs as separate entries though they do not differ either in form or meaning starts with Ramaswamy Naidu's Peerakaraati (1886). Other dictionaries which were largely modelled upon Ramaswamy Naidu's Peerakaraati were N. Katiraivel pillai's Tamilppeerakaraati (1901), C.W. KatiraiveRpillai's Tamilccollakaraati (1904), Ramanathan's Twentieth century tamil dictionary (1909), Sankaralinga Mudaliyar's Jublie Tamilppeerakaraati (1935), Madurai Tamilppeerakaraati (1937) and Kazhakat Ttamil akaraati (1964). In these dictionaries relative participles, verbal participles, and finite verbs are given as separate entries.

(e.g.)	aakfka	-	kuRaiya (to diminish)
	acaii	-	irundtu (having stayed)
	acaiiyatu	-	kiTandtatu (Lay it (predicate))
	acaitta	-	kaTTiya (which was fastened)
	aNukupu	-	aNittaaki ndinRu (having approached)
	amarndtu	-	porundti (having joined)
	arukaa	-	keTaatu (which will not destroyed)
	alamarum	-	acaiyum (which will go round)

In Madurai Ttamilppeerakaraati several meanings are given in inflected forms of entries as follows.

acaii	-	irundtu (having stayed), iLaittu (having become lean), iLaippaaRi

(having take rest), melindtu (having became slender), ndaTandtu (having walked), *tazhuvi* (*having embraced*), ceerndtu (having gathered), tangki (having stayed), cenRu (having gone), acaindtu (having shaked), kaTTi (having tied)...

Shanmugam pillai's Tamil-Tamil akaramutali is also not an exception to this. In this dictionary the inflected forms like aTTi, aTukai, aruki, azhikai, aakaata, aana, ikuuu, iTTiya, eeRka, eeRa, okka are given as entries. These words are given as separate entries as follows.

aTTi	-	iTTu (having placed), taTaindtu (having stopped)
aruki	-	ciRituciRitaaki (having reduced), kuRaindtu (having diminished)

In Tamilccollakaraati (1904) the same meanings and quotations which are given in the verb entry iruttal are given in the inflected forms iruppa and irundta also.

Separate entries for verbal roots

In Bhavanandam pillai's TaRkaalattamil akaraati (1925) in addition to the ceytal type of lemma verbal roots are also given as separate entries.

(e.g.) alai(v.)	-	1. aaTu (Imp. move), 2. tiri (Imp. wander), 3. coompu (Imp. be idle, indolent)
alaital (v.n.)	-	alaiyal (moving), varundtutal (being distressed)
alaittal (v.n.)	-	alaiyacceytal (cause to wander), acaittal (shaking), varuttutal (afflicting)

Greater Tamil Lexicon of Tamil University differ from the monolingual dictionaries. In this dictionary only the verbal roots are given as lemmas.

Problems

The above mentioned methods are not followed systematically in Tamil monolingual dictionaries including Caturakarati. In Caturakarati kuuTal (crowding), kuuTu (bird's nest, Imp. associate) are given as entries but kuuTutal is not given as entry. Similarly kuLir (shivering with fear, a sign of the zodiac, a sling, chillness, a trident, a crab...), tii (knowledge, sweetness, a letter (t+i), Imp. burnt, hell) are given as entries, but not kuLirtal and tiital. In the same way in aaNTu (year), elli (night, sun) which are functioning as partial homonyms the verbal participle meanings are not given. kiiNTal (spliting), kiLampal (rising), kiiRal (writing), kuTTal (cuffing on the head, an optative), kuyiRRal (making , enchasing, an optative), kuttal (striking, pounding, crushing, plucking, an optative) are lemmatised but their corresponding ceytal type of forms (as kiiNTutal, kiLamputal, kiiRutal etc.,) are not. This shortcoming is found in all the monolingual dictionaries.

In the dictionaries which used verbal roots as separate entries a number of verbal roots are absent. In Bhavanandam pillai's TaRkaalat tamil akaraati the nominal forms anjcu (five), aaTu (a goat, the sign of Aries of the zodiac, victory), aTai (a kind of thin cake, leaf) are given but not the verbal roots which are similar in forms (anjcu - Imp. fear, aaTu - Imp. dance, shake , aTai - Imp. reach, secure, conceal). But the verbal noun forms anjcutal (fearing), aaTutal (shaking), aTaital (reaching, obtaining) are used as lemmas. Similarly in Tamil-tamil akaramutali though the ceyal and ceytal type of forms are given as entries the verbal roots aakfku (reduce), anjcu (dread), aTai (reach), alai (move, wave, vex), irai (sound, roar), karai (dissolve) are also used as lemmas. Though the nominal and verbal meanings are given in the entries as cuuTTu (Imp. crown), caaRRu (Imp. declare), caa (die), kaaN (Imp. see), kundtu (Imp. sit), kaaTTu (Imp. show), oruvu (Imp. avoid) but their corresponding ceyal and ceytal type of words are not given as entries.

The common forms for both non-causative(tanvinai) and causative (piRavinai) are given as kalai - Imperative form of kalai, peyar - Imperative form of peyar, paTi - Imperative form

of paTi (caturakaraati), alai - Imp. form of alai, amai - Imp. form of amai (Manual dictionary of the Tamil language). Only the imperative meaning which are common to tanvinai and piRavinai is given. Their different meanings of tanvinai and piRavinai are not given. These different meanings are given only in the entries kalaital (become disorderly) and kalaittal (dishevel).

In the dictionaries giving verbal roots as separate entries only one entry is given as follows.

acai (v.) - Imp. form of acai, Imp. shake, Imp. lift, Imp. go slowly

(Tamil Tamil akaramutali)

Separate entries are not given to the causative and non-causative which are similar in forms as amai (form) (amai-tal - be set, amai-ttal - set), aTai (aTai-tal - get paid up, aTaittal - pay up).

Problems are seen in partial homonyms also.

ozhukal - uyarcci (height), ozhukutal (flowing), ozhukkam (conduct) ndiir mutaliyana ooTal (flowing as water), ndiiLam (length) muRaiyaaka ndaTattal (behaving with priority), viyangkooNmuRRu (an optative).

(Manual dictionary of the Tamil language)

pongal - uyarcci (height), polital (increasing), mikuti (abundance), viyangkoo NmuRRu (an optative). (Catiralaraati)

veeTTal - aacaipperukkam (intense desire), oomanj ceytal (sacrificing), viruppam (desire).

eNNal - eNNutal (thinking), kaNitam (maths), kuRittal (determining), teercci (deliberation).

(Manual dictionary of the Tamil language)

In the above entries which are not derived nouns the nominal meanings are given with verbal meanings. For example in the entry ozhukal the meanings uyarcci (height), ozhukkam (conduct), ndiiLam (length) are wrongly given.

When more than one lemma is given to the same verb different meanings are given in different lemmas. For example in Tamilccollakaraati three entries are given for the verb anjcu as follows.

anjcu - 7. payappaTutal (dreading),
8. piraarttittal (praying),
9. pootal (going),
10. vanangkutal (worshiping),
11. vaLartal (growing).

anjcutal - 1. ndaTungkutal (trembling),
2. payam (fear),
3. matittal (respecting) .

anjcal - 2. tapaal (post),
3. taangkal ,
4. toolvi (defeat),
5.payappaTutal fearing.

Only after going through all the three entries one can get all the meanings of the verb anjcu.

The same problem occurred in the dictionaries in which verbal roots are given as separate entries. In these dictionaries causative (piRavinai) and non-causative (tanvinai) meanings are given in common lemma in different ways.

uTai - Imperative form of oTi (break), takar (collapse, demolish),and uTai (break).

(Tamil Tamil akaramutali)

In the above entry common verbal roots for causative and non-causative oTi, takar and uTai are given in the meaning part.

In some entries only the non-causative meanings are given as follows.

alai - 1. aaTu (move),
2. tiri (roam),
3. coompu (be lethargic),
4. taLLaaTu (falter),
5. varundtu (vex).

(TaRkaalat tamil akaraati)

In some entries only the causative meanings are given as vaLai - taTaicey (hinder), kaTTu (tie), vaaru (sweeping away), muRRukaiyiTu (blockade).

In some other entries both the causative and non-causative meanings are given.

(e.g.) acai - aaTTu (shake), tuukku (life, raise), mellappoo (go slowly).

(Tamil Tamil akaramutali)

In the dictionaries giving inflected forms of verbs as entries various meanings are given in these entries which are not given in ceytal and ceyal type of entries. The following entries of Madurai Tamilppeerakaraati will show this.

acaii - irundtu (having remained),. iLaittu (having became lean), iLaippaaRi (having take rest), melindtu (having became thin), ndaTandtu (having walked), tazhuvi (having embraced), caarndtu (having neared), kuuTi (having gathered), tangki (having stayed), cenRu (having gone), acaittu (having shaked), kaTTi (having tied).

acaiiya - melindta (which became thin), ooyndta (which became weary) varundtiya (which suffered).

acaiku - acaiveen (I will move).

acaindta - iLaitta (which became lean),
taLarndta (which became loose),
ooyndta (which got weary).

All the meanings are not given; some only (shaking, staying, wandering, stirring , laziness, halting, fainting, fearing, being bent, moving) in the headword acaital.

In Greater Tamil Lexicon eventhough only verbal roots are given as lemmas the number of entries is too much. On the basis of intution the meaning relations are decided and several entries are given to the same verb. For instance , for the verb aaTu- tal (moving , dancing etc.,) twenty five entries are given; whereas for the verb iTu -tal (putting, throwing etc.,) thirty three entries are given. This type of entry construction creates complexity for the user. To know the meanings of the verb iTu one has to see all the thirtythree entries.

Developments

Maanippaay akaraati (Manual dictionary of the Tamil language) has brought a change in Caturakarati system of giving various grammatical functions of partial homonyms. In the entries like aaTi (a Tamil month), aaNTu (year), iiTTi (lance), iindtu (date palm), uNTu (finite verb denoting existance), uNartti (knowledge), uruvi (a kind of plant (ndaayuruvi)), urittu (that which is proper), uLLi (onion), uuTTi (food), eTTi (a tree), elli (night), eeki (widow), oTTi (a kind of fish), ooTTi (one who drives) their verbal participle functions are not mentioned. Only in the entries which are similar in form to the verbal roots , with the nominal meanings the imperative meanings are given.

System of giving imperative function and nominal meanings under one entry was not followed in Bhavanandam pillai's TaRkaalat tamil akaraati . Separate entries are given for verbal roots.

In the construction of verb entries the Greater Tamil lexicon followed the Tamil lexicon. In this monolingual dictionary verbal roots only used as lemmas. The usual

lexicographical practice of tamil monolingual dictionary tradition was completely avoided. Giving the conjugation of verbs, transitive and intranstive information (in the second volume only), and giving the quotations in chronological order are followed in this dictionary. This type of verb entry construction completely changed the usual lexicographical practices of the Tamil monolingual dictionaries.

Conclusion

Used bot ceytal and ceyal type of words as lemma, giving the grammatical information of imperative in the noun entries which are similar in form with the verbal roots, giving various grammatical information in partial homonyms, giving different grammatical labels in verb entries as vinai (verb) in verbal roots and tozhil peyar (verbal noun) in ceytal type of lemmas show the monolingual lexicographer's lack of clarity and indetermination in headword selection for verbs.

1. This lack of clarity and indetermination are solved in the Greater Tamil lexicon. The reasons for this are:
2. The entry construction method of bilingual dictionary tradition was taken into consideration.
3. Development of various research activities in the field of Tamil lexicography.
4. The participation of Linguists in the expert committee of dictionary projects.
5. Change of the individual effort of making monolingual dictionary into team or university effort.

*****

Reference

Caturakaraati, 1979. Cuu. Innaaci (editor), Veeramaamunivar aayvuk kazhakam, Palaiyangkottai.

Jubili Tamilp peerakaraati, 1935. Sankaralinga Mudaliar, Rangaswami Nayakar, Madras.

Kazhakat Tamil akaraati, 1969. The South India Saiva Siddhanta works, Madras.

Manual dictionary of the Tamil language, 1842. American Mission press, Jaffna.

Perunjcollakaraati (Greater Tamil Lexicon), 1988. Tamil University, Thanjavur.

Peerakaraati, 1886. K. Ramasami Naidu, Madras.

Tamilccollakaraati, 1910-1923, Reprint 1998. C.W. Katiraivel pillai, International Institute of Tamil Studies, Madras.

Tamil Lexicon, 1925-1936, Reprint 1982. S. Vaiyapurip pillai (editor), University of Madras, Madras.

Tamilppeerakaraati, 1899. N. Katiraivel pillai , Vityaaratnaakara accukkuutam, Madras.

Tamil Tamil akaramutali, 1985. M. Shanmugampillai, Text book society of Tamilnadu, Madras.

Tarkaalat Tamil akaraati, 1925, S. Bhavanandam pillai, Maxmillan, Madras.

The Twentieth century dictionary, 1909, Reprint 1991. Institute of South Indian Studies, Madras.

Zgusta, L et. al., 1971. Manual of Lexicography, Mouton, The Hague.

Collocational and Selectional Restrictions and Meaning Discrimination in a Malayalam - Tamil Dictionary

G. Balasubramanian

It is true that a lexicographer will decide the selection of entries according to the size, goals and base the selection on specific principles. While formulating the principles one may argue that a bilingual dictionary, how much be the exhaustiveness, may not be able to treat all the nuances of the source language. But the lexicography should be able to warn against possible misconceptions atleast. One may even further argue that there is only scope for definition and usage in a dictionary and it may not come under the purview of a dictionary to restrict or give the unacceptable usage.

The problem of selection and meaning discrimination is multiplied when a Malayalam-Tamil or a Tamil- Malayalam dictionary preparation is attempted due to the presence of overt commonness of lexical items having phonetic, semantic and syntactic similarities. The lexicographer may find a major part of lexical repertory has apparent equivalents in the target language. But the lexicographer cannot take it for granted to simply supply with those equivalents alone. For example, the verb etu 'lift' is found in both the language. While giving the meaning, the lexicographer is bound to discriminate that etu of Malayalam and etu of Tamil are slightly different. The difference is that even to lift a 'heavier' objects like a steel shelf the verb etu is used, whereas in Tamil the verb etu is used for lifting the 'lighter' objects that too with fingers.

One of the areas the lexicographer of Malayalam-Tamil or a Tamil-Malayalam dictionary is co-occurrence restrictions of words of the source as well as the target languages. The semantic constraints imposed by the lexical items on their companions in sentences are called co-occurrence restrictions (Cruse,1990:161). Co-occurrence restrictions are multidimensional. "It is usually possible to identify a

'selector' and a 'selectee' in any pair of words which interact semantically". (Cruse, 1990:161). Two sorts of co-occurrence relations can be distinguished namely collocational restictions and selectional restrictions. If a semantic oddness can be cured by replacing one or more items by their synonyms (or near synonyms) it is called collocational restrictions (Cruse, 1990:162) whereas in the selectional restrictions a lexical item requires the exact word in combination or else the sentence would be unacceptable to a native speaker.

Here an attempt is made to point out some of the collocational and selectional issues while discriminating the meanings for a set of native Malayalam verds covering the semantic area 'cut, disintegrate, separate etc.' into Tamil.

The following list of verbs are analysed.

atarttuka	uliyuka cira	murikkuka	
ariyuka	otikkuka	civu	vatikkuka
arukkuka	katrikkuka	tarakarkkuka	valikkuka
alluka	kilikkuka	tuntamakkuka	vettuka
utayuka	killuka narukkuka		
utaykkuka	kiruka parikkuka		
utiruka	kuttuka pitunkuka		
utirkkuka	kottuka pilarkkuka		
uriyuka	koyyaka	perkkuka	
urikkuka	cirakuka/cirarikua		

In the above list, some of the verbs seem to have near equivalents in Tamil. For example, the verb katri has the equivalent kattari in Tamil. Both the words share common semantic area. But many verbs have difference in the collocational and selectional restrictions in Malayalam and Tamil.

Collocational Restrictions:

Consider the Malayalam verb tuntamakkuka 'cut off, sever etc.' which has equivalent tunti / tuntatu / tuntupotu in Tamil. In addition to the different usages Malayalam has an usage katalace tuntamakku 'cut the paper'. But in Tamil, a usage like katutacai tuntupotu 'cut

the paper into pieces' sounds inappropriate. As far as Tamil is concerned one can use the verb tunti / tuntupotu to cut objects which are usually not so thin like a paper or a cloth. Proper usage may help the learner to understand the wider usage of the Malayalam verb tuntamakkuka.

Take the verb ariyuka, 'cut into pieces.' Both in Malayalam and Tamil 'the continuous action with an instrument without lifting the hand' is referred to with the verb ariyuka and ari respectively. To cut the greens and other vegetables ari is used. But a Malayalam usage like pul ariyan poyi '(He/she) went to cut the grass (for cattles)' may be inappropriate if one says the equivalent usage pul ariya ponal in Tamil. It is interesting to note that ari of Tamil is not only conceived with the kind of action but also with the way the instrument, mostly arivalmanai a 'kitchen gadget' is positioned. For cutting (soft) objects the instrument should be stationed firmly. The same is not the case with Malayalam.

The Malayalam verb nurukkuka / narukkuka 'cut into pieces' can be given the equivalent narukku in Tamil. But the usage ulli arinjal mati; narukkenta 'Just cut the onion; need not make them into small pieces.' Here the equivalent expression is usually achieved through other adverbial expressions like cinnataka, mellicaka, potpotiyaka etc. along with the verbs ari or narukku.

Take the verb arukkuka 'cut' of Malayalam and it has the equivalents aru and iru in Tamil. In Malayalam, the verb aru is to refer to cutting objects with some hardness and this verb cannot be used when the objects are soft like fruits or banana leaves. The verb aru is used when the resultant pieces are big slices also. In Tamil the verb aru is used to refer to cutting jackfruit or a banana leaf. In these contexts Malayalam makes use of another verb muri. (This issue is elaborated in the following section). The collocational restrictions of aru of Malayalam should be somehow given in the form of bracketed explanations.

Selectional Restrictions

The verb alluka 'to scratch, to claw, to grasp within the claws' in Malayalam has an equivalent allu in Tamil. These verbs share many common features. But the meaning 'scratch and grasp with claws' is not having an equivalent in Tamil. It needs a descriptive equivalent in a dictionary.

Take the verb kuttuka of Malayalam. It refers to both 'pounding the paddy with pestle' and 'hull the paddy (in a mill)'. But the equivalent verb kuttu of Tamil is specialized to refer only to 'pounding the paddy with pestle'. The Malayalam verb kuttuka can be given kuttu and arai as equivalents. Moreover an usage like nellu kutian millil poyi '(He/she) went to a mill to hull the paddy' should also be supplemented.

The verb utayuka / utaykkuka is having an equivalent utai in Tamil. In Malayalam the verb utayuka cannot select viraku 'firewood'. When it comes to viraku the verb kiru is used. Here bracketed restriction is required for the Malayalam entry.

The Malayalam verb cettuka 'chip or share off" finds the equivalent in Tamil cettu. In both the languages a usage like pullu cettu 'trim the grass' is perfectly acceptable. But in Tamil it is pencile civu 'sharpen the pencil' instead of the Malayalam usage pencile cettu of Malayalam. The difference between civu and cettu exists in the size of the pieces removed and the softness of the object. But the degree of 'thinness' which separate cettu and civu differs in these languages. In Tamil, if the chopped pieces are so thin and relatively roll in shape, it is referred to as the action of civu. The wooden pieces removed from pencil using a knife or sharpener is referred to as civu and not the action of cettu. When the meaning is discriminated for cettuka such differences should also be brought into the notice of the user by means of appropriate usages.

Consider the verb parikkuka of Malayalam which has the meaning 'to pull something using the fingers with force'. Tamil has the equivalent pari with the same meaning. For plucking a mango, in both the languages one can use the verb pari; but in Malayalam to pluck coconuts there is specialized verbs vali 'pull' itu 'drop' etc. in many parts of Kerala. This problem may be treated with cross reference. Bu the problem remain- how to warn a Tamil learner that pari may not be used for plucking coconuts?

Note the verb vettuka 'cut' which has an equivalent vettu in Tamil but vettu of Malayalam cannot select palam 'fruit' as an object. But in Tamil vettu has no such restrictions as far as palam is concerned. kulam vettuka 'dig a pond' is possible in both the languages but rodu vettu 'construct a road' is in currency in Malayalam whereas in Tamil a similar usage may not have the same

the meaning. In Tamil it may mean 'ditch the road'. So in the entry vettuka an example like rodu vettuka may mislead a learner.

Take the verb murikkuka 'cut' of Malayalam and it has the equivalent muri in Tamil. But it may not be sufficient to include all the meanings denoting 'cut' in Malayalam, and it needs aru, vettu etc. As far as Tamil is concerned the verb muri can take only the objects which are hard and long in size. To cut the objects it does not require any instruments. The Malayalam usages palam muri 'cut the fruit', min muri 'cut the fish', muti muri 'cut the hair' may look odd and meaningless to a Tamil speaker, eventhough they are Malayalam usages. For cutting hair a Tamil speaker cannot conceive to use the verb muri. This kind of problem can be solved by supplementing appropriate usages along with bracketed specifications.

Consider the usage:

maram muriccu '(He/she/they) cut the tree.' This usage may slightly confuse a Tamil speaker because in Tamil one can use the verb muri only for breaking the branch of a tree and not the tree itself. In Malayalam it can mean a very big tree which involves a lot of energy and many instruments. Similarly the usage kai murinnu 'the hand is cut' can easily confuse a Tamil learner by which he may misunderstand that the bone of the hand is broken. These type of confusions may be avoided by supplementing proper usages with explanations as far as possible within a purview of a dictionary.

To sum up, Malayalam and Tamil, eventhough they are very closely related, exhibit naunces of meanings and expressions with regard to the individual lexical items. Probably these nuances reflect the differences in the mental make-up of Malayalam Tamil speakers, resulting in what appears the cultural differences. A bilingual dictionary should be able to envisage to bring out such cultural differences to the users so that the dictionary becomes a perfect tool of language learning.

Acknowledgements:

I express my grateful thanks to Professor T.B. Venugopala Panikkar for the suggestions and comments and to Mr. Jithesh for his help in supplying Malayalam examples.

References:

Balasubramanian, G.1999 "Intriciacies of Establishing Equivalents of Common words in a usage Bilingual Dictionary of Closely Related Languages" in PJDS, 9:1 PP 13-22.

Cruse, D.A. 1990. "Language, Meaning and Sense: Semantics" in Collinge, N.E (e.d). An Encyclopaedia of Language, London, Roultedge.

Dictionaries

1982. Tamil Lexican, (6 vols.) and Supplement, Madras, Madras University.

1989. A Malayalam and English Dictionary (Gundert, H. 1872). New Delhi: Asian Education Service.

1990. Sabda:ta:ra:vali (Sreekandeshwaram Padmanabha Pillai, 1923) National Book Stall, Kottayam.

1991. Kriya:vin tarka:la tamil akara:ti.Madras:Crea Publications.

1991. Sabdasa:garam (3 vols.) (Balakrishnan, B.C., and Narayana Pillai K.S.) Kottayam:D.C. Books.

1995. NBS Malayalam-English Dictionary (Madhavan Pillai, C. 1976). Kottayam, National Book Stall.

******

Technical Dictionaries in Tamil.

Rm. Sundaram.

The first venture, as per the information available now, to publish a vocabulary of Technical Terms was made by Jaffna Book Society in 1860. The title of the Book is A VOCABULARY OF TECHNICAL TERMS USED IN LOGIC AND METAPHYSICS. It was followed by the publication of GLOSSARY OF NATIVE FOREIGN AND ANGLICIZED WORDS OCCURRING IN ALL OFFICIAL CORRESPONDENCE AND OTHER DOCUMENTS by the Govt. of Sri Lanka in 1869. It is unfortunate that we could not get any information regarding the names of the compilers and the contents. It was again in Sri Lanka that Dr. Samuel Fish Green has published two VOCABULARIES OF MEDICAL WORDS- TAMIL- ENGLISH (1872), VOCABULARIES OF MATERIA MEDICA AND PHARMACY OF MIDWIFERY AND THE DISEASES OF WOMEN AND CHILDREN AND OF MEDICAL JURISPRUDENCE Eng - Tamil (1875) which is called in Tamil as அருஞ்சொற்களை அடக்கிய அகராதி. Though we are not able to have a look at these two vocabularies, we have adequate information about his terminological activities through his other publications that have a number of technical terms dealing with medicine, chemistry and other related subjects. He was also the pioneer in framing up the principles for coining the technical terms.

Some of the Science Books published in Tamil Nadu also have a list of technical terms, with or without definitions, as appendices. Notable among them are: பூமி சாஸ்திரம் (Rhenius, 1832), இந்து தேசத்து கால்நடைக்காரர் புஸ்தகம் என்ற இந்தியாவிலுள்ள கால்நடைகளின் வியாதிகளைப் பற்றிய தெளிவான குறிப்புகள் by V.P.Subramaniya Mudaliyar (1885.This is a translation of James Mills' The Indian Stock Owners Manual) நூற்றொகை விளக்கம் by Sundaram Pillai (1888) and கிருஷி சாஸ்திர சாரசங்கிரகம் by Narashimalu Naidu (1900).

During the second decade of 20th century (1916) an Association for scientific terms in Tamil (தமிழ் சாஸ்திர பரிபாஷை சங்கம்) was formed in Salem under the patronage of Rajaji and Venkatasubbaiyar.

This association has published a journal for technical terms, which were later republished by Tamil Nesan another science journal (1917). Coining technical terms for all subjects and publishing them through journals are continuing till date. In this kind of terminological activities, some individuals, private organizations and Tamilnadu Government took an active part. Because of these activities we are able to have a number of glossaries and dictionaries of technical terms. The contribution of Sri Lanka to the development of terminological activities in Tamil is also remarkable. At present, Malaysia and Singapore joined in this venture. Tamils living abroad are also contributing to enrich the technical terms in Tamil. Through all these activities, we have at present, approximately, 2 lakhs of technical terms covering all branches of knowledge - Social Science, Physical & Natural Sciences, Medicine, Engineering & Technology, Communication etc.

Though we are proud of having 2 lakhs of technical terms as a result of the terminological activities during the last 150 years, we are not able to standardize all the terms and publish them in a proper dictionary format. This has happened because, there is no centralized organization to monitor the terminological activities and no co-ordination between subject experts, linguists and lexicographers. To add this: those who are engaged in terminological work are not fully exposed to its principles laid down for coining as well as standardizing the technical terms and are not aware of the works done earlier. Some of them, failing to understand the concept for which they coin a term simply translate from English which sometimes appear unintelligible. We find, even, a contradiction in the dictionaries compiled by the same author. To cite an example:

Anatomy : உடற்கூறியல். உடலின் எலும்புகள். தசைகள், நரம்புகள் போன்ற உள்ளுறுப்புக்களைப் பகுத்தாராய்தல். (மணவை,1994).

உடல் உட்கூறியல் உள்ளுறுப்புகளான எலும்புகள் போன்ற உள்ளுறுப்புகளின் அமைப்பினைப் பிரித்துப் பார்த்து ஆராயும் துறை (மணவை 1996).

Another dictionary presents this as follows :

Anatomy : உள்ளமைவியல் உயிர்களைப் பிரித்து பார்க்க உள்ளே தெரியும் உறுப்புக்களை ஆராயும் துறை மருத்துவத்தில் சிறப்புரையது (மணவை,1994)

The standard term for anatomy in Tamil is உடற்கூறியல் which is being used since 1980s. To our surprise, we find உடற்கூற்று த்தத்துவம் as a meaning to Anatomy in the Eng. - Tamil dictionary of Fabricious published in1779. The non-accessibility of this term attested 220 years before made us to take up a journey through different terms such as, அங்காதிபதம், சரீர இயல், உடல்இயல், உடல் அமைப்பியல் & உடற்கூறியல் and led *finally to standardize the term* உடல்கூறியல் which is more apt to Anatomy meaning the dissection of the " human body, animals, or plants" (French anatomic or late Latin anatomia from Gr. Anatome ana-up' + tomo's cutting).

To overcome this kind of problems, some committees were formed, with or without the concurrence of Government in 1930s,40s, and 60s. They have published glossaries of technical terms for each subject, say, Mathematics, Physics, Chemistry, etc. Since some of the terms found in the glossaries (1930s,1940s) have more Sanskrit words, another organization (*Tamil Sangam of Madras Presidency*) organized a workshop for a week and published a glossary with 10,000 terms, replacing Skt words. Though the Government sponsored 'College Tamil Committee' (1960s) has published glossaries taking note of this aspect, there was a criticism that they have more transliterated forms. Taking into consideration of all these problems Tamil *University made some* attempts in 1980s to collect all the available forms (nearly from 140 sources) to circulate them among the experts and to organize workshops involving subjects experts, linguists, lexicographers to standardize the terms. As a result of these activities, nearly 80,000 terms relating to Physics Chemistry, Mathematics, Agriculture, Soil Science and Engineering & Technology were standardized and published in 3 glossaries. A dictionary of electrical & electronic terms by R.Sabesan was also published by the Tamil University. Glossaries and dictionaries for other subjects are under preparation.

Understanding the importance of technical terms in the development of Tamil to cope with the modern scientific age and taking note of the numerous publications of dictionaries in English, some hectic activities took place in Tamilnadu and other countries having a sizable population of Tamil during 1980s and 90s to prepare and publish *dictionaries of* technical terms. Though they do not fulfill the qualities required for a *dictionary, they* came out, as an experiment. and are well-received by those who are interested in it. (A list of the dictionaries & Glossaries is given in the appendix). Another experiment after a lapse of 20 years

was made by Dr.P.K.Poonusamy, who with the help of a number of scholars has published an encyclopaedic dictionary in "Physics" இயற்பியல் களஞ்சியம்" (1997). It explains 642 concepts connected with physics. It is yet to be reviewed academically.

Though we have some achievements in terminological works, we have to move further to bring out dictionaries consisting of English / International term, pronunciation, its equivalent in Tamil, subject, definition, reference to related term, usage / citation variation, diagrams / drawings, etyma of the original term (it will help the reader to understand the original meaning of the term) and other necessary notes. Some of the dictionaries available in Tamil have the following format: English term, Tamil equivalent subject, definition & diagrams /drawings. Citation and etyma of the original term are not found. They may be added. We need both general and specific subject dictionaries. To meet this requirement, we have the following to suggest :

1. To institute a center for terminological work (During Second International. Tamil Conference (1968) it was suggested but there was no follow - up action.)
2. To collect all the available data from dictionaries, nighandus and other reliable sources.
3. To collect terms from traditional professionalists, such as carpenters, masons, fishermen etc.
4. To conduct periodic seminars, workshops, involving subject experts, lexicographers, linguists and those who are interested to standardize the terms on the scientific principles accepted internationally.

Now, we are entering into the age of internet. A proper and timely use of internet will help us achieve these aims. I would like to tell, for your information that the Government of Sri lanka and Tamil nadu are undertaking a project in this direction and as a first step they are going to store all the available Tamil Technical terms in website with necessary notes and explanations. Hope that this will encourage us to work in this field with devotion and dedication to bring out a number of well - arranged dictionaries of technical terms in the near future.

பின்னிணைப்பு - I

அறிவியல் இதழ்கள் அகரவரிசை

அகத்திய வர்த்தமானி (1870), அகஸ்தியன் (1944), அணுக்கதிர்(1963), அதிசயம் (1966), அறிக அறிவியல்(1986), அறிவியல் சிறகு, அறிவியல் துளி (1995), அறிவு(1936),அறிவுப்பாதை(1964), அறிவு விளக்கம் (1901), அறிவொளி, ஆத்மரட்சா(1933), ஆயுர்வேத பாஸ்கரன்(1889), ஆயுர்வேத ஜீவரட்;சும்(1932), ஆயுர்வேதம்(1923), ஆர்சுனன்(1969), ஆரோக்கிய சிந்தாமணி(1930), ஆரோக்கிய தீபிகை(1924), ஆரோக்கிய போதினி(1908), ஆரோக்கியம்(1962), ஆரோக்கியம் + மருத்துவம்(1994), ஆரோக்கிய மலர்(1980), ஆரோக்கிய மார்க்கம்(1962), ஆரோக்கியமும் சிசுவின் வாழ்க்கையும்(1923), ஆரோக்கிய வாழ்வு(1996), இந்திய செல்வம்(1964), இந்திய விவசாயம், இந்தியன் காப்பி, இயற்கை(1926), இயற்கை மருத்துவம்(1973), இரப்பர் மலர்(1989), இல்லந்தோறும் இயற்கை மருத்துவம் (1994), இளம் விஞ்ஞானி (1965) ஈஸ்டர்ன் ஹோமியோ ஸ்டார் (1990) உங்கள் ஆரோக்கியம் (1995) உங்கள் உடல்நலம் (1995) உங்கள் விவசாயம் (1988), உங்கள் ஹோமியோ நண்பன் (1991), உடல் நலம் (1966), உரமும் பயிரும்(1962), உரவழி(1965), உழவர் துணைவன்(1994), உழவர் நண்பன்(1989), உழவர் நாடு(1963), உழவன் உரிமை(1982), உழுவோன்(1904), ஊற்று(1972) ஏல விவசாயி(1928), ஓம்சக்தி மருத்துவமலர்(1990), கண் ஒளி(1983), கமத்தொழில் விளக்கம்(1930), கரும்பு மலர்(1974), கல்பதரு(1917), கலாநிதி(1881), கலைச்சொல்(1982), கால்நடைக்கதிர்(1981), கிராம வைத்தியம்(1965), கிருஷிகமித்ரன்(1922), கிருஷிகன்(1909), கிருஷிகன்(1912), கிருஷிகன்(1951), குடும்பக்கலை(1969), குடும்ப நலச்செய்தி(1997), குடும்ப நலச்செய்திக்கதிர்(1971), குணம்(1965), கும்பகோணம் விவசாயச் சங்கத்தின் மாதாந்திரப் பத்திரிகை, கொங்கு(1972), கோழி நண்பன்(1982), சமூக நலக்காடுகள், சித்தமருத்துவம்(1982), சித்தர் கருவூலம்(1987), சித்தர் களஞ்சியம்(1934), சித்தர்(1975), சித்தர் செயல்(1989), சித்தர் உலகம்(1995), சித்தாந்த தீபிகை(1897), சித்தாலயா(1996), சுகவழி(1977), சுகஜீவினி(1887), சுகாதார ஒளி, சுகாதார போதினி(1891), சுகாதார போதினி(1906), சுற்றுச் சூழல் மாசு(1994), சுழல் உலகம், சுழலியல் நுட்பம்(1985), செந்தமிழிச்சித்தன்(1974), செந்தமிழ்ச் செல்வம்(1917), செல்வக் களஞ்சியம்(1926), செழுமை, ஞானபோதினி(1887), ஞானமருத்துவப் பணி(1997), தமிழ்க்கடல்(1933), தமிழ்க் கம்யூட்டர்(1995), தமிழ் மருத்துவப் பொழில்(1941), தமிழ் முனிவன், தமிழ் விவசாய சஞ்சிகை(1938), தமிழ் வைத்தியக் களஞ்சியம்(1921), தமிழகம்(1905), தமிழர் நேசன்(1917), தன்வந்திரி(1923), தன்வந்திரி(1993), திருச்சி மேழிச்செல்வம், தி வாய்ஸ் ஆப் ஹோமியோபதி(1956), துளிர்(1987), தெய்வீக மருத்துவம்(1997), தென்னிந்திய விவசாயம்(1907), தொழில் இந்தியா(1973), தொழிலாசிரியன்(1926), தோல் விஞ்ஞானம்(1969), நங்கூரம்(1993), நம் வழி வேளாண்மை(1991), நமது சூழல்(1988), நமது பூமி(1995), நல்ல பாதை, நல்வழி(1909), நல்வாவழ்வு(1956), நவீன மருத்துவ மலர்(1992), நவீன விஞ்ஞானி, நவீன வேளாண்மை(1996), நாம் சுகம் பெற(1942), நில வளம்(1977), பசுமை(1983), பட்டுமலர்(1990), பண்ணைச்செய்தி, பண்ணைத்தொழில்(1969), பதனிடும் தொழில்(1948), பயிர்த்தொழில் (1956), புதிய கல்வி, புதிய மருத்துவ உலகம்(1991), பூச்சிக்கொல்லி செய்தி, பூகோள ஒளதேகாரி(1905), பேமிலி ஹெல்த்(1997), பொறியியல்(1964), மருத்துவ அறிவியல் மலர்(1992), மருத்துவ முரசு(1966), மருத்துவர்(1992), மருத்துவன்(1928), மலர் பூமி, மானிட இன்பம்(1948), முதல் சித்தன்(1966), மூலிகை மருத்துவம்(1996), மூலிகை ரகசியம்(1963), மூலிகை மலர்(1997), யதார்த்த பாஸ்கரன்(1902), யந்திர

உலகம்(1953), ரூரல் இண்டியா(1927), வயல் வளம்(1987), வளரும் பசுமை(1988), வளரும் வேளாண்மை(1975), வானொலி உழவர் சங்க செய்திக்கடிதம்(1995), விஞ்ஞானச் சுடர்(1974), விஞ்ஞானப் பண்ணை, விஞ்ஞான பாஸ்கரன்(1929), விஞ்ஞான விவசாயம்(1976), விஞ்ஞானி(1950), வித்யா விகாரிணி(1909), விவசாய உலகம்(1962), விவசாய தீபிகை(1904), விவசாய நாடு(1968), விவசாயி(1951), விவேக சிந்தாமணி(1892), விவேக சுந்தரம்(1894), வினோத விசித்திர பத்திரிகை(1900), வேளாண்மை வளம்(1963,68), வைகை கரும்பு, வைத்திய கலாநிதி(1913), வைத்திய களஞ்சியம்(1930), வைத்திய சந்திரிகா(1938), வைத்திய போதினி(1897, 1910) வைத்தியன், ஸ்பிக் பண்ணைச் செய்தி(1992), ஸ்பைஸ் இண்டியா (1978), ஜனப் பிரியன்(1900), ஜனவிநோதினி(1870), ஜீவ மூலிகை(1996), ஹலோ டாக்டர் (1994), ஹெர்குலிஸ்(1998), ஹெல்த்(1992), ஹெல்த் டாக்டர்(1996), ஹெல்த் லைப்(1994), ஹோமியோ நண்பன்(1990), ஹோமியோபதி(1947), ஹோமியோபதி தொண்டன், ஹோமியோ பிரகடனம்(1958),

மூலம் இரா. பாவேந்தன்(1998)

பின்னிணைப்பு - II

அகராதிப் பதிவுக்கு ஒரு எடுத்துக்காட்டு

கவலை ரோகம்: மாதாந்திர முழுக்கான பெண் பார்வைக்குள்ளாகப்பட்ட குழந்தைக்குக் காணும் ஓர் வகை இழப்பு நோய், சாதாரணமாகவே பெண் மாதாந்திர முழுக்கு முழ்கியவுடன் கருப்பத்தை விரும்பி குழந்தைகள் முகத்தில் விழித்து, அன்றிரவில் புருஷனைச் சேர்ந்து கருப்பமானால், மேற்கண்ட குழந்தை நாளுக்கு நாள் உடம்பு இளைத்து பலவீனப்பட்டு தோஷந்தாங்கி பொருக்க முடியாத துன்பத்தையடையும். மேற்கண்ட கற்பினிக்கு குழந்தை பிறந்தவுடன், தோஷம் தாங்கிய குழந்தை பிழைத்தாலும், பிழைக்கும் அல்லது இறந்தாலும் இறக்கும் என்பது ஆன்றோர் துணிபு.

emotion of a child is subjected to the anxious look at a woman just released from her menstural period. When any woman looks upon a child just after her menses anxiously for begetting a child, and is conceived by having intercourse with her husbund on the same night. It is popularly beleived by the Hindus that the child so looked upon, is thereby affected in health and gets emaciated day by day as the said pregnant woman is progressing in her conception until the day of her delivery, when the child affected thereon may live or die according to the circumstances.(சாம்பசிவம் பிள்ளை அகராதி 1931)

பின்னிணைப்பு - III

(அ) இலங்கை அரசாங்கம் வெளியிட்டுள்ள கலைச்சொல் பட்டியல்களும், கலைச்சொறகளின் எண்ணிக்கையும்(தோராயமாக).

வேதியியல்(3689), இயற்பியல்(10,000), கணிதவியல்(12,000), புள்ளியியல்(3430), தாவர இயல்(10,300), உயிரியல்(3500), விலங்கியல்(2,100), விலங்கு

உடலமைப்பியல்(3150), விலங்கு உடற்றொழிலியல்(1750), விலங்கு வேளாண்மைச் சொற்கள்(1400), பயிர்செய்கைச் சொற்கள்(4520), மருத்துவம்(25,000), அளவை இயல்(3500), பொறியியல்(29,000), புவியியல்(11,500), உளவியல்(2625), வரலாறு பொருளியல், ஆட்சியியல், அரசியல்(6300), சமூகவியல்(14000), அச்சியல்(2800), உடற்கலை(3100), ஒட்டுண்ணியல்(1400), கணக்குப் பதிவியல்(1325), கைப்பணிச் சொற்கள்(3200), பிறப்புரிமையியல்(2500), மனையியல்(9350), மெய்யியல்(1050) 27 பிரிவுகள்; மொத்தம் 1,73,350 கலைச்சொற்கள்.

ஆ) தமிழ்நாடு அரசு 1947 முதல் புள்ளியல் துறை, பொது சுகாதாரத்துறை போக்குவரத்துத் துறை, மின்வளத்துறை, பிறபட்டோர் நலத்துறை முதலிய 70 துறை சார்ந்த சிறப்புச் சொற்பட்டியல்களை வெளியிட்டது. இதில் சுமார் 73,000 கலைச்சொற்கள் இடம்பெற்றுள்ளன

(இ) காரைக்குடி தமிழியக்கப் பாசறை 1972ல் வெளியிட்ட கலைச்சொற் பட்டியல்கள்: வேதியியல்(359), பூதலியல்(625), எண்ணியல்(175), புள்ளியல்(159), பயிரியல்(173), விலங்கியல்(140), உடலியக்கவியல்(150), வணிகவியல்(315), பொருளியல்(210) வரலாறும் அரசியலும் (210) – 10 துறைகள்; 2507 சொற்கள்

பின்னிணைப்பு - IV

கலைச்சொல் பட்டியல் அகராதி(கிடைத்தவரை)

ஆலிஸ். அ 1995 – மக்கள் தகவல் தொடர்பியல் கலைச்சொல் அகராதி, மதுமதி வெளியீடு, திருச்சி.

இராதாகிருஷ்ணன், ஏர்வாடி 1984 – வங்கியியல் கலைச்சொல் களஞ்சியம், பாரத ஸ்டேட் பாங்கு, சென்னை.

இராம்குமார், 1991 – கணிப்பொறி அகராதி, சைவசித்தாந்த நூற் பதிப்புக்கழகம், சென்னை.

இராமலிங்கனார், கி. 1984 – ஆட்சிச்சொல் அகரவரிசை, தமிழ்ப்பாதுகாப்புக் கழகம், சென்னை.

கந்தசாமி, இல.செ., ஜெயந்தி. இரா, 1989 – உயிரியல் தொழில் நுட்ப அகராதி, கலைச்செல்வம் பதிப்பகம், கோவை.

கோவிந்தராசன், சி. 1987 – கல்வெட்டுக் கலைச்சொல் அகரமுதலி, மதுரை காமராசர் பல்கலைக்கழகம், மதுரை.

சக்திவேல், சு. 1980 – மானிடவியல் கலைச்சொல் அகராதி, மணிவாசகர் பதிப்பகம், சிதம்பரம்.

. . . . 1980 – மொழியியல் கலைச்சொல் அகராதி, மணிவாசகபதிப்பகம், சிதம்பரம்.

சண்முகசுந்தரம். எ. நததேனியல் ஜெயராஜ், 1994 கால்நடை மருத்துவ கலைச்சொல் அகராதி, என்.சி.ஃபி.எச். சென்னை.

சண்முக சுப்பிரமணியன். பா. புலமை வெங்கடாசலம். 1994 சட்டத்தமிழ் அகராதி, தமிழ்ப்பல்கலைக்கழகம். தஞ்சை.

சண்முகம், சாமி 1990 – மருத்துவக் கலைச்சொற்கள், பூங்கா பதிப்பகம், சென்னை.

சுபேசன் இரா. – 1997 மின்னியல் மின்னணுவியல் கலைச்சொல் விளக்க அகராதி, தமிழ்ப்பல்கலைக்கழகம், தஞ்சை.

சித்திரபுத்திரன், எஸ். மாதையன். பெ, 1988 – மர இனப்பெயர்தொகுதி(இரு தொகுதிகள்) தமிழ்ப்பல்கலைக்கழகம், தஞ்சை

சீனிவாசன். சு (பதி) 1998 – கணிப்பொறிக்கலைச் சொல்லகராதி, அண்ணா பல்கலைக்கழகம், சென்னை.

சுந்தரம். இராம (பதி) 1997 – பொறியியல் – தொழில் நுட்பவியல் கலைச்சொற்கள்.

இயற்பியல் – வேதியியல் – கணிதவியல் கலைச்சொற்கள்.

வேளாண்மையியல் – மண்ணறிவியல் கலைச்சொற்கள்.

தமிழ்ப்பல்கலைக்கழகம், தஞ்சை.

ஞானப்பிரகாசம், 1994 – கால்நடைவளம், கால்நடை மருத்துவ அறிவியல் பல்கலைக் கழகம், சென்னை.

தாமோதரன், ஜி. ஆர் (பதி) 1985 – கலைச்சொல்லகராதி(3 தொகுதிகள்), கலைக்கதிர், கோவை.

நடராசா. எஸ். 1952 – விந்தை நுண்தொழில் விஞ்ஞானம் கலைச்சொல், இலங்கை.

பாலசுப்பிரமணியன், மோ 1986 – காப்பீட்டுக் கலைச்சொல்லாக்கம் – இந்திய ஆயுள் காப்பீட்டுக்கழகம், சென்னை.

பொன்னுசாமி ப. க 1997 – இயற்பியல் களஞ்சியம், பாரதிதாசன் பல்கலைக்கழகம், திருச்சி.

மாணிக்கவாசகம். இரா 1988 பதினெண் சித்தர் பரிபாஷை அகராதி, திருமகள் நிலையம், சென்னை.

முஸ்தபா, மணவை. 1991 – அறிவியல் கலைச்சொல் களஞ்சியம் – முதல் பகுதி (A-K) மீரா பப்ளிகேஷன், சென்னை.

1994 – மருத்துவ அறிவியல் தொழில்நுட்பக்கலைச்சொல் களஞ்சிய அகராதி, மணவை பப்ளிகேஷன், சென்னை

1996 – மருத்துவக் கலைச்சொல் களஞ்சியம், மணவை பப்ளிகேஷன், சென்னை.

மூர்த்தி. அ. கி. 1994 – அறிவியல் அகராதி, மணிவாசகர் பதிப்பகம், சிதம்பரம்.

1994 – வணிகவியல் அகராதி, மணிவாசகர் பதிப்பகம், சிதம்பரம்.

வேலாயுதம், சாமி 1940 – கலைச்சொற்கள், தஞ்சை கூட்டுறவுப் பதிப்பகம், தஞ்சை.

Arunabhanathi, N. 1976 - Glossary of Linguistics, Tamil Nulagam, Madras.

Rangan, K., Chandrasekaran, G. 1994 - A Glossary of Standardized Technical Terms in Linguistics, Tamil University, Thanjavur.

Technical Dictionaries in Malayalam

Vilakkudy Rajendran

This paper is an attempt to narrate broadly the achievements gained so far in the field of making Technical Dictionaries in Malayalam and discussing some problems.

In the production of the monolingual and bilingual (English-Malayalam) Dictionaries, Malayalam has acquired a good position. Christian Missionaries were the fore-fathers of Malayalam Lexicography. Arnose Padre (1681-1732-Malayalam Portuguese Dictionary), Rev. Benjamin Bailey (1791-1871-A Dictionary of High and colloquial Malayalam and English-1846) & English Malayalam Dictionary (1849) had contributed a lot to this field. The author of the first monolingual dictionary (1865) was also a missionary, Rev. Richard Collins (- 1900). These scholars had kept utmost accuracy and followed scientific methods in shaping these dictionaries. Their approach had influenced the later major works in this field. A Malayalam and English Dictionary (Dr. Gundert, 1872), Sabdataravali (Sreekanteswaram G. Padmanabha Pillai, 1923), Navayuga Bhasha Nighandu (R. Narayana Panicker, 1954), Sabdasagaram (K.S. Narayana Pillai, Dr. B.C. Balakrishnan, 1992), Kerala Bhasha Nighandu (State Institute of Languages, 1997) etc are the prominent monolingual dictionaries in Malayalam. (Malayalam Lexican is an outstanding work among Indian Languages).

Certain subjectwise dictionaries were also published in Malayalam. Malayala Sailee Nighandu (T. Ramalingam Pillai -1937), Sailee Pradeepam (Vadakkumkur Rajaraja Varma), Puranakatha Nighandu (Pailopol - 1899), Purana Nighandu (Vettam Mani), Samsaya Nighandu (N.H. Haran) are some examples. There are also certain dictionaries for synonyms and proverbs.

A glossary of technical terms printed at Bassal Mission Press Mangalore in 1899 may be the first technical dictionary in Malayalam. With the spreading of western education system demand

for technical terminology has also arisen. Creation of equivalent terms in Malayalam for effective communication of ideas was begun with Dr. Gundert, Kerala Varma Valiya Koyi Thampuran and A.R. Rajaraja Varma. Erstwhile Travancore University had published a few science glossaries under the subjects of Physics, Chemistry, Maths and Natural Science. An English Malayalam technical dictionary prepared by M. Narayanan and P.K. Koru was also a notable contribution in this field.

Many dictionaries are available in the subject of ayurveda. Bharateeya oushadha chedikal (K. Govinda Menon, 1931), Ayurveda ouswadhi nighandu (Kochusankaran Vaidyar, 1950), Ayurveda viswakosam - Oushadhi maha nighandu (K.K. Panikar 1965), Vaidyaretnam Oushadha Nighandu (Kanippayyur Sankaran Namboothiripad 1965) etc. are the most valuable among such works.

Until the formation of the State Institute of Languages in 1968, there was no systematic efforts for preparing technical dictionaries in Malayalam. For original writing and translation of scientific books the problem of terminology stood as a hurdle. So immediate steps were initiated under the guidance of the CSTT (Commission for Scientific and Technical Terminology).

Following were the major problems:

1. Lack of uniformity - many similar terms for a single technical term.
2. Lack of scientific approach for coining new terms, where ever it was necessary.
3. Obstinacy for changing all terms including widely accepted terms in to Malayalam.
4. Trend for Sanskritization
5. Obstinacy for using English terms even though sufficient vernacular terms were available.

Many seminars were held on the translation of technical terminology under the auspices of the State Institute of Languages and suitable methods have been framed. Timebound schemes and projects were planned for the preparation of technical glossaries and dictionaries under the effective leadership of Dr. N.V. Krishna Warrior, the founder Director of the Institute. SIL has already

published about 30 glossaries and dictionaries on various modern scientific subjects. All are bilingual. The Institute has coined about two lakh new terms for the effective transformation of knowledge of power into Malayalam. Most of these terms are widely accepted.

Vijnana Sabdavali (science glossary) Vol. I & Humamities Glossary Vol I were released in May 1969 by the then Prime Minister of India Smt. Indira Gandhi. About 40,000 terms are included in science glossary, related to the subjects of botany, chemistry, geography, geology. maths, physics, zoology and home science. About 9000 technical terms in history, archaeology and politics are incorporated in humanities glossary.

A sample entry in science glossary is given below:

ACID (Chem; Geol) BknUv—, A-3/4w All the terms connected with the term 'Acid' are given in alphabetical order (acid, alcohol etc.)

Vijnana Sabdavali Vol. II was published in 1971. Later those two Volumes of Science glossaries were revised and published in one volume in September 1987. In this edition more terms were included based on high shool level text-books.

About 10,000 scientific terms were coined in the Agriculture Glossary (1969) which are now widely used by all media. Some other *important glossaries (English - Malayalam)* published by the State Institute of Languages are given below:

Engineering glossary (1969)

25,000 terms are included in this glossary connected with hydrologic engineering, railway engineering, electrical engineering, electronics and mass communication.

Linguistics glossary (1970)

About 4500 linguistic terms are standardized in this glossary.

Bharana sabdavali (Administrative glossary, 1970)

5300 terms are standardized in this glossary.

Medical glossary (1973)

20,000 terms connected with various aspects of modern medicine are included in this glossary.

Vanijya sabdavali (Commerce glossary, 1975)

6000 terms connected with accountancy, banking, business management etc. are incorporated in this.

Samkhyika Nighandu (Dictionary of Statistics, 1988) - Prof. K. Ramakrishna Pilla

1000 terms are included. In addition to the Malayalam equivalents, definitions and usages are also pointed out.

Bhauthika Nighandu (Dictionary of Physics, 1993) - R. Krishna Pillai & Sebastian Mathew

Equivalents, definitions and usages are given.

Science glossary published by the Kerala Sastra Sahithya Parishat is also a valuble work.

Kerala Sthalanama Kosam (Place Name Glossary of Kerala, 2 Vols. 1984 & 1999 - Vilakkudy Rajendran), Veda Sabdarethnakaram (Bible Dictionary, 1997 - Dr. D. Babu Paul), Folklore Nighandu (Dictionary of folklore, 1989, Dr. M.V. Vishnunamboothiry) and Police Vijnana Nighandu (K.Ramesan Nair) may also be considered as technical dictionaries, published by the State Institute of Languages.

Malayalam is an offshoot of Tamil. Unfortunatly we didn't have any worthwhile Malayalam-Tamil or Tamil-Malayalam dictionaries. Special dictionaries also may be planned in tamil-malayalam and Malayalam-Tamil. In the fields of Computer Science, Information technology and modern medicine we need dictionaries. Institutes or University departments may take initiative in this matter.

Special Dictionaries in Tamil

M. Sadasivam

This is an age of specialization. Special dictionaries are the natural outcome of the present age.

What is a Special Dictionary?

A Special Dictionary confines itself to a single theme, subject or topic. In English there are dictionaries for every faculty of knowledge as Dictionary of Science, Botany, Zoology, Physics, Chemistry, Economics, Politics, History, Philosophy, Arts, Painting, Sports, Architecture, Computer, Space Research etc.

In Tamil also there are numerous special dictionaries. Some of the important dictionaries are considered here. In Tamil the word *akaraadi* is used in the broadest sense of the term and it includes all kinds of glossaries, indexes, concordances etc.

In Suudaamani Nighantu there are at least three special mini dictionaries (not given in the alphabetical form but in the thesaurus form) namely: Homonyms, Synonyms and species of collective names. The thesaurus of collective names gives the list of all the members of a set of themes or concepts. For instance, Aimpori means Five senses.; Arusuvai, means six kinds of tastes. Veeramaa munivar, the author of Caturakaraadi has given the above three special dictionaries together with the normal monolingual dictionary and called it "four-in-one dictionary" (Catur means four).

About sixty years back, Rajaji felt the need of technical dictionaries in Tamil. The provincial Tamil Sangham of Tirunelveli published several series of technical dictionaries. About thirty years back the Kalaikkadir Institution at Coimbatore brought out special dictionaries in various subjects like Physics, Chemistry, Zoology, Economics, History etc. For the past forty years the Government of

Tamilnadu has been publishing glossaries for various subjects. Now the Government of Tamilnadu has published an enlarged work called "Aatciccollakaradi"(Dictionary of Administrative terms). Thiru. K. Ramalinganar and Thiru. Muthu Pillai are largely responsible for introducing apt and good Tamil words in the Administrative Dictionary. So many new coinages made by them like Peerundu 'bus', Cirrundu 'Car', Vallundu 'jeep' etc have been accepted by the common people. Thiru Devaneyappaavanar has introduced numerous pure Tamil words as Kulambi for Coffee, Aniyam for 'for getting ready' mukaamaiyaana for 'important' etc. Sometimes he translated the meanings of certain words in Tamil as Erudanturai for Oxford (ox means 'erudu' ford is 'turai' in Tamil). All his coinages are included in the Tamil Etymological Dictionary, of which four volumes have come out. In this special dictionary all the Sanskrit loan words available in Tamil are totally omitted and only pure Tamil words have been given as the head words. This dictionary will prove to the world that Tamil can exist with out the admixture of Sanskrit words unlike all other Indian languages which cannot dispense with Sanskrit words. Ofcourse some controversies are still reigning over among Tamil scholars about the identification of some Sanskrit words, commonly used in Tamil like kaaranam, mani, kaalam, mukam etc.

In Tamilnadu, there are some pseudo-linguists who try to derive innumerous Sanskrit words from Tamil roots and also numerous words from other world languages from Tamil roots in the fond hope of establishing that Tamil was the first language born in the world and Tamils were the first race that dawned into the world. Devaneyap paavaanar's Etymological Tamil Dictionary aims at this claim. As this dictionary is compiled by some scholars who are not trained either in linguistics or in lexicography, it has very many shortcomings which will be enumerated later. The Tamil Deptartment of Madurai Kamaraj University has brought out the first part of the Dictionary of Literary Terms. It was not completed.

Thiru. Devaneeyappaavaanar was inspired, I presume, by the first etymological dictionary in Tamil compiled by Gnanaprakasar of Jaffna. It was a very admirable work but it is not complete.

Only a few letters were covered in the above excellent dictionary. In my opinion it excels Devaneeyap Paavaanar's Etymological Tamil Dictionary in which stems and roots are not distinguished and they are treated as one and the same. Moreover fanciful derivations tend to mar the value of Paavaanar's Dictionary. For instance this dictionary derives the Sanskrit root 'kar'(Karumai-work) from 'kai' the hand. There are many special dictionaries now available in Tamil like the Dictionary of Computers. Dictionary of Education, Dictionary of Music, Dictionary of Architecture, Dictionary of Engineering, Dictionary of Commerce, Dictionary of Management, Dictionary of Linguistic terms, Dictionary of the Bible, Dictionary of Religions, Dictionary of Philosophy, Dictionary of Psychology etc.

It will not be out of place here to mention that I myself have been labouring at the dictionary making task for the past forty years. Most of my works are special dictionaries. My first dictionary called 'Palporul Aangilat Tamil Akaravarisai' (Dictionary of different items like the name of flowers, diseases, animals, plants, etc) was published by the Saiva Siddhanta Works Publishing Society, Chennai in 1961. The next one was a Dictionary of Antonyms(containing 7000 items) which was published by me in 1964. The Dictionary of Alliterative and Rhythmic Phrases in Tamil was published in 1965 and a similar dictionary in English was published in 1983. Together with this Dictionary of Alliteration, a Special Dictionary Sentence-Introducers containing mostly impersonal sentences was released in the International Lexicography Conference held at Exeter University, England in 1983 which praised me as a great lexicographer of special Dictionaries both in Tamil and English. At present I am engaged in the compilation of Tamil-Malayalam , Tamil-Kannada and Tamil-Telugu Dictionaries and vice-versa. I am using here only the Tamil alphabets with suitable diacritical marks. As I have learnt all the four major Dravidian languages and Sanskrit, Hindi, Urdu, French, German, Japanese and Russian and studied linguistics and have a natural bent of mind in dictionary making, I have compiled about a hundred special dictionaries. I have 500 note books and 20 lakhs of slips containing words for the special dictionaries both in English and Tamil. Some of my special dictionaries in Tamil other than mentioned above are as follows:

1. Dictionary of Onomatopoetic Expressions (Olikkurippakaraadi - about 3000 items). The Forward was given by Dr. T. P. Meenakshisundaram.

   Dr. Sunithi Kumar Chatterjee has applauded this work.

2. Dictionary of Synonyms - About 25,000 items. Unpublished. When published it will be the largest dictionary of synonyms in any Indian language.

3. Aimpori akaraadi (Dictionary of collocations with the words for five senses in Tamil). More than ten thousand items, published in 1972.

4. A Thesaurus in Tamil. This is based on Roget's famous Thesaurus but the head items are given in the alphabetical order. The items are chosen according to Tamil cultural aspects.

5. Dictionary of Classified and Descriptive Phrases in Tamil. More than 20,000 items. Every Tamil poet is delighted to coin or use a beautiful phrase to denote a woman.

6. Pennin Peyarkal - Dictionary of Synonyms for Woman. 1000 items compiled out of the above great work. Only the common names denoting woman in Tamil literature are given here.

7. Dictionary of Personal Names in Tamil. Compiled from literary works chiefly from novels.

8. Dictionary of Pennames or Pseudo-names.

9. Dictionary of Titles and Birudus in Tamil. As every scholar in Tamilnadu is desirous of having either a penname or an honorary title either given by others or given by himself, thousands of such items have been compiled.

10. Dictionary of Names of Villages and Towns in Tamilnadu.

11. Dictionary of Beautiful Rhymes.

12. Rhyming Dictionary.

13. Dictionary of Allusions and Literary Beauties(Nayamoli akaraadi).

14. Dictionary of Beautiful Expressions in Tamil.

15. Dictionary of Puns (Sleshas) in Tamil.
16. Dictionary of words used in literary works.
17. Dictionary of phrases and compounds used in literary works.
18. Dictionary of similes.
19. Dictionary of metaphors.
20. Dictionary of phrases
21. Dictionary of idioms and idiomatic expressions.
22. Dictionary of proverbs found in literary works.
23. Dictionary of epithets (Adaimozhi akaraadi).
24. Dictionary of epithets and names of Lord Vinayaka - 5000 items.
25. Dictionary of epithets and names of Saraswati - 1000 items.
26. Dictionary of epithets and names of Lakshmi - 2000 items.
27. Dictionary of epithets and names of Lord Siva - 40000 items.
28. Dictionary of epithets and names of Lord Vishnu - 20,000 items.
29. Dictionary of epithets and names of Sri Rama as found in Kamba Ramayanam - about 2000 items.
30. Dictionary of epithets and names of Sri. Sita as found in Kamba Ramayanam - about 1000 items.
31. Dictionary of epithets and names of God in general.
32. Dictionary of doublets and reduplications
33. Dictionary of Grammatical terms.
34. Dictionary of Suffixes (Vihuti akaraadi).
35. Dictionary of Metaphors for woman - 2000 items.
36. Dictionary of Sanskrit words and phrases used in Tamil. More than one lakh items (as big as the lexicon of Madras University).

37. Dictionary of Sanskrit-Tamil Dictionary according to Devaneyappaavaanar.
38. Comparative vocabulary of four Dravidian Languages.
39. Dictionary of Kongu dialect.
40. Dictionary of Jaffna dialect.
41. Dictionary of dialect words and expressions.
42. Dictionary of colloquial Tamil.
43. Dictionary of new coinages of 20th century(Ph.D Thesis).
44. Etymological Dictionary of foreign words in Tamil.
45. Dictionary of Abusive terms.
46. Dictionary of Slangs.
47. Dictionary of Descriptive phrases for Man in Tamil.
48. Dictionary of names and expression for harlots - 2000 items.
49. Concordance to Tirukkural.
50. Dictionary of quotations.
51. Dictionary of Upadesas of Tamil Saints.
52. Dictionary of moral sayings.
53 Dictionary of foreign proverbs.
54. Tirukkural - English Dictionary.
55. Dictionary of epithets and names of Lord Muruga - 12000 items.
56. Dictionary of witty sayings in Tamil.
57. Dictionary of facts of life.
58. Dictionary of inner meanings in Tamil phrases and quotations and in proverbs.
59. Dictionary of Homonyms.
60. Dictionary of parallels in Tamil and English and other languages.

61. Dictionary of collocations with the word for mind - 12,000 items.
62. Dictionary of colloquial sentences(Tamil and English).
63. Dictionary of Culture -Terms.

Now some of my special dictionaries in English are as follows:

1. Dictionary of nominal phrases - 1 lakh items.
2. Dictionary of verbal phrases - 20,000 items.
3. Dictionary of hyphenated compounds.
4. Dictionary of idioms (English-Tamil).
5. Dictionary of Antonyms (English - Tamil).
6. Dictionary of prepositional idioms (English-Tamil).
7. Dictionary of linguistic and grammatical terms.
8. Dictionary of phrases containing the connective 'of'.
9. Dictionary of sentences (English-Tamil etc).

For compiling the above special dictionaries, I have read so far more than 200 dictionaries in various languages, more than ten thousand books in Tamil and more than twelve thousand books in English. Numerous other works of mine like Sahasranamams of various Gods, Sayings of St. Tiruvalluvar, St. Ramalingar etc. are given in the alphabetical form . I think the dictionary making is an endless job. I hope special dictionaries will be expanded from time to time.

മലയാളഭാഷയ്ക്ക് ഒരു തിസോറസ്

Col. (Prof.) N. B. Nayar

ഒരു പണിക്കാരനു പണിയായുധമെന്നപോലെ എഴുത്തുകാരുടെയും പ്രാസംഗികരുടെയും ചിന്തകരുടെയും ആശയപ്രകാശനത്തിന് അനുപേക്ഷണീയമാണ് വാക്കുകൾ. ചിന്തകളും വികാരങ്ങളും ആവിഷ്കരിക്കുന്നതിനുള്ള ഒരുപാധിയായിട്ടുമാത്രം ഭാഷയെ കാണരുത്. അവയ്ക്കു പറക്കാനുള്ള ചിറകുകൾ നല്കി ആശയങ്ങളേയും ഭാവനാപരമായ ഉൾക്കാഴ്ചയേയും വികസിപ്പിക്കാനുള്ള ശേഷി ഭാഷയ്ക്കുണ്ടാകണം. അതിനാവശ്യമുള്ള അതിബൃഹത്തായ ഒരു പദസഞ്ചയമാണ് തിസോറസ്. പദാന്വേഷണത്തിന് അതു സഹായിക്കുന്നു. അർത്ഥം വ്യക്തമായി അറിയാവുന്ന ഒരു പദം ഓർമ്മയിൽ വരാത്ത സന്ദർഭങ്ങൾ പലപ്പോഴും നമുക്കനുഭവപ്പെടാറുണ്ട്. ഉദാഹരണത്തിന് 'മുക്ത്യാർ' എന്ന പദമെടുക്കുക. കോടതിക്കാര്യങ്ങളിൽ പ്രതിനിധിയായി പ്രവർത്തിക്കാനുള്ള അധികാരമോ അധികാരമുള്ളവനോ ആണു 'മുക്ത്യാർ' എന്നു വ്യക്തമായി അറിയാമെങ്കിലും, ആ പദം നാവിൻതുമ്പുവരെ വന്ന് പുറത്തേക്കുവരാതെ നമ്മെ പീഡിപ്പിക്കുമ്പോൾ ഒരു തിസോറസ്സിൽ അതു നിഷ്പ്രയാസം കണ്ടെത്താൻ കഴിയും. മുക്ത്യാറുമായി ബന്ധപ്പെട്ട 'കോടതിക്കാര്യം', 'പ്രതിനിധി', 'അധികാരം', 'ഭരമേല്പിക്കൽ' തുടങ്ങിയ ശീർഷക പദങ്ങൾ നോക്കുമ്പോൾ നമ്മൾ തിരയുന്ന മുക്ത്യാർ കണ്ടെത്താനാകുമെന്നതാണ് തിസോറസ്സിന്റെ സവിശേഷത. (അനുബന്ധത്തിൽ 'അധികാരം' എന്ന ശീർഷകപദം നോക്കുക).

ചില സന്ദർഭങ്ങളിൽ മനസ്സിലുദിക്കുന്ന പദങ്ങൾക്ക്, ഉദ്ദേശിക്കുന്ന വൈശദ്യമോ സാരള്യമോ ചേർച്ചയോ ഇല്ലാത്തതിനാൽ കൂടുതൽ അനുയോജ്യമായ പദങ്ങൾ ആവശ്യമാണെന്നു തോന്നാറുണ്ട്. സന്ദർഭോചിതവും, പ്രാസം വൃത്തം തുടങ്ങിയ പ്രത്യേകാവശ്യങ്ങൾക്ക് ഇണങ്ങിച്ചേരുന്നതുമായ വാക്കുകൾ തിരഞ്ഞെടുക്കുന്നതിന് ഏറ്റവും സഹായകമായ ഒന്നാണ് ഈ ഗ്രന്ഥം.

നിഘണ്ടുവിന്റേതിൽ നിന്ന് തികച്ചും വ്യത്യസ്തമാണ് തിസോറസ്സിന്റെ ഉപയോഗം. പദാന്വേഷണത്തെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം നിഘണ്ടുവിന്റെ സഹായം വളരെ പരിമിതമാണ്. പദങ്ങളുടെ അർത്ഥം അറിയുന്നതിനാണ് നിഘണ്ടു ഉപയോഗിക്കുന്നത്. മറിച്ച്, അർത്ഥം അല്ലെ

ങ്കിൽ ആശയം അറിയുന്ന ഒരാൾക്ക് പദങ്ങൾ കണ്ടെത്തുന്നതിന് ഉപയോഗിക്കുന്ന ഒരു ഗ്രന്ഥമാണ് തിസോറസ്. അതായത് നിഘണ്ടു, പദത്തിൽ നിന്ന് ആശയത്തിലേക്കും തിസോറസ് ആശയത്തിൽ നിന്നു പദത്തിലേക്കും നയിക്കുന്നു. പദാന്വേഷണസഹായിയെന്നോ, റിവേർസ് ഡിക്ഷ്ണറിയെന്നോ അതിനെ വിശേഷിപ്പിക്കുന്നതിൽ തെറ്റില്ല. 1989 –ൽ റീഡേർസ് ഡൈജസ്റ്റ് 'റിവേർസ് ഡിക്ഷ്ണറി' എന്ന പേരിൽ പദാന്വേഷണത്തിനുതകുന്ന മഹത്തായ ഒരു ഗ്രന്ഥം പ്രസിദ്ധീകരിക്കുകയുണ്ടായി.

ദശകങ്ങൾക്കുമുമ്പ് പ്രസിദ്ധീകരിക്കേണ്ടിയിരുന്ന മലയാളം തിസോറസ് അവഗണിക്കപ്പെട്ടതെന്തുകൊണ്ടെന്നു മനസ്സിലാകുന്നില്ല. തിസോറസ്സിന്റെ ഉപയോഗം മറ്റു സംസ്ഥാനങ്ങളെ അപേക്ഷിച്ച് കേരളത്തിൽ വളരെ കുറവാണെന്നു കാണുന്നു. അങ്ങനെയൊരു വസ്തു ഉണ്ടെന്നു പോലും പലർക്കും അറിയില്ല. കമ്പ്യൂട്ടർവൽക്കരണത്തിന്റെ പേരിൽ മലയാളഭാഷയെ വികൃതമാക്കാൻ ഏറെക്കുറെ ഹേതുകമായ ലിപി പരിഷ്കരണപരിപാടിക്കു പകരം മലയാളഭാഷയ്ക്ക് ഒരു തിസോറസ് തയ്യാറാക്കാൻ ഭാഷാ സ്നേഹികളും അധികൃതരും വർഷങ്ങൾക്കുമുമ്പേ ശ്രമിക്കേണ്ടതായിരുന്നു.

വിദ്യാഭ്യാസത്തിനുശേഷം കേരളത്തിനു പുറത്തു പ്രവർത്തിക്കേണ്ടിവന്നതിനാൽ ഏതാണ്ടു 40 വർഷക്കാലം ഔദ്യോഗികകാര്യങ്ങളൊക്കെ എനിക്ക് ഇംഗ്ലീഷിൽ കൈകാര്യം ചെയ്യേണ്ടിവന്നു. സുദീർഘമായ ഈ കാലഘട്ടത്തിൽ ഒന്നോ രണ്ടോ മാസത്തിലൊരിക്കൽ അമ്മയ്ക്കയയ്ക്കുന്ന കത്തുകൾ മാത്രമാണ് മലയാളത്തിൽ എഴുതേണ്ടിവന്നത്. 1986 –ൽ നാട്ടിൽ തിരിച്ചെത്തിയ ശേഷം ഓസ്കർ വൈൽഡിന്റെ 'The Picture of Dorian Gray', ജോർജ് എലിയറ്റിന്റെ 'Adam Bede' എന്നീ പുസ്തകങ്ങൾ മലയാളത്തിലേക്കു വിവർത്തനം ചെയ്യാൻ താത്പര്യമുണ്ടായി. മലയാളഭാഷയിൽ നിന്ന് ഏറെക്കാലം അകന്നു നിന്നശേഷം മലയാള സാഹിത്യത്തിലേക്കു കടക്കാനുള്ള ആദ്യത്തെ ശ്രമമായതിനാൽ, ഇത്രയും കടുപ്പമുള്ള പുസ്തകങ്ങൾ വിവർത്തനത്തിനായി തിരഞ്ഞെടുക്കുന്നതു സാഹസമാണെന്നു ചില സുഹൃത്തുക്കൾ അഭിപ്രായപ്പെട്ടെങ്കിലും ആ സാഹസത്തിൽ നിന്നു പിൻവാങ്ങാൻ ഞാൻ തയ്യാറായില്ല. വിവർത്തനത്തിനായി അനുയോജ്യമായ പദങ്ങൾ കണ്ടെത്താൻ വളരെയേറെ ബുദ്ധിമുട്ടുണ്ടായപ്പോഴാണ് മലയാളത്തിൽ ഒരു തിസോറസ്സിന്റെ കുറവ് എനിക്ക് ശരിക്കും അനുഭവപ്പെട്ടത്. ഒരു മലയാളം തിസോറസ് എഴുതാൻ പ്രേരകമായത് ആ അനുഭവമാണ്.

1993–ൽ ആരംഭിച്ച ഈ പ്രയത്നത്തിന്റെ ഏതാണ്ട് എൺപതു ശതമാനം പൂർത്തിയായി. അകാരാദിക്രമത്തിൽ പ്രസിദ്ധീകരിച്ചിട്ടുള്ള Roget's Thesaurus, The new collins Thesaurus, Reverse Dictionary തുടങ്ങിയ

ഗ്രന്ഥങ്ങളാണു മാതൃകകളായി ഉപയോഗിക്കുന്നത്. മലയാളഭാഷയിൽ കാണുന്ന പദദാരിദ്ര്യം ഈ സംരംഭത്തിന് ഒരു വിലങ്ങുതടിയായി നില്ക്കുകയാണെന്നു പറയാതിരിക്കാൻ നിവൃത്തിയില്ല. പുതിയ പതിപ്പുകളിറങ്ങുമ്പോൾ ഓക്സ്ഫോഡ്, ചെയ്മ്പേർസ് തുടങ്ങിയ നിഘണ്ടുക്കളുടെ മേന്മയും വൈപുല്യവും ഉപയോഗയോഗ്യതയും അടിക്കടി വർദ്ധിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുകയാണ്. മലയാളം നിഘണ്ടുക്കളെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം നേരെ വിപരീതമാണു സ്ഥിതി. മലയാള ഭാഷ അനുദിനം വളർന്നുകൊണ്ടിരിക്കുകയാണെന്നു ചിലരൊക്കെ അവകാശപ്പെടുന്നുണ്ട്. സഭ്യേതരവും വ്യാകരണവിരുദ്ധവുമായ പ്രയോഗങ്ങളുടെ ആവിർഭാവം ഭാഷയുടെ വളർച്ചയെയല്ല തളർച്ചയെയാണു സൂചിപ്പിക്കുന്നത്. അത്തരം പുതിയ പ്രയോഗങ്ങളെ നിഘണ്ടുക്കളിൽ കൊള്ളിച്ച് ആധികാരികമാക്കുന്നതിനോട് എനിക്കു യോജിപ്പില്ല. വൈകാരികാനുഭൂതികൾക്ക് ഊന്നൽ നല്കുന്ന കലാപരവും ആദ്ധ്യാത്മികവുമായ വിഷയങ്ങളിലാണ് മലയാളത്തിന്റെ വളർച്ച ഏറെയും ഉണ്ടായിട്ടുള്ളത്. ദൈവങ്ങളെയും ദൈവികവസ്തുക്കളെയും വർണ്ണിക്കാനുതകുന്ന പര്യായങ്ങൾക്കു പഞ്ഞമില്ല. വിഷ്ണുവിനും അഗ്നിക്കും അൻപതോളം പര്യായങ്ങളുണ്ട്. എന്നാൽ, പിസ്റ്റലും റിവോൾവറും മലയാളത്തിൽ കൈത്തോക്കാണ്. വെൽഡിങ്ങും സോൾഡറിങ്ങും മലയാളത്തിൽ കൂട്ടിവിളക്കലാണ്. എൻജിനിയർമാർക്കും ഡോക്ടർമാർക്കും മറ്റും ഒഴിവാക്കാനാവാത്ത reef knot, square knot, surgeon's knot എന്നിവയ്ക്കു മലയാളത്തിൽ പദങ്ങളില്ല. ഇമ്മാതിരി വാക്കുകൾ തമ്മിലുള്ള വ്യത്യാസം മലയാളം നിഘണ്ടുക്കളിൽ വിശദീകരിച്ചിട്ടുമില്ല. സമാനാർത്ഥപദങ്ങളില്ലാത്ത ഇത്തരം ഇംഗ്ലീഷ് വാക്കുകൾ ആയിരക്കണക്കിനുണ്ട്. ആശയപ്രകാശനത്തിനു ഒഴിവാക്കാനാവാത്ത ഇംഗ്ലീഷ് പദങ്ങൾക്ക് അനുയോജ്യമായ മലയാളപദങ്ങൾ (Elasticity ക്ക് ഇലാസ്തികതയെന്ന പോലെ, കഴിയുമെങ്കിൽ ഒറ്റപ്പദങ്ങൾ) കണ്ടെത്തേണ്ടത് നമ്മുടെ ആവശ്യമാണ്. അതു സാദ്ധ്യമല്ലെങ്കിൽ അവയെ മലയാളം പദങ്ങളായി സ്വീകരിച്ച് നിഘണ്ടുക്കളിൽ ഉൾപ്പെടുത്തുന്നതിൽ അപാകതയുണ്ടെന്നു തോന്നുന്നില്ല. ഉദാ: ഇൻസ്റ്റിറ്റ്യൂട്ട്, ഏജൻസി, ആൽബം, സ്വിച്ച്, എൻലാർജ്മെന്റ്, ക്രൂ, റേഷൻ, ഫ്ളാഷ് ലൈറ്റ്, ഫ്ളൈ ഓവർ, പ്രൊപ്പല്ലർ, പ്ളമ്മർ (Plumber) ഇത്യാദി പദങ്ങൾ.

നമ്മുടെ ശാസ്ത്രസാങ്കേതിക വിജ്ഞാനത്തിന്റെ ഉറവിടവും ഇരിപ്പിടവുമായ ഇംഗ്ലീഷ് ഭാഷയിൽ നിന്ന്, സൂക്ഷ്മമായ ആശയവിനിമയത്തിനു നമുക്കാവശ്യമായ പദങ്ങൾ സ്വീകരിക്കുന്നത് ഒരാക്ഷേപമാണെന്ന ധാരണയിൽ കഴമ്പില്ല. നിത്യോപയോഗത്താൽ മനസ്സിൽ പതിഞ്ഞ ചില ഇംഗ്ലീഷ് വാക്കുകൾ ഈ തിസോറസ്സിൽ ശീർഷകപദങ്ങളായി സ്വീകരിച്ചിട്ടുണ്ട്.

മലയാളം തിസോറസ്സിന്റെ രചനയ്ക്കു തടസ്സമായി നില്ക്കുന്ന മറ്റൊരു കാര്യം, നിലവിലുള്ള മലയാളം നിഘണ്ടുക്കൾ തമ്മിലുള്ള പൊരുത്തമില്ലായ്മയാണ്. ഉദാഹരണത്തിന്, വിപ്ലവം, വിഭവം എന്ന രണ്ടുപദങ്ങൾക്ക് നിലവിലുള്ള നിഘണ്ടുക്കൾ നല്കുന്ന പര്യായശബ്ദങ്ങളും വ്യാഖ്യാനങ്ങളും എന്തൊക്കെയെന്ന് അനുബന്ധം 1-ൽ നോക്കുക.

നിഘണ്ടുക്കൾ തമ്മിലുള്ള ഈ പൊരുത്തമില്ലായ്മ ഒട്ടേറെ പദങ്ങളെ ബാധിക്കുന്നുണ്ട്. വിവിധ നിഘണ്ടുക്കളിൽ കാണുന്ന പര്യായങ്ങളിൽ ഏതൊക്കെയാണ് ആധികാരികമായി പരിഗണിക്കേണ്ടതെന്ന് അറിയാൻ എളുപ്പമാർഗ്ഗമൊന്നും കാണുന്നില്ല.

മലയാളം തിസോറസ് ഇല്ലാത്തതുകാരണം ഇംഗ്ലീഷ് മാനദണ്ഡമായി സ്വീകരിച്ച പരിതസ്ഥിതിയിൽ, വാക്കുകളുടെ ശേഖരം പൂർണ്ണമായെന്നറിയാൻ ബുദ്ധിമുട്ടുണ്ടായേക്കാമെന്ന് ഒരു സുഹൃത്ത് അഭിപ്രായപ്പെടുകയുണ്ടായി. നിലവിലുള്ള ഏതെങ്കിലും മലയാള നിഘണ്ടു പൂർണ്ണമോ കുറ്റമറ്റതോ ആണെന്നു നിഘണ്ടുകർത്താവ് അവകാശപ്പെടുമെന്നു തോന്നുന്നില്ല. മലയാളത്തിൽ ഒരു തിസോറസ് ഉണ്ടാകുകയെന്നതാണ് ഏറ്റവും പ്രധാനപ്പെട്ട കാര്യം. പദങ്ങൾ വിട്ടുപോയിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ അവ അടുത്ത പതിപ്പിൽ കൂട്ടിച്ചേർക്കാവുന്നതാണ്. തെറ്റുകൾ തിരുത്താവുന്നതാണ്. പോരായ്മകൾ ഉണ്ടെങ്കിൽ അവ ചൂണ്ടിക്കാണിക്കാനും ആവശ്യമെങ്കിൽ മറ്റൊരു തിസോറസ് രചിക്കാനും വായനക്കാരെ പ്രേരിപ്പിക്കാൻ ഈ ഗ്രന്ഥം ഒരു പ്രചോദനമായി ഉപകരിച്ചാൽ അതുതന്നെ ഒരു വലിയ നേട്ടമായി ഞാൻ കരുതുന്നു.

നിഘണ്ടുവിലുള്ള എല്ലാ പദങ്ങളും തിസോറസ്സിൽ ചേർക്കേണ്ടതില്ല. പദാന്വേഷണത്തിനുതകുന്ന ലളിത പദങ്ങളാണ് ഈ ഗ്രന്ഥത്തിലെ ശീർഷകപദങ്ങൾ. റോജറ്റ്സ് തിസോറസ്, കോളിൻസ് തിസോറസ്, ശബ്ദതാരാവലി, നവയുഗഭാഷാ നിഘണ്ടു, റീഡേർസ് ഡൈജസ്റ്റിന്റെ റിവേർസ് ഡിക്ഷ്ണറി തുടങ്ങിയ ഗ്രന്ഥങ്ങളെ അവലംബിച്ചാണു ശീർഷക പദങ്ങൾ തിരഞ്ഞെടുത്തിട്ടുള്ളത്. പദശേഖരം പൂർണ്ണമായിരിക്കാൻ ആവുന്നത്ര ശ്രമിച്ചിട്ടുണ്ട്.

നൂറ്റാണ്ടുകളായി കുന്നുകൂടിയിട്ടുള്ള സാഹിത്യ ശാസ്ത്രസമ്പത്ത് ഇന്ന് അനേകായിരം ഭാഷകളിലാണ് നിക്ഷിപ്തമായിരിക്കുന്നത്. തൽഫലമായി അതിസൂക്ഷ്മമായ വിവർത്തനങ്ങളുടെ പ്രസക്തി പൂർവ്വാധികം വർദ്ധിച്ചിട്ടുണ്ട്. അതുപൊലെ തന്നെ, വിവർത്തന പ്രക്രിയയ്ക്ക് വളരെയേറെ വൈദഗ്ദ്ധ്യവും ആവശ്യമായിരിക്കുന്നു. അത്യന്തം ക്ലേശകരമായ വിവർത്തനപ്രക്രിയയിൽ ഏർപ്പെടുന്നവർക്ക്, തിസോറസ് ഒരനുഗ്രഹമായിരിക്കും.

അനുഗൃഹീതരായ ചില വ്യക്തികൾക്കു മറ്റുള്ളവരെക്കാൾ കൂടുതൽ വാക്സാമർത്ഥ്യം ഉണ്ടാവാം. പക്ഷേ, മനസ്സിൽ കൂടി നിരന്തരം

കടന്നുപൊയ്ക്കൊണ്ടിരിക്കുന്ന ആശയങ്ങളെയും അവയോടു ബന്ധപ്പെട്ട നേരിയ വികാരങ്ങളെയും സമുചിതമായ ഭാഷയിൽ അനായാസം അപ്പപ്പോൾ ആവിഷ്കരിക്കാൻ കഴിയാത്തവരാണു ഭൂരിപക്ഷവും. അത്തരക്കാർക്ക് ഒരു സഹായഹസ്തം നീട്ടുകയെന്നതാണ് തിസോറസ്സിന്റെ ലക്ഷ്യം.

ശൈലികളും പഴഞ്ചൊല്ലുകളും അവിടവിടെ ചേർത്തിട്ടുണ്ട്. അകാരാദിക്രമത്തിൽ ഇവ കാണിച്ചിട്ടുള്ള നിഘണ്ടുക്കളിൽ നിന്ന് സന്ദർഭത്തിനു ചേർന്ന ഒരു ശൈലിയോ പഴമൊഴിയോ കണ്ടെത്താൻ പ്രയാസമാണ്. ഉദാഹരണത്തിന്, 'വിഡ്ഢിയാക്കുക' എന്ന അർത്ഥത്തിൽ ഒരു ശൈലി ആഗ്രഹിക്കുന്ന ഒരാൾക്ക് 'വിഡ്ഢിത്തം' എന്ന ശീർഷകപദം പരിശോധിക്കുമ്പോൾ അതുകണ്ടെത്താൻ കഴിയണം. 'ചെണ്ട കൊട്ടിക്കുക' (= വിഡ്ഢിയാക്കുക) എന്ന ശൈലി വിഡ്ഢിത്തത്തിന്റെ ക്രിയാരൂപങ്ങളിലൊന്നായിട്ടാണ് ഈ തിസോറസ്സിൽ ഉൾപ്പെടുത്തിയിട്ടുള്ളത്.

തിസോറസ്സിന്റെ ഉള്ളടക്കത്തെക്കുറിച്ച് അഭിപ്രായവ്യത്യാസങ്ങളും വിമർശനങ്ങളും ഉണ്ടാകാനുള്ള സാദ്ധ്യതകളേറെയാണ്. 'മുക്ത്യാർ' എന്ന പദം, 'സ്വത്ത്' 'ധനം', വസ്തു തുടങ്ങിയ ശീർഷകങ്ങളിൽ ഉൾപ്പെടുത്തണമെന്ന് വായനക്കാർക്കുതോന്നിയാൽ അതു ശരിയല്ലെന്നു പറയാനാവില്ല. തിസോറസ്സിനെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം അഭിപ്രായഭിന്നത ഒഴിവാക്കാൻ പ്രയാസമാണ്. ഒരു വാക്കിന് Roget's Thesaurus 1988 -ൽ കൊടുത്തിട്ടുള്ള പദങ്ങളും അതേ വാക്കിന് The New Collins Thesaurus-ൽ കൊടുത്തിട്ടുള്ളവയും തമ്മിൽ വ്യത്യാസങ്ങൾ കാണാൻ കഴിയും. ഇത് തിസോറസ്സിന്റെ ഒരു പ്രത്യേകതയാണ്.

മലയാളത്തിൽ ഒരു തിസോറസ് ഉണ്ടായാലെങ്ങനെയിരിക്കുമെന്നു കാണിക്കാൻ ഇപ്പോൾ തയ്യാറാക്കിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്ന കൈയെഴുത്തുപ്രതിയിൽ അവിടവിടെ നിന്നെടുത്ത ചില ഭാഗങ്ങൾ ഇതോടൊപ്പം ചേർക്കുന്നു. അനുബന്ധം 2 നോക്കുക.

നാ., ക്രി., വി., നോ., വി. പ., ഉ-ം എന്നീ ചുരുക്കെഴുത്തുകൾ, 'നാമം', 'ക്രിയ', 'വിശേഷണം', 'നോക്കുക', 'വിപരീതപദം', ഉദാഹരണം എന്നിവയെ കുറിക്കുന്നു. നാമവിശേഷണവും ക്രിയാവിശേഷണവും പ്രത്യേകം തരം തിരിച്ചിട്ടില്ല. ചതുരകോഷ്ഠത്തിൽ – [ ]– കാണുന്നപദങ്ങളിൽ, നാ. ക്രി., വി. എന്നീ രൂപങ്ങളിൽ ധാരാളം പര്യായങ്ങളും ബന്ധപ്പെട്ട പദങ്ങളും ചേർത്തിട്ടുണ്ട്. ചതുരകോഷ്ഠത്തോടുകൂടിയ പദങ്ങൾ കാണുമ്പോൾ അവ പ്രത്യേകം നോക്കേണ്ടതാണ്.

അഭിപ്രായങ്ങളും നിർദ്ദേശങ്ങളും താഴെകൊടുത്തിരിക്കുന്ന മേൽവിലാസത്തിൽ അയയ്ക്കാൻ അഭ്യർത്ഥിക്കുന്നു.

അക്ഷോഭ്യത:

നാ. ക്ഷോഭിക്കാത്ത പ്രകൃതം, ശാന്തത, ക്ഷമ, സമചിത്തത, അസംഭ്രമം, മനോദാർഢ്യം, പ്രശാന്തത, മുണങ്ങ്, കലക്കമില്ലായ്മ, അക്ഷുബ്ധാവസ്ഥ, സ്വസ്ഥത, സ്വാസ്ഥ്യം, മനഃശാന്തി, നിർവൃതി, [നിർവികാരത്വം], സഹിഷ്ണുത, [ക്ഷമ], ആവേശമില്ലായ്മ, താല്പര്യരാഹിത്യം, സഹനശീലം, സഹനശക്തി, ഇളക്കമില്ലായ്മ, കുലുക്കമില്ലായ്മ, നിശ്ചലത, [സ്ഥിരത], ആത്മസംയമ(ന)ം, മനസ്സിന്റെ ആർജ്ജവം, പരിഭ്രമരഹിതത്വം, നിശ്ചാഞ്ചല്യം, സ്വച്ഛത, പ്രസന്നത, തെളിവ്, അക്ഷോഭം, അടക്കം, സ്വൈരം, സമാധാനം, ശാന്തി, ഗാംഭീര്യം, സ്ഥിരചിത്തത, സംയമം, മാനസികപരിപക്വത, തെളിഞ്ഞ ബുദ്ധി, മിതശീലം, നിർമ്മദത്വം, സ്ഥൈര്യം, വിപദിധൈര്യം, സുഖദുഃഖസമത, നിസ്പൃഹത്വം, ആത്മനിഷ്ഠ, ആത്മനിയന്ത്രണം, മനസ്സാന്നിധ്യം, ദമം, ഹൃദയശൂന്യത; (വിധേയത്വം; മിതത്വം; വിലക്ക്) നോ.

ക്രി. 1. ക്ഷോഭിക്കാതിരിക്കുക, ശാന്തത പുലർത്തുക; മനസ്സു പതറാതിരിക്കുക, എതിർവാദം ഒഴിവാക്കുക, വഴങ്ങുക, മുണങ്ങുക, പൊറുക്കുക, സഹിക്കുക, ക്ഷമിക്കുക, അപമാനം സഹിക്കുക, ദുർമ്മുഖം കാണിക്കാതിരിക്കുക, പ്രസന്നമുഖഭാവം കൈക്കൊള്ളുക, വികാരങ്ങൾ അടക്കുക, സമാധാനപ്പെടുക, സമ്മതിച്ചുകൊടുക്കുക. (വിധേയത്വം) നോ.

വി. അക്ഷോഭ്യ, ഇളക്കമില്ലാത്ത, ഇളകാത്ത, മനസ്സിനെ സ്പർശിക്കാത്ത, മനസ്സിൽ ഏശാത്ത, എളുപ്പം വികാരവിധേയനാകാത്ത; നിർവ്വികാരനായ, കഠിനഹൃദയനായ, ഹൃദയശൂന്യനായ, നിഷ്കരുണനായ, ഉറച്ചുനില്ക്കുന്ന, ഇഷ്ടാനിഷ്ടങ്ങളില്ലാത്ത, സമസുഖാസുഖബുദ്ധിയായ, ജിതേന്ദ്രിയനായ, തത്ത്വചിന്താപരമായ, ആത്മീയപ്രേമസംബന്ധമായ, ഗാംഭീര്യമുള്ള, സ്ഥിരചിത്തനായ, ശാന്തശീലമുള്ള, ശാന്തമുഖഭാവമുള്ള, കലഹിക്കാത്ത, മനഃശാന്തിയുള്ള, സമചിത്തതയുള്ള, താല്പര്യരഹിതനായ, സൗഹാർദ്ദശൂന്യനായ, ഗംഭീരഭാവമുള്ള, നിരാകുലനായ, അചഞ്ചലനായ, സമചിത്തനായ, സമാഹിതനായ, മിതശീലനായ; അക്ഷുബ്ധനായ, നിർവ്വികാരമായ, അവ്യാകുലമായ, ശാന്തമായ, പ്രശാന്തമായ, പ്രസന്നമായ, തെളിഞ്ഞ, കലങ്ങാത്ത, ക്ഷോഭമില്ലാത്ത, മനസ്സു പതറാതെയുള്ള, മനസ്സിളകാത്ത, നിശ്ചലമായ, സൗമ്യമായ, സ്വൈരമായ, ബഹളമില്ലാത്ത, സ്വസ്ഥമായ, സ്വസ്ഥതയുള്ള, സ്വച്ഛതയുള്ള, മിതശീലനായ, സാന്ത്വനപരമായ, രഞ്ജകമായ, ആവേശരഹിതമായ, ക്ഷമയുള്ള, വഴങ്ങുന്ന, തൃപ്തിപ്പെട്ട, അടക്കമുള്ള, രൂക്ഷമല്ലാത്ത, സഹിഷ്ണുതയുള്ള; (വിശ്രമം, ശാന്തി) നോ.

വി. പ. (ക്ഷോഭ്യത, ഇളക്കം, വികാരവിക്ഷോഭം) നോ.

അങ്ങനെ:

വി., അ. അങ്ങിനെ, അവ്വിധം, അപ്രകാരം, തഥാ, അപ്പാട്, അപ്പാട്ട്, അപ്പാടേ, അപ്പോലെ, അവ്വണ്ണം, ഒരുവിധത്തിൽ, ആവിധം, ആ രീതിയിൽ, അതേ രീതിയിൽ, അതുപോലെ, അതിൻപ്രകാരം, അമ്മാതിരി, അത്തരത്തിൽ, അമ്മട്ട്, ആ വകുപ്പിൽ, ആ ഇനത്തിൽ, ആ വകയിൽ, ആ വഴിയേ, അതുകാരണം, അതുകൊണ്ട്, ആയതുകൊണ്ട്, ആസ്ഥിതിക്ക്, അക്കാരണത്താൽ, അങ്ങനെയിങ്ങനെ, വല്ലപ്രകാരവും, കഷ്ടിച്ച്, അരിഷ്ടിച്ച്, ഇനിപറയുംപ്രകാരം, തന്മൂലം, തൽഫലമായി, പരിണതഫലമായി, അനന്തരഫലമായി, അനുസൃതമായി, തദനുസൃതമായി, തദനുസാരം, അതിനാൽ, ആകയാൽ, തന്നിമിത്തം, ഒടുവിൽ, അവസാനം, അന്തിമഫലമായി, തുല്യമായി, സമമായി, സമാനമായി, സദൃശമായി, തത്തുല്യമായി, (പരിതസ്ഥിതി, ഇങ്ങനെ, എങ്ങനെ, രീതി, കാരണം) നോ.

അചഞ്ചല:

വി. ഇളകാത്ത, ഇളക്കാനൊക്കാത്ത, സ്ഥാവരമായ, സ്ഥിരീകൃതമായ, പ്രതിഷ്ഠിതമായ, അടിയുറച്ച, നിശ്ചിതമായ, വിലയിടിയാത്ത, നിലനില്ക്കുന്ന, ഉറച്ച, വ്യതിയാനങ്ങളുണ്ടാകാത്ത, ഉറപ്പിച്ച, സ്ഥിരതയുള്ള, സുസ്ഥിരമായ, മാറാത്ത, മാറ്റമില്ലാത്ത, നീങ്ങാത്ത, ചരിക്കാത്ത, ചലിക്കാത്ത, വഴങ്ങാത്ത, പതറാത്ത, ചാപല്യമില്ലാത്ത, അഭ്രമ, ബലമായ, ദൃഢമായ, ഗാഢമായ, സുദൃഢമായ, കട്ടിയായ, സ്ഥിരചിത്തനായ, അരണമില്ലാത്ത, അനക്കമില്ലാത്ത, മനസ്ഥിരതയുള്ള, ദൃഢചിത്തനായ, മനോദാർഢ്യമുള്ള, കൃതനിശ്ചയമായ, പാറപോലെയുറച്ച, കഠിനമായ, വഴങ്ങിത്തരാത്ത, ഇണങ്ങാത്ത, ശാഠ്യമുള്ള, ദുർവാശിയുള്ള, പിടിവാശിയുള്ള, നിർബന്ധബുദ്ധിയുള്ള, അലിവില്ലാത്ത, ദുശ്ശാഠ്യമുള്ള, (സാന്ദ്രത, സ്ഥായിത്വം, വിടാപ്പിടുത്തം, പിടിവാശി) നോ.

അതി:

വി., അ. 1. വളരെ, ഏറെ, ഒട്ടേറെ, അധികം, കൂടുതൽ, അത്യർത്ഥം, നന്നേ, തീരെ, ശരിക്കും, തികച്ചും, പൂർണ്ണമായും, അതീവ, പരമാവധി, അങ്ങേയറ്റം, അതിമാത്രം, കണക്കിലേറെ, ആവശ്യത്തിൽകവിഞ്ഞ്, സീമാതീതം, അത്യധികം, അതീതമായി, കവിഞ്ഞ തോതിൽ, അതിരുകവിഞ്ഞ്, അതിശയിക്കുംവിധം, പിമ്പിലാക്കുംവിധം, കവച്ചുവയ്ക്കുംവിധം, ഉയർന്ന തോതിൽ, അത്യന്തം, അധഃകരിക്കുംവിധം, ഏറ്റവും, അതിതരാം, മെച്ചപ്പെട്ടവിധം, ക്രമത്തിലധികം, ക്രമംവിട്ടവിധം, മികച്ചരീതിയിൽ, നിസ്സംശയം, മുന്തിനില്ക്കുംവിധം, നന്നായി, (അതിരേകം, അത്യന്തം) നോ.

2. സീമാതീതമായ, അധികമായ, വളരെവലിയ, അതിയായ, അസാധാരണമായ, അപൂർവ്വമായ, അസാമാന്യമായ, ശ്രദ്ധാർഹമായ, ഗണനീയമായ, ഉച്ചത്തിലുള്ള, ശ്രദ്ധേയമായ, പ്രശംസാർഹമായ, ആവശ്യത്തിലധികമായ, ക്രമത്തിലധികമായ, ദുസ്സഹമായ, വൻ, അസാധാരണ കഴിവുകളുള്ള, വലിയ, ബൃഹത്തായ, അതിശയോക്തിമയമായ, അവിശ്വസനീയമായ, തീവ്രമായ, വിലപിടിച്ച, അത്യന്ത, കടന്ന, ലംഘിക്കപ്പെടുന്ന, അനുചിതമായ, അമ്പരപ്പിക്കുന്ന, ഉത്തമനായ, ശ്രേഷ്ഠനായ, കവിയുന്ന, അതിശയിക്കുന്ന, അമിതമായ, മറികടക്കുന്ന; (വലിപ്പം) നോ.

അതുല്യ:

വി. തുല്യതയില്ലാത്ത, തുല്യമല്ലാത്ത, അസമമായ, നിരതിശയ, അനുപമ, അനോപമ, അന്യാദൃശ, അനുപമിത, അനുപമേയ, സാമ്യമില്ലാത്ത, അകല്പ, നിരുപമ, സമമില്ലാത്ത, സമാനതയില്ലാത്ത, എതിരില്ലാത്ത, മെച്ചപ്പെട്ട, അദ്വിതീയമായ, അനന്യമായ, നിസ്തുലമായ, അത്യുൽക്കൃഷ്ടമായ, കടന്ന, ശ്രേഷ്ഠമായ, കിടയറ്റ, സമാനമില്ലാത്ത, അതിവിശിഷ്ടമായ, അനുത്തമമായ, അദ്വയ, ഏകമായ, രണ്ടാമതൊന്നില്ലാത്ത, പ്രത്യേകമായ, അപൂർവ്വമായ, താരതമ്യപ്പെടുത്താനാവാത്ത, അതിദ്വയ, അതുല, അതുലിത, നിസ്തുല്യമായ, മികച്ച, അനുകരിക്കാനാവാത്ത, ഒപ്പമില്ലാത്ത, മറ്റൊന്നിൽ കാണാത്ത, അസാധാരണമായ, വിശേഷപ്പെട്ട, തികച്ചും വ്യത്യസ്തമായ, (അസമത്വം, ശ്രേഷ്ഠത, വ്യത്യസ്തത, അപൂർവ്വത, വൈശിഷ്ട്യം, പ്രത്യേകത) നോ.

അധികാരം:

നാ. 1. ആധിപത്യം, പ്രഭാവം, നായകത്വം, അവകാശം, അനുഭവാവകാശം, സ്വാതന്ത്ര്യം, അധികൃതി, ഉടമസ്ഥത, ഗൗരവം, മേൽക്കോയ്മ, നിയമാധികാരം, മുക്ത്യാർ, അധിഷ്ഠാനം, ആസ്പദം, അമല്, ന്യായാധികാരം, അധീശത്വം, നിയന്ത്രണാധികാരം, പ്രവർത്തനാധികാരം, ത്വിട്ട്, പ്രഭാവം, അധികാരിത്വം, അധികാരപരിധി, പ്രഭുപദവി, ഉയർന്ന ഉദ്യോഗം, സർക്കാർ സേവനം, സ്ഥാനമാനം, സ്ഥാനം, പ്രത്യേകാവകാശം, വിശേഷാധികാരം, പരമാധികാരം, രാജാധികാരം, കുത്തക, സവിശേഷാധികാരം, രക്ഷാകർത്തൃത്വം, രക്ഷാധികാരം, പ്രകർഷം, പ്രതാപം, അഭ്വം; (കീർത്തി) നോ. അന്തസ്സ്, സമ്പൂർണ്ണാധികാരം, രാജവാഴ്ച, ഉദ്യോഗപദവി, മേൽകൈ, നിയന്ത്രണശക്തി, ആജ്ഞാശക്തി, [സ്വാധീനത] മുഷ്ക്, മുഷ്കരത.

2. നടപടികൾ, ഭരണം, ഭരണനിർവ്വഹണം, ഭരമേല്ക്കൽ, മാർഗ്ഗദർശനം, നേതൃത്വം, ആജ്ഞാപനം, നിയോഗം, നടത്തിപ്പ്, മേൽനോട്ടം, [അനുമ

തി], ലൈസൻസ്, വരുതി, കല്പന, [ആജ്ഞ], അനുജ്ഞ, [അനുവാദം], [നിയമം], ചട്ടം, മാമൂൽ, ഉത്തരവ്, നിലനില്ക്കുന്ന ആചാരങ്ങൾ, ആധികാരികത, പ്രാമാണികത്വം, ശാസനം, നയം, നിയമനിർമ്മാണം (നിയമസാധുത്വം) നോ. വ്യവസ്ഥാപനം, മാർഗ്ഗനിർദ്ദേശം, അടക്കിഭരിക്കൽ, പരിശോധന, മേൽനോട്ടം, പര്യവേക്ഷണം, ഭരമേല്പിക്കൽ, നീട്ട്, മാൻഡേറ്റ്, അധികാരപത്രം, മുക്ത്യാർ, അധികാരവികേന്ദ്രീകരണം (കേന്ദ്രീകരണം).

3. സ്വേച്ഛാധിപത്യം, ഏകാധിപത്യം, സ്വയംഭരണാവകാശം, സ്വയംഭരണവ്യവസ്ഥ, കുലീനാധിപത്യം, പ്രഭുജനാധിപത്യം, അധിക്രമം, അധികാരം പിടിച്ചെടുക്കൽ, (നിയമരാഹിത്യം) നോ., പൗരോഹിത്യഭരണം, ഗോത്രഭരണവ്യവസ്ഥ, ധനികഭരണം, രാജവാഴ്ച, മതേതരഭരണം, ജനാധിപത്യം, ജനായത്തഭരണം, രാജാധിപത്യം, രാജത്വം, അരചവാഴ്ച, കോൺസൽ, ത്രിനായകത്വം, ദുഷ്പ്രഭുത്വം, ഭരണഘടന, ഭരണപദ്ധതി, ഭരണവിധാനം, ഭരണക്രമം, നാസിസം, ഫാസിസം, കമ്മ്യൂണിസം, മാർക്സിസം, സോഷ്യലിസം സ്ഥിതി സമത്വവാദം, അരാജകത്വം, നിഷേധസിദ്ധാന്തം, (നിയമരാഹിത്യം) നോ. ഉദ്യോഗസ്ഥാധിപത്യം, ചുവപ്പുനാടഭരണം, ജന്മികുടിയാൻ വ്യവസ്ഥിതി, മാതൃദായക്രമം മരുമക്കത്തായം, മക്കത്തായം, പെണ്ണരശ്, സ്ത്രീ മേധാവിത്വം, പ്രജാധിപത്യഭരണം, പ്രജാധിപത്യരാഷ്ട്രം, പിൻതുടർച്ചാവകാശം, വോട്ടവകാശം, തിരഞ്ഞെടുപ്പ്, അധികാരസ്ഥാനപ്രാപ്തി.

4. പരമാധികാരി, മേധാവി, ഭരണകർത്താവ്, അധിഭു, അധിഷ്ഠാതാവ്, സാർവ്വഭൗമൻ, രാജാധിരാജൻ, ഭരണകൂടം, സർക്കാർ, ചക്രവർത്തി, അധിരാട്ട്, അധിരാജൻ, അധീശൻ, സാമ്രാട്ട്, ചക്രവർത്തിനി, രാജാവ്, അരചൻ, രാജ്ഞി, യുവരാജാവ്, രാജകുമാരൻ, രാജകുമാരി, പ്രഭുകുടുംബം, കുലീനവർഗ്ഗം (കുലീനത) നോ., ജന്മി, നാടുവാഴി, തലവൻ, സ്വേച്ഛാധിപതി, പ്രജാപീഡകൻ, നിഷ്ഠുരശാസനൻ, പ്രമാണി, രാഷ്ട്രപതി, നീതിപതി, അദ്ധ്യക്ഷൻ, പ്രധാനമന്ത്രി, ഗോത്രഭരണാധികാരി, കുടുംബാധിപൻ, പ്രമുഖൻ, മുഖ്യൻ മുകിലൻ, സുൽത്താൻ, അമീർ, പാർലമെന്റംഗം, രാജ്യസഭാംഗം, ലോകസഭാംഗം, നിയമനിർമ്മാണസഭാംഗം, യജമാനൻ, നായകൻ, അധിപതി, അധിപൻ, മുതലാളി, അധിക്ഷിത്ത്, തൊഴിലുടമ, മേലധികാരി, ഡയറക്ടർ, നഗരസഭാദ്ധ്യക്ഷൻ, പ്രാമാണികൻ, മാടമ്പി, മാനേജർ, മാസ്റ്റർ, യജമാനൻ, മേയർ, മുഖ്യന്യായാദ്ധ്യക്ഷൻ, റീജന്റ്, നഗരപ്രമാണി, മജിസ്ട്രേറ്റ്, ദണ്ഡനാധികാരി, പടത്തലവൻ, മീവരൻ, സേനാനായകൻ, ഗവർണർ, അധിഭർത്താ, നായകൻ, ഭരണാധികാരി, ഉദ്യോഗസ്ഥൻ, അവകാശി, ഉടമസ്ഥൻ, പാർവ്വത്യകാർ, ഭാരവാഹി, മുക്ത്യാർ, അധികാരി, അധികാരിണി, അധികൃതൻ, വക്കാലത്ത്.

5. അർഹത, [അവകാശം], അനുഭവാവകാശം, [യോഗ്യത], കോയ്മ,

ഭരണാവകാശം.

6. അദ്ധ്യായം, ഖണ്ഡിക, താലൂക്കിന്റെ ഒരു ഭാഗം, പകുതി, അംശം (ഭാഗം, ഭൂവിഭാഗം) നോ.

ക്രി. 1. അധികാരം നടത്തുക, അധികാരം ചെലുത്തുക, അധികരിക്കുക, മേൽനോട്ടം വഹിക്കുക, അധികാരം കൊടുക്കുക, അധികാരം വികേന്ദ്രീകരിക്കുക, അധികാരം കേന്ദ്രീകരിക്കുക, നയിക്കുക, ഭരിക്കുക, അദ്ധ്യാസിക്കുക, ഭരമേല്ക്കുക, തലവനായിരിക്കുക, നേതൃത്വം വഹിക്കുക, നിയന്ത്രിക്കുക, മാർഗ്ഗദർശിയായിരിക്കുക, ആജ്ഞാപിക്കുക, കല്പന നല്കുക, സ്വാധീനമാക്കുക, അവകാശപ്പെടുക, അർഹതയുണ്ടായിരിക്കുക, സേനാനായകത്വം വഹിക്കുക, ആധിപത്യം പുലർത്തുക, മേൽവിചാരം നടത്തുക, ഒതുക്കി നിറുത്തുക, യജമാനനായിരിക്കുക, അനുശാസിക്കുക, ആധികാരികമായി വിധിക്കുക, വിധി പ്രസ്താവിക്കുക, വാഴുക, നിബന്ധനചെയ്യുക, അധികാരം പ്രയോഗിക്കുക, കടമ നിർവ്വഹിക്കുക, നിയമം നടപ്പിലാക്കുക, ആദ്ധ്യക്ഷം വഹിക്കുക, സിംഹാസനത്തിൽ ആരോഹണം ചെയ്യുക, അരചാളുക, കിരീടം ധരിക്കുക, മേല്ക്കോയ്മ പുലർത്തുക, തൻ പ്രമാണിത്തത്തോടെ പ്രവർത്തിക്കുക.

2. കാര്യനിർവ്വഹണം നടത്തുക, നിയമപരമായി നിർദ്ദേശിക്കുക, സംരക്ഷിക്കുക, നിയമം നിർമ്മിക്കുക, അധികാരം ഏല്ക്കുക, ഭരമേല്ക്കുക, മേവുക, ചുമതലയേല്ക്കുക, മുക്ത്യാർ ആയി പ്രവർത്തിക്കുക.

3. കീഴിലോ അധീനതയിലോ അധികാരപരിധിയിലോ പ്രവർത്തിക്കുക, (അധീനത്വം) നോ.

4. അധികാരപ്പെടുത്തുക, ചുമതലപ്പെടുത്തുക, നിയമാനുസാരമാക്കുക, അധീകൃതമായി സ്ഥാപിക്കുക, നിയോഗിക്കുക, അനുമതി നല്കുക, ഉത്തരവു നല്കുക, (അനുമതി) നോ.

വി. ഭരിക്കുന്ന, വാഴുന്ന, പ്രാബല്യത്തിലിരിക്കുന്ന, തലവനായ, അധികാരംനടത്തുന്ന, ആധിപത്യമുള്ള, മേലധികാരമുള്ള, സർവ്വപ്രബലമായ, കവിഞ്ഞ ശക്തിയുള്ള, സ്വാധീനശക്തിയുള്ള, സർവ്വാധികാരിയായ, പരമാധികാരമുള്ള, അധിശ്രീ, ഉന്നതപദവിയുള്ള, (ഔന്നത്യം) നോ., ആജ്ഞാശക്തിയുള്ള, അഹങ്കാരിയായ, അധികാരപ്രിയനായ, അധികൃതമായ, പ്രാമാണിക, നിർവ്വഹണപരമായ, അധികാരയുക്തമായ, ഔദ്യോഗികമായ, ആധികാരികമായ, അധികാരപൂർവ്വമായ, വിധിരൂപമായ, ആജ്ഞാസ്വഭാവമുള്ള, ആദേശകമായ, അലംഘനീയമായ, നിഷേധിക്കാനാവാത്ത, സ്വേച്ഛാധിപത്യപരമായ, മേലധികാരം പ്രയോഗിച്ച് റദ്ദുചെയ്ത, അസാധുവാക്കിയ, നിരങ്കുശമായ, നിയമനിബന്ധിതമല്ലാത്ത, പ്രജാപീഡകനായ, ഉഗ്രവാഴ്ചനടത്തു

ന്ന, സ്വേച്ഛാധിപത്യം നടത്തുന്ന, രാജകീയമായ, ഗർവ്വത്തോടെ ഭരിക്കുന്ന, രാജോചിതമായ, രാജയോഗ്യമായ, രാജവാഴ്ചയെ സംബന്ധിച്ച, ഏകാധിപത്യസിദ്ധാന്തത്തെ സംബന്ധിച്ച, അധികൃത്യ.

വി. പ. (അനുസരണം, ക്രമക്കേട്, ജോലിക്കാരൻ) നോ.

അനന്തത:

നാ. അനന്തമായ സ്ഥിതി (വി. നോ)., അപാരത, അളക്കാനൊക്കാത്ത അവസ്ഥ, അറുതിയില്ലായ്മ, അക്ഷയത്വം, പരിമിതിയില്ലായ്മ, നിർണ്ണയാതീതമായ അവസ്ഥ, ഒടുങ്ങായ്ക, ഒരിക്കലും തീരാത്ത സ്ഥിതി, നിത്യത, അനശ്വരത, സനാതനത്വം, നിലനില്പ്, [ശാശ്വതത്വം], ചിരസ്ഥായിത്വം, അതിരില്ലായ്മ, [നിരന്തരത].

ക്രി. അനന്തമായിരിക്കുക (വി., നോ.)

വി. അമേയ, അതിരറ്റ, അപര്യന്ത, അനുപരത, അപരിമേയ, അപരിമാണ, എണ്ണമറ്റ, കണക്കറ്റ, അതിബൃഹത്തായ, അളക്കാനൊക്കാത്ത, സീമാതീത, അഗാധ, നിസ്സീമ, അക്ഷയ, അളവറ്റ, അമാത്ര, ഗണിക്കാനാവാത്ത, അപാര, അന്തമില്ലാത്ത, അന്ത്യമില്ലാത്ത, നാശമില്ലാത്ത, നിരന്തരമായ, മുടക്കം വരാത്ത, ഭംഗം വരാത്ത, നിലയ്ക്കാത്ത, വിരാമമില്ലാത്ത, തുടരെയുള്ള, എപ്പോഴുമുള്ള, സനാതന, സാർവ്വകാലിക, നിത്യ, അവിരാമ, അനശ്വര, അറുതിയില്ലാത്ത, എണ്ണിയാലൊടുങ്ങാത്ത, അത്യന്ത, അനവധി, അസംഖ്യം, അമിത, അപരിമിത, സീമയറ്റ, നിർണ്ണേയാതീത, ഒടുങ്ങാത്ത, ഉത്തുംഗ, തീരാത്ത, ശാശ്വത, നിത്യനില്ക്കുന്ന, നിലകാണാത്ത, ക്ലിപ്തമല്ലാത്ത, പരിധിയിലൊതുക്കാനാവാത്ത, ചിരസ്ഥ, മുദ്രാഹീന, (വറ്റാത്ത) നോ.

വി. പ. (അതിര്) നോ.

അനവധി:

വി. എണ്ണിയാലൊടുങ്ങാത്ത, കണക്കറ്റ, എണ്ണമില്ലാത്ത, നിരവധി, എണ്ണാനാവാത്ത, അതിരറ്റ, അളവില്ലാത്ത, അളക്കാനാവാത്ത, വളരെ, ധാരാളം, പല, പലപല, നാനാ, ഒട്ടേറെ, അസംഖ്യം, അയുതം, ബൃഹത്സംഖ്യയായ, ഏറെ, സീമാതീതമായ, കണക്കിലേറെ, അത്യധികം, നിറഞ്ഞു കവിയുന്ന, നിറഞ്ഞ, എമ്പാടുമുള്ള, തിങ്ങിയ, ഗണനാതീത, അനേക, അനന്ത, അപരിമിത, അപരിമേയ, അമിത, അധിക, ക്രമാതീത, ബഹുല, സമൃദ്ധ, കവിഞ്ഞവിധം, കവിഞ്ഞതോതിൽ, അതിരുകവിഞ്ഞ്, (അതിരേകം, അനന്തത, പെരുപ്പം) നോ.

അനുസരണ(ം):

നാ. അനുസരണശീലം, ആജ്ഞാനുവർത്തിത്വം, [വിധേയത്വം], അനുസൃതി, [സമ്മതം], വഴങ്ങൽ, ചെറുക്കാതിരിക്കൽ, എതിർക്കാതിരിക്കൽ, തടുക്കാതിരിക്കൽ, സ്വാധീനിക്കപ്പെടൽ, നിയന്ത്രണത്തിനു വിധേയമാകൽ, പാദസേവ, [ദാസ്യം], അനുരോധനം, [അധീനത്വം], [മര്യാദ], കീഴടങ്ങൽ, കീഴ്പ്പെടൽ, പ്രണമനം, വണക്കം, അർപ്പണം, മെരുക്കം, ഇണക്കം, ശ്രദ്ധ, ജാഗരൂകത.

2. സ്വാമിഭക്തി, [ഭക്തി], കൂറ്, ആത്മാർത്ഥത, സേവകഭാവം, വിശ്വസ്തത, യജമാനപ്രീതി, ബഹുമാനം, അഭിവാദനം, അർപ്പിക്കൽ, ആരാധന, ഉപാസന, വിനയം, ആസ്ഥ, [ആദരം], അനൗദ്ധത്യം, ദാസഭാവം, അടിമമനോഭാവം, താഴ്മ, ഭവ്യത, വിനീതി.

3. അനുവർത്തനം, അനുകരണം, അനുവിധാനം, അനുവൃത്തം, അനുവൃത്തി, അനുഗമനം, പിന്തുടരൽ, [യോജിപ്പ്], പൊരുത്തം, അനുസാരം,

ക്രി. വഴങ്ങുക, അനുസരിക്കുക, കേൾക്കുക, വഴിപ്പെടുക, അനുകൂലിക്കുക, സമ്മതിക്കുക, (സമ്മതം) നോ., വശപ്പെടുക, സ്വാധീനിക്കപ്പെടുക, വണങ്ങുക, ഇണങ്ങുക, പ്രണമിക്കുക, കൂറുകാണിക്കുക, കീഴടങ്ങുക, കീഴ്പ്പെടുക, അമരുക, അനുവർത്തിക്കുക, അനുരോധിക്കുക, അനുകരിക്കുക, മാനിക്കുക, ബഹുമാനിക്കുക, വകവയ്ക്കുക, കണക്കിലെടുക്കുക, തൃപ്തിപ്പെടുത്തുക, യോജിക്കുക, വാലാട്ടുക, മുട്ടുകുത്തുക, വിനയപൂർവ്വം അർപ്പിക്കുക, തലകുനിക്കുക, ആജ്ഞാനുവർത്തിയാവുക, പറഞ്ഞതു ചെയ്യുക, ശരണം പ്രാപിക്കുക, പിന്നാലെ പോകുക, സമ്മർദ്ദവിധേയനാവുക, സേവിക്കുക, സേവനം അനുഷ്ഠിക്കുക, കർത്തവ്യ നിഷ്ഠയുണ്ടായിരിക്കുക, മെരുക്കുക, വശീകരിക്കുക, വശഗമാവുക, സ്വാധീനമാവുക, നിയന്ത്രണത്തിലാവുക, സഹിക്കുക, ക്ഷമിക്കുക, അനുവദിക്കുക, വിരോധിക്കാതിരിക്കുക.

വി. അനുസരണയുള്ള, ഇണക്കമുള്ള, ചൊല്പടിക്കു നില്ക്കുന്ന, വഴിപ്പെടുന്ന, ആജ്ഞാനുവർത്തിയായ, വഴങ്ങുന്ന, വളയുന്ന, വിനീതമായ, സ്വാധീനിക്കാവുന്ന, ഇണക്കമുള്ള, സേവകഭാവമുള്ള, പാദസേവ ചെയ്യുന്ന, ദാസോചിതമായ, അടിപണിയുന്ന, ആത്മാർത്ഥതയുള്ള, വിശ്വസ്തതയുള്ള, വിനയപൂർവ്വമായ, സാദരമായ, അനുവൃത്ത, ശ്രദ്ധയുള്ള, കർത്തവ്യനിഷ്ഠയുള്ള, തത്പരനായ, അർപ്പിത മനസ്സുള്ള, മെരുക്കിയ, പഴകിയ, വശഗമായ, സ്വാധീനമായ, നിയന്ത്രണത്തിലായ, നിയന്ത്രിക്കാവുന്ന, അടക്കാവുന്ന, മാനസികമായി കീഴടങ്ങിയ, എതിർക്കാത്ത, പ്രേരണയ്ക്കു വഴങ്ങുന്ന; അനുസരിച്ച്, ആശ്രയിച്ച്, ആദരിച്ച്, അപേക്ഷിച്ച്, അംഗീകരിച്ച്, ആധാരമാക്കി, അനുസാരം.

വി. പ. (അനുസരണക്കേട്) നോ.

അപൂർവ്വ:

വി. മുമ്പു സംഭവിക്കാത്ത, കീഴ്ക്കടനടപ്പില്ലാത്ത, കീഴ്പ്പതിവില്ലാത്ത, കീഴ്വഴക്കമില്ലാത്ത, അഭൂതപൂർവ്വമായ, പുതിയ, നവീനമായ, അപരിചിതമായ, നൂതനമായ, പുതുമയുള്ള (പുതുമ) നോ., അസാധാരണമായ, അദൃഷ്ടപൂർവ്വമായ, ജിജ്ഞാസ ഉളവാക്കുന്ന, കല്പിതമായ, കേൾക്കപ്പെടാത്ത, അനനുകൃതമായ, കല്പനാശക്തിയുള്ള, വിസ്മയകരമായ, (അത്ഭുതം) നോ., വിചിത്രമായ, ആശ്ചര്യജനകമായ, അറിയപ്പെടാത്ത, അവിദിതമായ; കിഴക്കല്ലാത്ത; ശ്രദ്ധേയമായ, വിശേഷമായ, സ്തുത്യർഹമായ, ഗണനീയമായ, ചുരുക്കമായ, അസാമാന്യമായ, ദുർല്ലഭമായ, വിരളമായ, പതിവില്ലാത്ത, അനന്യ സുലഭമായ, അനന്യസാധാരണമായ, അത്യുൽക്കൃഷ്ടമായ, വിലയേറിയ, വിശിഷ്ടമായ, പ്രശംസാർഹമായ, അതിസൂക്ഷ്മമായ, അത്യുത്തമമായ; അടിക്കടി ഉണ്ടാകാത്ത, ഏതാനും ചില, ചുരുക്കം ചില, അങ്ങിങ്ങായി സംഭവിക്കുന്ന, ഇടയ്ക്കിടെ ഉണ്ടാകുന്ന, അങ്ങുമിങ്ങുമുള്ള, വല്ലപ്പോഴുമുള്ള, ചുരുക്കമായ, യാദൃച്ഛികമായ, പ്രത്യേകതയുള്ള, ക്രമവിരുദ്ധമായ; പ്രചാരമില്ലാത്ത, ദുർഭിക്ഷമായ, ക്ഷാമമുള്ള; അപ്രയുക്ത, പ്രയോഗലുപ്ത.

അർത്ഥശൂന്യത:

നാ. അർത്ഥമില്ലായ്മ, അസംഗതി, അസംഗതമായത്, അനൗചിത്യം, അയുക്തത, അസാംഗത്യം, പൊരുത്തമില്ലായ്മ, അനർത്ഥം, നിരർത്ഥം, പ്രയോജനമില്ലായ്മ, വിവേകശൂന്യത, ബോധമില്ലായ്മ, യുക്തിഹീനത, മൂഢത(ത്വം), അബദ്ധം, തെറ്റ്, സന്ദിഗ്ദ്ധാർത്ഥം, അനിശ്ചിതാർത്ഥം, (ദുർഗ്രാഹ്യത) നോ. അസംബന്ധം, നിരർത്ഥ ഭാഷണം, ഭ്രാന്ത്, [വിഡ്ഢിത്തം], ഭോഷത്തം, മണ്ടത്തം, അത്യുക്തി, അതിഭാഷണം, [പദാധിക്യം], വാക്കുകളിൽ മാത്രം ഒതുക്കൽ, അസ്പഷ്ടത, പടുവാക്ക്, വിടുവാക്ക്, പോച്ച, ജല്പനം, പുലമ്പൽ, ബാലിശപ്രസ്താവം, മുടന്തൻ ന്യായം, ബാലിശത്വം, അപ്രായോഗികത, കഥയില്ലായ്മ, തീരുമാനത്തിലെത്താതെയുള്ള ചർച്ച, അസംഗത ജല്പനം, തുമ്പില്ലാത്ത വാക്ക്, പാഴ്വാക്ക്, വീൺവാക്ക്, മിഥ്യാഭാഷണം, സമയം പാഴാക്കൽ, സങ്കല്പത്തിലൂടെ ആഗ്രഹസമ്പൂർത്തിനേടൽ, വീമ്പുപറയൽ, സാടോപപ്രലാപം, പ്രലപനം, പൊങ്ങച്ചം പറച്ചിൽ, നിസ്സാരത്വം, നിസ്സാര ഭാഷണം, ചർവിത ചർവണമായ പറച്ചിൽ; വീൺവായൻ, പടുവായൻ, വിടുവായൻ; പോച്ചയടിക്കൽ, ശ്രദ്ധയില്ലാതെ കുത്തിക്കുറിക്കൽ, അസംബന്ധ ജല്പനം, വ്യർത്ഥ ജല്പനം, അനാവശ്യമായ വാഗ്ധാടി,

വി. അയുക്ത, അയൗക്തിക, അസംഗത, അനുചിത, നിരർത്ഥക, അനർത്ഥ, വിവക്ഷിതാർത്ഥമില്ലാത്ത, ബുദ്ധികെട്ട, ബുദ്ധിഹീനമായ, വിവേകമില്ലാത്ത, പൊരുത്തമില്ലാത്ത, പരിഹാസ്യമായ, ബുദ്ധിഭ്രമമുള്ള അപ്രായോഗികമായ, അസ്പഷ്ടമായ, ദുർഗ്രഹമായ, മുടന്തൻ, ഉ–ം, മുടന്തൻ ന്യായം; ആവിഷ്കരണ ശക്തിയില്ലാത്ത, അവാച്യമായ, പൊള്ളയായ, ശൂന്യമായ, പാഴായ, ബോധമില്ലാത്ത, ബാലിശമായ, അടിസ്ഥാനമില്ലാത്ത, തുമ്പില്ലാത്ത, സന്ദിഗ്ദ്ധമായ, സന്ദിഗ്ധാർത്ഥമായ, അർത്ഥം വ്യക്തമല്ലാത്ത, നിർവ്വചിക്കപ്പെടാത്ത, വെളിപ്പെടുത്താനാവാത്ത.

വി. പ. (അർത്ഥം) നോ.

അസാമാന്യത:

നാ. 1. അസാധാരണത്വം, അസാമാനത, അസാംഗത്യം, സാദൃശ്യമില്ലായ്മ, വിചിത്രത, വ്യത്യസ്തത, അസ്വാഭാവികത്വം, അതുമല്ല ഇതുമല്ല എന്ന സ്ഥിതി; അനുകരണം.

2. അനുസരണയില്ലായ്മ, വഴങ്ങാതിരിക്കൽ, ചാപല്യം, അസ്ഥിരത, കീഴ്‌വഴക്കങ്ങളെ ആദരിക്കാതിരിക്കൽ, അനൗപചാരികത്വം, തലതിരിഞ്ഞ ചിന്ത, കിറുക്ക്, നിയമഭംഗം, [ക്രമക്കേട്] പൊരുത്തക്കേട്, പന്തികേട്, വ്യതിക്രമം, ലംഘനം, അതിക്രമം, [നിയമരാഹിത്യം], സമാധാനലംഘനം, കരാറുതെറ്റിക്കൽ, കടമ നിർവ്വഹിക്കാതിരിക്കൽ, സ്വവർഗ്ഗഭോഗം, വൈലക്ഷണ്യം, ലോലബുദ്ധി, ലൈംഗിക വൈകൃതം, വിക്രിയ, വികൃതത്വം, പൈശാചികത്വം, വഴിതെറ്റൽ, ചിത്തഭ്രമം, ബീഭത്സത, ഭീമാകൃതി, കോട്ടം, കുടിലത, സൂത്രം, വക്രോക്തി, വിചിത്രപെരുമാറ്റം, ചേഷ്ടാവിശേഷം, ശീലവൈകൃതം, വിലക്ഷണവാസന, പിരട്ടുവാക്ക്, (വൈപരീത്യം, ഭിന്നത) നോ.

3. വ്യക്തിസവിശേഷത, വ്യക്തിവൈശിഷ്ട്യം, സവിശേഷത, അത്ഭുതഗുണം, അതിബുദ്ധി, [അപൂർവ്വത], [പ്രത്യേകത], വിശേഷത്വം, മൗലികത്വം, അഭിനവത്വം.

4. അപൂർവ്വ വസ്തു, പ്രതിഭാശാലി, അത്ഭുതശിശു, അത്ഭുതവസ്തു, ലക്ഷോപലക്ഷത്തിലൊന്ന്, അസാധാരണവസ്തു, കൗതുകവസ്തു; അമാനുഷക്രിയ; സ്വവർഗ്ഗഭോഗി, വക്രബുദ്ധി, മതത്യാഗി, ലൈംഗിക വൈകൃതം പ്രവർത്തിക്കുന്നവൻ, ഭയങ്കരസത്വം, ഭീമാകാരൻ, അതിശക്തിയുള്ളവൻ, അച്ചടക്കമില്ലാത്ത വ്യക്തി, ചേർച്ചയില്ലാത്ത വസ്തുവോ ആളോ, ഇണങ്ങിച്ചേരാനൊക്കാത്തയാൾ, സങ്കരസന്താനം, (കലർപ്പ്) നോ., ഹിപ്പി, ബഹിഷ്കൃതൻ, സമുദായഭ്രഷ്ടൻ, നീചജാതി, നിയമഭ്രഷ്ടൻ, വിചിത്രവ്യക്തി.

5. സങ്കല്പരൂപങ്ങൾ, സങ്കല്പജീവികൾ,(സ്ഫിംക്സ്, ഡ്രാഗൺ,

യക്ഷി, പിശാച്, മാടൻ മുതലായവ); (ദൈവം) നോ. (ഔന്നത്യം, അപൂർവ്വത, പ്രത്യേകത) നോ.

വി. 1. ക്രമവിരുദ്ധമായ, അസാധാരണമായ, വിലക്ഷണമായ, കേവല, വിചിത്ര സ്വഭാവമുള്ള, പതിവില്ലാത്ത, അപൂർവ്വമായ, പൊരുത്തപ്പെടാത്ത, അനുയോജ്യമല്ലാത്ത, ഇണങ്ങിച്ചേരാത്ത, ചേർച്ചയില്ലാത്ത, യോജിപ്പില്ലാത്ത, അസംഗത, അസ്ഥാനത്തായ, നിയമബന്ധിതമല്ലാത്ത, നിരങ്കുശമായ, ബോധിച്ചതുപോലെയുള്ള, വിരുദ്ധപ്രകൃതിയായ, അവലക്ഷണമായ, നാഗരികമല്ലാത്ത, താളം തെറ്റിയ, കിറുക്കുപിടിച്ച, മനുഷ്യത്വമില്ലാത്ത, പ്രകൃതിവിരുദ്ധമായ, അംഗപ്പൊരുത്തമില്ലാത്ത, അവയവാനുപാതമില്ലാത്ത, വഴിതെറ്റിയ, പ്രത്യേകതയുള്ള, അസ്വാഭാവികമായ, സാമാന്യാധികമായ, വേണ്ടതിൽക്കവിഞ്ഞ, അനൗപചാരികമായ, കീഴ്‌വഴക്കങ്ങളെ ആദരിക്കാത്ത, നിരക്കാത്ത, ക്രമവിരുദ്ധമായ, വ്യത്യസ്തമായ, വിശേഷമായ, വിചിത്രമായ, നിയമവിരുദ്ധമായ, വിലക്ഷണമായ, ബീഭത്സമായ, വല്ലാത്ത, ഭീമാകൃതിയുള്ള, ചപലമതിയായ.

2. അതുല്യമായ, വിലയേറിയ, അനന്യസാധാരണമായ, അസാധാരണമായ, ദുർല്ലഭമായ, അനന്യസുലഭമായ, അന്യാദൃശ, വിശേഷപ്പെട്ട, ഉത്തുംഗമായ, മഹനീയമായ, ശ്രേഷ്ഠമായ, അപൂർവ്വമായ, വിശേഷവിധിയായ, വിശേഷമായ, അതിബൃഹത്തായ, ആശ്ചര്യകരമായ, അതിവിശിഷ്ടമായ, അദ്വിതീയമായ, അദൃഷ്ടപൂർവ്വമായ, വിസ്മയകരമായ, വിശദീകരിക്കാനാവാത്ത, അതിയായ, അതിരുകടന്ന, ഒറ്റതിരിഞ്ഞ, ശ്രദ്ധേയമായ, സ്തുത്യർഹമായ, ഗണ്യമായ, പ്രശംസാർഹമായ, ഗണനീയമായ, അതിശയിക്കുന്ന, ശ്രദ്ധാർഹമായ, സ്മരണാർഹമായ, മൗലികത്വമുള്ള, അഭിനവ, അപരിഷ്കൃത, അഭൂതപൂർവ്വമായ, കീഴ്ക്കടനടപ്പില്ലാത്ത, അനിർവചനീയമായ, അസംഭാവ്യമായ, അതിവിചിത്രമായ, ഭ്രമാത്മകമായ, വിദേശീയമായ, മനുഷ്യാതീതമായ, ദിവ്യമായ, അഭൗമമായ, മനസ്സിലാക്കാനൊക്കാത്ത, അമാനുഷമായ, അതിമാനുഷമായ, (ഔന്നത്യം, അപൂർവ്വത, പ്രത്യേകത) നോ.

ഇഷ്ടം:

നാ. 1. സ്നേഹം, പ്രേമം, ആസക്തി, പ്രണയം, സൗഹാർദ്ദം, ഇഷ്ടി, അഭിലാഷം, അഭിനിവേശം, പ്രതിപത്തി, വാത്സല്യം, പ്രിയം, അൻപ്, അനുരാഗം, പ്രീതി, രസം, സന്തോഷം, അഭിരുചി, ചായ്‌വ്, മനച്ചായ്‌വ്, പക്ഷപാതം, മുൻഗണന, തൃപ്തി, പ്രവണത, [ആഗ്രഹം], ഇച്ഛ, താൽപര്യം, കൗതുകം, രുചി, സമ്മതം, അനുമതം, മോഹം, കാമം, തൃഷ്ണ, ആശ, കൊതി, മനോരഥം, വാഞ്ഛ, സൗഹൃദം, ഇണക്കം, ആരാധനാഭാവം, ആദരം, മതിപ്പ്, ബഹുമാനം, ഉപാസന, മമത, മൈത്രി, ചങ്ങാത്തം, കൂട്ട്, സഖിത്വം, (മി

ത്രം) നോ., പഥ്യം, പാകം, പന്തം, പാങ്ങ്, അരുമ, നാരീജനാരാധന, കാമ വികാരാതിരേകം, ലൈംഗികപ്രേമം, കാമാഗ്നി, വികാരതൈഷ്ണ്യം, ഭക്തി, ശൃംഗാരം, അംഗജരസം, (ആവശ്യം), അഭിമതി, (പ്രത്യാശ, സ്നേഹപ്ര കടനം, വികാരം, ദാമ്പത്യം) നോ.

2. മനുഷ്യസ്നേഹം, (ഔദാര്യം), സഹോദരനിർവ്വിശേഷമായ സ്നേഹം, സഹോദരസ്നേഹം, മാതൃനിർവ്വിശേഷമായ സ്നേഹം, പിതൃ നിർവ്വിശേഷമായ സ്നേഹം, സ്നേഹാധിക്യം, പ്രാണസ്നേഹം, കനിവ്, കാരുണ്യം, ഉൺമ, അടുപ്പം, ചിട്ട, പന്തി, കാര്യം യോജിപ്പ്, പക്ഷം.

3. പ്രേമബന്ധം, പ്രേമവിവാഹം; പ്രേമപ്രതീകം, കാമദേവൻ, രതീ ദേവി, വിവാഹമോതിരം, സ്നേഹചിഹ്നം; ശൃംഗാരാഭാസം, രഹസ്യപ്രേമ ബന്ധം, പ്രണയലീല, അംഗജനാടകം, അംഗജലീല, അംഗജതാപം, അംഗ ജബാണം, കാമലീല, പ്രേമലേഖനം, പ്രേമകഥ, വിവാഹാഭ്യർത്ഥന, പ്രേമ ഭ്രാന്ത്.

4. പ്രിയൻ, കാമുകൻ, ആരാധകൻ, ദൃഷ്ടൻ, ആസക്തൻ, കാമുകീ കാമുകന്മാർ; കണ്ണ്, ഉയിര്, തേൻ, പ്രേയസി, തങ്കം, ജീവൻ, ഓമന, വാത്സ ല്യഭാജനം, ആരോമലാൾ, കണ്ണിലുണ്ണി, അരുമ; ഇഷ്ടമായത്, അഭീഷ്ടം, പൊരുത്തമായത്, പനി, പ്രിയപ്പെട്ടത്, രുചികരമായത് യോജിച്ചത്; കാമി, സ്ത്രീലോലൻ, സ്ത്രൈണോപചാരപരൻ, വിടൻ, വിവാഹാർത്ഥി, പ്രേമ ഭാജനം, യുവകാമുകൻ, താൽക്കാലികതോഴൻ, 'റോമിയോ', പ്രേമലോ ലുപൻ, വിട പ്രമാണി, അവിഹിത പ്രേമഭാജനം, കള്ളക്കാമുകൻ, ജാരൻ, പതിവുകാരൻ; പ്രതിശ്രുതവരൻ; പ്രണയിനി, ആരാധനാപാത്രം, ഇഷ്ട ദേവത, പ്രീതിപാത്രം, പ്രേമബദ്ധർ.

5. യജിക്കപ്പെട്ടത്, (യാഗം) നോ.

ക്രി. ഇഷ്ടപ്പെടുക, സ്നേഹിക്കുക, പ്രേമിക്കുക, കാമിക്കുക, ആസ ക്തനാകുക, അനുരാഗം ജനിക്കുക, പ്രേമബദ്ധരാകുക, ഭ്രമമുണ്ടാകുക, രസി ക്കുക, ആഗ്രഹിക്കുക, ആശിക്കുക, കൊതിക്കുക, ഇഷ്ടമാകുക, ചായുക, പ്രവണതയുണ്ടാകുക, താൽപര്യം ജനിക്കുക, ഇച്ഛിക്കുക, അഭിലഷിക്കുക, ആരാധിക്കുക, ആദരിക്കുക, പൂജിക്കുക, ഭക്തികാട്ടുക, ബഹുമാനിക്കുക, ആരോമലിക്കുക, ലാളിക്കുക, പ്രേമസല്ലാപം നടത്തുക, ശൃംഗാരചേഷ്ട കൾ കാണിക്കുക, ആനുകൂല്യം കാണിക്കുക, ശ്രദ്ധ ഉണ്ടായിരിക്കുക, പ്രീണി പ്പിക്കുക, പക്ഷപാതം കാണിക്കുക, പ്രേമം ജനിക്കുക, ചേർച്ചയുണ്ടാകുക, സഹവസിക്കുക, ശീലം വളർത്തുക, വിലപ്പെട്ടതായി കരുതുക, ആശ്ലേഷി ക്കുക, ആലിംഗനം ചെയ്യുക, കെട്ടിപ്പിടിക്കുക, ഓമനിക്കുക, താലോലിക്കു ക, പരിലാളിക്കുക, കൊഞ്ചിക്കുക, പുണരുക, പൊരുത്തപ്പെടുക, ആകർഷി

ക്കപ്പെടുക, പ്രീതിസമ്പാദിക്കുക, രുചിതോന്നുക, ഭ്രമിക്കുക, പ്രീതികൊള്ളുക, ആകർഷിക്കുക, മയക്കുക, വശീകരിക്കുക, സ്നേഹപാത്രമാക്കുക, സ്നേഹമുണർത്തുക, വാത്സല്യ ഭാജനമാക്കുക, മനം കവരുക, ചിത്തം കവരുക, മോഹിപ്പിക്കുക, പാട്ടിലാക്കുക, (ആകർഷണം) നോ.

വി. 1. ഇഷ്ട, പ്രിയപ്പെട്ട, പ്രിയമുള്ള, സ്നേഹമുള്ള, ഉറ്റ, അൻപുള്ള, സ്നേഹപൂർവ്വമായ, ഇഷ്ടപ്പെട്ട, പഥ്യമുള്ള, വാത്സല്യമുള്ള, ആസക്തിയുള്ള, അഭിപ്രേത, ഇച്ഛിക്കപ്പെട്ട, സ്വീകാര്യമായ, (സമ്മതം) നോ.; ഒത്ത, യോജിച്ച, പൊരുത്തമുള്ള, അഭിമതമായ, അംഗീകരിച്ച, മനസ്സിനിണങ്ങിയ, ഹൃദ്യമായ, രുചികരമായ, സമ്മതമായ, അനുമത, (ആഗ്രഹം) നോ.; ആഗ്രഹമുള്ള, അരുമമായ, കാമാതുരനായ, തൽപരനായ, അർപ്പിതമനസ്സുള്ള, ആസക്തനായ, അനുരക്തനായ; കാമപരമായ, ലൈംഗികവിഷയകമായ, ശൃംഗാരരസപ്രധാനമായ, കാമാസക്തമായ, സംഭോഗേച്ഛയുള്ള, ഓമനയായ, പ്രിയതമനായ, വാത്സല്യഭാജനമായ, പ്രണയബാധിതനായ, ഭ്രമിച്ച, മയങ്ങിയ, മോഹിച്ച, പ്രേമബദ്ധരായ, സ്മരാതുരനായ, സ്മരാന്ധനായ, വിരഹിയായ, വിഷയാസക്തിയുള്ള; സംഭോഗസംബന്ധിയായ, ഭാര്യാവത്സലനായ, സ്നേഹിക്കത്തക്ക, ഇഷ്ടപ്പെടത്തക്ക, ഇഷ്ടം തോന്നിക്കുന്ന, ആരാധ്യമായ, കാമ, കാമ്യ.

2. സസ്നേഹം, വാത്സല്യപൂർവ്വം, ഉറ്റ്, സാനുരാഗം, സ്നേഹപൂർവ്വം, (സ്നേഹപ്രകടനം, ആകർഷണം) നോ.

പ. മൊ., ശൈ. 'ഇഷ്ടലാഭം' – ആഗ്രഹപ്രാപ്തി, ഇഷ്ടസിദ്ധി; 'ഇഷ്ടസംഖ്യ' – ഇച്ഛിക്കപ്പെട്ട സംഖ്യ; 'ഇഷ്ടദാനം', 'ഇഷ്ടം ആടുക' – മുഖസ്തുതി പറയുക, ഇഷ്ടത്തിനൊത്തു പ്രവർത്തിക്കുക; 'ഇഷ്ടമില്ലാത്ത അച്ചി തൊട്ടതെല്ലാം കുറ്റം'; 'ഇഷ്ടം നോക്കുക' – പാകം നോക്കുക, 'ഇഷ്ടം മുറിപ്പാൻ അർത്ഥം മഴു' – പണം സ്നേഹത്തിൽ ഭംഗം വരുത്തും; 'ഇഷ്ടമറ്റവൻ അഷ്ടമത്തു ശനിയൻ' – സ്നേഹം വിട്ടവൻ ഉപദ്രവകാരിയായിരിക്കും.

വി. പ. (വെറുപ്പ്, അനിഷ്ടം) നോ.

ഉണ്ടാകുക:

ക്രി. നിലവിൽ വരുക, ആകുക, ആയിത്തീരുക, നടപ്പിലാവുക, ഇടവരുക, ഭവിക്കുക, (അസ്തിത്വം) നോ.; അനുഭവപ്പെടുക, നേരിടുക, അനുഭവിക്കുക, വർത്തിക്കുക, ഉൽപതിക്കുക, ആവിർഭവിക്കുക, പ്രാദുർഭവിക്കുക, മുളയ്ക്കുക, വളരുക, കായ്ക്കുക, വിളയുക, ഉദിക്കുക, ഉളവാകുക, കരസ്ഥമാകുക, ഉൽപാദിക്കുക, (ഉൽപാദനം) നോ.; പ്രത്യക്ഷപ്പെടുക, ആകൃതിപ്പെടുക, *ഉദ്ഭവിക്കുക, ജനിക്കുക, അവതരിക്കുക; ശ്രദ്ധയിൽ വരുക,*

തോന്നുക, അങ്കുരിക്കുക, വെളിപ്പെടുക, ലഭിക്കുക, പ്രാപ്യമാകുക; കലാശിക്കുക, പരിണമിക്കുക; സംഭവിക്കുക, വന്നുകൂടുക, പിണയുക, സംജാതമാകുക; പുറത്തുവരുക; തയ്യാറാകുക; സമൃദ്ധമാകുക, പോഷിക്കുക, വികസിക്കുക, പുഷ്ടിപ്പെടുക, നിർമ്മിക്കപ്പെടുക, സൃഷ്ടിക്കപ്പെടുക, പെരുകുക; നടപ്പാകുക, രൂപപ്പെടുക, രൂപം കൊള്ളുക, (കാരണം) നോ.; (യാദൃച്ഛികത്വം, രൂപം, സംഭവം) നോ.

ഉദ്ദേശ്യം:

നാ. ഉന്നം, ലക്ഷ്യം, ലാക്ക്, കുറി, നോട്ടം, ഉദ്ദേശം, ചിന്തനം, വിഭാവനം, വിചാരം, വിവക്ഷിതം, താൽപര്യം, [പ്രതീക്ഷ], പദ്ധതി, പരിപാടി, ഉപായം, തന്ത്രം, [ആഗ്രഹം], മനസ്സ്, സങ്കല്പം, വീക്ഷണം, കാഴ്ചപ്പാട്, മനോഗതം, [ചിന്ത], ആന്തരോദ്ദേശ്യം, അന്തർഗ്ഗതം, ഉള്ളുകള്ളി, [രഹസ്യം], ഉള്ളിലിരുപ്പ്, ഉൾപ്രേരണ, [നിശ്ചയം], തീരുമാനം, നിശ്ചയിച്ചകാര്യം, മനസ്സിലിരുപ്പ്, ഗൂഢോദ്ദേശ്യം, ഇച്ഛ, ഉദ്ദിഷ്ടകാര്യം, ആഗ്രഹിച്ചകാര്യം, നിശ്ചയിച്ചകാര്യം, ഭാവാർത്ഥം, [അർത്ഥം], സാരം, ഉദ്ദിഷ്ടഫലം.

4. പ്രതിജ്ഞാവിഷയം, മുഖ്യവിഷയം, പ്രതിപാദ്യം, ചർച്ചാവിഷയം, (ചിന്ത) നോ.

ക്രി. ഉദ്ദേശിക്കുക, വിചാരിക്കുക, ആലോചിക്കുക, വിവക്ഷിക്കുക, ഇച്ഛിക്കുക, നിശ്ചയിക്കുക, നിനയ്ക്കുക, ലക്ഷ്യമാക്കുക, ലാക്കാക്കുക, കരുതുക, പദ്ധതിയുണ്ടാക്കുക, തീരുമാനിക്കുക, ചിന്തിക്കുക, പര്യാലോചിക്കുക, പ്രതീക്ഷിക്കുക, മനസ്സിലുണ്ടായിരിക്കുക, മനസ്സിൽവയ്ക്കുക, ഉന്നം വയ്ക്കുക, ഊഹിച്ചു നിശ്ചയിക്കുക, അർത്ഥമാക്കുക, സങ്കല്പിക്കുക.

വി. ഉദ്ദിഷ്ട, ആത്മനാ ഉള്ള, മനസാ ഉള്ള, ഉദ്ദേശിച്ച, ഉദ്ദേശമുള്ള, ലക്ഷ്യമാക്കിയ, തീരുമാനിച്ച, നിശ്ചയിക്കപ്പെട്ട, സോദ്ദേശ്യമായ, കല്പിച്ചുകൂട്ടിയ, മനഃപൂർവ്വമായ, കൃതനിശ്ചയമായ, ആസൂത്രണം ചെയ്ത, മനസ്സിലുള്ള, പ്രതീക്ഷിക്കുന്ന, തീർച്ചപ്പെടുത്തിയ, മനോഗതത്തെക്കുറിക്കുന്ന, ആലോചിച്ചുറച്ച, ഇച്ഛിക്കുന്ന, അർത്ഥമാക്കുന്ന, കാഴ്ചപ്പാടിലുള്ള, വീക്ഷണത്തിലുള്ള, സങ്കല്പിക്കുന്ന, മുൻകൂട്ടികാണുന്ന, ഉന്നം വയ്ക്കുന്ന, യാദൃച്ഛികമല്ലാത്ത;

വി. പ. (യാദൃച്ഛികത്വം) നോ.

തെമ്മാടി:

നാ. 1. പോക്കിരി, ദുർമ്മാർഗ്ഗി, താന്തോന്നി, ആഭാസൻ, ചതിയൻ, വികൃതി, ഖലൻ, തസ്കരൻ, വഞ്ചകൻ, സ്വേച്ഛാചാരി, അധമൻ, നികൃഷ്ടൻ നീചൻ, തട്ടിപ്പുകാരൻ, തെണ്ടി, ശഠൻ, നെറികെട്ടവൻ, വിഷയലമ്പടൻ, ദുഷിച്ചവൻ, നേരില്ലാത്തവൻ, ദുർവൃത്തൻ, കുസൃതിക്കാരൻ,

കുട്ടിപ്പിശാച്, കള്ളൻ, വഷളൻ, ദുർജ്ജനം, മഹാപാപി, ദൈവത്യക്തൻ, ചട്ടമ്പി, മുട്ടാളൻ, റൗഡി, അധികപ്രസംഗി, കലഹകാരി, വഴക്കാളി, ദുർബ്ബുദ്ധി, അമുക്കൻ, ദുർഭാഷി, കദ്വതൻ, കൊള്ളരുതാത്തവൻ.

2. തെമ്മാടിത്തം, പോക്കിരിത്തരം, റൗഡിത്തരം, തോന്ന്യാസം, വഞ്ചന, [ചതി], തട്ടിപ്പ്, കുസൃതിത്തരം, കാമാസക്തി, നീചത്വം, ചെറ്റത്തരം, ചട്ടമ്പിത്തരം, മുട്ടാളത്തം, വഷളത്തം, [ചീത്തത്തം], മുട്ടാപ്പോക്ക്, വികൃതിത്തം, വേണ്ടാതനം, നെറികേട്, (ചതി, ദുരാചാരി, അശുദ്ധി, ആഭാസ, നെറികേട്, ചീത്തത്തം) നോ.

നല്ല:

വി. 1. നന്മയുള്ള, അഴകുള്ള, ഉയർന്ന, യഥാർത്ഥമായ, വലിയ, അധികമായ, ഉത്തമമായ, സുന്ദരമായ, ഗുണമുള്ള, മെച്ചപ്പെട്ട, വൈശിഷ്ട്യമുള്ള, സദ്ഗുണമുള്ള, ഉതകുന്ന, ഗുണകരമായ, ഗുണവത്തായ, തൃപ്തികരമായ, കൊള്ളാവുന്ന, അനുയോജ്യമായ, പര്യാപ്തമായ, ആരോഗ്യദായകമായ, പ്രശംസാർഹമായ, സഹായകമായ കഴിവുള്ള, ഉദ്ദിഷ്ടഫലം ചെയ്യുന്ന, ധാർമ്മികൗന്നത്യമുള്ള, വൈദഗ്ദ്ധ്യമുള്ള, സാമർത്ഥ്യമുള്ള, കോട്ടമറ്റ, കേടില്ലാത്ത, ആസ്വാദ്യമായ, ഭക്തിയുള്ള, വിശുദ്ധിയുള്ള, ശുദ്ധമായ, ഒന്നാംതരമായ, ധാർമ്മികമായ, ഐശ്വര്യപൂർണ്ണമായ, ധാരാളം, ഹിതകരമായ, ഹൃദ്യ, സന്തോഷമുണ്ടാക്കുന്ന, പ്രിയമുള്ള, ഭംഗിയുള്ള, മനോഹരമായ, പവിത്രമായ, നിർമ്മലമായ, മായമില്ലാത്ത, കുറ്റമറ്റ, നിർദ്ദോഷമായ, ചാരിത്ര്യശുദ്ധിയുള്ള, പാപരഹിതമായ, നിഷ്കളങ്കമായ, നിഷ്കപടമായ, അപശബ്ദരഹിതമായ, സങ്കരമല്ലാത്ത, കലർപ്പില്ലാത്ത, തികഞ്ഞ, പരിപൂർണ്ണമായ, കളങ്കരഹിതമായ, ഉൽക്കൃഷ്ടമായ സർവ്വശ്രേഷ്ഠമായ, മേന്മയേറിയ, ഉയർന്ന ഗുണമുള്ള, വിശിഷ്ടമായ, ശുദ്ധിചെയ്ത, മനോജ്ഞമായ, കോമളമായ, മോടിയായ, പകിട്ടാർന്ന, പ്രസന്നമായ, സുഭഗമായ, സ്തുത്യർഹമായ, മികച്ച; ആദരണീയനായ, പൂജ്യനായ, വന്ദ്യനായ; ഉചിതമായ, തെളിഞ്ഞ, സഭ്യമായ, അതിസൂക്ഷ്മമായ, മിനുസമുള്ള, തിളക്കം വരുത്തിയ, മൃദുലമായ, ചന്തമുള്ള, രുചികരമായ, ആകർഷകമായ, വൃത്തിയുള്ള, നേർമ്മയുള്ള നന്നായി നിർവ്വഹിച്ച, ആനന്ദം നല്കുന്ന, ഇഷ്ടപ്പെട്ട, നന്നെന്നുതോന്നുന്ന, സമുചിതമായ, സുഖിപ്പിക്കുന്ന, രമിപ്പിക്കുന്ന, ഒത്ത, യോജിച്ച, പൊരുത്തമുള്ള, ഹൃദയഹാരിയായ, യുക്തമായ, അർഹതയുള്ള, ഇണങ്ങുന്ന, യഥോചിതമായ, അനുരൂപമായ, ശരിയായ, വേണ്ടുന്ന, ശിഷ്ടാചാരമായ, കൃത്യമായ, സൂക്ഷ്മമായ, വിഷയഗ്രഹണസമർത്ഥമായ, സത്യമായ, സത്യസന്ധതയുള്ള, സ്ഫുടമായ, നീതിയുക്തമായ, ശോഭയുള്ള, കളങ്കഹീനമായ, മധുരമായ, സന്തോഷകരമായ, വിനോദപ്രദമായ, പ്രീതികരമായ, ആനന്ദപ്രദമായ, ശുഭ, ശുഭകരമായ, ശുഭസൂചകമായ, ശുഭോ

ദർക്കമായ, മംഗളകരമായ, അനുകൂലമായ, വിജയസാദ്ധ്യതയുള്ള, യോഗ്യതാലക്ഷണമുള്ള, തക്ക, അനുകൂലഭാവമുള്ള, ഭാഗ്യസൂചകമായ, ചേലുള്ള, ലക്ഷണമൊത്ത, ഔദാര്യമുള്ള, ദാനശീലമുള്ള, മഹാമനസ്കതയുള്ള, മതിയാവോളമുള്ള, ശ്രദ്ധേയമായ, ആകർഷിക്കുന്ന.

2. കടുത്ത, തീവ്രമായ, പ. മൊ., ശൈ. 'നല്ലവണ്ണം' – നല്ലതുപോലെ; 'നല്ലമിഴി'–സുന്ദരി; 'നല്ല കഥയ്ക്കു നീളമില്ല'; 'നല്ല തലയ്ക്കു നൂറു കൈയുണ്ട്'; 'നല്ലതായവസാനിക്കുന്നതെല്ലാം നല്ലതുതന്നെ'; 'നല്ലതു കെട്ടാൽ നായ്ക്കും വേണ്ട'; 'നല്ല നടപ്പു ജാമ്യം'; 'നല്ലനാളിൽ നാഴിപ്പാൽ കറക്കാത്തത് കന്നു ചത്തിട്ടിടങ്ങഴിപ്പാൽ കറക്കുമോ?'; 'നല്ല പിള്ള ചമയുക'; 'നല്ലപ്പോൾ' – നല്ല സമയത്ത്, ആദ്യമായി; 'നല്ല മരത്തിൽ നഞ്ചു കായ്ക്കുകയില്ല, നഞ്ചു മരത്തിൽ നല്ലതു കായ്ക്കുകയില്ല'; 'നല്ല മാടെങ്കിൽ തന്നൂരിൽ തന്നെ വിലപോകും'; 'നല്ലവരെ നാവിലുരയ്ക്കും, പൊന്ന് കല്ലിലുരയ്ക്കും'– ഒരുത്തന്റെ സംഭാഷണത്തിൽ നിന്ന് അയാളുടെ സ്വഭാവം അറിയാം; (വൈശിഷ്ട്യം, ആനന്ദം, ശരി, ശുദ്ധി, അഴക്, അപൂർവ്വത, പ്രത്യാശ, പ്രവചനം, ഉൽക്കർഷം, അവസരം, മഹാമനസ്കത, ആനന്ദം, രുചി, നിഷ്ഠൂരത) നോ.

വി. പ. (ചീത്തത്തം) നോ.

നായകൻ:

നാ. നയിക്കുന്നവൻ, ഭരിക്കുന്നവൻ, തലവൻ, മുഖ്യൻ, മാർഗ്ഗദർശകൻ, നേതാവ്, മാർഗ്ഗദർശി, വഴികാട്ടി, ഉപദേഷ്ടാവ്, നിർവ്വാഹകൻ, നടത്തിപ്പുകാരൻ, നാഥൻ, വ്യവസ്ഥാപകൻ, ഡയറക്ടർ, മേൽനോട്ടക്കാരൻ, പ്രമാണി, അദ്ധ്യക്ഷൻ, അധിപൻ, സേനാനായകൻ, [ഭരണകർത്താവ്] അഞ്ജി, സേനാപതി, സൈന്യാധിപൻ, പ്രവരൻ, മേലധികാരി, അധീശൻ, പടത്തലവൻ, പടനായകൻ, ക്യാപ്റ്റൻ, സംഘത്തലവൻ, പരിവൃഢൻ, അധിപൻ, സേനാനായകൻ, പ്രമുഖൻ, പ്രധാനി, ഭാരവാഹി, അധികാരി, സാമന്തൻ, നായ്ക്കൻ, പ്രഭു, നായനാർ, നായർ, നായൻ, പ്രധാന കഥാപാത്രം; ബുദ്ധമുനി; ഭർത്താവ്; നാടകങ്ങളിലെയും കഥകളിയിലെയും മറ്റും മുഖ്യ പുരുഷകഥാപാത്രം, 'നായക ചതുഷ്ടയം' – ധീരോദാത്തൻ, ധീരോദ്ധതൻ, ധീരലളിതൻ, ധീരപ്രശാന്തൻ, ദക്ഷിണ നായകൻ, ധൃഷ്ടൻ, അനുകൂലൻ, ശഠൻ, പ്രധാന നായകൻ, പതാകാനായകൻ, പ്രതിനായകൻ, കഥാനായകൻ, നായിക, കഥാനായിക, (അധികാരം, ദാമ്പത്യം, നാടകം) നോ.

നാശം:

നാ. 1. ഇല്ലായ്മ, അഭാവം; നശിക്കൽ, പാഴാകൽ; വിപത്ത്, ചേതം,

നഷ്ടം, [ക്ഷയം], തോൽവി, ത്യാഗം, ഉപേക്ഷിക്കൽ, കാണാതെയാകൽ, അന്ത്യം, അന്തം, ജീർണ്ണത, നശ്വരത, ജരാവസ്ഥ, ചേതം, തളർച്ച, ക്ഷീണം, ക്ഷതം, തകരാറ്, കേട്, തേയ്മാനം, ഹാനി, അപചയം, ദുർവ്യയം, വിലയനം, വിഘടനം, ഛിന്നഭിന്നമാകൽ, തകരൽ, ഭംഗം, [തടസ്സം], ഭഞ്ജനം, പൊട്ടൽ, അവസാനം, (നഷ്ടം) നോ.

വീഴ്ച, പതനം, അധോഗതി, അധഃപതനം, [മരണം], ആത്മഹത്യ, ഐശ്വര്യഭംഗം, ദൗർഭാഗ്യം, പൊളിഞ്ഞുവീഴൽ, കെടുതി, ക്ഷതി, സർവ്വനാശം, നിത്യനരകം, തകർച്ച, നിർദ്ധനത്വം, അനർത്ഥം, ശിഥിലീകരണം, താറുമാറ്, കുഴപ്പം, ശൂന്യത, കപ്പൽച്ചേതം, മഹാവിപത്ത്, ച്യുതി, അത്യാഹിതം, അത്യാപത്ത്, ജലപ്രളയം, വിനാശം, നാമാവിശേഷമാകൽ, ഉന്മൂലനം, ദേഹനാശം, ധനനാശം, ഭാഗ്യക്ഷയം, വിശ്വസംഹാരം, കൊലക്കളം, സ്ഥാനഭ്രംശം.

2. നശിപ്പിക്കൽ, അപനോദനം, ധ്വംസിക്കൽ, ഉന്മൂലനം ചെയ്യൽ, പാഴാക്കൽ, വകവരുത്തൽ, സംഹാരം, നശീകരണം, ഖണ്ഡനം, ജാരണം, നാശനം, തകർക്കൽ, [കൊല] തട്ടിത്തകർക്കൽ, തീക്കൊള്ളിവയ്ക്കൽ, കീഴ്പ്പെടുത്തൽ, മറിച്ചിടൽ, വിധ്വംസനം, അഭിഹനനം, അട്ടിമറിപ്രവർത്തനം, [വിപ്ലവം], നാശകൃത്യം; സർവ്വനാശകസ്വഭാവം, വിധ്വംസനശീലം, [റദ്ദാക്കൽ], അസാധുവാക്കൽ, ബലി, ബലിദാനം, ആഹൂതി, ജീവാർപ്പണം, കൊള്ള, കൊള്ളിവയ്പ്, വംശവിച്ഛേദം, അംഗഭംഗം വരുത്തൽ.

3. ധ്വംസകൻ, ഹന്താവ്, സംഹാരകൻ, നാശകാരണം, നശിപ്പിക്കുന്നവൻ, ഉന്മൂലകൻ, ഘാതകൻ, ആത്മഘാതകൻ, വിധ്വംസകൻ, അട്ടിമറിക്കാരൻ, കൊള്ളക്കാരൻ, നാശകാരി, ശൂന്യതാവാദി, വിനാശഹേതു, അനർത്ഥം, വിഷം, വാട്ടം; പാറ്റ, പുഴു, വെട്ടുകിളി, ചിതൽ മുതലായവ, ആരാച്ചാർ, അടിതോണ്ടുന്നവൻ, നാശയിതാവ്, നാശയിത്രി.

ക്രി. 1. നശിപ്പിക്കുക, ധ്വംസിക്കുക, തകർക്കുക, തകർത്തുകളയുക, കൊല്ലുക, തകിടം മറിക്കുക, നാശപ്പെടുത്തുക, തീക്കൊള്ളി വയ്ക്കുക, ധൂർത്തടിക്കുക, നാനാവിധമാക്കുക, ഛിന്നഭിന്നമാക്കുക, പിളർക്കുക, പൊളിക്കുക, പൊളിച്ചുമാറ്റുക, കഷണം കഷണമാക്കുക, കീറിക്കളയുക, കീഴ്മേലാക്കുക, തുരങ്കം വയ്ക്കുക, അട്ടിമറി നടത്തുക, താറുമാറാക്കുക, ഇടിച്ചു തകർക്കുക, അഭിഹനിക്കുക, ഉടച്ചുകളയുക, ഭഞ്ജിക്കുക, പൊട്ടിക്കുക, ജീർണ്ണിപ്പിക്കുക, തുലയ്ക്കുക, ഇല്ലായ്മചെയ്യുക, ധൂളിയാക്കുക, അടിച്ചു തകർക്കുക, താറുമാറാക്കുക, ഇടിച്ചുപൊളിക്കുക, തട്ടിത്തകർക്കുക, പൊളിച്ചു കളയുക, കീഴ്പ്പെടുത്തുക, മറിച്ചിടുക, തള്ളിയിടുക, റദ്ദാക്കുക, (റദ്ദാക്കൽ) നോ. അസാധുവാക്കുക, അംഗഭംഗം വരുത്തുക, ബലികൊടുക്കുക, മായ്ച്ചുകളയുക, ഇല്ലാതാക്കുക, തുരത്തുക, കത്തിക്കുക, തീപിടി

പ്പിക്കുക, എരിച്ചുകളയുക, സംഘടനാ രഹിതമാക്കുക, ക്രമമില്ലാതാക്കുക, കെടുത്തുക, വകവരുത്തുക, കുളം കോരുക, കുളമാക്കുക, തുടച്ചു മാറ്റുക, കാറ്റിൽ പറത്തുക, നടക്കല്ലു പറിക്കുക, ശൈ. 'നാലാമത്തെ പ്പെണ്ണു നടക്കല്ലു പറിക്കും'. ഒടുക്കുക, ഉടയ്ക്കുക, ചതയ്ക്കുക, അടിച്ച മർത്തുക, തച്ചുടയ്ക്കുക, പൊടിയാക്കുക, തല്ലിത്തകർക്കുക, നുള്ളിക്കള യുക, മുറിച്ചുകളയുക, മുളയിൽ തന്നെ നുള്ളിക്കളയുക, നീക്കുക, ഒഴി വാക്കുക, അടിച്ചുനിലം പറ്റിക്കുക, കീഴടക്കുക, വെട്ടിയിടുക, വീഴ്ത്തുക, മുക്കുക, കുഴിതോണ്ടുക, വെള്ളത്തിലാഴ്ത്തുക, മായ്ച്ചുകളയുക, എടു ത്തുകളയുക, റദ്ദുചെയ്യുക, അറുതിവരുത്തുക, തരിശാക്കുക, ശൂന്യമാ ക്കുക, ദുരിതപൂർണ്ണമാക്കുക, ഉന്മൂലനം ചെയ്യുക, നിശ്ശേഷം നശിപ്പിക്കു ക, തുടച്ചുമാറ്റുക, അട്ടിമറിക്കുക, വിധ്വംസനം ചെയ്യുക, തകിടം മറിക്കു ക, തകർത്തു തരിപ്പണമാക്കുക, കവർച്ച ചെയ്യുക, പാഴാക്കുക, കൊള്ളി വയ്ക്കുക, വേരോടെ പിഴുതു കളയുക, നാമാവശേഷമാക്കുക, കുതറു ക, കോതുക, ഹനിക്കുക, ഉന്മൂലനാശം വരുത്തുക, വംശവിച്ഛേദം വരു ത്തുക, തുലയ്ക്കുക, പൊളിക്കുക, തുരംഗം വയ്ക്കുക, ചുട്ടെരിക്കുക, കുടലെടുക്കുക, ഉപയോഗിച്ചുതീർക്കുക, അടിതോണ്ടുക, തീർക്കുക.

2. തകരുക, നശിക്കുക, തേയുക, ക്ഷയിക്കുക, ഇല്ലാതാകുക, ബല ഹീനമായിത്തീരുക, തരിശാകുക, പൊളിയുക, ഉടയുക, പൊട്ടുക, ശോഷി ക്കുക, ഒടുങ്ങുക, തീരുക, അവസാനിക്കുക, വീഴുക, ഇടിഞ്ഞുവീഴുക, അധഃ പതിക്കുക, തളരുക, നശിച്ചുപോകുക, ചേതപ്പെടുക, ചിന്നുക, ചിന്നിച്ചിത റുക, അറുക, അറ്റുപോകുക, അണയുക, അഴിയുക, അലസുക, കെട്ടഴിയു ക, വീണുടയുക, വാടുക, തകരുക, തകർന്നടിയുക, മുങ്ങുക, അടിയുക, തകർന്നുവീഴുക, തരിപ്പണമാവുക, ബലിനല്കുക, കെട്ടുപോകുക, ചീയു ക, കെടുക, ദ്രവിക്കുക, ഉളുക്കുക, ഉളുതുളയ്ക്കുക, ഉച്ചൻകുത്തുക, ജീർണ്ണി ക്കുക, മരിക്കുക, മുടിഞ്ഞുപോകുക, കേടുവരിക, അകാലചരമം പ്രാപി ക്കുക, നിലം പതിക്കുക, പൊളിഞ്ഞു വീഴുക, (ഇറക്കം) നോ., തുണ്ടുതു ണ്ടാകുക, തവിടുപൊടിയാകുക, തുലയുക, പരാജിതനാകുക, തോല്ക്കു ക, നുറുങ്ങിപ്പോകുക, (ഭംഗുരത്വം) നോ.

വി. നശിപ്പിക്കപ്പെട്ട, നശിച്ച, ക്ഷയിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന, പാഴായ, തരി ശായ, തകർന്ന, പിളർന്ന, അധഃപതിച്ച, ദുർമ്മാർഗ്ഗത്തിൽ മുങ്ങിയ, തകർന്നടി ഞ്ഞ, ജര, ജരഠ, വേഗം കേടു വരുന്ന, നശ്വര, ദ്രവിച്ച, ദ്രുത, തീർന്ന, ഉപ യോഗിച്ചുതീർന്ന, അണഞ്ഞുപോയ, ഇല്ലാതായിത്തീർന്ന, നാമാവശേഷമാ യിത്തീർന്ന, അറ്റുപോയ, ഛിന്നഭിന്നമായ, കുത്തഴിഞ്ഞ.

2. വിനാശകരമായ, നാശഹേതുകമായ, അതിഘ്ന, സർവ്വസംഹാരക മായ, നാശമുള്ള, നശിപ്പിക്കാവുന്ന, വ്യയശീലമുള്ള, അനർത്ഥകരമായ, നാശ

കാരിയായ, തകർക്കുന്ന, തരിപ്പണമാക്കുന്ന, തവിടുപൊടിയാക്കുന്ന, കൊള്ളിവയ്ക്കുന്ന, നാശകരമായ, വിഷമയമായ, വിധ്വംസകമായ, അട്ടിമറിക്കാൻ ശ്രമിക്കുന്ന, നീക്കം ചെയ്യേണ്ട, തുടച്ചുമാറ്റേണ്ട, നാശന, നാശിത, നാശ്യ, നാശക, ആത്മഹത്യാപരമായ, മരണഹേതുകമായ, മാരകമായ, ഹനിക്കുന്ന, (മരണം) നോ.

വി. പ. (ഉൽപാദനം) നോ.

പതറുക:

ക്രി. കുഴങ്ങുക, മനസ്സു കലങ്ങുക, ബദ്ധപ്പെടുക, പരിഭ്രമിക്കുക, സംഭ്രമിക്കുക, ഭയപ്പെടുക, ഭയപ്പെട്ടുവിറയ്ക്കുക, വഴുതുക, തെറ്റുക, ചിന്നുക, ചിതറുക, (ചിതറൽ) നോ.; ചിന്താക്കുഴപ്പം വരുക, മനോവിഭ്രമം ഉണ്ടാകുക, നിലതെറ്റുക, അമ്പരക്കുക, അന്തം വിടുക, ഇതികർത്തവ്യതാമൂഢനാകുക, ചഞ്ചലപ്പെടുക, അസ്ഥാളിക്കുക, ജാള്യം വരുക, ബുദ്ധിഭ്രമമുണ്ടാകുക, ശങ്കിക്കുക, സന്ദേഹിക്കുക, സ്ഥിരതയില്ലാതിരിക്കുക, അഭിപ്രായസ്ഥിരതയില്ലാതിരിക്കുക, അറച്ചുനില്ക്കുക, തെറ്റിപ്പറയുക, വിക്കിവിക്കി സംസാരിക്കുക, ഇടറുക, വേയ്ക്കുക, അനിശ്ചിതമായി വർത്തിക്കുക, വിഷമാവസ്ഥയിലാകുക, ആശ്ചര്യപ്പെടുക, സ്തബ്ധനാകുക, മതികെടുക, (ക്രമക്കേട്, വൈമനസ്യം, ആശ്ചര്യം, ദുർഗ്രാഹ്യത, ഉച്ചാരണതടസ്സം, സംശയം, അസ്ഥിരത) നോ.

പദാധിക്യം:

നാ. അധികപദം, വാചാലത, പദങ്ങളുടെ ധാരാളത, ഇടതടവില്ലാത്ത വാക്പ്രയോഗം, വാഗ്ധോരണി, വാഗ്ധാടി, ശബ്ദബാഹുല്യം, അത്യുക്തി, അതിഭാഷണം, അതിവാക്ക്, വാക്ചാതുര്യം, വാക്പടുത, വാഗ്ജാലം, വാഗ്മിത്വം, [വായാടിത്തം] വാഗ്വിസ്തരം, ബഹുഭാഷിത്വം, വാവദൂകനാകൽ, വളച്ചുകെട്ടിപ്പറയൽ, വ്യതിചലനം, അടുക്കും ക്രമവുമില്ലാത്ത സംഭാഷണം, വക്രോക്തി, വാക്പ്രപഞ്ചനം, പൗനരുക്ത്യം, വിവരിച്ചു പ്രതിപാദിക്കൽ, [ആവർത്തനം] അതിവാചകത്വം, വിസ്തരിക്കൽ, ദീർഘിപ്പിക്കൽ, പുഷ്കലത, വിപുലീകരണം, പോഷണം, വിവരണം, വർണ്ണന, ജല്പനം, സാഡംബരം വാദിക്കൽ, ശാഖാചംക്രമണം.

ക്രി. വളച്ചുകെട്ടിപ്പറയുക, വിസ്തരിക്കുക, ദീർഘിപ്പിക്കുക, വിപുലീകരിക്കുക, വിവരിക്കുക, സാഡംബരം വാദിക്കുക, അധികം സംസാരിക്കുക, വായാടിയാകുക, വാചാലതയോടെ സംസാരിക്കുക, പ്രസംഗിക്കുക, സവിസ്തരം പ്രതിപാദിക്കുക, ആവർത്തിക്കുക, പറഞ്ഞതുതന്നെ പറയുക, വർണ്ണിക്കുക, വിഷയത്തിൽ നിന്നു വ്യതിചലിക്കുക, ചുറ്റിക്കറങ്ങുക, പരസ്പരബന്ധമില്ലാതെ സംസാരിക്കുക, വായിൽ തോന്നിയതു പറ

യുക, വിഷയത്തെ പരോക്ഷമായി സമീപിക്കുക, ശാഖാചംക്രമണം ചെയ്യുക.

വി. സംക്ഷിപ്തമല്ലാത്ത, പദസമൃദ്ധമായ, ശബ്ദബഹുലമായ, വാചാലനായ, അത്യുക്തിയായ, ശബ്ദബഹുലമായ, വളച്ചുകെട്ടിപ്പറയുന്ന (എഴുതുന്ന); ഒരു വിഷയത്തിൽ നിന്നു മറ്റൊന്നിലേക്കു ചാടുന്ന, വലിച്ചു നീട്ടിയ, നീട്ടിക്കൊണ്ടുപോകുന്ന, വിസ്തരിച്ച, ദീർഘിച്ച, വിഷയം വിട്ടുസംസാരിക്കുന്ന, ശാഖാ ചംക്രമണം ചെയ്യുന്ന, വായിൽ തോന്നിയതു പറയുന്ന, വാക്പ്രപഞ്ചക.

വി. പ. (മൗനം) നോ.

പുറത്താക്കുക:

ക്രി. 1. നാടു കടത്തുക, നിഷ്കാസനം ചെയ്യുക, വെളിയിലാക്കുക, ബഹിഷ്കരിക്കുക, ഛർദ്ദിക്കുക, പുറന്തള്ളുക, സ്ഥാനഭ്രഷ്ടനാക്കുക, ഭ്രഷ്ടു കല്പിക്കുക, ഇറക്കിവിടുക, പിരിച്ചയയ്ക്കുക, ഉദ്യോഗത്തിൽ നിന്നു നീക്കുക, ഭാണ്ഡം എടുപ്പിക്കുക, അടിച്ചിറക്കുക, ഒഴിപ്പിക്കുക, കുടിയിറക്കുക, നീക്കിക്കളയുക, രാജ്യഭ്രഷ്ടനാക്കുക, (ഒഴിവാക്കൽ, പുറന്തള്ളൽ, ശിക്ഷ) നോ.

2. ഋതുവാകുക, തീണ്ടാരിയാകുക, തീണ്ടാർന്നിരിക്കുക, ആർത്തവമാകുക, (പുറന്തള്ളൽ, വിസർജ്ജനം) നോ.

പ്രേരക:

വി. പ്രേരിപ്പിക്കുന്ന, ഉത്സാഹിപ്പിക്കുന്ന, പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കുന്ന, ധൈര്യം പകരുന്ന, പ്രചോദിപ്പിക്കുന്ന, ഉത്തേജിപ്പിക്കുന്ന, ചൈതന്യം നല്കുന്ന, പ്രബലപ്പെടുത്തുന്ന, ധൈര്യപ്പെടുത്തുന്ന, ഉന്മേഷം നല്കുന്ന, പിന്തുണ നല്കുന്ന, സഹായിക്കുന്ന, ഉതകുന്ന, സഹായകമായ, ഇളക്കിവിടുന്ന, തള്ളിവിടുന്ന, ചുണയുണ്ടാക്കുന്ന, കാരണമുണ്ടാക്കുന്ന, ഉദ്ദീപിപ്പിക്കുന്ന, ഉത്തേജനം നല്കുന്ന, പ്രചോദനം നല്കുന്ന, ഉല്ലാസം പകരുന്ന, പ്രോത്സാഹകമായ, പ്രലോഭിപ്പിക്കുന്ന, സംഭവിപ്പിക്കുന്ന, ഇടവരുത്തുന്ന, പറഞ്ഞു വിശ്വസിപ്പിക്കുന്ന, നിർബന്ധിക്കുന്ന, സ്വാധീനം ചെലുത്തുന്ന, നയിക്കുന്ന, വഴികാട്ടുന്ന, ഉപദേശിക്കുന്ന, നിയോഗിച്ച, തുടങ്ങിവച്ച, കാരണഭൂതനായ, ത്വരിപ്പിക്കുന്ന, ഉദ്യോഗിപ്പിച്ച, പ്രവർത്തിപ്പിച്ച, നിർദ്ദേശിച്ച, (കാരണം, സഹായം) നോ.

ഫലപ്രദ:

വി. ഫലപ്രദമായ, ഫലം നല്കുന്ന, ഗുണഫലങ്ങളുണ്ടാക്കുന്ന, ഉത്പാദകമായ, ഫലസമൃദ്ധമായ, പ്രയോജനകരമായ, ഫലവത്തായ, പ്രായോഗ

ക്ഷമമായ, പ്രായോഗികമായ, ഉപയോഗയോഗ്യമായ, ഉദ്ദിഷ്ടഫലം ഉള വാക്കുന്ന, യുക്തിയുക്തമായ, പ്രബലമായ, മതിപ്പുളവാക്കുന്ന, വിശ്വാസം വരുത്തുന്ന, ലാക്കുതെറ്റാത്ത, പര്യാപ്തമായ, ഊക്കുള്ള, ശക്തമായ, സമർത്ഥമായ, മനസ്സിൽ പതിയത്തക്ക, ഹൃദയസ്പൃക്കായ, പ്രേരിപ്പിക്കാൻ കഴിയുന്ന, അനുനയക്ഷമമായ, ബലവത്തായ, ശക്തിമത്തായ, ആകർഷി ക്കുന്ന, ഫലിക്കുന്ന, ഏശുന്ന, കാര്യസാധകമായ, പ്രവർത്തകമായ, ഫല പ്പെടുന്ന, സഫലമാകുന്ന, കായ്ക്കുന്ന, വീര്യമുള്ള, അധികാരമുള്ള, ഊർജ്ജിതമായ, ഊർജ്ജസ്വലമായ, വിജയിക്കുന്ന, കാര്യമായ, അമോഘ ഉണ്ടാക്കുന്ന, ഉല്പാദകമായ, (ഉപയോഗയോഗ്യത, ഊർജ്ജസ്വലത, ഏജൻസി, വിജയം, ശക്തി, ബലം) നോ.

ബുദ്ധിഭ്രമം:

നാ. 1. ബുദ്ധിമാന്ദ്യം, ഭ്രാന്ത്, പിച്ച്, കിറുക്ക്, ഓളം, ഭ്രാന്തി, ഇളക്കം, പൈത്യം, പിരി, ജളത്വം, വട്ട്, ചിത്തവൈകല്യം, ചിത്തവൈലക്ഷണ്യം, ബുദ്ധിക്കുസ്ഥിരമില്ലായ്മ, ഉന്മാദം, മതിഭ്രംശം, ചിത്തഭ്രമം, മനസ്സിലെ ആട്ടം, അസ്ഥിരബുദ്ധി, ലഹരി, ചൊരുക്കൽ, മാനസികമായ വളർച്ചയില്ലായ്മ, മനോവൈകല്യം, ഉന്മത്തത, വെറി, ചിത്തരോഗം, മാനസികരോഗം, മനോരോഗം, മുഴുഭ്രാന്ത്, ചിന്തകളും വികാരങ്ങളും പ്രവർത്തികളും തമ്മിൽ പൊരുത്തമില്ലായ്മ, സ്വഭാവത്തിലെ പൂർവ്വാപരവൈരുദ്ധ്യങ്ങൾ, ഭോഷത്തം, ബുദ്ധിഭ്രംശം, ബുദ്ധിവിഭ്രംശം, മദം, പേ, വിചിത്ര പ്രതിഭാസം, അസ്വാഭാവികത്വം, പിച്ചും പേയും പറയൽ, വിഭ്രാന്തി, മായാദൃശ്യം, വിലക്ഷണ വാസന, വാർദ്ധക്യത്തിലെ ബാലിശത്വം, (അസാമാന്യത, പ്രായം, വിഡ്ഢിത്തം) നോ.

2. തലചുറ്റൽ, തലകറക്കം, മോഹാലസ്യം, സൂര്യാഘാതം, നാഡീസ്തംഭനം.

3. മതിഭ്രമം, ഏകവിഷയോന്മാദം, അഹങ്കാരോന്മാദം, സ്ത്രീകളുടെ സുരതോന്മാദം, ക്ലെപ്റ്റോമേനിയ, പുസ്തകസമ്പാദന ഭ്രാന്ത്, മതഭ്രാന്ത്, മദ്യപാനാസക്തി, മിഥ്യാരോഗഭയം, വ്യാകുലഭ്രാന്ത്, വിഷാദശീലം, അപസ്മാരം, വാതോന്മാദം, (നിരുത്സാഹത) നോ.; പ്രേതബാധ, ഫോബിയ. (ഭയം) നോ.

4. ഭ്രാന്തൻ, ഭ്രാന്തി, ഉന്മത്തൻ, കിറുക്കൻ, വട്ട്, ജളൻ, മന്ദബുദ്ധി, മന്ദപ്രജ്ഞൻ, ചിത്തരോഗി, മനോരോഗി, വാർദ്ധക്യത്താൽ ബുദ്ധിമന്ദിച്ചവൻ, പുസ്തകഭ്രാന്തൻ, മതഭ്രാന്തൻ, മദ്യപാനാസക്തൻ, ഇല്ലാരോഗഭീരു, വിഷാദശീലൻ. ഭൂതാവിഷ്ടൻ, ബുദ്ധിശൂന്യൻ, അല്പബുദ്ധി.

5. ഭ്രാന്താലയം, ഭ്രാന്താശുപത്രി, ചിത്തരോഗാശുപത്രി, മാനസികരോഗചികിത്സ, മനോരോഗപഠനം.

6. മനോരോഗചികിത്സാവിദഗ്ദ്ധൻ, മനോരോഗവൈദ്യൻ, (ധിഷണ) നോ.

ക്രി. 1. ഭ്രാന്തുപിടിക്കുക, വട്ടുപിടിക്കുക, വട്ടിളകുക, ബുദ്ധിക്കുസ്ഥിരമില്ലാതാകുക, ബുദ്ധിമാന്ദ്യം സംഭവിക്കുക, ക്രമം തെറ്റുക, പേ ഇളകുക, വെറിപിടിക്കുക, മദമുണ്ടാകുക, മദംപൊട്ടുക, മദിക്കുക, പിച്ചും പേയും പറയുക, തലകറങ്ങുക, തലചുറ്റുക, വിവേചന ശക്തി നഷ്ടപ്പെടുക, നിരർത്ഥകമായി സംസാരിക്കുക, പ്രേമഭ്രാന്തു പിടിക്കുക, വാർദ്ധക്യത്താൽ ബുദ്ധി മന്ദിക്കുക, സ്വസ്ഥത നഷ്ടപ്പെടുക, ബുദ്ധി കുഴഞ്ഞുപോകുക, ലഹരി പിടിക്കുക, ചൊരുക്കുക, മനസിന്റെ സമനിലതെറ്റുക, ബുദ്ധിപതറുക, ഏകാഗ്രത നഷ്ടമാകുക, നിരർത്ഥക ഭാഷണം നടത്തുക.

2. ഉന്മത്തനാക്കുക, വെറിപിടിപ്പിക്കുക, മയക്കുക, വ്യാമോഹവിധേയ നാക്കുക, സംഭ്രാന്തനാക്കുക, ഏകാഗ്രത കെടുത്തുക, ശ്രദ്ധപതറിക്കുക, ബുദ്ധി പതറിക്കുക, ചിത്തഭ്രമം വരുത്തുക, ഭ്രാന്തുപിടിപ്പിക്കുക, മതിഭ്രമ മുണ്ടാക്കുക, വശീകരിച്ച് മതിമയക്കുക, ഒഴിയാബാധയാകുക.

വി. 1. ഭ്രാന്തുള്ള, ഭ്രാന്ത, ബുദ്ധിഭ്രമമുള്ള, ബുദ്ധിക്കു സ്ഥിരമില്ലാത്ത, ചിത്തഭ്രമമുള്ള, ക്രമം തെറ്റിയ, കിറുക്കുള്ള, വട്ടുപിടിച്ച, മനോരോഗമുള്ള, ഭ്രാന്തചിത്തനായ, ഉന്മത്തമായ, പിച്ചുപിടിച്ച, മദംഇളകിയ, മദിച്ച, പേഇളകിയ, പിച്ചും പേയും പറയുന്ന, സംഭ്രാന്തമായ, ഭ്രാന്തുപിടിച്ച, ബുദ്ധിയുടെ സമനിലതെറ്റിയ, സംഭ്രാന്തചിത്തനായ, ബാധാബാധിതനായ, ബുദ്ധിപതറിയ, ഏകാഗ്രതയില്ലാത്ത, യുക്തിഹീനമായ, മതിഭ്രഷ്ടനായ, ചപലമതി യായ,പ്രേമഭ്രാന്തുള്ള, നിരർത്ഥക ഭാഷണം നടത്തുന്ന, കലികൊണ്ടു പാഞ്ഞുനടക്കുന്ന, തുമ്പില്ലാതെ സംസാരിക്കുന്ന, ഉന്മാദത്താൽ പുലമ്പുന്ന, മുഴു ഭ്രാന്തനായ, മാനസികവളർച്ച മുരടിച്ച: തലകറക്കമുള്ള, തലചുറ്റുന്ന, മോഹാലസ്യജനകമായ, മനോമാന്ദ്യമുള്ള, പരിഭ്രാന്തമായ, അസ്ഥിരബുദ്ധിയായ, സംക്ഷുബ്ധനായ, മതഭ്രാന്തുപിടിച്ച, വിചിത്രസ്വഭാവമുള്ള, ഇല്ലാരോഗഭീരുവായ, അല്പബുദ്ധിയായ, ബുദ്ധികെട്ട, ഏകവിഷയോന്മാദമുള്ള, അഹങ്കാരോന്മാദമുള്ള.

വി. പ. (സുബുദ്ധി) നോ.

പ്രായോഗിക:

വി. പ്രയോഗത്തിൽ വരുത്താവുന്ന, അഭ്യാസക്ഷമമായ, പ്രവർത്തനീയമായ, പ്രാവർത്തികമായ, പ്രയോഗ സാദ്ധ്യമായ, ക്രിയാത്മകമായ, പ്രവർത്തനപരമായ, അനുഭ വസിദ്ധമായ, പ്രവർത്തിക്കത്തക്ക, പ്രയോഗയോഗ്യമായ, സാദ്ധ്യമായ, സംഭവ്യമായ, പ്രയോഗക്ഷമമായ, സുകരമായ, എളുപ്പം ചെയ്യാവുന്ന, നിർവ്വഹിക്കാവുന്ന, ഉപയോഗി ക്കാവുന്ന, സാധിക്കാവുന്ന, നിറവേറ്റാവുന്ന, ചെയ്യാവുന്ന, നടപ്പാക്കാവുന്ന, നടപ്പാക്കത്തക്ക, ഉപയോഗയോഗ്യമായ, (ഉപയോഗയോഗ്യത, സാദ്ധ്യത, സുകരത) നോ.

ബലം:

നാ. 1. ശക്തി, ഉറപ്പ്, ഈട്, കായപുഷ്ടി, പ്രബലത, ഓജസ്സ്, കൈമിടുക്ക്, അക്ഷീണത, ആരോഗ്യം, നെഞ്ചൂറ്റം, ചങ്കൂറ്റം, ഉറപ്പ്, ദൃഢത, കടുപ്പം, ആത്മപൗരുഷം, പരാക്രമം; സംഖ്യാബലം, സേന, സൈന്യം; (പോരാളി) നോ.; ശേഷി, [ശക്തി], [അധികാരം], അഞ്ജസ്സ്, അംഗസംഹതി, അമത്രം, അംഭസ്സ്, പ്രവർത്തനശക്തി, പ്രവർത്തനശേഷി, ത്രാണി, ശാരീരികമോ മാനസികമോ ആയ കഴിവ്, പ്രാബല്യം, ഊക്ക്, കരുത്ത്, ഊർജ്ജസ്സ്, പ്രബലത, ഊക്കം, ഊറ്റം, തന്റേടം, തേജസ്സ്, പുഷ്ടി, തടി, ദാർഢ്യം; 'പഞ്ചശക്തി'; ദൈവശക്തി, പ്രകൃതിശക്തി, എല്ലുറപ്പ്, പ്രാണൻ, കൈമിടുക്ക്, [സാമർത്ഥ്യം], കെല്പ്, തീക്ഷ്ണത, ഉൽപാദനശക്തി, വീറ്, വീര്യം, യുദ്ധബലം, ശൗര്യം, പ്രതാപം, കാര്യനിർവ്വഹണശക്തി, [ഊർജ്ജം], ചൈതന്യം, ചുറുചുറുക്ക്, പ്രസരിപ്പ്, [ഊർജ്ജസ്വലത], മനശ്ശക്തി, ഇച്ഛാശക്തി, കയ്യൂക്ക്, പ്രഭാവം, പ്രേരകശക്തി, സ്വാധീനശക്തി, ശക്തിപ്രഭാവം, ആലക്തികശക്തി, മൃഗീയശക്തി, കൈക്കരുത്ത്, ശരീരശക്തി, കായബലം, മാനവശക്തി, കുതിരശക്തി, [ഇലാസ്തികത], മുറുക്കം, ജീവബലം, വൈഷമ്യങ്ങൾ സഹിക്കാനുള്ള കഴിവ്, നാഡീബലം, സ്നായുബലം, ധാർമ്മികശക്തി, ഉൾക്കരുത്ത്, കഴിവ്, പൗരുഷം, പ്രാണശക്തി, മനക്കരുത്ത്, (പുനരുദ്ധരിക്കൽ, സ്വാസ്ഥ്യപ്രാപ്തി) നോ.

2. കരുത്തൻ, ബലവാൻ, ബലവതി, ശക്തൻ, ബലശാലി, കായികാഭ്യാസി, മല്ലൻ, മഹാശക്തൻ, ഭീമകായൻ, മാംസളൻ, അംസളൻ, ശക്തൻ, അജയ്യൻ, ബലി, ഹെർക്യുലസ്, ആറ്റ്ലസ്, സാമ്സൻ, സൈക്ലോപ്സ്, ഗോലിയാത്ത്, ബലഭദ്രൻ, ബലരാമൻ, പ്രദ്യുമ്നൻ, ഭീമസേനൻ; ബലൻ, കുതിര, കാള, ആന, കരുവേലത്തടി, പാറ, ഇരുമ്പ്, ഉരുക്ക്.

3. (ധൈര്യം, നിശ്ചയം, പുനരുദ്ധരിക്കൽ) നോ.

4. രക്തം, ശുക്ലം (ആരംഭം, രക്തം, ദ്രവത്വം) നോ.

5. (ഉടൽ, കാക്ക) നോ.

6. നാമ്പ്, തളിർ, മുള; (അങ്കുരം) നോ.

7. നറുമ്പശ, ചേരുമരം, നീർമാതളം, 'ബലാഗ്രൻ'–□ സേനാനായകൻ; 'ബലാബലം' – ബലവും ബലമില്ലായ്മയും, ബലപരീക്ഷ; 'ബലചതുഷ്ടയം' – ദുർബലനു രാജാവ്, ശിശുക്കൾക്കു കരച്ചിൽ, മൂഢനു മൂകത്വം, മോഷ്ടാവിന് അസത്യം; 'ബലാൽക്കാരം' – ശക്തിപ്രയോഗിച്ച് മുറകേടായി ചെയ്യുന്ന പ്രവർത്തി, ബലാൽസംഗം, പിടിച്ചുപറി.

ക്രി. പ്രബലപ്പെടുത്തുക, പോഷിപ്പിക്കുക, എണ്ണം കൂട്ടുക, ബലിഷ്ഠമാക്കുക, സുദൃഢമാക്കുക, ദൃഢീകരിക്കുക, ബലം പ്രയോഗിക്കുക, കെട്ടിയുറപ്പിക്കുക, ഉരുക്കുപൊതിയുക, ഉരുക്കുതകിടുപൊതിയുക, ഉറപ്പുവരുത്തുക, വലിച്ചു കെട്ടുക, മുറുക്കുക, സർവ്വകരുത്തുമെടുത്തു പ്രവർത്തി ക്കുക, ഇറുക്കിക്കെട്ടുക, പുതുക്കിപ്പണിയുക, കേടുപാടു കൾ തീർക്കുക, അധികാരം ഉറപ്പിക്കുക, ഉറപ്പാക്കുക, തെളിവിലൂടെ സ്ഥിരീകരിക്കുക (പ്രത്യക്ഷീകരണം) നോ.; ശക്തിമത്താക്കുക, സജീവമാക്കുക, ജീവചൈതന്യം വരുത്തുക, ഉത്തേജിപ്പിക്കുക, പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കുക, പുഷ്ടിപ്പെടുത്തുക, ശക്തിപ്പെടുത്തുക, ശക്തിവീണ്ടെ ടുക്കുക, ആരോഗ്യംവീണ്ടെടുക്കുക, സംഘടിക്കുക, വളരുക, ശക്തിപ്പെടുക, പെരുകുക (വർദ്ധന) നോ.

വി. 1. ബലമായ, ബലി, ബലമുള്ള, ശക്തമായ, ഉറച്ച, അടല, അധൃഷ്യ, അഭ്യുച്ചിത, അജയ്യ, അയുദ്ധ്യ, ആരോഗ്യമുള്ള, വീര്യമുള്ള, കായബലമുള്ള, സൈന്യബലമുള്ള, കരുത്തുള്ള, വെറി തുടങ്ങിയവയ്ക്കുകീഴ്പ്പെടാത്ത, മനോബലമുള്ള, രോഗപ്രതിരോധശക്തിയുള്ള, ഉറച്ചനിലപാടുള്ള, കടുത്ത, പുഷ്ടിപ്രദമായ, ഊർജ്ജസ്വലമായ, സുശക്തമായ, അക്ഷീണ, പ്രതാപശക്തിയുള്ള, പ്രബലമായ, ബലവത്തായ, തീക്ഷ്ണ, ഊക്കുള്ള, കെല്പുള്ള, നിശ്ചയദാർഢ്യമുള്ള, ശക്തിമത്തായ, കർമ്മോദ്യുക്തനായ, ഊർജ്ജിതമായ, കരുത്തുള്ള, പ്രതാപമാർന്ന, ബലാൽക്കാരമായ, ശരീരപുഷ്ടിയുള്ള, ദൃഢകായനായ, കയ്യൂക്കുള്ള, സ്നായുബലമുള്ള, നാഡീബലമുള്ള, പൗരുഷമുള്ള, സജീവമായ, ഉറച്ചമാംസപേശിയുള്ള, ഉറപ്പിച്ച, കെട്ടിയുറപ്പിച്ച, ദൃഢീകരിച്ച, കല്ലുപോലെയായ, കട്ടിയായ, മുറുകിയ, ദൃഢചിത്തനായ, ദൃഢമായ, ദൃഢഗാത്രനായ, ബലിഷ്ഠനായ, അതികായനായ, പൊണ്ണത്തടിയുള്ള, പൂർണ്ണാരോഗ്യത്തോടുകൂടിയ, പ്രാപ്തിയുള്ള, സുഘടിതമായ, അതിമാനുഷനായ, ഭീമാകാരമുള്ള, തന്റേടമുള്ള, മനക്കരുത്തുള്ള, വീര്യമുള്ള.

2. പ്രബലപ്പെടുത്തുന്ന, ദൃഢീകരിക്കുന്ന, ബലവർദ്ധകമായ, ധാതുപുഷ്ടിവരുത്തുന്ന, ശക്തിവരുത്തുന്ന, ആരോഗ്യം നൽകുന്ന.

3. എതിരിട്ടു തടുക്കാനാവാത്ത, അപ്രതിഹതനായ, അജയ്യനായ, കീഴടക്കാനാവാത്ത, പിടിച്ചടക്കാനാവാത്ത.

4. സംഖ്യാബലത്തോടെ, ബലത്തിൽ നിന്ന് കൂടുതൽ ബലത്തിലേക്ക്, ഊർജ്ജിതമായി, ശക്തിമത്തായി, ഊക്കോടെ, സജീവമായി, ആഞ്ഞ്.

വി. പ. (ദൗർബല്യം) നോ.

ബഹളം:

നാ. 1. ലഹള, വഴക്ക്, വലിയശബ്ദം, ഒച്ചപ്പാട്, ആർപ്പ്, ആരവം, തുമുലം, കുഴപ്പം, അസ്വാസ്ഥ്യം, [ഇളക്കം] വിക്ഷോഭം, പ്രക്ഷോഭം, പരിഭ്രമം, സ്വൈരക്കേട്, വിപ്ലവം, സംക്ഷോഭം, ശബ്ദകോലാഹലം, അന്തഃക്ഷോഭം, [ഘോഷം], ക്ഷോഭം, പ്രക്ഷോഭണം, ആന്ദോളനം, പ്രക്ഷുബ്ധാവസ്ഥ, കലഹം, ക്രമഭംഗം, താറുമാറ്, അമളി, കോലാഹലം, അശാന്തി, അലങ്കോലം, ക്രമസമാധാനലംഘനം, [ക്രമക്കേട്], 'ബഹളി' – ബഹളക്കാരൻ, ബഹളംകൂട്ടുന്നവൻ, (വികാരവിക്ഷോഭം, ഹിംസ) നോ. ശൈ. 'ബഹളംകൂട്ടുക'□– ഒച്ചപ്പാടുണ്ടാക്കുക; 'ബഹളിപിടിക്കുക'□– പരിഭ്രമിക്കുക, ഇളക്കംപിടിക്കുക.

2. സമൃദ്ധി, ബഹുത്വം, അയ്യരുകളി. (പെരുപ്പം) നോ.

3. ഒരു തരം കരിമ്പ്.

ഭാഷ:

നാ. 1. ആശയപ്രകാശനമാർഗ്ഗം, വാക്ക്, സംസാരത്തിനുപയോഗിക്കുന്ന മൊഴി, വാമൊഴി, അപഭ്രംശം, പ്രാകൃതഭാഷ, നാട്ടുഭാഷ, പ്രാചീനഭാഷ, ഉപഭാഷ, ഭാഷണരീതി, ഉച്ചാരണം, ലിപി, രചനാശൈലി, ഭാഷാസരണി, മൃതഭാഷ, അംഗുലീഭാഷ, വാക്കിന്റെ അധിഷ്ഠാന ദേവത (സരസ്വതി), നാടോടിഭാഷ, പടുഭാഷ, മാതൃഭാഷ, ദേശ്യം, ദേശഭാഷ, രാഷ്ട്രഭാഷ, ഭാഷാശൈലി, വാക്ശൈലി, വാചകരീതി, പദപദ്ധതി, അപഭാഷ, ഗുപ്തഭാഷ, ഗൂഢാർത്ഥപദസഞ്ചയം, സംസാരഭാഷ, അന്യഭാഷ, അപകൃഷ്ടഭാഷ, നീചഭാഷ, അശ്ലീലഭാഷ, അനൗപചാരികഭാഷ, ഔപചാരികഭാഷ, (ഭാഷണം) നോ. ഭാഷാന്തരം, തർജ്ജമ, വിവർത്തനം, പരിഭാഷ, പൊരുൾതിരിപ്പ്, രീതി, അവഗാഹി, രീതിത്രയം, ശൈലി, പഴമൊഴി

2. നിർവ്വചനം (വിവരണം) നോ.

3. ഹർജി (അപേക്ഷ) നോ.

4. രീതി, മാതിരി, സമ്പ്രദായം, (വിധം) നോ.

5. [രൂപം], ആകൃതി, [അഴക്].

6. [യോജിപ്പ്].

ശൈ. 'ഭാഷയാക്കുക, ഭാഷാന്തരം ചെയ്യുക'□– തർജ്ജമ ചെയ്യുക; 'ഭാഷപ്പെടുക'□– നല്ലരീതിയിലാകുക; 'ഭാഷപ്പെടുത്തുക' – രൂപപ്പെടുത്തുക, പൊരുൾ തിരിച്ചെഴുതുക; 'ഭാഷയില്ലാത്തവൾ'□– അഴകില്ലാത്തവൾ; 'ഭാഷക്കേട്'□– ചേർച്ചക്കേട്, യോജിപ്പില്ലായ്മ.

ഭിന്നിപ്പ്:

നാ. 1. വിരോധം, യോജിപ്പില്ലായ്മ [മത്സരം], ചേർച്ചക്കേട്, അഭിപ്രായവ്യത്യാസം, വിപ്രതിപത്തി, [വൈപരീത്യം], പ്രണയകലഹം, പരാങ്മുഖത, പരുഷഭാവം, പൊരുത്തക്കേട്, സ്വരചേർച്ചയില്ലായ്മ, വിയോജനം, അനൈക്യം, സ്നേഹഭംഗം, അന്തരം, [വെറുപ്പ്], [ക്രമക്കേട്], അക്രമം, ഉടക്ക്, തൊഴുത്തിൽക്കുത്ത്, കയർപ്പ്, ഛിദ്രം, കുടിപ്പക, [പ്രതികൂലത], പണിമുടക്ക്, കുറി, ശണ്ഠ, വഴക്ക്, കലഹം, ലഹള, പരാതി, അടിപിടി, സൗഹൃദബന്ധച്ഛേദം, തെറ്റിപ്പിരിയൽ, വാക്സമരം, ഉരസൽ, വാദം, വിവാദം, സംവാദം, ഇടച്ചിൽ, സംഘട്ടനം, ഏറ്റുമുട്ടൽ, കശപിശ, കലശൽ, മുഷിച്ചിൽ, കിടമത്സരം, പോരാട്ടം, പോര്, സ്പർദ്ധ, പിണക്കം, യുദ്ധപ്രഖ്യാപനം, പോർവിളി, അകൽച്ച, വേർപാട്, വിള്ളൽ, [വ്യത്യാസം], ഭിന്നാഭിപ്രായം, തെറ്റിദ്ധാരണ, വിപരീതോദ്ദേശ്യം, വഴക്കാളിത്തം, വിഭക്താവസ്ഥ, വേർപിരിയൽ, ക്രമസമാധാന ലംഘനം, യുക്തിഭംഗം, വിഭജനം, പിളർപ്പ്, നിയമഭഞ്ജനം, തർക്കുത്തരം, തകരാറ്, പൊല്ലാപ്പ്, വാദപ്രതിവാദം, വാഗ്വാദം, വാക്കുതർക്കം, തർക്കം, (അഭിപ്രായഭിന്നത, വേർപെടൽ, യുദ്ധം) നോ.

ക്രി. ഭിന്നിക്കുക, തമ്മിൽ ചേരാതിരിക്കുക, യോജിപ്പില്ലാതിരിക്കുക, വിവാഹമോചനം ലഭിക്കുക, പൊരുത്തമില്ലാതിരിക്കുക, ഭിന്നാഭിപ്രായമുണ്ടായിരിക്കുക, വിയോജിക്കുക, വിപരീതമായിരിക്കുക, പിണങ്ങുക, തർക്കിക്കുക, വ്യത്യസ്തമായിരിക്കുക, തെറ്റിദ്ധരിക്കുക, അന്യഥാധരിക്കുക, വഴക്കിടുക, പിണങ്ങിപ്പിരിയുക, തമ്മിൽത്തല്ലുക, വിരോധിക്കുക, ഇടയുക, കുറ്റം കാണുക, പരസ്പരം അകലുക, ഉടവുണ്ടാകുക, പിളരുക, വിഭിന്നമാകുക, പ്രത്യേകമാകുക, വെവ്വേറെയാകുക, വിഘടിക്കുക, ഭേദിക്കുക, ശകലീഭവിക്കുക, ഛിന്നഭിന്നമാകുക, വേർതിരിയുക, ഉടയുക, കീറുക, തകരുക, വിഭജിക്കുക, അടരുക, വിടരുക, പൊളിയുക, പൊട്ടുക, വിള്ളുക, തരിപ്പണമാകുക, ശകലമായിത്തീരുക, (ഭാഗം) നോ., കലഹിക്കുക; തെറ്റുക; കലമ്പുക;

പൊരുതുക, പോരിടുക, തർക്കുത്തരം പറയുക, ശണ്ഠകൂടുക, കയർക്കുക, പക്ഷംപിടിക്കുക, കുതറുക, തെറ്റിപ്പിരിയുക, തർക്കിക്കുക, യുക്തിവാദം ചെയ്യുക, എതിരായിവാദിക്കുക, കശപിശകൂട്ടുക, മുഷിയുക, വാക്കുതർക്കം നടത്തുക, വഴക്കുണ്ടാക്കുക, യുദ്ധപ്രഖ്യാപനം നടത്തുക, ഏറ്റുമുട്ടുക, അനൈക്യത്തിന്റെ വിത്തുവിതയ്ക്കുക, കലഹമുണ്ടാക്കുക, തമ്മിൽ തല്ലിക്കുക, ശണ്ഠപിണയ്ക്കുക, എതിരായിനിർത്തുക, കുയുക്തിയോടെ വാദിക്കുക, തെറ്റിദ്ധരിക്കുക, അകലുക, വേർപെടുക, ഛിദ്രിക്കുക, ഭാഗിക്കുക, ഭാഗംവയ്ക്കുക, (വേർപെടൽ, ഭംഗുരത, വേർപാട്) നോ.

വി. തമ്മിൽ ചേരാത്ത, പൊരുത്തമില്ലാത്ത, യോജിപ്പില്ലാത്ത, ഭിന്നാഭിപ്രായമുള്ള, വിപരീതമായ, വിയോജിക്കുന്ന, വിവാദമുള്ള, വ്യത്യസ്തമായ, വിപരീതോദ്ദേശമുള്ള, പരാങ്മുഖ, പരസ്പരം അകന്ന, പരുഷമായ, പിളർന്ന, പ്രതികൂലമായ, വഴക്കിടുന്ന സ്വഭാവമുള്ള, വഴക്കാളിയായ, തർക്കത്തിലുള്ള, തർക്കത്തിലേർപ്പെട്ട, തർക്കിക്കുന്ന, വാദിക്കുന്ന, വാദവിഷയകമായ, തർക്കപരമായ, താർക്കികമായ, വാദത്തിനിടയുള്ള, വിവാദശീലമുള്ള, വിവാദവിഷയകമായ, സ്വരച്ചേർച്ചയില്ലാത്ത, സൗഹൃദബന്ധമില്ലാത്ത, ഇണങ്ങാത്ത, പൊരുത്തപ്പെടാത്ത, ചേർച്ചയില്ലാത്ത, പരസ്പരവിരുദ്ധമായ, സമാധാനപ്പെടാത്ത, തൃപ്തിപ്പെടാത്ത, കലഹശീലമുള്ള, വ്യവഹാരതത്പരനായ, കുയുക്തിയോടെ വാദിക്കുന്ന, ശണ്ഠകൂടുന്ന, തെറ്റിദ്ധരിക്കുന്ന, വ്യത്യാസപ്പെട്ട, വിപര്യസ്ത, വിപരീതോദ്ദേശ്യമുള്ള; കീറിയ, വേർപെട്ട, പിളർന്ന, അകന്ന, വേറായ, ശകലമായിത്തീർന്ന; (ഭാഗം, വേർപെടൽ) നോ.; വിച്ഛേദിക്കപ്പെട്ട, ഛിദ്രിത, ഭാഗിക്കപ്പെട്ട, താളൈക്യമില്ലാത്ത, അവതാളത്തിലായ, സ്വരൈക്യമില്ലാത്ത, താളം പിഴച്ച,

വി. പ. (യോജിപ്പ്) നോ.

മരണം:

നാ. 1. ജീവനാശം, ചാവ്, ജീവാത്മാവ് ശരീരത്തെ വെടിയുന്ന അവസ്ഥ, പഞ്ചത, കാലധർമ്മം, അത്യയം, അന്തം, അന്ത്യം, [നാശം] മൃത്യു, പതനം, മൃതി, പ്രയാണം, പ്രാണഹാനി, നിധനം, ദിഷ്ടാന്തം, തീപ്പെടൽ, നാടുനീങ്ങൽ, കാലം ചെയ്യൽ, അന്തരിക്കൽ, സമാധിയാകൽ, ചരമം, നിര്യാണം, അകാലനിര്യാണം, പ്രാണനാശം, സ്വർഗ്ഗാരോഹണം, മരിപ്പ്, സമാധി, പ്രാണത്യാഗം, പ്രാണപ്രയാണം, ദേവലോകപ്രാപ്തി, ദൃഷ്ടാന്തം, പോക്ക്, പ്രായം, പ്രശമനം, വധം, [കൊല], നിർജ്ജീവാവസ്ഥ, ഊർദ്ധ്വശ്വാസം, പ്രേതഭാവം, അന്ത്യശ്വാസം, മരണവ്വായു, ആസന്ന മരണാവസ്ഥ, ജീവനില്ലായ്മ, [അവസാനം], ആൾനഷ്ടം, ഇല്ലാതാകൽ,

വേർപാട്, ദേഹത്യാഗം, മോക്ഷം, അന്ത്യവിശ്രമം, പരമശാന്തി, ബന്ധനമോക്ഷം, മരണത്താൽ വിയോജിപ്പിക്കൽ, സ്വാഭാവിക മൃത്യു, അപമൃത്യു, ആകസ്മികമരണം, അപ്രതീക്ഷിത മരണം, ശ്വാസം മുട്ടിമരണം, അപഗമനം, അപഘാതം, അകാലചരമം, അനായാസമരണം, വേദനയില്ലാക്കൊല, ആത്മഹത്യ, അഭ്യാഹനനം, (കൊല) നോ.

2. മരണശയ്യ, അന്തശയ്യ, മരണമണി, മരണ സർട്ടിഫിക്കറ്റ്, വധശിക്ഷ, മരണപത്രം, മരണവൃത്താന്തം, മരണക്കുറിപ്പ്, മരണമൊഴി, മരണയാതന, മരണഹേതു, മരണനിരക്ക്; മരണശാസനം, വിൽപത്രം, ഒസ്യത്ത്; ശവമഞ്ചം, ചരമാവരണം, പ്രേതമഞ്ചം, ശവക്കട്ടിൽ, ശവപ്പെട്ടി; പ്രേതലോകം, പ്രേതബാധ, പ്രേതഗൃഹം, തൂക്കുമരം, ശ്മശാനം, ശവപ്പറമ്പ്, ശവക്കുഴി, കബർ, കല്ലറ, ശവവസ്ത്രം, സ്മാരകശില, മരണവേദന, ശ്മശാനം, (വിലാപം) നോ., അന്തിമരചന, മർത്ത്യത, മരണമുള്ള അവസ്ഥ, അന്ത്യവിധി, ദിനം, പ്രളയം, വിശ്വസംഹാരം, മരണദേവത, കാലൻ, [രോഗം], മാരകപ്രഹരം.

3. പ്രേതം, ശവം, ജഡം, കടം, പിണം, ഭൗതികാവശിഷ്ടം, ചാപ്പിള്ള, മമ്മി, ചിരശവം, മൃതശരീരം, അസ്ഥി, അസ്ഥികൂട്, തിരുശേഷിപ്പ്, ദേഹാവശിഷ്ടം, ചിതാഭസ്മം, ഫോസിൽ, പരേതർ, മൃതാത്മാവ്, പിശാച്.

4. വാർഷികശ്രാദ്ധം, ചരമവാർഷികം, കുളി, പ്രേതപൂജ, പുല, പുലകുളി, അപസ്നാനം, അടക്കം, ഉദകക്രിയ, ചാക്കാല, കബറടക്കം, പള്ളിയടക്കം, ശവദാഹം, അസ്ഥിയെടുക്കൽ, സഞ്ചയനം, മരണസൂതകം, ശവസംസ്കാരം.

5. ഒരു വിഷം.

ക്രി. മരിക്കുക, നശിക്കുക, അന്തരിക്കുക, തീരുക, കഴിയുക, അറുതിയെത്തുക, ജീവൻപോകുക, ചാകുക, പ്രാണത്യാഗം ചെയ്യുക, ആത്മഹത്യചെയ്യുക. വേർപിരിയുക, ജീവിതം അവസാനിക്കുക, അന്ത്യശ്വാസം വിടുക, മുങ്ങിമരിക്കുക, തൂങ്ങിച്ചാകുക, ശ്വാസം മുട്ടിമരിക്കുക, കാലം ചെയ്യുക, തീപ്പെടുക, മരണമടയുക, ദിവംഗതനാകുക, നിര്യാതനാകുക, കായുക, കാഞ്ഞുപോകുക, നാടുനീങ്ങുക, തിരുപ്പെടുക, തുലയുക,. പോക്കടുക്കുക, അകാലചരമം പ്രാപിക്കുക, ജീവൻ ബലികഴിക്കുക, രക്തസാക്ഷിയാകുക, മരണത്തോടടുക്കുക, മരിച്ചുവീഴുക, തൂങ്ങുക, തെക്കോട്ടുപോകുക, സ്വർഗ്ഗം പ്രാപിക്കുക, ചത്തുപോകുക, കാടുമറയുക, സമാധിയാകുക.

2. കൊല്ലുക, കഴിക്കുക, കാച്ചുക, ജഡീകരിക്കുക, മരണത്താൽ വിയോജിപ്പിക്കുക, ഞെക്കിക്കൊല്ലുക, കൊലപ്പെടുത്തുക, തൂക്കിലിടുക,

തൂക്കിക്കൊല്ലുക, (കൊല) നോ.

3. അടക്കം ചെയ്യുക, ശവം മറവുചെയ്യുക, കുഴിച്ചുമൂടുക, ശവദാഹം നടത്തുക, സംസ്കരിക്കുക, (മതകർമ്മാചരണം) നോ.

വി. 1. മരിച്ച, മരിച്ചുപോയ, നിർജ്ജീവമായ, ജീവലക്ഷണമില്ലാത്ത, ജീവച്ഛവമായ, മൺമറഞ്ഞ, നിര്യാതനായ, പരേതനായ, നാടുനീങ്ങിയ, തീപ്പെട്ട, മൃതപ്രായമായ, മരണമടഞ്ഞ, നാമാവശേഷമായിത്തീർന്ന, ഇല്ലാതായിത്തീർന്ന, വിട്ടുപോയ, മൃത, ദിവംഗതനായ, കാഞ്ഞുപോയ, ചരമ, മൃതിയടഞ്ഞ, ജഡീഭൂതമായ, ജീവനില്ലാത്ത, ചാപ്പിള്ളയായ, ചത്തുപോയ, അന്തരിച്ച, കാലം ചെയ്ത, അഭ്യതീത.

2. മാരകമായ, മരണഹേതുകമായ, (കൊല) നോ.

ശൈ. 'മരണപ്പാച്ചിൽ പായുക'; 'മരിക്കാതിരിക്കാൻ ജനിക്കാതിരിക്കണം'; 'മരിക്കാൻതുനിഞ്ഞവന് സമുദ്രം കരണ്ടകം'; 'മരിച്ചാലും മറക്കുകയില്ല'; 'മരിച്ചു മരിച്ചില്ല'.

വി. പ. (ജീവിതം) നോ.

മറയുക:

ക്രി. കാണാതാകുക, ഒളിച്ചിരിക്കുക, അപ്രത്യക്ഷമാകുക, മറഞ്ഞുപോകുക, അന്തർദ്ധാനം ചെയ്യുക, അദൃശ്യമാകുക, തിരോധാനം ചെയ്യുക, പൂജ്യമായിത്തീരുക, ഇല്ലാതാകുക, മായുക, അലിഞ്ഞുചേരുക, അകന്നുപോകുക, മൺമറയുക, മരിക്കുക, (തിരോധാനം, വേർപാട്, മരണം, ഗോപനം) നോ.

മറുപടി:

നാ., ചോദ്യത്തിനുള്ള സമാധാനം, പ്രതിവചനം, [ഉത്തരം], പ്രതിലേഖനം, പ്രത്യുത്തരം, പ്രതികരണം, പ്രതിഭാഷണം, സമാധാനം, പ്രത്യാരോപണം, പ്രത്യാക്ഷേപം, പ്രത്യുക്തി, പ്രതിവാദം, പ്രതിപത്രിക, പ്രത്യാഖ്യാനം, ബദൽ, പ്രതികടം, (ഉത്തരം) നോ.

യഥാർത്ഥ:

വി. സത്യമായ, യാഥാർത്ഥ്യത്തോടു പൊരുത്തമുള്ള, ശരിയായ, സൂക്ഷ്മമായ, യഥാർത്ഥസ്ഥിതി പ്രതിഫലിപ്പിക്കുന്ന, ക്ലിപ്തമായ, ഏറ്റക്കുറച്ചിലില്ലാത്ത, അവിതർക്കിതമായ, പരമാർത്ഥമായ, വാസ്തവികമായ, സത്യത്തിനു നിരക്കുന്ന, ഉണ്മയായ, അകൃത്രിമമായ, മനസ്സിലുള്ളതായ, വസ്തുതയായ, നിഷ്കപടമായ, നടന്നതുപോലെ തോന്നിക്കുന്ന, സ്വാഭാവികമായ, സാക്ഷാത്തായ, അന്വർത്ഥമായ, നേരായ, കൃത്യമായ,

ശുദ്ധമായ, സ്പഷ്ടമായ, ജീവനുള്ളതുപോലെ തോന്നുന്ന, സാക്ഷാലുള്ള, കലർപ്പില്ലാത്ത, അവ്യാജമായ, വിശ്വസനീയമായ, ആധികാരികമായ, (അസ്തിത്വം, ശരി, സത്യം, സാമ്യം) നോ.

യോജിപ്പ്:

നാ. 1. യോജിക്കൽ, ചേർച്ച, യുക്തത, പൊരുത്തം, ഐക്യം, രാശിപ്പൊരുത്തം, രാശ്യാധിപപ്പൊരുത്തം, അഭിപ്രായഐക്യം, രഞ്ജിപ്പ്, ഐക്യമനോഭാവം, സ്നേഹം, രമ്യത, കോള്, രസം, ഇണക്കം, ഐകമത്യം, [സന്ധി], സഖ്യം, അനുമതി, അംഗീകാരം, സമ്മതം, ആനുകൂല്യം, വഴിപ്പെടൽ, സാധർമ്മ്യം, തുല്യത, സാദൃശ്യം, അനുയോജ്യത, സാംഗത്യം, ആനുരൂപ്യം, യോജ്യത, സ്വീകാരം, [രാജി], ഒത്തുതീർപ്പ്, സംയോജനം, ഏകാഭിപ്രായം, ഐകകണ്ഠ്യം, പൊതുസമ്മതം, സർവ്വസമ്മതം, വർണ്ണൈക്യം, അഭിപ്രായസാദൃശ്യം, മനോരഞ്ജനം, ഒരുമ, മനപ്പൊരുത്തം, പന്തി, സ്വരച്ചേർച്ച, സ്വരൈക്യം, താളൈക്യം, സ്വരസംവാദം, ഏകചിത്തത, അനുരഞ്ജനം, യൂണിയൻ, കാൺട്രാക്റ്റ്, ഉടമ്പടി, കരാർ, അനുകൂലമായ ഏർപ്പാട്, പ്രതിജ്ഞാപത്രം, കരാർപത്രം, കരാർ കുത്തക, സമ്മതപത്രം; ഏകീഭവിക്കൽ, ചാർച്ച, ഒത്തൊരുമ, യുജ്യം, ചേർപ്പ്, രക്തബന്ധം, (ബന്ധം) നോ, സജാതീയത, ഏകമനസ്സ്, ഏകീകരണം, [സഹകരണം], വിരോധശമനം, ഒന്നിച്ചുകൂടൽ, കൂട്ടുകെട്ട്, (ഏകത, ശരി) നോ.

2. ചേർച്ച വരുത്തൽ, അനുരൂപീകരണം, കാലാനുഗുണമാക്കൽ, ഇണക്കൽ, ഐക്യപ്പെടുത്തൽ, പൊരുത്തപ്പെടുത്തൽ, അനുരഞ്ജിപ്പിക്കൽ, യോജിപ്പിലെത്തിക്കൽ, രാജിയാക്കൽ, തർക്കം പറഞ്ഞൊതുക്കൽ, വൈരം ശമിപ്പിക്കൽ, പ്രതികൂലസാഹചര്യവുമായി ഇണങ്ങിച്ചേരൽ, ഇണക്കിച്ചേർക്കൽ, ഏകാഭിപ്രായമായിരിക്കൽ.

ക്രി. യോജിക്കുക, ഏകാഭിപ്രായമായിരിക്കുക, പൊരുത്തപ്പെടുക, തുല്യമായിരിക്കുക, വഴിപ്പെടുക, കരാർ ചെയ്യുക, ഒരുപോലിരിക്കുക, അനുകൂലിക്കുക, പൊരുന്തുക, അനുവദിക്കുക, തക്കതായിരിക്കുക, നിരക്കുക, അനുയോജ്യമായിരിക്കുക, ഇണയായിരിക്കുക, അനുരൂപമായിരിക്കുക, പാകമായിരിക്കുക, യുക്തമായിരിക്കുക, മേവുക, ഒത്തിരിക്കുക, സദൃശമായിരിക്കുക, യോജിച്ചു പ്രവർത്തിക്കുക, രാജിയാകുക, സഹകരിക്കുക, അനുമതി നല്കുക, അംഗീകരിക്കുക, നല്ല ബന്ധത്തിലായിരിക്കുക, ബന്ധം സ്ഥാപിക്കുക, സ്നേഹത്തിലായിരിക്കുക, ചേർച്ചയാകുക, ചേർച്ചയുണ്ടായിരിക്കുക, പോരുക, ചേരുക, പറ്റുക, ഉചിതമാകുക, യോജ്യമാകുക, ഒതുങ്ങുക, സമ്മതിക്കുക, സമ്മതിച്ചുകൊടുക്കുക, യോഗം ചേരുക, സഭകൂടുക, ഒന്നിച്ചുചേരുക, സമാഗമിക്കുക, ഏകീകൃതമാകുക, ഒരുമിക്കുക, ഐക്യം പാലിക്കുക, (സാമ്യം) നോ.

2. ചേർച്ച വരുത്തുക, കാലാനുഗുണമാക്കുക, കൂട്ടിച്ചേർക്കുക, യോജിപ്പിക്കുക, ചേർക്കുക, സമീകരിക്കുക, സദൃശമാക്കുക, ഇണക്കുക, പൊരുത്തപ്പെടുത്തുക, അനുരഞ്ജിപ്പിക്കുക, ഒതുക്കുക, പറഞ്ഞൊതുക്കുക, വൈരം ശമിപ്പിക്കുക, ഐക്യത്തിലെത്തിക്കുക, വഴക്കു ശമിപ്പിക്കുക, ഇണക്കിച്ചേർക്കുക, അനുരൂപമാക്കുക.

3. കരാറിൻപടി പ്രതിജ്ഞ ചെയ്യുക, ഉടമ്പടി ചെയ്യുക, കരാർ ചെയ്യുക, സമ്മതിക്കുക, വഴങ്ങുക, ധാരണയിലെത്തുക, ഒത്തുതീർപ്പിലെത്തുക, രാജിയാകുക.

വി. 1. യോജിച്ച, പോന്ന, പറ്റിയ, ചേർന്ന, ഉചിതമായ, ഹിതകരമായ, പൊരുത്തപ്പെട്ട, തുല്യമായ, സമുചിതമായ, അനുരൂപമായ, യുക്തമായ, അനുസൃതമായ, അനുഗുണമായ, സാധർമ്മ്യമുള്ള, സംഘടിതമായ, യോജിച്ചുനിശ്ചയിച്ച, പാകത്തിനുള്ള, സമീകരിക്കത്തക്ക, ചേർച്ചയുള്ള, ഒരേ മാതിരിയുള്ള, സജാതീയമായ, തക്ക, യുജ്യ, ഒത്ത, ഇണങ്ങിയ, സ്നേഹമുള്ള, യോജിപ്പുള്ള, മനപ്പൊരുത്തമുള്ള, അനുരഞ്ജിപ്പിക്കുന്ന, താളൈക്യമുള്ള, സ്വരൈക്യമുള്ള, സംഗതമായ, ഏകചിത്തമായ, ഏകാഭിപ്രായമുള്ള, ഏകകണ്ഠമായ, ഏകോപിച്ചുള്ള, ഒരുമിച്ചുള്ള, സഹകരിച്ചുള്ള, ഒരേ സമയത്തു സമാന്തരശക്തികളായി നീങ്ങുന്ന, പൊരുത്തപ്പെടുത്തിയ, അവിച്ഛിന്നമായ, സംയുക്തമായ, യോജനീയ, യോജ്യ.

2. ഐകകണ്ഠ്യേന, സർവ്വസമ്മതമായി, പൊതുസമ്മതത്തോടെ, ഏകോപിച്ച്, ഭിന്നാഭിപ്രായമില്ലാതെ, ഒത്തൊരുമിച്ച്, എതിർപ്പില്ലാതെ, സംയുക്തമായി, നഖവും ചതയും പോലെ, പൂവും മണവും പോലെ.

വി. പ. (വിപരീതത്വം, ഭിന്നിപ്പ്) നോ.

യൗവനം:

നാ. ബാല്യത്തിനും വാർദ്ധക്യത്തിനും മദ്ധ്യേയുള്ള കാലം, (ചെറുപ്പം) നോ.

രക്ഷിക്കുക:

ക്രി. സൂക്ഷിക്കുക, പാലിക്കുക, പരിപാലിക്കുക, സുരക്ഷിതമാക്കുക, (ആപത്ത്, ശിക്ഷ, ദുർവൃത്തി, ദുർമ്മാർഗ്ഗം, ദുശ്ശീലം മുതലായവകളിൽ നിന്ന്) ഒഴിവാക്കുക, ദയകാണിക്കുക, പരിരക്ഷിക്കുക, കാത്തുസൂക്ഷിക്കുക, പ്രതിരോധിക്കുക, ഭരിക്കുക, ശക്തിപ്പെടുത്തുക, കാക്കുക, ചെറുത്തുനില്ക്കുക, അഭയം കൊടുക്കുക, ആശ്രയം നല്കുക, താങ്ങാകുക, കാത്തുകൊള്ളുക, സംരക്ഷിക്കുക, കേടുവരാതെ സൂക്ഷിക്കുക, പരിച കൊണ്ടും മറ്റും മറയ്ക്കുക, മോചിപ്പിക്കുക, പക്ഷം പിടിച്ചു വാദിക്കുക,

മറ്റൊരാൾക്കുവേണ്ടി പോരാടുക, ഭദ്രമാക്കുക, സൂക്ഷിക്കുക, പോഷിപ്പി ക്കുക, (താങ്ങ്, സൂക്ഷിപ്പ്, ഭക്തി, പ്രതിരോധം, സുരക്ഷിതത്വം) നോ.

രഹസ്യം:

നാ. ഗൂഢമായ കാര്യം, സ്വകാര്യം, ഒളിച്ചുവച്ചിരിക്കുന്നകാര്യം, ഗൂഢ വസ്തുത, 'പരസ്യമായ രഹസ്യം', മന്ത്രം, മറ, മർമ്മം, ഗൂഢാർത്ഥം, പര മാർത്ഥസ്ഥിതി, ഉള്ളുകള്ളി, പരമരഹസ്യം, ഗുഹ്യോപദേശം, കുടുംബര ഹസ്യം, [ദുർഗ്രാഹ്യത], ഗൂഢം, ഗൂഢത, ഗൂഢതത്ത്വം, നിഗൂഢത, ഗുപ്ത ത, ഗോപ്യത, ഗുഹ്യത, കൂടപ്രശ്നം, ദുർഗ്രഹപ്രശ്നം, കൂടോക്തി, കടങ്ക ഥ, ഗൂഢാക്ഷരശ്ലോകം, ഗൂഢരതി, ഊഹഭാഷ, ശബ്ദചിത്രം, (വൈഷമ്യം) നോ.; ദുർഘടമാർഗ്ഗം, പിടികിട്ടാപ്പുള്ളി, നിഗൂഢതത്ത്വശാസ്ത്രം, മാന്ത്രി കവിദ്യ, (ഗോപനം, അത്ഭുതം, മന്ത്രവാദം, അന്തർല്ലീന) നോ.; ഗൂഢാർത്ഥ പദസഞ്ചയം, രഹസ്യസ്ഥാനം, ഒളിസ്ഥലം, ഗൂഢാലോചന, രഹസ്യസം ഭാഷണം, രഹസ്സംവാദം, രഹസ്സല്ലാപം, ഒളിവ്, വേഷപ്രച്ഛന്നത, മറവ്, ഏകാ ന്തത, രഹസ്സ്, [നിശ്ശബ്ദത], അഭാഷണം, കള്ളത്തരം, കപടപ്രയോഗം, കാപട്യം, അല്പഭാഷിത്വം, മൂകഭാവം, (മൗനം) നോ.

ക്രി. ഒളിച്ചുവയ്ക്കുക, ഉള്ളിലൊതുക്കുക, ഒളിക്കുക, മറയ്ക്കുക, സ്വകാര്യമായി വയ്ക്കുക, അവ്യക്തമാക്കുക, ഗൂഢാർത്ഥമായി സംസാരി ക്കുക, മറച്ചുവയ്ക്കുക, രഹസ്യമായി മുന്നേറുക, ഏകാന്തത അവലംബി ക്കുക, ഒളിവിൽ പാർക്കുക, മൂടിവയ്ക്കുക, പുറത്തുവിടാതിരിക്കുക.

വി. 1. രഹസ്യമായ, അപ്രകാശമായ, ഗുപ്തമായ, ഗുഹ്യമായ, നിഗൂ ഢമായ, ആരുമറിയാത്ത, സ്വകാര്യമായ, ഉള്ളിലൊതുക്കിയ, ഒളിച്ചുവച്ച, മൂടിവച്ച, കാണപ്പെടാത്ത, ആച്ഛാദിതമായ, പരസ്യമാക്കാത്ത, വെളിപ്പെടു ത്താത്ത, മറച്ചുവച്ച, ഗുപ്തവിജ്ഞാനപരമായ, അവ്യക്തമായ, ഗൂഢാർത്ഥ മായ, അജ്ഞേയമായ, കൂട, പരോക്ഷ, ഗൂഢ, പ്രച്ഛന്ന, അന്തർല്ലീന, ഗൂഢാർത്ഥമായ, കുഴഞ്ഞ ആശയങ്ങളുള്ള, പ്രകൃത്യതീത ശക്തികളെ സംബന്ധിച്ച, മാന്ത്രികമായ, ആന്തരമായ, വെളിപ്പെടുത്താത്ത, ഏകാന്ത മായ, ഗോപ്യമായ, നിശ്ശബ്ദമായ, പുറത്തുവിടാത്ത, വഞ്ചകമായ, പ്രച്ഛന്ന രീതിയിലുള്ള, കള്ളത്തരമായ, ഒളിഞ്ഞുമറിഞ്ഞുള്ള, പരോക്ഷകൃതമായ, കുടിലമായ, ദുർഗ്രഹമായ, നിഗൂഹനം ചെയ്യപ്പെട്ട, നിഗൂഹിത, ഗോപനം ചെയ്ത, ഗൂഢാലോചന നടത്തുന്ന, രഹസ്യസംഭാഷണം നടത്തുന്ന, രഹ സ്യത്തെ സംബന്ധിച്ച, രഹസ്യപ്രവർത്തനങ്ങളിൽ ഏർപ്പെടുന്ന, വക്രോക്തി പ്രയോഗിച്ച, തുറന്നു പറയാത്ത, മിണ്ടാട്ടം കുറഞ്ഞ, മൗനശീ ലനായ, മുഖത്തു ഭാവഭേദം കാണിക്കാത്ത.

2. രഹസ്യമായി, ഒളിവിൽ, നിഗൂഢമായി, സ്വകാര്യമായി, ആരുമറി

യാതെ, അണിയറയ്ക്കുള്ളിൽ, മറുചെവിയറിയാതെ, പുറവാതിലിലൂടെ, പ്രച്ഛന്നരീതിയിൽ, ഒളിഞ്ഞുമറിഞ്ഞ്, നിശ്ശബ്ദം, കളവായി, വഞ്ചകമായി, ആരും കാണാതെ.

വി. പ. (വെളിപ്പെടുത്തൽ, വിവരം) നോ.

ലഹള:

നാ. 1. കൂട്ടംകൂടിയുള്ള കലഹം, വലിയവഴക്ക്, വിപ്ലവം, ക്രമസമാധാനലംഘനം, കുഴപ്പം, സംക്ഷോഭം, മത്സരം, പ്രജാക്ഷോഭം, ബഹളം, ബഹളമയമായ കലഹം, മദ്യപാനാഘോഷം, [ക്രമക്കേട്], ശണ്ഠ, ശകാരം, ശബ്ദകോലാഹലം, ഒച്ചപ്പാട്, ക്ഷോഭപ്രകടനം, അടിപിടി, അടികലശൽ, തുമുലം, അസ്വസ്ഥത, [ഇളക്കം], പ്രക്ഷോഭം, പ്രക്ഷോഭണം, ആന്ദോളനം, സൈനിക കലാപം, സംഘട്ടനം, പ്രജാപ്രകോപം, ഉപജാപം, രാജ്യദ്രോഹാലോചന, (അനുസരണക്കേട്, ഉഗ്രത, വിപ്ലവം, സംഘട്ടനം, മത്സരം, വിപരീതത്വം) നോ.

ലാളിത്യം:

നാ. 1. ലളിതമായിരിക്കുന്ന അവസ്ഥ, ലളിത സ്വഭാവം, മനോഹരപ്രകൃതി, മാധുര്യം, അകൃത്രിമത്വം, പ്രീതി ജനകമായ ഭാവം, എളുപ്പത്തിൽ ഗ്രഹിക്കാവുന്ന അവസ്ഥ, സരളത, സാരള്യം, നിഷ്കപടസ്വഭാവം, ഋജുത്വം, നാട്യമില്ലായ്മ, കാപട്യമില്ലായ്മ, സ്വഭാവലാളിത്യം, അക്ലിഷ്ടത, വ്യക്തത, തെളിവ്, അനാഡംബരത്വം, സാധാരണത, അസങ്കീർണ്ണത, ശുദ്ധഗതി, നിർവ്യാജത, ലാഘവം, അനലംകൃതലാവണ്യം, വിശുദ്ധി, അപങ്കിലത്വം, കലർപ്പില്ലായ്മ, [ശുദ്ധി], സജാതീയത്വം, [ശുചിത്വം], വൈലക്ഷണ്യമില്ലായ്മ, [നിർദ്ദോഷത്വം], കളങ്കമില്ലായ്മ, പാതിവ്രത്യം, ചാരിത്ര്യം; കൃത്രിമലാളിത്യം; സുഭഗത, സൗന്ദര്യം, ചാരുത്വം, സൗകുമാര്യം, മനോഹാരിത, [ഭംഗി], (അഴക്, വിശ്വാസശീലത) നോ.

ക്രി. ലളിതമാക്കുക, സരളമാക്കുക, അസങ്കീർണ്ണമാക്കുക, സുഗമമാക്കുക, ലഘൂകരിക്കുക, ശുദ്ധമാക്കുക, വ്യക്തമാക്കുക, കുരുക്കഴിക്കുക, അക്ലിഷ്ടമാക്കുക.

വി. 1. ലളിതമായ, അസങ്കീർണ്ണമായ, തെളിഞ്ഞ, സരളമായ, സ്പഷ്ടമായ, സ്ഫുടമായ, വിഷമമില്ലാത്ത, സുഗമമായ, ഋജുവായ, ശുദ്ധമായ, കലർപ്പില്ലാത്ത, സുഗ്രഹമായ, സങ്കരമല്ലാത്ത, തനിയായ, ഏകജാതീയമായ, സാധാരണമായ, അകൃത്രിമമായ, അസന്ദിഗ്ദ്ധമായ, അനലംകൃതമായ, വൈലക്ഷണ്യമില്ലാത്ത, അവ്യാജമായ, സുന്ദരമായ, മനോഹരമായ, സുഭഗമായ, ബാഹ്യശോഭയില്ലാത്ത, കാഠിന്യമില്ലാത്ത, നല്ല, വെടിപ്പുള്ള,

സംക്ഷിപ്തവും അർത്ഥവത്തുമായ, അലങ്കാരരഹിതമായ, അവക്രമായ, മൗലികമായ, അസംസ്കൃതപദങ്ങളില്ലാത്ത, അക്ലിഷ്ടമായ, അക്ലിഷ്ടരമണീയമായ.

2. സാധാരണവേഷം അണിഞ്ഞ, ഒരുങ്ങാത്ത, ആർഭാടമില്ലാത്ത, മോടിയില്ലാത്ത, അനാർഭാടമായ, നാട്യമില്ലാത്ത, സ്വഭാവലാളിത്യമുള്ള, ആരെയും വിശ്വസിക്കുന്ന, പരിഷ്കൃതനല്ലാത്ത, ശുദ്ധാത്മാവായ, തന്ത്രരഹിതമായ, നിഷ്കപടമായ, അനാഡംബരമായ, സാധുവായ, ആത്മാർത്ഥതയുള്ള, നിർദ്ദോഷാഭിരുചിയുള്ള, കളങ്കമില്ലാത്ത, പച്ചപ്പരമാർത്ഥിയായ, കൃത്രിമത്വമോ ഭാവമോ ഇല്ലാത്ത, കറയറ്റ, തുറന്നു സംസാരിക്കുന്ന, തുറന്ന മനസ്സുള്ള, ഋജുപ്രകൃതിയായ, തുറന്നടിച്ചുപറയുന്ന, കലാസ്വഭാവമില്ലാത്ത, നാട്യമില്ലാത്ത.

വി. പ. (അലങ്കാരം, ക്രമക്കേട്, കൃത്രിമത്വം, വായാടിത്തം) നോ.

വലുതാക്കുക:

ക്രി. വലിപ്പം കൂട്ടുക, വമ്പിച്ചതാക്കുക, ദീർഘിപ്പിക്കുക, വർദ്ധിപ്പിക്കുക, വികസിപ്പിക്കുക, വിശാലമാക്കുക, കൂടുതൽ വലിപ്പത്തിൽ നിർമ്മിക്കുക, മുതിർക്കുക, അഭിവൃദ്ധിപ്പെടുത്തുക, ശക്തമാക്കുക, പുഷ്ടിപ്പെടുത്തുക, വളർത്തുക, പെരുക്കുക, വിപുലീകരിക്കുക, മഹത്തരമാക്കുക, മഹനീയമാക്കുക, കീർത്തിക്കുക, വാഴ്ത്തുക, ഭീമാകൃതിയാക്കുക, ബൃഹത്താക്കുക, വിശ്രുതനാക്കുക, കീർത്തിനേടിക്കൊടുക്കുക, ഉയർത്തുക, ഉന്നതനാക്കുക, ശ്രേഷ്ഠനാക്കുക, ശ്രദ്ധേയനാക്കുക, മഹാനാക്കുക, ഗംഭീരമാക്കുക, സാമാന്യത്തിൽ കവിഞ്ഞതാക്കുക, നീട്ടുക, വലിച്ചുനീട്ടുക, വ്യാപ്തി വർദ്ധിപ്പിക്കുക, വിസ്തൃതമാക്കുക, കൂട്ടിച്ചേർക്കുക, നീട്ടിക്കൊണ്ടുപോകുക, വ്യാപിപ്പിക്കുക, പരത്തുക, വീതികൂട്ടുക, നീളം കൂട്ടുക, ഊതിവീർപ്പിക്കുക, വലുതാക്കിക്കാട്ടുക, പർവ്വതീകരിക്കുക, അധികമാക്കുക, വികസ്വരമാക്കുക, വിടർത്തുക, വിശദീകരിക്കുക, വിസ്തരിക്കുക, വിവരിച്ചുപ്രതിപാദിക്കുക, വീർപ്പിക്കുക, പെരുപ്പിക്കുക, വീങ്ങിക്കുക, വൻതുകയാക്കുക, ഘനം കൂട്ടുക, (വലിപ്പം, ബലം, വർദ്ധന, ഔന്നത്യം, പദാധിക്യം, വീതി) നോ.

വിഡ്ഢി:

നാ. ഭോഷൻ, (വിഡ്ഢിത്തം, അജ്ഞത) നോ.

വിഡ്ഢിത്തം:

നാ. 1. ഭോഷത്തം, പൊണ്ണത്തരം, മൂഢത, മടമ, മാന്ദ്യം, മന്ദത ചെണ്ട

ത്തം, മുട്ടാപ്പോക്ക്, ജളത്വം, മതികേട്, ജാള്യം, മടത്തനം, വങ്കത്തം, പമ്പരവിഡ്ഢിത്തം, പൈതൃം, മൗഢ്യം, മുഗ്ദ്ധത, ബുദ്ധിഹീനത, അവിവേകം, ബാലിശത്വം, കഥയില്ലായ്മ, മടയത്തരം, നിസ്സാരത്വം, ചാപല്യം, കാര്യഗൗരവമില്ലായ്മ, അസംബന്ധം, [അശ്രദ്ധ], [യുക്തിഹീനത], പൊട്ടത്തരം, വിലക്ഷണപ്രകൃതം, (ബുദ്ധിഭ്രമം) നോ., ഏഭ്യത്തരം, മണ്ടത്തം, സാഹസികത, ലക്കും ലഗാനുമില്ലായ്മ, (ആഴമില്ലായ്മ) നോ.

2. വിഡ്ഢി, വിഡ്ഢ്യാൻ, മൂഢൻ, മന്ദബുദ്ധി, മടയൻ, മഠയൻ, ബുദ്ധിശൂന്യൻ, അല്പബുദ്ധി, മുട്ടാപ്പോക്കുകാരൻ, വങ്കൻ, ഏഭ്യൻ, ഭോഷൻ, പൊട്ടൻ, ഏഭ്യരാശി (മഹാവിഡ്ഢി), മന്ദൻ, മാണവകൻ, കഴുത, കോവർകഴുത, ലട(ക)ൻ, ലിഗു, പശു, വിടുഭോഷൻ, മരമണ്ടൻ, പാവത്താൻ, നിസ്സാരൻ, വിടുവായൻ, പ്രാകൃതൻ, ബുദ്ധികെട്ടവൻ, മക്ക്, പൊണ്ണൻ, ജഗത്രയമണ്ടൻ, മരത്തലയൻ, തിരുമണ്ടൻ, പിണ്ണാക്കുമാടൻ, മതികെട്ടവൻ, പമ്പരവിഡ്ഢി, പടുഭോഷൻ, മാട്, മാടൻ, മണ്ടുഗണേശൻ, മൂഢാത്മാവ്, മൂഢശിരോമണി, ബാലിശൻ, മൂർഖൻ, അജ്ഞൻ, (അജ്ഞത) നോ., ജഡമതി, ജളബുദ്ധി, യഥാജാതൻ, വൈധേയൻ, ചപലബുദ്ധി, അപരിഷ്കൃതൻ.

3. കോമാളി, വിദൂഷകൻ, (വിനോദം, ഫലിതം) നോ.

ക്രി. വിഡ്ഢിയാക്കുക, ചെണ്ടകൊട്ടിക്കുക, അസംബന്ധം പറയുക, സാമാന്യബോധം നഷ്ടപ്പെടുക, വിഡ്ഢിവേഷംകെട്ടുക, 'എലിയെപ്പേടിച്ച് ഇല്ലം ചുടുക'; (പരിഹാസം) നോ.

വി. വിഡ്ഢിയായ, വിഡ്ഢിത്തമായ, വിവേകരഹിതമായ, ബുദ്ധിശൂന്യമായ, ബോധമില്ലാത്ത, ബുദ്ധികെട്ട, ഭോഷത്തം നിറഞ്ഞ, വെറും ശുദ്ധനായ, അല്പബുദ്ധിയായ, കാര്യഗൗരവമില്ലാത്ത, നിരർത്ഥകമായ, അസംബന്ധമായ, യുക്തിഹീനമായ, സാമാന്യബോധമില്ലാത്ത, വിവരംകെട്ട, മതികെട്ട, നീതിയുക്തമല്ലാത്ത, ലക്കും ലഗാനുമില്ലാത്ത, അസംഗതമായ, പരിഹാസ്യമായ, വ്യർത്ഥമായ (ഉപയോഗശൂന്യത) നോ., അപ്രായോഗികമായ, കഥയില്ലാത്ത, ബാലിശമായ, (നിസ്സാരത) നോ. ശൈ., 'കോവർ കഴുതയ്ക്കു കുഞ്ചം കെട്ടിയ കഴുത' – വലിയ വിഡ്ഢി; 'വിഡ്ഢിയാകുക' – ലജ്ജിക്കുക; 'വിഡ്ഢിവേഷം കെട്ടുക' – കൊള്ളരുതാത്തവനാണെന്നു കാണിക്കുക; 'വിഡ്ഢ്യാൻ' – മടയൻ.

വി. പ. (അറിവ്, യുക്തിവാദം) നോ.

●❖●❖●

അനുബന്ധം – 1

	ശബ്ദതാരാവലി 1989	നവയുഗ ഭാഷാ നിഘണ്ടു 1951	കേരളഭാഷാനിഘണ്ടു 1997	DC Books ശബ്ദസാഗരം 1992	DC Books മലയാളം, ഇംഗ്ലീഷ് നിഘണ്ടു – 1999
വിപ്ലവം	ഉപദ്രവം, കലഹം, അതിക്രമം, കൊള്ള; ക്രമമില്ലാത്തയുദ്ധം, എതിർപ്പ്, ആപത്ത്; നാശം; പാവം; കണ്ണാടിത്തുരുമ്പ്; പൊന്തിക്കിടപ്പ്; രാഷ്ട്രീയ പ്രവർത്തനം.	ശത്രുവിനെ ഭയപ്പെടുത്തൽ ദേഹോപദ്രവം, അതിക്രമം, ആയുധം കൂടാതെയുള്ള കലഹം, കൊള്ള, തുമുലം, എതിർപ്പ്, കുഴപ്പം, ലംഘനം, വിപത്ത്, ശത്രുവിൽ നിന്നുള്ള ആപത്ത്, നാശം, നശിപ്പിക്കൽ, അപഹരണം, പാപം, ദുഷ്കർമ്മം; കണ്ണാടിത്തുരുമ്പ്; പൊന്തിക്കിടപ്പ്; രാഷ്ട്രീയപ്രവർത്തനം; പരസ്യപ്പെടുത്തൽ.	ഉപദ്രവം, കലഹം, അതിക്രമം, കൊള്ള, ക്രമമില്ലാത്ത യുദ്ധം, എതിർപ്പ്; ആപത്ത്; നാശം; പാവം.	പ്രക്ഷോഭണത്തിൽ കൂടിയോ ബലപ്രയോഗം വഴിയോ സമൂഹത്തിന്റെ അധികാരസ്ഥാനം പിടിച്ചെടുക്കൽ. പട്ടാളവിപ്ലവം, എതിർപ്പ്, അതിക്രമം, കുഴപ്പം, കലാപം, പ്രക്ഷോഭണം, ആപത്ത്; നാശം; നിലവിലുള്ള ഭരണാധികാരികളെയോ സംവിധാനത്തെയോ പെട്ടെന്നു മാറ്റി മറ്റൊന്ന് ഏർപ്പാടുചെയ്യൽ, പൊന്തിക്കിടപ്പ്, വലിയ പരിവർത്തനം, പെട്ടെന്നുള്ള സമഗ്രമായ പരിവർത്തനം, നിലവിലുള്ള സാമൂഹികഘടനയെ പൂർണ്ണമായി മാറ്റി മറ്റൊന്നു നടപ്പിലാക്കൽ.	പ്രക്ഷോഭണം, കൂട്ടുചേർന്നുള്ള സമരം, എതിർപ്പ് മുതലായത്.
വിഭവം	സാധനസാമഗ്രി; സമ്പത്ത്; അത്യാഗ്രഹം; അലങ്കാരം; പ്രകാശിപ്പിക്കൽ; പൂർണ്ണശക്തി; മോക്ഷം.	ധനം, സമ്പത്ത്; ശക്തി, പ്രഭാവം, പ്രാഭവം, മഹത്ത്വം, മോക്ഷം, മഹാമനസ്കത.	സാധനസാമഗ്രി, സമ്പത്ത്; അഗ്നി; ചന്ദ്രൻ,	(വിഭവം എന്ന പദം ശബ്ദസാഗരത്തിൽ ചേർത്തിട്ടില്ല)	സാധന സാമഗ്രികൾ, ധനം, സമ്പത്ത്, കൈമുതൽ. ശക്തി, പ്രഭാവം.

சங்க இலக்கிய உவமை அகராதி

குளோறியா சுந்தரமதி

எதற்கு இத்தகையதொரு அகராதி:

சங்க இலக்கிய உவமை அகராதி ஒன்றன் தேவை என்ன? சங்க இலக்கியத்தில் உவமைகள் பற்றிய ஆய்வுகள் இதனை வழங்க வில்லையா? உவமான சங்கிரகம் இத்தேவையை நிறைவேற்றவில்லையா? என்றின்ன பல கேள்விகள் ஆய்வாளர் மனதில் எழுவது இயல்பானது.

பேரா. சீனிவாசன் வழங்கிய சங்க இலக்கியத்தில் உவமைகள் என்ற நூலில் இத்தகையதொரு அகராதி இடம் பெறவில்லை. சுமார் 20 ஆண்டுகளுக்கு முன்னர் தாமரை இதழொன்றில் கண்பற்றிய உவமைகள் தொகுத்து வழங்கப்பெற்றிருந்தன. இம்முயற்சியும் தொடர்ச்சி பெறவில்லை. உவமான சங்கிரகம் பெண்களைப் பற்றிய உவமைகளுக்கே முதன்மை கொடுத்து கேசாதி பாத முறையில் வழங்கியுள்ளது. ஏனைய உவமைக்களங்கள், இயற்கை, போர் நிலை, வாழ்வியல், உணர்வுநிலை போன்ற களங்கள் நினைக்கப்பெறவில்லை. சங்க இலக்கியப் பொருட்களஞ்சியத்தில் பல்கிய பொருட்குவையுனூடே இவ்வுமைகள் முட்புதரில் சிக்கிய விதைகள் போல அமிழ்ந்து புதையுண்டு கிடக்கின்றன. இவற்றைத் திரட்டிக் கொள்வது அருமை. மேலும் இப்பொருட்களஞ்சியம் முழுமை பெறவில்லை.

சங்க இலக்கியம் அழகிய உவமைகளை நிரம்பப் பெற்றமைந்துள்ளது இயற்கை வருணனையிலும் மகளிர் ஆடவர் தோற்ற வருணனையிலும் அகப்புறத் திணையின் உணர்வுகளை வெளியிடுவதிலும் கவிதை நயத்தை மெருகூட்ட உவமையணி எழிலார் கோலம் பூண்டு உலா வரும் நிலை சங்கப்பாடல்களின் இலக்கியச் சிறப்பிற்கு மிக அடிப்படையானது என்பதை மறுக்க இயலாது. இவற்றில் சில உவமைகள் பயின்று வருவன சில தனித்தவை. பயிலப் பெறாதவை. சங்க இலக்கியப் பயிற்சியில் ஆர்வம் கொள்ளாத இளைய தலைமுறைக்கு எட்டாத கனியாக நிற்கும் இலக்கியக் கொடை.

சங்க இலக்கியங்களுக்குப் பின் எழுந்த இலக்கியங்களில் குறிப்பாகக காவியங்களில் சங்க இலக்கிய உவமைகள் தெளிவாகப் பதிவு பெற்றுள்ளன. இவற்றை இனங்கண்டு கற்பது இலக்கிய மரபின் தொடர்சசியையும் காவியப்புலவர்களின் சங்க இலக்கியப் புலமையையும்

உவமைகளைத் தேர்ந்து அவற்றை இடத்திற்கேற்ப மெருகூட்டி வழங்கும் திறனையும் புலப்படுத்தும் பயன் உடையது. கேரளப் பல்கலைக்கழகத் தமிழ்த் துறையில் உவமை பற்றிய ஆய்வுகள் முனைவர் பட்ட நிலையிலும் எம்.ஃபில், எம்.ஏ. பட்ட நிலையிலும் செய்யப் பெற்றுள்ளன. இவற்றில் முனைவர் பட்ட ஆய்வேடுகளில் உவமை அகர வரிசைகள் கொடுக்கப்பெற்றுள்ளன (காவியங்களில் உவமைகள், கம்பராமாயண உவமைகள்). சங்க இலக்கிய உவமைகளின் அகர வரிசை, திட்டப் படுத்தப்பெறும் நிலையில், வரலாற்று ரீதியான அகராதி ஒன்றைத் தொகுப்பது அரிது அன்று. இலக்கிய வரலாற்றின் கதியை அதன் எழுச்சி, தேக்க நிலைகளை அளவிடவும் இலக்கிய ஆக்கத்தில் உவமைக்குரிய பங்கினை அறுதியிட்டு, எத்துணை அளவு உவமை மேம்போக்கான அணியாக மட்டுமின்றி இலக்கியத்தின் மொழியாய் ஒன்றியுள்ளது என்பதைக் கண்டறிந்து இதன் வாயிலாக இலக்கியக் கொள்கையின் நெறியை இனங்காணவும் இயலும்.

இம்முன்னுரையுடன் கட்டுரைப் பொருளை அணுகலாம்.

உவமை அகராதியை ஒரு சொற்பொருள் அகராதியின் மாதிரியில் வழங்க இயலுமா? என்ற வினாவை முதலில் எதிர்கொள்ளலாம்.

சொல், அதன் இலக்கண அமைதி, சொற்பொருள், அதற்குரிய எடுத்துக்காட்டு என்ற நான்கு அம்சங்கள் ஒரு சொற்பொருள் அகராதியில் பொதுவாக இடம் பெறுகின்றன.

ஒரு உவமையில் நான்கு கூறுகள் பொதுவாக அமைகின்றன.

1. உவமை, பொருள் பொதுப்பண்பு, உவம உருபு

இவற்றில் உவமையும் பொருளும் இன்றியமையாதன. ஏனையவை தொக்கும் வரலாம் உருபு தொல்காப்பிய உவமை இயலில் முதன்மை கொடுத்து உவமை வகைக்கேற்ப ஆளப் பெறுவதாகத் தரப் பெற்றிருப்பினும் இவை இந்நிலையைச் சங்க இலக்கியத்திலேயே இழந்து விட்டன. எனவே, ஏனைய மூன்றையும் ஒரு உவமை அகராதியில் இடம் பெறத்தக்க பகுதிகள் என்று வரையறுக்கலாம். எனவே, பொருள் (உவமேயம்) சொல்லகராதியில் சொல் போல அமையும் இதற்குரிய உவமை (உவமானம்) சொல்லிற்குரிய பொருள் போல அமையும். உவமையின் பொதுப்பண்பு (ground) இலக்கணக்குறிப்பின் இடத்தைப் பெறும். இத்தகைய நிலையில் உவமையை வழங்கும் நிலையை எடுத்துக் காட்டிச் சுட்டலாம்.

அடும்பு 1.1 இலை, 2.1 மான் அடி (குளமபு), மெய்

1.2 பூ, 2 2 குதிரையின் கழுத்திலிடும் மணி, மெய்

மானடியன்ன கவட்டிலை அடும்பின் தாாமணி

யனன ஒண்பூ குறு 243. 1-2

இவற்றில் 1. என்ற எண்ணிட்டு அதன் பிரிவுகளாக அமையும் 1.1, 1.2 என்பவை பொருள் நிலைகள்.

2 என்ற எண்ணிட்டு அதன் பிரிவுகளாக அமையும் என்பவை 2.1, 2.2 உவமைகள்.

மேலே எடுத்துக்காட்டப் பெற்ற உவமையில் பொதுப்பண்பை அறுதியிடுவதில் சிக்கல் அமையவில்லை. மெய் உரு உவமைகள் எளிதில இனங்காணப் பெறலாம் எல்லா உவமைகளும் தொல். வழங்கியுள்ள வினை பயன் மெய் உரு என்ற பாகு பாட்டிலோ தண்டி கூறும் தொழில பண்பு பயன் என்ற வகைகளிலோ சிக்கி விடுவதில்லை.

கீழ்வரும் உவமைகளை எப்படி வழங்குவது?

மிளகு பெய்தனைய சுவைய புன்காய் . . . உகாய் (நற் 66)
பாணர் பசுமீன் சொரிந்த மண்டை போல
எமக்கும் பெரும்புலவாகி நும்மும் பெறேஎம் (குறு. 169)

முன்வந்த ஒருகால் பண்பு உவமை என்று தண்டி அறுதியிடக் கூடும்? எனினும் தொல்காப்பிய உவமையியல் உரையில் ஐம்புலனுக்கும் உரியனவாகக காட்சி, கேள்வி, சுவை, ஊறு, நாற்றம் என்பவற்றையும் மனன் உணா நிலையையும் வகை செய்து காட்டும் இளம்பூரணர் வழி இது சுவை உவமை. வெள்ளி வீதியாரின் குறுந் 169 மருதத் தலைவியின், தன்னையே வெறுக்கும் இளிவரல் மெய்ப்பாட்டின் வெளியீட்டுக்கும் உறுதுணையாக நிற்கும் உவமை. இது மெய்ப்பாடு புலப்பட நிற்கும் உவமை. தொல்காப்பியா இத்தகைய உவமைகளைத் தனிப்பட எடுத்துரைத்துள்ளாா. இவை அடிப்படையில் ஒரு சிக்கலை நம்முன் நிறுத்துகின்றன. இயந்திரகதியில உவமைகளை வினை, பயன், மெய் உரு என்ற வகைமுறைகளில் ஒன்றனுள் தள்ளிவிட இயலாது என்பதும், இலக்கண அமைதி திட்பமாக நிற்பது போல இலக்கியச் சுவை அனுபவத்தின் ஏதுவாக நிற்கும் உவமைகளைத் தெளிவாக வரையறுப்பதில் இடர்ப்பாடு உண்டு என்பதும் புலப்படுகின்றன இவை, மீண்டும் அணுகியும், நுணுகியும் பார்க்கப் பெறுதல் தேவை இந்நிலையில் சொல்லுக்கு இலக்கண அமைதிபோல் உவமைக்கு அமைந்த பொதுப் பண்பை திட்டமாக இலக்கண ரீதியாக அறுதியிட இயலாத இடங்களில், பொதுப்பண்பை இனம் காட்டாது விட்டுவிட இயலுமா என்பது கேள்வி.

மேலே எடுத்துக்காட்டப் பெற்ற அடும்பு பொருளாக அமைந்த உவமையில் பொருளின் பகுதிகளில் இரண்டே உவமை பெற்றுள்ளன எனவே, அவற்றை வழங்குவதில் சிக்கல் எழவில்லை. சில பொருள நிலைகள் எண்ணற்ற உவமைகள் பெற்றுவரலாம். காட்டாக, யானை பொருளாக அமையும் உவமைகளைப் பதிற்றுப்பத்திலிருந்து மட்டும திரட்டிக்கொள்ளும் போது கால்-உரல், நுதல்-வேங்கை, முழக்கு-மேகம தொகுதி-மலைக்கூட்டம், மிகுதி-ஆவின் கூட்டம், களத்துப்பட்ட யானை-

இடிவீழ்ந்த மலை; கை துண்டிக்கப்பட்ட யானை வீழ்ந்த களம்-பனை தடி புனம்; யானை மேல் கொடி அசைதல் - மலைமேல் அருவி என்ற இத்தனை நிலைகள் இடம் பெறுகின்றன. இவற்றை வகை செய்து வழங்குவதில் தெளிவான திட்டம் தேவையானது. யானையின் உடற்பகுதி, செயல், என்றின்னவாறு இதனை வகை செய்து வாசகன் எளிதில் தனக்குத் தேவையானவற்றைச் சென்றெட்டுமாறு வழங்குதல் அகராதி தொகுப்பவனின் பணிகளில் முதன்மையானது. இவ்வாறு பொருளின் பிரிவுகளும் உவமைகளும் பல்கி வரும் இடங்களைக் கண்டறிந்து வகை செய்யும்போதே பொதுவான ஒரு நெறியைக் கண்டறியை இயலும். சொல்லகராதியில் ஒரு பொருளுக்குப் பல பொருள் அமையும் போது அவற்றை 1, 2, 3 என வழங்குவதற்குரிய அடிப்படை என்ன? பயிற்சியின் அடிப்படையா? மிகுதியாகப் பயிலுபவை முதலில் என்ற அடிப்படையை உவமை அகராதியில் கொள்ள இயலும் என்று தோன்றவில்லை. இந்த நெறிப்படி உவமை கொள்ளும் பொருள் நிலைகளைக் கோடி காட்டி அவற்றிற்கு எண் கொடுத்துவிட்டு அவற்றைப் பின்னர் ஒன்றன் பின் ஒனறாக வழங்குவது பொருந்தலாம்.

பொருள் உவமம் செய்தல் குறித்துத் தொல்காப்பியர் உவமை இயலில் குறிப்பிடுகிறார். இந்நிலை சங்க இலக்கியங்களில் பயின்று வருவது. காட்டாக, யானை பொருளாக நின்று உவமை பெறுதல் ஒரு நிலை. இப்பொருளே(யானையே) உவமையாக நின்று தனக்கு உவமையாக அமைந்த மலை, மேகம் போன்றவை பொருளாக நிற்க உவமையாதல் பிறதொரு நிலை. இவற்றோடு பிறபொருள் நிலைகளுக்கும் யானை உவமையாகலாம். இத்தகைய பொருள்-உவமை என்ற இரு நிலைகளையும் ஒன்றன் பின் ஒன்றாக வழங்குவது பயனுடையதாகுமா? அதாவது யானைப் பொருளாக அமையும் போது அதற்கு வழங்கப்பெறும் உவமைகள் முதலில் எடுத்துரைக்கப் பெறுதல் அதனைத் தொடர்ந்து யானை உவமையாக அமையும் நிலைகளைத் தொகுத்தல்.

இவ்வாறு வழங்குவதால் இவ்வுமைகள் பொருள் நோக்கிப் பிற இடங்களில் இடம் பெற்றவை மீண்டும் உவமை நிலையில் இங்கு தொகுக்கப்பெறுகின்றன. சொல்லகராதியில் சொல் - பொருள் அகர வரிசையில் தரப்பெற்றுப் பின் பொருள் அடிப்படையில் சொற்களைத் தொகுக்கும் தலைதடுமாற்று நிலை (Reverse Dictionary) இது போன்றது என்று கூறலாம். அங்கு அவை தனியாக இரண்டாம் பகுதியாக அமையும். இங்கு இவை அவ்வப் பகுதிகளிலேயே

பொருள் - உவமை

உவமை - பொருள் என அமையும்.

புறநானூற்றில் யானை உவமையாக ஆளப்பெறும் நயமான இடங்கள் சில இவ்வாறு அமைகின்றன.

குழிகொன்று கிளையைக் கூடிய யானை = சிறைப்பட்ட வேந்தன் விடுபட்டு அரசு எய்தியது.

களிறு கவுள் அடுத்த எறிகல் = அரசனது ஒளித்த துப்பு

யானை காலகப்பட்ட மூங்கில் = அரசனால் பகைவரது அழிவு

பசித்துப் பணை முயலும் யானை = மற்போர் புரியும் கிள்ளி

களிறு நீர்த்துறையில் படிதல்

மதம் மேம்பட்டு நெருகுதற்கு அரிதாதல் = அரசனது அருளும் மறமும்

புலிபொருத யானை = சினம் மாறாத அரசன்

யானை தன் கோட்டிடை வைத்த கவளம் =

நீட்டித்தாலும் பரிசில் தப்பாது

இவற்றில் உவமை அனைத்தும் யானையின் நிலையைச் சூழ்ந்த மைவதும் பொருள் அனைத்தும் வேந்தனைச் சூழ்ந்தமைவதும் கவனிக்கத்தக்கன.

அகம், புறம் என்ற பாடுபொருளுக்கு ஏற்ப உவமைக்குக் களனாக நிற்கும் பொருள் நிலைகள் தெளிவாக வகை செய்யத்தக்கனவாக அமைவது குறிப்பிடத்தக்கது. புறநானூற்று உவமைகளைத் தொகுத்து வகை செய்து ஆய்ந்தபோது அவை பாட்டுடைத் தலைவனைச் சார்ந்தவை அவற்றிலும் நிலமாளும் வேந்தனுக்குரியவை, பெயரறியா மறக்குடி வீரனுக்குரியவை, படைபற்றியவை, பரிசில் பரிசிலன் தொடர்பானவை, சிறுபான்மை நிலம், நிலத்துறை இயற்கைப் பொருள் சார்ந்தவை எனத் தெளிவாக வகைபெற நிற்றலும் இவற்றிற்குரிய உவமைகளும் இவற்றிற்கேற்ப ஒரு சில வண்ணம் பெற்ற நிலையும் புலப்பட்டன. அவ்வாறு எனின் உவமைகளை அகர வரிசை செய்யும் போது இத்தகையதோர் வகைமுறையின் கீழ் இவற்றை வகை செய்தளிப்பது ஏற்புடையதாகாதா என்ற வினா எழுகிறது.

மொழி : சங்க இலக்கியம் பழந்தமிழ் இலக்கியம். இதன் அகராதி யாருக்காகச் செய்யப்படுகிறது? பழந்தமிழ் வல்லுநருக்காகவா? இலக்கிய மாணவர்களுக்காகவா? பொது மக்களுக்காகவா? பழந்தமிழ் இலக்கிய வல்லுநர்க்காக இதனைச் செய்வது எளிது. ஏனெனில் தொகைச் சொற்களில் சுருக்கமாக உவமையையும் பொருளையும் செறிவாகக் கோத்துள்ள கவிதைமொழியினின்று அகலாது இதனைச் செய்துவிட இயலும்.

பிடிமிடைகளிற்றிற் தோன்றும் குறுநெடுங்குன்றம் என்ற உவமையை அகராதியில்

பிடிமிடை களிறு - குறிய நெடிய குன்றுகள் என வழங்குவதை இலக்கிய மாணவன் புரிந்துகொள்வான். பொதுமக்கள் மனத்திற் கொண்டு இதனைப் பெண் யானைகளோடு பொருந்திய ஆண் யானைகள் என்று

விரித்தால் பொதுமக்கள் புரிந்து கொள்ளக்கூடும். ஆனால் உவமை தன் செறிவை இழந்து போகாதா?

பொதுமைப்படுத்தல் : அதே வேளையில் கவிதை நடையில் இருப்பது போல அனைத்தையும் கொடுத்துவிட இயலாது. பல சொற்கள் ஒரு பொருளைக் குறித்து வரும் கவிதை நடையில் பல சொற்களினின்று ஒரு சொல்லை. பொதுவான அதிகம் அறியப் பெற்ற ஒரு சொல்லைப் பயன்படுத்துவது ஏற்புடையதாகும். களிறு வேழம், யானை, கைமா என்றின்ன பதங்களை யானை என்று நன்கறியப்பட்ட சொல்லின்கீழ் அமைத்து வழங்குவது ஏற்புடையதாகும். பின்னர் அமையும் சிறப்புப் பெயர் அகரவரிசையில் யானையைக் குறிக்கும் பரியாயபதங்கள், சங்க இலக்கியத்தில் ஆட்சி பெறுபவை, அகர வரிசைப் படுத்தப் பெற்று அவை பற்றி உவமைகள் யானை என்ற பொருளின் கீழ் வகுக்கப்பெற்றமை சுட்டிக்காட்டப் பெறலாம். இத்தகையதொரு முறையை வகுத்துக்கொள்ளாததால் சங்க இலக்கிய பொருட் களஞ்சியத்தில் இந்திரன் என்ற பதம் ஆளப்பெற்ற இடங்களில் அமையும் செய்திகள் மட்டுமே இந்திரன் என்ற பதத்தின் கீழ் தரப்படுகின்றன. இந்திரனைக் குறிக்க சங்க இலக்கியத்தில் ஆளப்பெறும் அமரர் செல்வன், ஆயிரங்கண்ணினான், ஐயிருநூற்று மெய் நயனத்தவன் என்றின்ன பதங்களை ஒட்டி அமையும் செய்திகள் இதன் கீழ் அமையாது அவை அவ்வப் பதங்களின் கீழேயே விளக்கப்பட்டுள்ளன. இதனால் வாசகருக்கு எளிமைக்குப் பதில் அருமையே விளைகிறது. இத்தகைய நிலை தவிர்க்கப்படவேண்டும்.

இறுதியாக ஒரு செய்தியை மட்டும் சுட்டிக்காட்டி கட்டுரையை நிறைவு செய்யலாம். உவமைகள் எப்போதும் எளியனவாக ஒரு பொருள் ஒரு உவமை அல்லது இரண்டு தொடர்புடைய பொருள், தொடர்புடைய அல்லது முரண்பட்ட நிலைகள் இவற்றிற்குரிய உவமைகள் என அமைந்து விடுவதில்லை தொடர்புடைய பொருட்களுக்குத் தொடர்பற்ற பல உவமைகள் உவமை செய்யப்பெற்று ஒரு தொகுதியாக அமையலாம். அடி நீண்ட பாடல்களில் இத்தகைய உவமைகளுக்கு இடன் அமைகின்றது. உவமைகளைப் பொருள் ரீதியாக வகை செய்து வழங்கும் போது பல வேளைகளில் கவிதையில் அமையும் செறிவமைப்பை நெகிழ்த்து இவற்றை உதிர்த்துத் தனிப்படுத்த வேண்டிய கட்டாயம் அமையும். சொல்லகராதியில் சொற்களைப்பிரித்து அமைவுறும் இடங்களில் பொருள் நிலைகளை வகுத்து அமைப்பது போல இந்நிலை அமையும். தனித்தனி உவமைகளாக வழங்குவது போலவே செறிந்த அமைப்பையும் வழங்கத்தக்கதோர் திட்டத்தை வகுத்துக்கொள்ள இயலுமா என்பதைச் சிந்திக்க வேண்டும். உவமை அகராதியைப் பொருள்வகைக்கேற்ப வழங்கும் முறை வசதியாக அமையும் என்பது ஏற்கனவே சுட்டப்பெற்றது. அமைப்பு ரீதியான பிரிவினுள் இத்தகைய உவமையின் அமைப்பு மாதிரிகளை வழங்குவது ஏற்புடையதாகலாம். அவ்வாறு அமைக்க இயலுமாயின் உவமைகளின் அமைப்பு வகைகளும் கூட அகராதியில் தனிப்பட்ட தலைப்பில் சிந்திக்கப்பெறக் கூடும்.

பின்னிணைப்பு

இப்பகுதியில் யானைக்கு அமையும் உவமைகளும் யானை உவமையாக அமையும் நிலைகளும் வரிசைப்படுத்தி அகராதி முறையில் வழங்கப்பெற்றுள்ளன. யானைக்கு அமையும் உவமைகள்(11) கீழ்வருமாறு வரிசைப்படுத்தப் பெற்றுள்ளன.

111. யானையின் தோற்றம் முதலியவற்றிற்கு அமையும் உவமைகள்

112. யானையின் உடல் உறுப்புகளுக்கு அமையும் உவமைகள்

113. யானையின் முழக்கம், உயிர்ப்பு, மதம் பொழிதல், நிரையாகச் செல்லுதல், பிடி, கன்று இவற்றுடன் அன்பு செய்து உறைதல், குழுவினை ஆபத்தினின்று காத்தல், வலியிழத்தல், வருந்துதல் போன்ற செயல்களுக்கு அமையும் உவமைகள்.

114 போர்க்களத்தில் பகைச்சூழலில் யானையின் பல்வேறு நிலைகளுக்கு அமையும் உவமைகள்.

யானை உவமையாக அமையும் நிலைகளும்(21) கீழ்வருமாறு வரிசைப்படுத்தப் பெற்றுள்ளன.

211. இயற்கைப் பொருளுக்கு யானையின் தோற்றம் முதலியவை உவமையாக அமைதல்.

212. யானையின் உடல் உறுப்புகள் இயற்கைப் பொருள் முதலியவற்றிற்கு உவமையாக அமைதல்.

213 யானை நெட்டுயிர்த்தல், மதம்பொழிதல் போன்ற செயல்கள் இயற்கை, மக்களது வாழ்வியற் செய்திகளுக்கு உவமையாக அமைதல்.

214. தலைவன், தலைவி முதலிய அகமாந்தர், மக்கள் ஆகியோர் தோற்றம் முதலியவற்றிற்கு யானையின் தோற்றம், உடல் உறுப்புகள், செயல் முதலியவை உவமையாக அமைதல்.

215. அகப்புறத்திணைப் பொருளுக்கு உவமையாக யானையின் பல்வேறு நிலைகள் அமைதல்.

11. யானைக்கு அமையும் உவமைகள்

111. யானையின் தோற்றம் முதலியவற்றிற்கு அமையும் உவமைகள்

தோற்றம்

01. மலை அக 177; 303; கலி 43; நற் 390; பரி திர 2; புற 42; 161; 370, மது 46 - 7; மலை 572

02. குன்று புற 125; 140; 368; பெரு 352

03. இமையம் புற 369

04. மேகம் மலை 530

05 மேகம்[1] புற 369

06. எருது[1] புற 370

---

1 உ நாகம்

07. நீர் பெறாது வழியில் வருந்திக்கிடக்கும் யானை : நீரற்ற ஆற்றில் கிடக்கும் ஓடம் அக 29

08. உண்ணாது வாடிய யானை : பாழ்பட்ட ஊரிலுள்ள குடிசை அக 229

09. யானையின் மிகுதி (மன்னனது நாட்டில்/படையில்) : மலைக்கூட்டம் பதி 81

10. : கொங்கரது ஆ பரந்த கிலை பதி 77

11. : பசுக்கூட்டம் பதி 78; புற 5

12. : நிரைய வெள்ளம் பதி 15

13. : திரை பதி 50

14. யானையின் மிகுதி (வள்ளல் ஈந்தவை) : கொங்கரை ஓட்டியபோது அவர் புறங்கொடுத்தலால் பெயர்த்திட்ட வேலின் தொகுதி புற 130

15. : இடைவெளியின்றி வானில் பூத்த விண்மீன் புற 139

16. களிற்று யானையின் மிகுதி (வீரன் கொன்றவை) : மழைத்துளி புற 302

17. : விண்மீன் புற 302

18. யானையின் தோற்றம் (மேல்உயர்த்திய கொடியுடன்) : மலைவீழ் அருவி பதி 69

19. களிற்றினத்தொடுபுலி மயக்குற்ற நிலை : மலையில் பூத்த வேங்கை கலி 48

20 களிற்று யானையின தோற்றப் பொலிவு : புகழ் மிகும்படி வாழ்பவர் செல்வம் நற் 217

21. சேறாடிய மாரிக்கால யானை உடலைத் தொட்டுக கிடக்கும் கொன்றைக் காய்களுடன் தோன்றும் நிலை : நீண்ட சடையோடும் நீராடாத மேனியோடும் குன்றில் உறையும் தவசியர் நற் 141

11. யானைக்கு அமையும் உவமைகள்

112. *யானையின் உடல் உறுப்புகளுக்கு அமையும உவமைகள்*

01 யானையின் புள்ளிகளையுடைய நுதல் (நெற்றி) : வேங்கை மலர் பதி 53

02. ஓடை : பொன அக 201

03. செவி : முறம்(சுளகு) கலி42; 52; புற 339

04. யானைக்கன்றின் செவி : நெய்தலின் பரிய இலை நற் 47

05. கோடு(தந்தம்) : நிலவு புற 359

06. : பால் கலி 21

07. பிடியானையின கோடு : மூங்கில் முளை பெரு 53

08.	யானையின் துதிக்கை	:	இளம் பனை அக 333
09.		:	பனை அக 148; புற 161, 340
10.		:	கானவனது முதுகு நற் 238
11.	காலை ஞாயிற்றின் ஒளியில் யானை துயிலுமிடத்து செயலொடுங்கி அசையும் நிலை	:	கடலிற் பொருந்திய தோணி அக 187
12.	யானை தன் நுதலில் வைத்த வலியிழந்த துதிக்கை	:	கல்லூர்பாம்பு அக 349
13.	இளைத்த யானைகள் உயர்த்திய துதிக்கை	:	கோடியரின் தூம்பின்(நெடுவங்கியம் என்ற இசைக்கருவி) ஒலி அக 111
14.	யானையின் கால்/அடி	:	உரல் கலி 13;21; குறு 232; பதி 43
15		:	பறை அக 211
16.		:	முரசு நெடு 115; பதி 33
17.	யானைக் குழவியின் கால்	:	துடி புற 369; பொரு 125
18.	களிற்றின் பாதச்சுவடு	:	கரும்பு நடும் பாத்தி குறு 262
19	சேற்று நிலத்தில் களிற்று அடிவழியில் புலியின் பாதச்சுவடு	:	மார்ச்சனையிட்ட முழவின் கண் விரல்தடம் அக 155
20.	யானையின் கால் நகம்	:	பேயின் பல் குறு 180
21.	யானையின் நகம் ஒடிதல்	:	பனையின் இதக்கை(நுங்கின் தோடு) ஒடிதல் அக 365

II. யானைக்கு அமையும் உவமைகள்

113. யானையின் முழக்கம், உயிர்ப்பு(நெடு மூச்செறிதல்), மதம் பொழிதல், நிரையாகச் செல்லுதல், பிடி, கன்று இவற்றுடன் அன்பு செய்து உறைதல், குழவினை ஆபத்தினின்று காத்தல், வலியிழத்தல், வருந்துதல் போன்ற செயல்களுக்கு அமையும் உவமைகள்

01	யானையின் முழக்கம்	:	இடி அக 145; குறி 162,4; நற் 353; புற 81; பரி 10
02		:	முகில் முழக்கு பதி 84
03		:	கூத்தரது இயம்(வாத்தியம்) அக 359
04		:	மறவர் போரை ஏற்று ஆரவாரித்தல் பதி 41
05.	யானையின் உயிர்ப்பு	:	கோடியர் தூம்பு அக 111 ; ஐங் 377
06.	புலிப்பகைவென்ற புண்கூர் யானை கையெடுத்து உயிர்க்க வேங்கை மலர்கள் சிதறுதல்	:	கொல்லனது உலைக் குருகினின்று தீப்பொறிகள் சிதறுதல் அக 202
07	வண்டுகள் மொய்க்குமாறு மதம் பொழியும் யானை	·	தேனடை சிதைவுற்ற மலை புற 22

08	மதமயா பா யானை இயங்குதல்	:	கழிபிலகபபட்ட மரக்கலம் மது 379-83
09.	மதமபட்ட யானையைப் பாகர் அடக்குதல்	:	காற்றால் அலைப்புண்டு ஒடும் மரக்கலத்தை திசையறிந்து மீகான் செலுத்துதல் பரி 10
10.	பாலை நிலத்தில் யானை நிரையுடன் செல்லுதல்	:	நீராடாத விரதத்தையுடைய ஆன்றோர் செல்லுதல் அக 123
11.	யானை பிடியுடன் செல்லுதல	:	முழவு எடுத்து உயர்த்தி விழவிற்குச் செல்லும் மள்ளர் அக 189
12.	நிரலணியில் நிரையாகச் செல்லும் பிடியானைகள்	:	போரணியில் செல்லும் களிற்றின் நிரை பரி 6
13.	பிடிக்குத் தழை பறித்துக் கொடுக்கும் களிறு	:	ஆயர் மகளிர் தழை உடுக்கக் குருந்த மரத்தை வளையுமாறு மிதித்த கண்ணன் அக 59
14.	சூலுடைய பிடியைத் தழுவிய யானை மீது கன்று ஏறி இறங்குதல்	:	மடவோள் தழுவிய விறலோன் மார்பில் புதல்வன் ஏறி இறங்குதல் அக 197
15.	புலியைக் கொன்று பகை தீர்த்த யானை	:	நூற்றுவர் தலைவனைக் குறங்கு(துடை) அறுத்திடும் வீமன் கலி 52
16	யானை தன் இனத்தொடு இயல்தல்	:	மல்லரை வென்ற திருமால் கலி 52
17	மூங்கிற்காட்டில் பற்றிய தீயை மிதித்து வழி ஏற்படுத்தித் தன கிளைகாத்துக் குழுவுடன் செல்லும் யானை	.	எரி சூழ்ந்த அரக்கில்லை அழித்துத் தன் சுற்றத்தோடு பிழைத்துப்போகும் வீமன் கலி 25
18.	பூத்த வேங்கையைப்புலியெனக் கருதிக்குத்திய யானை தன் கோட்டை எடுக்க இயலாது வருந்துதல்	:	கைலைமலையை எடுக்கக்கருதி இராவணன் தன் கையைக் கீழே செருகி எடுக்கலாற்றாது வருந்துதல் கலி 38
19	பிடி களிறு பட வருந்துதல	:	புண்ணுற்றார் வருத்தம் நற் 47
20	கன்றைத்தேடும் பிடி	:	மகவினைக் காணாது தேடும் பெண்டிர் அக 347

11. யானைக்கு அமையும் உவமைகள்

114. போர்க்களத்தில் பகைச்சூழலில் யானையின் பல்வேறு நிலைகளுக்கு அமையும் உவமைகள்

01	போர்க்களத்தில யானை	.	காற்றால் அலைப்புறும் கபபல் புற 26
02.	போரக்களத்தில புகை நடுவில் யானை	·	மேகம் சூழ்ந்த மலை புற 103
03	பகை நாட்டில் யானை	·	கடலில் செல்லும் கப்பல புற 13
04			விண்மீன்கள் நடுவில் தோன்றும் மதி புற 13
05			கூற்று புற 13

06. களத்தில் போரிட்டயானை : கூற்று புற 4

07. அம்பு பட்ட யானை : மழையைத் தடுக்கும் குன்று புற 368

08 : குன்றில் மோதிய குருவி இனம் புற 19

09. மருப்பு இழந்தயானை : ஆளற்றமலை புற 238

10. வெட்டுண்டு வீழ்ந்த துதிக்கை : பாம்பு பதைத்தல் முல் 70

11. வெட்டுண்டு வாயொடு வீழ்ந்த துதிக்கை : கலபபை புற 19

12. துண்டிக்கப்பட்ட துதிக்கை வீழ்ந்த களம் : பனைமரம் வெட்டுண்டு கிடக்கும் புனம் பதி 36, புற 35

13. பிணன் உதைத்துச் சிவந்த யானையின் அடி : பேய்கள் நிணனுண்டு சிரித்த தோற்றம் சிறு 197- 99

14. களத்தில் விழ்ந்த யானை : இடி வீழ்ந்த மலை பதி 84

15. குருதி வெள்ளத்தில் இழுத்துச் செல்லப்படும் யானையின் உடல் : பிறை எழுந்த செக்கர் வானத்தில் உலவும் மேகம் பெரு 412-4

21. **யானை உவமையாக அமைதல்**

211. **இயற்கைப் பொருளுக்கு யானையின் தோற்றம் முதலியவை உவமையாக அமைதல்**

யானையின் தோற்றம், மலை, குறும்பொறை, துறுகல் குன்று முதலியவற்றிற்கு உவமையாக அமைதல்.

01. படுத்திருக்கும் பிடியானை : குறும்பொறை, கல் அக 178: 269

02. கை கரந்த பிடி : துறுகல் குறு 112

03 பிடிமிடை களிறு : குறு நெடுங்குன்றம அக 99

04. மாசறக்கழுவிய யானை : மழையால் கழுவப் பெற்ற துறுகல் குறு 13

05. புழுதிபடிந்த யானை : மழை கழுவ மறந்த துறுகல குறு 279

06. ஒன்றோடு ஒன்று போரிடும் யானை : ஒன்றோடு ஒன்று நெருங்கிய துறுகல் மலை 384

07. கொல்களிறு : ஆனேறு(ஏறுதழுவுதற்குரிய) கலி 104

08 கொடி உயர்த்திய யானை : சிலைதிவலை சூழ்ந்தகுன்றம் அக 111

09 : மலையினின்று வீழும அருவி அக 162: 358

10 பொன்னணிந்த யானை : கோங்கம் மலர்நத மலை கலி 42

11 ஓடை அணியப்பெற்ற பிணிமுகம் என்ற யானை : முருகனது துறைத்து ஓவியம் எழுதப்பட்ட அம்பலம் பரி 18

12 பிடியானையின தொகுதி : மேகம் சூழ்முதல அக 334

13. களிற்றின் தொகுதி : மேகம் சூழ்முதல நற 237, பரி 22

14. யானைத் தொகுதி இயங்குதல : மேகம் சூழ்முதல அக 323

15.	அரிமா, பரிமா போன்ற விலங்குகளோடு யானை	:	தொழுவில் ஏற்றினம் கலி 103
16.	களிற்றுப்படை	:	படகுகளின் வரிசை[1] கலி 149
17.	களிற்றுப்படை ஏனைப் படைக்கு நடுவே நிற்றல்	:	கடல் துறையிடத்து மரக்கலம் சூழ்ந்து நிற்றல் கலி 132
18.	எயிலைக்குத்தும் களிறு	:	கரையை மோதும் திரை[1] கலி 135
19.		:	புதுப்புனல் ஐங் 78

21. **யானை உவமையாக அமைதல்**

212. ***யானையின் உடல் உறுப்புகளான புகர்முகம், செவி, துதிக்கை, கோடு, வாய், மருங்குல், கால் ஆகியவை இயற்கைப் பொருள் முதலியவற்றிற்கு உவமையாக அமைதல்.***

01	யானையின் புள்ளிகளையுடைய முகம்	:	துறுகல்லின் மேல் காந்தள் மலர்கள் விரிதல் குறு 284
02.		:	அலர்ந்த செங்காந்தள் நற் 176
03.		:	புதலில் மலர்ந்த முல்லை மலர்கள் நற் 248
04.		:	தெறுழ் மலர் பூத்தல் புற 119
05.	யானையின் புகர்முகத்து அணிந்த ஓடை	:	மலைமேல் மலரும் கொன்றை நற் 296
06.	மல்லரை மறம் சாய்த்த மால் அவர்தம் யானையின் நுதலில் அழுத்திய ஆழிப்படை	:	மலையிடத்து ஞாயிறு மறைதல் கலி 134
07.	யானையின் செவி	:	காற்றில் அசையும் தாமரை இலை அக 186; நற் 210
08		:	வாடைக்காற்று அசைக்கும் சேம்பின் இலை குறு 76
09.	பசித்த யானையின் கண்	:	நீரற்ற வறுஞ்சுனை அக 321
10.	யானையின் கோடு(தந்தம்)	:	தாழையின் அரும்பு முதிர்தல் நற் 19
11.	போரிட்ட யானையின்(குருதி படிந்த) வெண்கோடு	:	வாழையின் முகை நற் 225
12.	புலியைக் கொன்ற யானையின் கோடு	:	காந்தளின் கொழுமுகை நற் 294
13.	பகை யானையைக் குத்தி வாங்கிய கோடு	:	காந்தளின் முகை கலி 53
14	கொன்ற யானையின் கோடு	:	சுரம் அக 375
15	மதம் மாறிய யானையின் கோடு	:	அருவியை உடைய குன்று நற் 18
16.	யானையின் உடைகோடு	:	தாழையின்பூ நற் 299
17.	பிடி யானையின் துதிக்கை	:	தினைக்கதிர் குறு 198 ; 360; நற் 317; 344 ; 376

1 உருவகம்

18.	யானையின் துதிக்கை	:-	மேகம், கால் இறங்கி நிற்றல் அக 334
19.	துதிக்கையுடைய யானை உயர்ந்திருத்தல்	:	துதுகல்லைத் தீண்டி இற்றியின் விழுது காற்றால் அசைதல் அக 57
20.	பிடியானையின் துதிக்கை '	:	வரால் மீன் மலை 457
21.	பிடியானையின் வாய்	:	நாஞ்சில் பெரு 199
22.	மதம்பட்ட யானையின் கவுள்	:	நீர்பொசியும் உச்சிமலை அக 205
23.	யானையின் உடல் (மருங்குல்)	·	சொரசொரப்பான தென்னையின் புறம் பெரு 352, 3
24	மெலிந்த களிற்றின் முதுகு	:	ஏறியும் இறங்கியும் செல்லும் சிறுநெறிகளை யுடைய பாறை அக 65
25	யானையின் முதுகில் கிடக்கும் கயிறு	·	மலைமேல் செல்லும் சிறுநெறி அக 128
26.	யானையைப் பிணித்த பொன் புனைகயிறு	:	எரி மேய்ந்த சுரம் ஐங் 356
27.	யானையின் கால்	:	உரல்(வரகுதிரிகை) பெரு 187
28.	சூல்கொண்ட பிடியின் முழந்தாள்	:	கவலைக்கிழங்கு மலை 127-8
29.	பொருத யானையின் புண்தாள்	:	பிடி உதைத்த ஓமைச்செவ்வரை நற் 279
30.	பிடியின் பாதம்	:	சிறிய இடம் புற 234
31	போரிடும் களிற்றின் பாதச்சுவடு	·	ஒருகண மாக்கிணை புற 392
32.	மதம்பட்ட யானையின் பாதச்சுவடு	:	தடாரிப்பறை புற 368

21 **யானை உவமையாக அமைதல்**

213. **யானை நெட்டுயிர்த்தல், மதம் பொழிதல், மதம் தணிதல், கை உயர்த்தி நீர் சொரிதல், துயில்தல் போன்ற செயல்கள் இயற்கை, மக்களது வாழ்வியற் செய்திகளுக்கு உவமைகளாக அமைதல்.**

01.	யானை நெட்டுயிர்த்தல்	:	வாடை நற் 89
	02	:	தூம்பு(நெடுவங்கியம்) புற 152 ; மலை 6
03.	கட்டுத்தறியில பிணிக்கப்பெற்ற யானை அயா உயிர்த்தல்	·	மூங்கிலில காற்று மோதும ஓசை நற் 62
	04	:	நெய்யுலையில ஊனைச் சொரியும்போது எழும் ஓசை புற 261
05	பிடி நெட்டுயிர்த்தல்	·	உலைதத்துருத்தி புற 345
06	யானை நீரைப்பருகி நெட்டுயிர்த்தல்	·	பனித்துவலை அக 163
07.	யானை மதம பொழிதல்	·	நீர் ஒழுகும மலை அக 205

08.	மதம் மாறிய யானை	:	பெய்து வறிதாகிய மேகம் அக 125
09.	பரிக்கோலையுடையோர் அடங்காத களிற்றைச்செலுத்தல்	:	வலையுடன் படகினை கடலில் பரதவர் செலுத்துதல் நற் 74
10.	களிறு கை உயர்த்தி நீர் சொரிதல்	:	மதுரையின் அரணில் பொருந்திய சுருங்கை வழி வையை நீர் ஒழுகுதல் பரி 20
11.	யானைகள் பூவொடு கூடிய நீர் சொரிய தாமரை மலரில் திருமகள் விரும்பியிருத்தல்	:	இரண்டு மலையினின்று விழும் அருவி நீரால் வேங்கையின் அரும்புகள் மலர்தல் கலி 44

21 யானை உவமையாக அமைதல்

214 தலைவி, தலைவன் முதலிய அகமாந்தர், மக்கள் ஆகியோர் தோற்றம் முதலியவற்றிற்கு யானையின், தோற்றம், உடல் உறுப்புகள், செயல் முதலியவை உவமையாக அமைதல்.

01.	வலிமையுடைய களிறு	:	இரவுக்குறி வந்த தலைவன் குறு 244
02.	களிறு	:	களிறு ஊர்ந்து செல்லும் ஆடவர் பரி திர 1
03.	மதம்பட்டகளிறு	:	ஆடவர் பரி திர 1
04.	பரிக்கோலுக்கு அடங்காத களிறு	:	தலைவன் கலி 55
05.	போரில் வென்ற களிறு	:	தலைவன் கலி 61
06.	மாரியானை	:	இரவுக்குறிவந்த தலைவன் குறு 161
07.	காப்போர் நீத்த களிறு	:	வரைவு நீட்டித்து இரவுக்குறியில் வந்த தலைவன் நற் 182
08.	வலிமையுடை களிறு	:	பரத்தையுடன் தலைப்புணை தழுவி ஆடும் தலைவன் அக 266
09.	பிடி	:	தலைவி ஐங் மிகை 7
10.	பிடியானையின் துதிக்கை	:	மகளிரது பின்னிய கூந்தல் அக 9; 177; சிறு 191
	11.	:	மகளிர் துடை சிறு 19-20; பொரு 40
12.	யானையின் தொடி பூண்ட மருப்பு	:	மகளிர் மார்பு அக 26, கலி 57
13.	புலியைக்குத்திய யானையின்	:	தலைவியின் கடை சிவந்த கண் நற் 39
14.	கோடு களிற்றின் ஓடை	:	மைந்தன் தலையில் தாழும் முத்துமாலை கலி 86
15.	யானையின் கோட்டில் சிக்கிய மலரையுடைய முல்லைக்கொடி	:	தலைவியின் மார்பை நனைக்கும் கண்ணீர்த்துளிகள் குறு 348

21 யானை உவமையாக அமைதல்

215 அகப்புறத் திணைப்பொருளுக்கு உவமையாக யானை

இப்பகுதியில் அமையும் யானை உவமைகள் யானையும் உணவும், யானையின் இயக்கம், யானையின் துன்பம், பகை, முரண்பட்ட இருநிலைகளில் யானை, மதம்பட்டநிலை, அன்புநிலை, யானை செய்யும் அழிவு, போர்க்களத்தில் யானை, யானையும் பாகனும் பிற என்ற பிரிவுகளில் வகை செய்து தரப்பெறுகின்றன

யானையும் உணவும்

01	பசித்து மூங்கிலை வளைாகும் யானை	:	மல்லன் மல்லிடும் நிலை புற 80
02.	யானை தன் கோட்டிடை வைத்த கவளம்	:	பரிசில் தப்பாது என்ற நிலை புற 101
03.	களிறு மென்றிட்ட கவளம்	:	நறவு பிழிந்திட்ட கோதல் புற 114
04.	கையிடைவைத்த கவளத்தைக் களிறு தன் உடம்பில் வாரி இறைத்தல்	:	புறத்தொழுக்கத்தால் தலைவன் பழிக்கு இடனாதல் நற் 360
05.	யானையின் காலகப்பட்ட மூங்கில் முளை	:	அரசன் போரிடப் பகைவர் நிலை புற 73
06.	யானை வளைக்க ஒடிந்து நார் அறாது தொங்கும் மரக்கிளை	:	தலைவன் கவர்ந்த தலைவியின் நலன் குறு 112
07.	யானை குளகு மென்று மதம் படுதல்	:	தக்காரைக் காணின் உளவாகும் காதல் குறு 136
08.	பிச்சை சூழ் களிறு	.	பாணன் தூதாகி வந்து தயங்கி நிற்றல் நற் 300
09.	காவலர் அறியாது கடிபுனம் கவர்ந்துண்ட களிறு	:	குறியிடத்துத் தலைவியைப் பெறும தலைவன் அக 308

யானையின் இயக்கம்

10.	பறைமுன்னாகக் களிறு வருதல்	:	பறை ஒலிக்க வீரன் போருக்கு வருதல் புற 79
11	குன்றிலிருந்து இறங்கிச் செல்லும் களிறு	:	இரவுக்குறிவரும் தலைவன அக 360
12.	பூழியர் நாட்டில் கயத்தை நாடிச் செல்லும் யானை	:	பரத்தையுடன் புனலாட்டை விரும்பி ஆடும் தலைவன் அக 6

யானை உயிர்த்தல்

13.	துயிலும் யானை உயிர்த்தல்	:	பின்னிற்கும் தலைவன் நிலை குறு 142
14.		:	பரத்தையிற் பிரிந்து வந்த தலைவன் குறு 359

யானையின் துன்பம்

15	பாம்பின் குட்டி காட்டு யானையை வருத்துதல்	.	தலைவியின் அழகு தலைவனை வருத்துதல் குறு 119
16	யானையின கோடு கல்லில மோதி உடைதல	:	தலைவனோடு சிரித்த தன பறகன் அவ்வாறு இறுக என மருத்தலைவி குறு 169
17	தன் இனத்திலிருந்து பிரிந்த யானை	.	குறை மறுக்கப்பட்ட தலைவன் அக 32

யானையின் பகை

18	களிற்றை வீழ்த்தும் முதலை	:	பகையை வெல்லும அரசன் புற 104
19	புலியுடன் பொருத களிறு		பகைவருடன போரிட்டு வந்த அரசன் புற 100

20.	இருகளிறுகள் இழுக்கும் தேய்ந்த புரியையுடைய பழைய கயிறு	: தலைவியைப் பிரிந்த தலைவனது அறிவும் உணர்வும் தம்முள் முரண்பட அவன் மெலிதல் நற் 284
21.	புலிக்கூட்டமும் களிற்றினமும் பொருதல்	: பொதுவரும் ஏறும் மோதுதல் கலி 103
	<u>முரண்பட்ட இருநிலைகளின் யானை</u>	
22.	சிறுவர் கோடு கழுவ நீர்த் துறையில் படிந்த களிறும் நெருங்குதற்கரிய அதன் மதம் பட்ட நிலையும்	: நண்பரிடம் அருளும் பகைவரிடம் மறனும் விளங்க நிற்கும் அரசன் நிலை புற 94
23.	பரிக்கோலுக்கு அடங்காத களிறு இசைக்குக் கட்டுப்படுதல்	: தோழியால் தலைவன் செலவு அழுங்குதல் கலி 2
24.	யானைக்கன்று இளைதாகக் குறவருக்கு இனிதாகிப் பின்னர் அவர் புனம் மேய இன்னாதாதல்	: தலைவனது உறவு முன்னர் இனிதாகி வரைவிடைப்பிரிய துன்பம் தருதல் குறு 394
	<u>மதம்பட்ட நிலை</u>*	
25.	மதம்பட்ட யானையைப் பறை யறையாது நீர் அருந்தவிடுதல்	: இளைய தலைவியைத் தெருவில் இயங்க விடுதல் குறித்துக் கைக்கிளைத் தலைவன் கலி 56
26.	மதம்பட்ட களிறு பரிக் கோலைக் கடத்தல்	: நாண் இகந்து தலைவன் மடலேறும் நிலை கலி 138
	<u>அன்பு நிலை</u>	
27	பிடிக்கு அணிசெய்யும் களிறு	: பகற்குறியில் தலைவியுடன் தலைவன் அக 368
28.	பிடிபுணர் களிறு	: பகற்குறியில் தலைவியுடன் தலைவன் அக 368
	<u>யானை செய்யும் அழிவு</u>	
29	களிறு பொரக் கலங்கிய கயம்	: போரால் கவின் இழக்கும் ஊர் புற 341
30.	யானை புக்க புலம்	: குடிகளை வருத்தி வரிகொள்ளும் மன்னன் நாடு புற 184
31.	யானைக்கூட்டம் படித்து கலக்கிய நீர்	: அல்ல குறிப்பட்ட தலைவன் உற்ற கலக்கம் அக 212
	<u>போர்க்களத்தில் யானை</u>	
32.	போர்க்களத்தில் வென்றோர் தோற்றோரது களிறுகளைக் கவரும் ஆரவாரம்	: அலர் அக 96
33	சூரபன்மனை அழித்த முருகன் களிறு ஊர்தல்	: பகைவரை அழித்த அரசனின் போர்த்திறம் பதி 11
	யானையும் பாகனும்	

* பார்க்க இப்பகுதியில்(215) அமைத்த 03, 07

34.	களிற்றை இழந்த பாகன் அது தங்கிய ஆலைகண்டு கலங்குதல்	:	உறையூர் கண்டு பொத்தியார் என்ற புலவர் கலங்கிய நிலை புற 220
35.	கொல் களிற்று யானை நல்கலால் பாகன் நெடிது உயிர் வாழல்	:	விழவிற்குப் பரத்தை வாராமையால் தலைவியும் ஆயமும் உளர் போலச் செல்லுதல்(எனப் பரத்தை) அக 336
	வேறு		
36	பிடியானையைப் பரிசிலாகப் பெறும் பாணன்	:	காவலையுடைய தலைவியின் மனையின் ஒருபுறம் நிற்கும இரவுக்குறியில் வந்த தலைவன் அக 311
37.	அஃதை தந்தை அகவன் மகளிர் மடப்பிடிப்பரிசில் பிறிதொன்று குறித்தல்	:	தலைவன் நோக்கம் பிறதொன்று குறிப்பது எனக் குறை நயப்பிக்கும் தோழி குறு 298
38.	ஆரியரால் பழக்கப்பெற்ற பிடி தான் பழகிக் கொணர்ந்து தரும் களிறு	:	பரத்தை வயப்படுத்தும் தலைவன் அக 276
39.	யானை	:	பரத்தை[1] கலி 97

1 உருவகம

Thesaurus Making in Tamil

V. Gnanasundaram
G. Sankaranarayanan

O. This paper has three sections. In the first section, aspects related to the Thesaurus in English language especially that of Roget's Thesaurus dealt in detail with an idea that informations and experiences will be useful while making a Thesaurus for Tamil language.

In the second section, some of the Nighantus etc., available in Indian Languages and their salient features contrasted with Thesaurus are accounted.

In the third section some hints/guidelines are given which may be useful for making a Thesaurus in Tamil.

1. Lexicography is a branch of Applied Linguistics which deals with the compilation of Dictionaries, Thesaurus and Glossaries. The word Thesaurus in language studies is used generally as that of a thematic organisation of words. The term Dictionary on the other hand refers to a list of individual words of a language arranged in a stated order (mostly alphabetical) and explain them. A very different form of Lexicographic compilation which is just opposite of a dictionary structure is Thesaurus where concepts or ideas (or meanings) are arranged hierarchically under which words expressing these concepts are grouped. This term is more prevalent since Roget (1852) published his Thesaurus of English words and phrases. This work contains classified concepts along with the respective group of words representing each concept. Here the words and phrases are arranged accroding to ideas, rather than alphabetically. The term Thesaurus thus refers to the work in which concepts and words are arranged in a classified order. As it aims to present a complete picture of a language. It places words and phrases under a variety of concepts such as 'Intellect', 'matter', 'space' etc. The typical

dictionary entry is Semasiological in direction going from name to notion or form to content. By contrast, the typical thesaurus is Onomasiological (i.e.) going from notion to name or content to form. One may refer to a dictionary to find the meaning of a word, he has; one may turn to thesaurus for a word, to the idea he has.

Thesaurus is a Greek term meaning "Treasury" or "Store House" which is nothing but a book of information about words and concepts.

Roget's Thesaurus with its many versions has been in use for more than a Century. Unlike the usual synonym-dictionary, it may be mentioned that it is not alphabetical in its arrangement. Roget's Thesaurus is a comprehensive frame work with a clearly visible structure provided for a more extensive material. Roget had identified some concepts, classified them into different related topics and arranged them in an hierarchical order, so that each topic had its own logical place. It sets out to list together all the words which have similar meanings to one another and nearly those which are opposite or negative in meaning. Roget (1852) named them as "Analogous words" and "Correlative words" respectively. They are listed in parallel columns and are numbered. "The purpose of an ordinary dictionary is simply to explain the meaning of words..... The object aimed at in the present undertaking is exactly the converse of this; namely the idea being given, to find the word or words by which that idea may be most fitly and aptly expressed. For this purpose the words and phrases of the language are here classed not according to their sound or their orthography but strictly according to their signification". (Roget 1852) In order to help the user to locate the words in the text, a large word index is appended at the end.

Roget's classification of concepts is based on the works of 17th Century Philosophers. The purpose of this valuable work as stated by Roget (1852) himself in his introduction is "to supply with respect to English language, a desideratum hitherto unsupplied in any language; namely a collection of the words it contains and of the idiomatic combinations peculiar to it..... All the words dealing with the same idea are grouped together in one place regardless of their spelling and grammatical function. There are altogether

thousand topics listed in this work. Every topic is followed by its negative, if there is one and sometimes by its correlative topic, so that every aspect of each is represented. Closely related topics follow each other in the text or are indicated by a cross reference.

His classification might be instrumental in preparing the way for further investigations into a universal language. However, his primary intention in compiling the Thesaurus was more practical "to offer the reader a choice of expressions from which he could choose the most suitable or the most effective in a given context" (Roget 1852). His task, then was two fold. First like the philosophers he had to create a hierarchy of concepts which would provide the frame work for his book, then he had to discover and classify the language which would express these concepts - language with all its inter-relationship and its infinite capacity for expressing shades of meaning. This was a tedius task which Roget undertook.

As mentioned earlier thesaurus is just opposite of a dictionary, in that a dictionary offers meaning(s) for a given word, while a thesaurus offers words to express a given message. In a dictionary one may find the word 'Lexicography' under the letter 'L', in the company of other similar words. But in 'Thesaurus it is under the notional heads viz (entry number) 557 Language a (entry number) 559 Word. In his introduction Roget (1852) further explains that he wish to set before readers a "sufficiently abundant choice of materials relevant to general ideas; not to explain the meaning of words which should be known".

According to Roget (1852), (who is influenced by philosophy and by the organisation of earlier cosmographies) "the classification of ideas is the true basis on which words which are their symbols should be classified". And as a result of which six major classes have been identified viz.,

1. Abstract Relations
2. Space
3. Matter
4. Intellect
5. Volition and affections
6. Emotion, Religion and Morality

Each area was given a detailed and exhaustive sub-classification producing 1,000 semantic categories in all. His claim for his framework is that the principles of its construction are universally applicable to all languages.

A typical format as illustrated in Roget (1852) is given below:

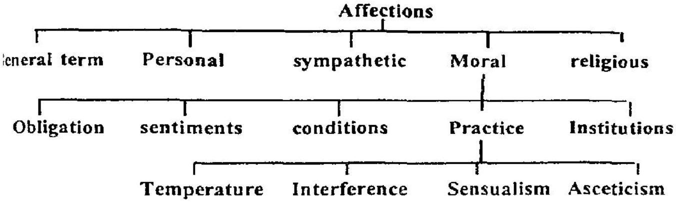

Groups of words are then listed under each of these headings and classified into the main parts of speech (Noun, verb, adjective etc.,)

The following items are listed as a section within the word 561 Letter (substantive) Alphabet, ABC, Spelling - book, horn book, character, writing, hieroglyphic, vowel, diphthong, tripthong, mute, liquid, labial, dental, palatal, guttural, spelling, orthograph, phonetic spelling, misspelling, syllable, monosyllable, disyllables, trisyllable, polysyllable,

(Verbs) To spell, spell out

(Adjectives) literal, alphabetical, orthographic, syllabic etc.

New Directions:

Roget's Thesaurus have been revised several times. Newly evolved words and phrases were incorporated while obsolete or uncommon words were removed in the subsequent editions. The concepts are also modified accordingly.

In the West the alphabetic arrangement followed in a dictionary has influenced in the preparation of several Thesauri. That is these Thesauri tried to present the entries in the alphabetical order hoping that this will simplify the user's task of finding the word he desires.

The New Roget's Thesaurus of the English Language in Dictionary form by Lewis Norman (1964) and the Young People's Thesaurus Dictionary, by Wittels, Hetal (1980) and Longman Lexican of Contemporary English by Mc Arthur Tom (1981) are some of the thesaurus dictionary types produced so far.

Modem Thesauri to varying degrees, exploit the relationship of hyponymy, whereby words are listed in taxonomies of increasing specificity. Work on this area has been much influenced by semantic field theory, which distributes the vocabulary into finite number of fields or domains such as 'Time', 'Food' or 'Religion' but there is little consensus about the fields in any given language and practical problems arise in delimiting them.

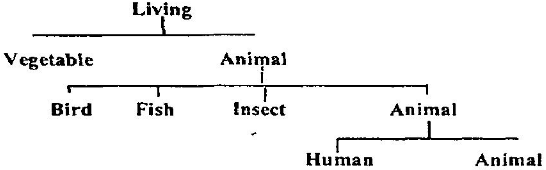

Animal is a strange Lexeme in English because it can be used at three levels in a hierarchy of inclusion.

(i) in a classification of living things it contrasts with vegetable to include birds, fishes and insects.

(ii) it contrasts with bird, fish and insect to include human and beasts.

(iii) it contrasts with human.

Following is the criticism regarding Roget's Thesaurus.

(i) The classification of concepts is more philosophical in nature. This classification is different from the Anthropological list e.g. Kinship terms.

(ii) It does not contain any information about the sense relationship between individual lexical items and items that come from different regional, social varieties.

(iii) Ideally the overall structure of a Thesaurus should be so clear as to allow the words sought to be located easily. But in practice the reader has to depend upon the elaborate index A

busy reader may not have that much patience.

(iv) Items of vocabulary are necessarily repeated either because of differing meanings or because of sense whose meaning requires that it appears in more than one place within the thesaurus.

(v) The inseparable difficulty of identifying concepts. The concept underlying a word such as 'tradition' is no easier to define than the 'thing' referred to by tradition. Some words do have meanings that are relatively easy to conceptualize, but we certainly do not have neat visual images corresponding to every word we say. Nor is there any guarantee that a concept which might come to mind when some one uses the word 'table' is going to be the same as the one some other person might bring to mind.

(vi) Many obsolete and uncommon synonyms are included which will confuse the reader.

(vii) An ideal comprehensive dictionary contains all the words of a language where as in most thematic arrangemnts of vocabulary have similar number of vocabulary. Such studies may be unsatisfactory because of the difficulty of discovering all the relevant vocabulary.

In spite of these defects the authority and detailed treatment of words on this work make it an indispensable reference work. An important aspect of this work is that shades of meaning are carefully distinguished. It is true that this thesaurus is not easy to make full use of the same without practice but thereafter it can be more valuable than an alphabetically arranged synonym dictionary.

Misinterpretation of Roget's Thesaurus : Now a days, the term thesaurus is most commonly referred to a dictionary of synonyms and antonyms. Before Roget's work many books on synonyms were produced but his book proved to be the most precise and useful compendium of synonyms ever devised. Interestingly Roget's prime aim is not to list synonyms; he simply grouped the words which share commonness in expressing a particular idea. Occurence of synonyms in this work is a mere coincidence. But in recent time many dictionaries of synonyms are produced with a claim to be a Thesaurus. Thus misinterpreting the term.

Roget's main intention was to provide the reader a copious expressions for particular concept and not to provide synonyms. The purpose of synonym dictionary is different from that of Thesaurus, as by discriminating between words close in meaning and by this way, they narrowed the choice of the reader. Roget on the contrary aimed to enlarge the scope for the reader, offering a wide range of expressions from which he or she can make their own choice. These might include synonyms or near synonyms but this was coincidental. His main purpose was to illustrate every aspect of the topic under consideration. Synonym dictionaries which began to interpret the term "Synonym" for more loosely to include words which coincide in only part of their meaning. Such works have often dropped the practice of discriminating between the expressions they offer.

2. Indian Languages have a long and glorious tradition of Lexicographical work. It starts with a collection of obscure words as exemplified in the 'Nighantus'. They were glossaries of Vedic lexis intended mainly for teaching and understading the texts. The 'Nighantus' have three sections:

   (i) List of synonyms

   (ii) Homonyms

   (iii) Divine names.

   Nighantus are generally versified to facilitate memorization and oral recitation. They were designed primarily to assist poets in composition.

   The metrical 'nikantus' of the Dravidian South represent an alternative tradition. In Tamil although the first glossary occurs within Tolkappiam, the 'nikantu' was the principle style of dictionary composition until 16th century A.D. Tivaakarar's Tivaakaram (8th Century) Pinkalar's Pinkalam (13th Century), Kayaatarar's Kayaataram (15th Century) and Mantala Purutar's Cuutaamani Nikantu (16th Century) are the principle exponents of this tradition.

   These Nikantus (verseform) had a general pattern (verseform). Its content be divided into three sections:

   (i) Synonym groups : list of many words having the same meaning.

(ii) Dictionary type (roughly) provides many meanings of single words and homonyms (hardwords only).

(iii) Collective aspects like mukkulam, mummai, aimpori etc are explained.

Except a few modifications in their presentation almost all the Nikantus follow a general pattern as indicated above. As an example let us have a quick glance of the content of the first Nikantu viz., Tivaakaram. by having 12 sections it has explained the meaning of 9,000 words. The first 10 sections are referred to as conceptual classification of words (Annamalai, 1981 : 281) or class vocabularies, that is to say, vocabularies divided into sections according to subject matter (Vaiyapuri Pillai, 1936 : xxvi). The topics listed are Names of Gods and heavenly bodies, names of ranks and orders of men and parts of the body, names of birds, beasts, insects etc., names of plants, trees etc., names of places and countries, names of tools, weapons, names of natural products etc., names of qualities, names of action terms connected with sounds and words.

The 11th section deals with homonyms and the 12th with group names.

Classifications of lexical items into many classes in the Nikantus may be taken to refer to the semantic fields or their conceptual class (Shanmugam, S.V. 1998 : 253).

Mixture of Nikantu pattern and Dictionary pattern can be seen in Beschi's Caturakaraati (1910). It contains 4 sections: (i) Peyarakaraati gives the varied meanings of each word (Dictionary Pattern) (ii) Porul Akaraati gives synonyms for many names (nikantu pattern) (iii) Tokai Akraraati explains the collective aspects and (iv) Totai Akarati lists the rhyming words with their meanings.

Nikantus are sometimes equated with Thesaurus. But in a strict sense it is not correct because the topics listed in Nikantu are not logical in order and often seemed arbitrarily chosen. They contain mainly obsolete of uncommon synonyms. English has the largest vocabulary and the most synonymous of any language in the word. This richness is due to the fact that the English Language has grown over the centuries by constantly incorporating words from other languages. As far as Tamil is concerned the situation

seems to be reverse. Hence to identify concepts for many expressions may be a difficult task.

Thesaurus making in Tamil:

Scope and Purpose :

In the line of Roget's Thesaurus, a new thesaurus in Tamil is very much needed. Even though we have a number of Nikantus their presentation of concepts and words are not logically oriented. More over they contain many obsolete words which are not at all useful to the modern reader.

The format of a thesaurus may differ according to the aim for which it is designed. If it is intended to prepare for the learner of Tamil then its design and presentation will be different. In other words, such work will try to accommodate many of the concepts and words the learner requires to learn and understand. Accordingly, the collection of concepts and related vocabularies also will be different. Due to advancement in modern society many new technical vocabularies have entered in the language which should be part of the Thesaurus meant for a learner.

If the intended user of a Thesaurus is other than a learner than it's design, collection of data etc., will be different. Thus, on the basis of the intended user there may be different types of thesaurus.

Meaning relationship between lexical items are (along with synonyms and Antonyms) studied in terms of meaning inclusion or hyponomy. It relates to the analysis of the hierarchical relationship between meanings (Relational approach). Many lexical units in a language include the meaning of other units in them. For example vehicle includes in it the meaning of bus, car, motorcycle etc. This relation between form and meaning will be useful to classify the words. Hence, principle of Hyponymy may be adopted while preparing the new threasures in Tamil. Rather, we need to develop an alternative conception, based on our intutions that groups of lexemes are related in sense.

3. Guidelines which may be useful for making a Thesauras in Tamil may be discussed here. They are illustrative and many more can be thought of.

i. The list of Domains in which Tamil language is used from Sangam period to the present day may be identified.

ii. Identification of concepts in all the above areas may be made.

iii. Classification and sub-classification of concepts in different areas may also be made.

iv. For collecting the above the following sources may be taken into account.

   (i) Literature : ancient and modern

   (ii) Inscriptions

   (iii) Nighantus

   (iv) Folklore

   (v) Modern prose : Scientific/Non-scientific writings etc.,

v. To make a Thesaurus in Tamil in the begining the overall format available in Roget's Thesaurus may be followed and required modifications may be made as and when progress is made

vi. The following is the list of domains identified for inclusion while making a Thesaurus for Tamil

   a. Interior life (Akam)
   b. Exterior life (Puram)
   c. Domains from Nikantus
   d. Religion
   e. Astrology
   f. Education
   g. War
   h. Marriage, Death
   i. Professions
   j. Living things - men, animals, birds, insects
   k. Non living things
   l. Food
   m. Rituals
   n. Festivals
   o Human body
   p. Household articles

q. Flora and Fauna
r. Land
s. Water
t. Climate
u. Science and Technology
v. Humanities etc.

References

Annamalai. E 1981 'Tamil Theory of Meaning' in *Papers in Linguistics*, Mysore.

Browning, D. C (Ed.) 1969 *Everyman's Thesaurus of English Words and Phrases* (Revised from Peter Roget, 1952) London.

Hartman, R. 1981 *Thesaurus of Engilsh Synonyms and Antonyms*, Bombay.

Lewis Norman 1964. The New Roget's *Thesaurus of the English Language in Dictionaryform*, G. P. Putnam's Sons, New York.

Mc. Arthur Tom, 1981 *Longman Lexicon of Contemporary English*, Longman.

Shanmugam, S.V. 1998 'Lexicological Study in Tamil', *Indian Alternatives in Linguistics*, Mysore.

Singh, A.R. 1982 *An introduction to Lexicography*, Mysore.

Susan. M. Lloyd (Ed.) 1982 *Rogets Thesaurus of English Words and Phrases*, Longman.

Tripp. R. T., 1987 *The International Thesaurus of Quotations*. New York.

Vaiyapuri Pillai, S 1936 'History of Tamil Lexicography' *Tamil Lexicon - Vol II*

Webster 1968 Webster's *New Dictionary of Synonyms* G & C Merriam Co., USA.

Wittels. H. et.al 1980 *The Young People's Thesaurus Dictionary*, London.

Zgusta, L. 1971, *Manual of Lexicography*, The Hague.

The Encyclopedia of Language and Linguistics(vol. 4) Asher, R. E., Oxford 1994)

The Cambridge Encyclopedia of Language (Crystal, D. 1987, Cambridge)

Tamil Lexicon Vol. I (University of Madras, 1982)

Dictionaries and Translation

Prema Nandakumar

India has always been a country that has sought unity in diversity. As long as the Indian ethos was maintained, the different regions could develop in their own way. This was made possible by remaining acutely conscious of language as an instrument. There was a constant attempt to regularise the language, hence grammars were written for controlling fissiparous tendencies while taking due note of changes in usage and regularising the same. The nation also developed a system of poetic dictionaries, known as Nighantu. One of the subjects for study in traditional teaching was the Nighantu. The Nighantu had to be memorised and hence even the common student managed to carry a dictionary in his head.

The Amarakosha said to have been written by Amarasimha is one such lexicon which was an important text for students in the distant past. It was a kind of Thesaurus helping us get at elegant variations in Sanskrit, when we tried to translate a not too familiar concept into Sanskrit, especially at a time when the Indian lanugages other than Sanskrit and Tamil were still in a formative stage. In its turn, it helped widen the base of diction for the Indian languages. For instance, as a flower like lotus was much in currency in the ancient days both for its religious significance as well as aesthetic attraction, it had innumerable epithets. One who was thorough with his Amarakosha could write long passages without repeating the same word too often, and could use names like hallaka and rakthasandhya which have now gone out of daily conversation.

"Saugandhikam tu kahvaaram...saraseeruham." [1]

An echo of such training can be heard in the interesting verse by Pillai Perumal Iyengar which has a list of synonyms for the lotus in Tamil, that would help the poet as well as the translator into Tamil. Aravaindam, tamarai, pankeruham, gokanam, padumam, mulari, vanajam, pundarikam, amborukam, and kamalam. This was the kind of training given to students which made them handle two languages with felicitous ease, especially when a translation was

involved. Tamil Nadu's epic literature begins with a great translation: Perunkathai. Scholars and poets in Tamil Nadu constantly flitted through Sanskrit and Tamil and there were a few centuries when they sought to integrate both the languages in a big way as the Manipravala instrument. This was the reason why the Tamils gave high importance to grammar and Nighantu. This would be true of the other Indian languages as well.

The age of memorising is gone now and it has been taken up by the space for dictionaries in our personal libraries. Indeed, the translator must settle down for a permanent honeymoon with several dictionaries. This is because the translator today works in a madding crowd of information. With the information technology explosion, most of the time we have to be transmitting our thought-processes set in motion in a mother tongue through the English language. Since software is being developed for the Indian languages as well, translation becomes a bee-hive activity. Contrary to indications about a fall in readership, the multi-linguist has to be alert all the time:

"Today's writers and editors work in a variety of settings, not only as traditional book and periodical publishers, but also at corporations, research centers, institutions, associations, and government agencies around the world, producing a continual stream of books, reports, newsletters, magazines, and business and technical documents of all kinds. These are the people who helped create the information explosion, a phenomenon brought about in part by the personal computer. Word processing, graphics, and desktop publishing programs (not to mention multimedia and hypertext software) are changing the world of writing and editing and bringing more and more people into the business of writing and publishing."[2]

That is, today we have more help than ever in the form of a direct access to diction when translating a passage or even a word. There really is no need to swish through pages and feel frustrated at the elusive word that alone could convey the meaning as we comprehend it. Pressing a button or two can give us all that we need in this job. But this abundance itself can be unnerving and positively misleading. For translation does not mean replacing one word for another.

The art of translation signifies several things that have to be conveyed in the target language. These include grammar, style,

idioms and proverbs. For instance, a correct conception of usage helps us avoid bias in the use of a language. Now, usage is not something that can be nailed into a square for it is said the English language alone receives more than 15,000 new words and new usages every year and this shows how vital a power dictionaries can be for effective translation:

"Good usage also means selecting just the right words to convey specific thoughts or emotions; the treasure of English is its amazing wealth of nouns and verbs, each with its own shades of tone and meaning. The right word in the right place adds clarity, strength, and vitality to any kind of writing; for example, many writing teachers suggest favouring shorter, more descriptive Anglo-Saxon words over those derived from Latin: light instead of illuminate, rain instead of precipitation, steer instead of navigate, steep instead of precipitous."[3]

If we sit quietly at some of our seminars and listen to the papers and discussions and then move around conversing in English during tea time, we would realise how Victorian and long-winded our English usage continues to be. Or, at times it goes overboard and uses the clipped accents of a hi-tech style that is quite inimical to the translation work on hand.

There is then, grammar. It may come as a surprise to many but what we learn in the grammar class in our school does not exhaust the possibilities of permutations and combinations in gramatical art. In fact, Andrea J. Sutcliffe even suggests that "the standard grammar textbook approach and terminology" is best avoided if we wish to be readable! It is interesting to know that the first codifiers of English grammar were Joseph Preistley who discovered oxygen, Robert Lowth who became the bishop of London and Lindley Murray, a lawyer from America. The early grammarians believed in fixing everything to the classical language Latin that does not easily admit changes. Fortunately from H.W. Fowler onwards we have been having a less rigorous set of grammatical rules that continue to yield to further changes in this age of the internet. All the same, the translator can never take the law in his own hands and must be alert with glances at appropriate volumes to have a fair idea of the rules, especially with regard to modifiers that add to or subtract from a word its significance.

For translators engaged in journalism where speed means everything, the modifiers can turn out to be burial grounds of

reputation. Consider someone engaged in translating a report on controlling street violence and coming up with a sentence like this:

"The inspector general slapped the arsonist wearing his bravery medal."

Again, we do often commit mistakes which are laughed away as "Indian English". It is best to avoid sentences as these:

"Sri Aurobindo's works are the most philosophic of all Indian writers."

Indian languages revel in elaborately descriptive phraseology and there is always a tendency to overkill. In English we are mercifully controlled by the positive-comparative-superlative phenomenon. When using superlatives, one should not go in for modifiers; unfortunately it is a familiar weakness of the Indian who chooses to write in English. There is no need for a most essential and eminently eternal and totally complete reference to any activity. Essential, eternal and complete stand by themselves and do not need any modifiers.

As said in the beginning, for the translator, his honeymoon with dictionaries has no end in sight. Take style for instance. Style is the man, said Buffon. Quite so. But the translator is not the original writer and he has to convey the original style as best as he can in his translation. Once again, dictionaries afford immense help in this regard.

In addition to dictionaries, one can seek help from almanacs and atlases. Capitalization, personal names and apppellations, titles of address, places, people.... Almost everything comes within the orbit of style. Punctuation too. And how can an Indian translator deliver his best without a sound knowledge of transliteration and diacritics? And most important of all, a dictionary of idioms and proverbs! Indian languages are very rich in these genres and woe unto the translator who gives a lexical meaning and no more! Again, his ignorance of English idioms and usage can fling him into an inferno when he deals with "the man who kicked the bucket", "the innocent fellow who was taken for a ride" and "the clerk who was hand in glove with his officer."

These days dictionaries have acquired a special importance because we are expected to be politically correct

as well when conveying the thought gathered in another language. Dictionaries are a help in keeping up to date with preferred terminology so that there appears bias-free usage in the matter of gender, ethnicity and politics:

"It is important to keep abreast of changes in preferred terminology as reflected in published writing. Like it or not, these terms can and do change, and a writer who uses Negro instead of African American or black will be viewed as either hopelessly outdated or, more likely, racist. In the area of physical attributes, references to the handicapped and even the disabled are giving way to terms that include the word people, for examplke, people with disabilities. On a political level, developing countries is prefererred to less-developed countries."[4]

Also one must preferably go in for a "gender-neutral language" to keep oneself abreast in this century of feminist discourse.

The Indian translator handling the English language usually does not converse in English at home or even outside the home. Most of his English conversation belongs to his workplace, and what he absorbs when reading or watching the television. Hence, not unoften there is a lot of confusion regarding the connotation of words. If he gives up in a moment of weakness the turn to the dictionary, he finds himself in deep waters. A *dictionary would help him pin point the* exact meaning of a word: ability-capacity, alibi-excuse, appraise-apprise, analogy-allegory, discreet-discrete.

I have myself been harried often by such words and thus it was quite sometime before I understood that decimate is quite different from annihilate. To decimate an army is to destroy a tenth part of the army; to annihilate an army is to destroy it completely. Again, using modifiers like 'nearly' or 'completely' for them is an error.

For the translators of specialised areas, specialist dictionaries are indispensable. Suppose one has to translate the following sentence into Tamil:

"An equilibrium in this economy is a vector of prices p*-t-h, wages, rental rates, and quantities that solves the firm's maximization problem, the consumers' optimization problem, and one in which the gods, capital, and labor markets clear. Furthermore, the pricing decisions of firms must be consistent with the aggregate pricing relationship and with the behaviour of the monetary authority

described in the next section."5

For the translator into Tamil the ordinary English dictionary would be of no help. He would have to seek the dictionaries of economics and econometrics, which are happily available. And there is so much of addition pouring in too. You say 'Euro' and the other person understands that the reference is to the currency that has been introduced in West European countries. Words like derivatives and moral hazard and path-dependency have their own connotations within the highly specialised economic sphere. As a Professor of Economics who was discussing these points with me concluded: "Language also carries a message in these specialised areas. Indeed, the message is imbedded in the language." I guess, a kind of gripped epithet one spoke of when dealing with Old English literature.

Fortunately, a mind-boggling range of helpful notes has now come within our reach with the opening of the internet. Online information services bring to our palm innumerable information databases. A translator in India cannot complain anymore of lack of facilities. But he is expected to work hard for though information is easier to get, there is a veritable explosion of information that even confuse us no end at times.

One is constrained to point out here that Tamil is woefully inadequate in offering such facilities. It is all very well to say that the medium of higher education also must be Tamil, but where are the translations of advanced works and journals? In case, the teacher who is multi-lingual would bravely take up the transation work for the class oom, where are the dictionaries to help him in the task? There is the Tamil Lexicon from the University of Madras, but it has not been updated for decades. There are some other helpful dictionaries like the Jubilee Tamil-p-peraharaati produced by S. Sankaralinga Mudaliyar (1935) but they are not adeuate to ferry across the latest permutations and combinations in English diction that have taken place to sail with different specialisations. Kriya's Tarkala Tamil Akaraati is one swallow that does not make a summer. Certainly there are no specialist dictionaries for different disciplines. All this places the teacher in a classroom of traduates or post-graduates in an impossible situation.

For the translator, there can never be *too many* dictionaries. Dictionaries are for him an area of romance, not a punishment All

the time they help him hone his skills, and so the true worker with language falls in love with dictionaries. For him words are not printed letters but carriers of coiled significances. I cannot do better than conclude with a reference to our legendary silver-tongued orator, the Right Honourable V.S. Srinivasa Sastri who was a master of Sanskrit and Tamil and distilled the essence of Valmiki's Sanskrit original in his Lectures on the Ramayana. The Encycloaedia Brittanica called him "the greatest Indian orator of his day" and Mahadev Desai said:

"There are very few men in our public life possessed of his (Srinivasa Sastri's) versatility and his wonderful mastery of the English language. Purists there are many, but none who has Sastriar's mastery of the speech and the pen. There are a good many who have his eloquence, but none of them can come near him in his acuteness of perception, wisdom and knowledge of affairs."

What was the source of this amazing Vac-power? The dictionary, said Sastriar:

"From my college days I have been a pupil of Webster as soon as I became teacher — and did so at 18 —I bought this Dictionary, and for years it was my teacher. I consulted it almost every hour of the day, except when I slept or took outdoor exercise. I bought every new edition as it came out, and at the moment of writing, there repose in front of me, to the right and to the left, the two latest volumes."

Hence the uniform excellence in his spoken and written word, an ideal for us for all time.

1 *The Amarakosha (1932, Edited by Wasudev Laxman Sastri Pansikar), p. 33.*

2 *Preface to Writer's Guide to Style and Usage (1999), p. vii.*

3 *Wrirter's Guide to Style and Usage, p. 6.*

4 *Ibid., p. 15.*

5 *M. Dotsey, 'Importance of Systematic Monetary Policy', Economic Quarterly (Federal Reserve Bank of Richmond, summer 1999).*

Dictionaries and Translation with special reference to Malayalam - Tamil

Sirpi Balasubramaniam

It is generally considered that translation of literary works from one langauge to another is a risky art and it often fails to bring out the grandeur of the original. Yet the practice of this art continues to cross the boundaries of nations and cultures everywhere in the world. As long as human beings and literature co-exist in this world, translation, however imperfect it may be, will flourish as a mediator and interpreter of thoughts, ideals and artistic experiences.

Translation of literary works may fall into two major categories:

1) Co - cultural types

2) Trans-cultural types

In a vast country like India, many languages are spoken and literatures created but they have a common cultural background. Hence, when translations are undertaken in languages within a cultural context (viz. Indian cultural context), that may be termed as co-cultural in nature.

When translations are attempted from totally alien cultures like American, European, Chinese or African, such translations may be called Trans-cultural in nature. Concepts of life, religion, morality, manners and values are vastly different and the literature reflects them. Hence, translation from basically different cultural areas are classified as trans - cultural types.

Tamil and Malayalam belong to the same cultural area and so translations between these languages are essentially co-cultural in nature. Belonging to the same language family(namely Dravidian), these two languages have many common features. The grammatical patterns and sentence formations are similar in these languages. It seems then that a translator's job in these languages is pure delight. But the icebergs that spell disaster conceal themselves in the depth of the sea.

1. The first hurdle and the most important one at that is the total absence of a modern Tamil-Malayalam or a Malayalam-Tamil dictionary. It is surprising that such an important link is missing in the two neighbourly languages for years together. Because of this fact Tamil and Malayalam are so close and yet so far in mutual contact.

   The available dictionaries in both the languages cater to the needs of the respective language group and the translator finds his choice limited. It is a pity that the translator is denied the valuable guidance and service of a bi-lingual dictionary.

2. The slippery ground for a Tamil translator of Malayalam works is the presence of a good number of Malayalam words which sound and look like Tamil words.

For example the word 'vivasayam' means agriculture in Tamil and the same word in Malayalam means industry. The meaning is diametrically opposite in these languages and a slip means disaster. However, the Malayalam dictionary gives both the meanings. A novice in translation will be worst confounded and will be put on the horns of a dilemma.

Thanal in Malayalam is the cool shade of a tree, whereas it means the particles of fire or the chick of fire in Tamil. What a difference in meaning as though one is the hill and the other is the dale.

Perhaps, they are born from the same root, 'Than'(தண்) 'Than+Nizhal'(cool+shade) may have become corrupted into 'Thanal' in Malayalam. Than + Al(not cool) may have combined in the Tamil word as Thanal to mean that which is not cool and that is fire. Anyhow the word misleads the translator.

Such words(common in pronounciation but different in meaning) are many in these languages:

Word	Tamil	Malayalam
vartha	word	news
varsham	year	rain
kothi	boil	desire
adar	thick	to break
thilaikkuka	enjoy	to boil

kokku	the crane(bird)	the beak of a bird

3. The Tamil translator is at odds with verbal endings in Malayalam, which fails to denote the gender, number or the tense concerned.

അവൻ വന്നു	அவன் வந்தான்
അവൾ വന്നു	அவள் வந்தாள்
അവർ വന്നു	அவர் வந்தார்
അതു വന്നു	அது வந்தது
അവ വന്നു	அவை வந்தன

This is a specific feature of Malayalam and in this respect it resembels English and some other European languages.

In Tamil, the verbal endings signify the gender, number and tense forms as in வந்தான், வந்தாள், வந்தார், வந்தது, வந்தன. Therefore a Tamil translator has to take special care of this peculiar trait in Malayalam language.

4. Usage of myths by writers is another aspect that baffles that translators since the available dictionaries lend little help in this matter.

Of course, the puranic myths are common to both languages and are generally understood. But there is a large repository of local myths or folk myths that are peculiar to each language or cultural area.

When the translator comes across such local myths, he has no source to enlighten him in this matter. A Malayalam translator will be in deep waters when he is accosted with references like 'Palaiyanur Neeli' or 'PaTu kaLam'.

In the same way, the reference to 'Karimpandi' in Satchitanandan's poem 'Naavu Maram' baffles the Tamil translator. 'Naavu Maram' is a poem of protest against the declaration of emergency in India. The ruling deity 'Nalla Devi' orders consorship, in other words she gave orders to cut the tongues of one and all .

It so happened that from one of the tongues the first buds burst forth. The first leaves sprouted from it. The poet symbolises the first leaf as the musical instrument 'urumi' of Unniyarcha, the second leaf was like the shield of Kannappan and the third leaf was like

the hand of Karimpandi.

All the characters referred to in the poem occur in the folk myths of Kerala. The translator will be at sea with these allusions. For example Karimpandi is the heroine of a folk song, which tells us that she was sacrificed in order to prevent the gushing waters from the rocky dam that leaked. Such rare folk myths may not be intelligible even to a native reader.

Therefore there is a great need for a reference dictionary of folk myths both in Malayalam and Tamil. Otherwise the translation will end up in obscurity.

5. As far as a Tamil translator is concerned, there is another difficulty and that is the high concentration of Sanskrit word formations in Malayalam. For example words like 'vignatha'(well known), 'vikshobham' (anger or quarrel), vishadam (sadness), and 'visuddham' (pure) are in ordinary usage in Malayalam. The mere change of a single letter like ka, kha, ga, gha or such other series change the whole meaning.

For example

'avakhatam' (അവഖാതം) means a deep moat, 'avakhadam'(അവഖാദം) means despicable food and 'avagadam'(അവഗാദം) means a wooden pitcher to take away the water that has entered the boat. A little slip will endanger the whole meaning. This calls for a well edited dictionary to be used by translators.

What is meant by a well-edited dictionary can be explained here. Ordinary dictionaries which give the bare meaning may not be of much use. For example, the meaning of the word 'kadannal'(കടന്നൽ) is given as 'an insect which gives a sting' in many of the dictionaries. This will not help the translator to identify the insect. C. Madhavan Pillai's 'Abhinava Malayala Nighantu' gives the English word wasp in addition to the above mentioned meaning. This helps the Tamil translator to identify the insect as 'kulavi'(குளவி) immediately.

6. In modern times short stories and novels use a lot of colloquialisms and slangs used by ordinary people. Using the dialect of a particular area had become a technique of story telling. Ki. Raja Narayanan has chosen the dialect of the black soil i.e. Kovilpatti area for his characters in Tamil novels. Likewise M. T. Vasudevan

Nair uses the dialect of his native place along the banks of the river Bharata puzha in some of his novels like 'Nalukettu' and 'Asuravithu'.

Unless the translator has a first hand knowledge of the dialect used in the novel, it is impossible to translate such stories.

Modern linguistics can cope up with this problem by preparing dialectical dictionaries of the concerned languages. This involves a lot of field work and dedicated research. Even then translations of regional novels may not succeed in capturing the nuances of the original author.

7. The translator is likely to face other difficulties too in his work. The writer in the native tongue may borrow some quotations from Vedas, Upanishads or the Bible to embellish his novel. The translator cannot have a free hand in translating them because of the sacred nature of the work quoted.

For example, Perumbadavam Sridharan has used a fine passage from Bible in his Malayalam novel 'Oru Sangeerthanam Pola'. Merely translating the words of the biblical passage with the help of a dictionary will be a fiaso. So the Tamil translator of this novel thought of making a recourse to the Tamil Bible and quoted the relevant passage from it. This method has saved the sanctity of the work concerned.

Even the title of the work caused a problem. The title 'Oru Sangeerthanam Pola' possesses some biblical connotations and so one has to be careful not to disturb the intent of the original authors.

The Psalms in the Bible is referred to as 'Sangeerthanam' in Malayalam and the title of Perumbadavam's novel has borrowed the word and its meaning from the Psalms.

The word 'Sangeerthanam' in Tamil is generally used to denote Bhajans and so this word cannot be used in the same form in Tamil Since the original author borrowed it from the Psalms of the Bible, the translator also surrended himself to the Tamil Bible. 'Sangeetham' is the word used in the Tamil Bible and the same word was used for the title in the Tamil translation ('Oru Sangeetham Pola').

8. There is another problem when poetry gets translated into Tamil from Malayalam. The earlier poets in Malayalam in the twentieth century followed traditional metres in their poems.

Still sometimes it is felf that a poem written in conventional metres comes well if translated in suitable prose.

However, Miss Millay, a critic has said that "to translate poetry into prose, no matter how faithfully and even subtly the words are reproduced, is to betray the poem".

This point of view is really open for discussion, of course with some difficulty poetry can be translated in conventional metres. It is also possible to capture the rythm and music to a certain extent. But one should take care to know whether the readers of the target language are prepared to welcome such a translation whole-heartedly. As far as the Tamil readers are concerned, they have moved away from enjoying the pleasures of coventional forms in poetry. If that is the case the question arises whether anything good will be served by translating the traditional metres as it is.

There are conflicting theories regarding the methodology for translations. Some are of the view that translation should opt for the role of translation only. A few others are of the opinion that translation should in all respects resemble the original. It is also said that poetry may be translated in prose, if only it conveys the ideas in the original. There is also a contradictory opinion that a verse must be translated in verse form only, since the rythm, form and even the vacant space left by the poet in the original is closely connected with what is told in the poem.

The divergence of opinion is always there. But the translation as an art and a unifying force of fusion has come to stay. Gilbert Highet was perhaps closer to the truth when he said,

'A badly written book is only blunder. A bad translation of a good book is a crime'.

Dictionaries then, are the right tools for making a success of the art of translation.

With reference to Tamil and Malayalam translations, the crying need of the hour is a good bilingual dictionary. Work should begin at the university level on reference books of local myths in the respective languages. Translators also need specialised dictionaries and lexicons concentrating on the usage of words and idioms in Malayalam and Tamil.

വിവർത്തനവും നിഘണ്ടു നിർമ്മാണവും : തമിഴിൽനിന്ന് മലയാളത്തിലേയ്ക്കുള്ള പ്രശ്നങ്ങൾ

(Translation and Lexicography : The Problems from Tamil to Malayalam)

മാത്യു ഫിലിപ്പ്

സാഹിത്യം കാലദേശാതിവർത്തിയാണ്. മാനുഷികമായ വ്യക്തിസത്ത കാലദേശപരിധിയെ ഉല്ലംഘിക്കുന്നു എന്നതാണ് ഇതിന് കാരണം. വ്യക്തി സത്തയുടെ ആത്മ പ്രകാശനമായ കവിത സമൂഹസത്തയുടെ പ്രതിഫലനം കൂടിയാവാതെ തരമില്ല. വ്യക്തിയെയോ സമൂഹത്തെയോ ഒഴിച്ചു നിറുത്തിയുള്ള സാഹിത്യരചന അപ്രസ്കതമാണ്. മനുഷ്യേതര കഥകളാണെങ്കിൽ കൂടി ഏതെങ്കിലും രീതിയിലുള്ള വ്യക്തിത്വാരോപണം കൊണ്ടേ അത് ആസ്വാദ്യകരമാകുന്നുള്ളു. ഭാഷകളുടെയും സാഹിത്യത്തിന്റെയും വേർപാട് ഉണ്ടാകുമെങ്കിലും മനുഷ്യന്റെ അടിസ്ഥാന വികാരങ്ങളും ചോദനകളും എല്ലാക്കാലത്തും എല്ലാ ദേശത്തും ഒരു പോലെയായിരിക്കും. ഋഗ്വേദം ഇങ്ങനെ പറയുന്നു.

“സമാനീവ ആകൂതി–
സ്സമാനാഹൃദയാനിവ :
സമാനമസ്തുവോ മനോ
യഥാവസ്സുസഹാസതിഭ”

അതായത്, നിങ്ങളുടെ സങ്കല്പം ഒന്നായിരിക്കട്ടെ. നിങ്ങളുടെ ഹൃദയവും മനസ്സും ഒന്നായിരിക്കട്ടെ. അങ്ങനെ നിങ്ങൾ യോജിക്കുക നല്ല സാഹിത്യകൃതികൾ കാലാതിവർത്തിയായി ജീവിക്കുന്നതും ദേശസീമകളെ അതിക്രമിച്ച് പ്രചരിക്കുന്നതും അതുകൊണ്ടാണ് സാഹിത്യത്തിന്റെ സർവ്വ വ്യാപനത്തിനത്തിനുള്ള പ്രധാനപ്പെട്ട രണ്ടു മാർഗ്ഗങ്ങൾ അവയുടെ ദൃശ്യവത്ക്കരണവും വിവർത്തനവുമാണ് ദൃശ്യമാധ്യമങ്ങൾക്ക് പലപ്പോഴും മൂലകൃതിയുടെ ആത്മാവിനെ അനുവാചകരിലേക്ക് പകരാൻ കഴിഞ്ഞെന്നുവരില്ല. വിവർത്തനം ഒരു പരിധിവരെ ഈ കുറവു പരിഹരിക്കുന്നു. നല്ല വിവർത്തനം

സാഹിത്യകൃതികളെ കാലദേശാന്തരങ്ങളിലേക്ക് പറിച്ചു നടന്നു. അത് സാഹിത്യ സമ്പത്ത് വർദ്ധിപ്പിക്കുകയും ദേശീയതകൾ തമ്മിലുള്ള അന്തരം കുറയ്ക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. എസ്. എസ്. പ്രാവേർ പ്രസ്താവിക്കുന്നതുപോലെ അന്തർദ്ദേശീയ പ്രവണതകൾക്ക് അനായാസം ഒഴുകിയെത്താനുള്ള ഏറ്റവും പറ്റിയ ചാലാണ് വിവർത്തനം. ഗോയ്ഥെയുടെ ഏകലോക സങ്കല്പത്തിൽ വിവർത്തനത്തിന് ഗണ്യമായ സ്ഥാനമാണുള്ളത്.

വിവർത്തനം ആരംഭിക്കുന്നതോടെ വിവർത്തനത്തിലെ പ്രശ്നങ്ങളും ആരംഭിയ്ക്കുന്നു. ഭാഷയുടെയും സാഹിത്യപ്രവണതകളുടെയും വിവർത്തകന്റെ മാനസിക ഭാവത്തിന്റെയും അടിസ്ഥാനത്തിൽ ഈ പ്രശ്നങ്ങൾക്ക് ഏറ്റക്കുറച്ചിലുകൾ ഉണ്ടാകാം. തമിഴിൽ നിന്ന് മലയാളത്തിലേയ്ക്ക് ഒരു സാഹിത്യകൃതി വിവർത്തനം ചെയ്യുമ്പോൾ നേരിടേണ്ടിവരുന്ന പ്രശ്നങ്ങളും തമിഴ് മലയാളം നിഘണ്ടു നിർമ്മാണത്തിലെ ബുദ്ധിമുട്ടുകളുമാണ് ഈ പ്രബന്ധത്തിൽ ചർച്ച ചെയ്യുന്നത്.

തമിഴ് മലയാളസാഹിത്യവിവർത്തനത്തിലെ പ്രശ്നങ്ങളെ ഭാഷയുടെയും സംസ്കാരത്തിന്റെയും സൗന്ദര്യശാസ്ത്രത്തിന്റെയും തലത്തിൽ നിന്നുകൊണ്ടുവേണം വീക്ഷിക്കാൻ. ഭാഷാതലത്തെ സ്വനിമം (Phoneme), രൂപിമം (Morpheme), വാക്യം (Sentence) എന്നിങ്ങനെ തരം തിരിക്കാം.

ദ്രാവിഡ ഭാഷകളിലെ അക്ഷരങ്ങൾ സ്വനസംഘാത (Group of phones) മായതിനാൽ ഈ ഭാഷകളിലെ സാഹിത്യകൃതികളുടെ വിവർത്തനത്തിൽ സ്വനതലത്തിന് പ്രസക്തിയില്ല. അതിനാൽ ഒരു വിവർത്തകന് ആദ്യം നേരിടേണ്ടി വരുന്നത് സ്വനിമതലത്തിലെ വൈതരണികളാണ് അന്യഭാഷാപദങ്ങൾ തമിഴിൽ നിന്ന് വിവർത്തനം ചെയ്യുമ്പോഴാണ് ഈ പ്രശ്നം അധികം ഉണ്ടാകുന്നത്. കാരണം വിവർത്തകനെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം തമിഴിന്റെ സ്വനിമതലം ഫ്ളാറ്റും മലയാളത്തിലേത് കോൺക്രീറ്റുമാണ്. അതായത് മലയാളം സ്ഫോടകങ്ങളായി (Plosives) 27 വർണ്ണങ്ങൾ ഉപയോഗിക്കുമ്പോൾ തമിഴ് 12 വർണ്ണങ്ങൾ മാത്രമാണ് സ്വീകരിച്ചിട്ടുള്ളത്. മലയാളത്തെ അപേക്ഷിച്ച് കുറവുള്ള 15 വർണ്ണങ്ങളുടെ ഉച്ചാരണം തമിഴിൽ ഈ 12 വർണ്ണങ്ങളിൽ ഉള്ളടക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. അതുപോലെ തന്നെ സംയുക്താക്ഷരങ്ങളുടെയും സമാനാക്ഷരങ്ങളു ടെയും പ്രയോഗത്തിലും വ്യത്യാസമുണ്ട്. ഉദാഹരണത്തിന് 'തില്ലെ

തിരുക്കോവിൽ' എന്ന തമിഴ് ഗ്രന്ഥമെടുക്കുക. ഇതിൽ നിരവധി സംസ്കൃതപദങ്ങൾ തൽസമരൂപത്തിലും തൽഭവരൂപത്തിലും കൊടുത്തിട്ടുണ്ട്. ഈ ഗ്രന്ഥം തർജ്ജമ ചെയ്യുമ്പോൾ വിവർത്തകന് മറ്റു പല ഗ്രന്ഥങ്ങളും പരിശോധിക്കേണ്ടിവരുന്നു. ഇതിൽ കാണുന്ന മാധ്യന്തിനാൽ, വ്യാഘ്രപാദർ, N. മെയ്യപ്പൻ എന്നീ പദങ്ങൾ നോക്കുക. മാധ്യന്തിനർ എന്ന പദം തമിഴിൽ .... എന്ന് ഒരു രീതിക്കു മാത്രമേ എഴുതാനാവൂ. എന്നാൽ മലയാളത്തിലാകട്ടെ ഈ പദത്തിലെ '....', '.....' എന്നീ വർണ്ണങ്ങളെ ത, ധ, ദ, ഥ, ന്ത, ന്ധ, ന്ദ, ന്ഥ എന്നിങ്ങനെ എട്ടുരീതിയിൽ കുറിയ്ക്കാം. ഇതിൽ ഏതാണ് മൂലവർണ്ണം എന്ന് അന്യഭാഷാഗ്രന്ഥ പരിശോധനയിലൂടെയേ വിവർത്തകന് മനസ്സിലാവൂ. മുൻ പരിചയമില്ലാത്തവർക്ക് സംയുക്താക്ഷരങ്ങളുടെ കാര്യത്തിലും അവ്യക്തത ഉണ്ടാകാം. തമിഴിൽ എഴുതുന്ന .... എന്ന പദത്തിന്റെ യഥാർത്ഥ രൂപം വ്യാഘ്രപാദർ എന്നാണെങ്കിലും അഞ്ജത മൂലമോ അശ്രദ്ധ കാരണമായോ ഇത് വ്യാക്കിരപാദരോ, വ്യാക്രപാദരോ ആയെന്നുവരാം. സമാനാക്ഷരങ്ങളുടെ കാര്യത്തിലും വിവർത്തകന് പലപ്പോഴും ചിന്താക്കുഴപ്പമുണ്ടാകും. തില്ലൈ തിരുക്കോവിലിന്റെ കർത്താവ് എസ്. മെയ്യപ്പൻ എന്ന ആളാണ്. തമിഴ് രീതിയനുസരിച്ച് ഇദ്ദേഹം N. മെയ്യപ്പൻ എന്നാണ് കൃതിയിൽ കൊടുത്തിട്ടുള്ളത്. ഈ സംഞ്ജാനാമം മലയാളത്തിലേക്ക് വിവർത്തനം ചെയ്യുമ്പോൾ ഇനിഷ്യലായ 'ച' 'ശ' യാണോ 'സ' യാണോ ഇംഗ്ളീഷിലെ 'S' ആണോ അതോ 'ച' തന്നെയാണോ എന്ന സംശയമുദിക്കുന്നു. തമിഴിൽ ഉച്ചാരണ പരമായി ഈ വർണ്ണങ്ങളെല്ലാം സമാനാക്ഷരങ്ങളാണ്.. ഇവയുടെ യഥാർത്ഥരൂപം കണ്ടെത്താൻ വിവർത്തകൻ അന്യകൃതികൾ റഫർ ചെയ്യണം. ആദ്യത്തേതു രണ്ടും മറ്റു ഭാഷാ പദങ്ങൾ തമിഴിൽ നിന്ന് വിവർത്തനം ചെയ്യുമ്പോഴുള്ള ബുദ്ധിമുട്ടുകളാണെങ്കിൽ സമാനാക്ഷരങ്ങളുടെ സന്നിഗ്ദ്ധത തമിഴിന്റെ മാത്രം പ്രത്യേകതയാണ്. മലയാളത്തിലാകട്ടെ ഉച്ചാരണങ്ങൾക്ക് അതാതു വർണ്ണമുള്ളതിനാൽ ഈ പ്രശ്നം ഉദിക്കുന്നില്ല.

രൂപിമ തലത്തെ ബദ്ധരൂപിമം, സ്വതന്ത്ര രൂപിമം എന്നു രണ്ടായി തിരിക്കാം. തമിഴിനു തുല്യം പ്രത്യയങ്ങളും ബന്ധസൂചകപദങ്ങളും മലയാളത്തിൽ ഉള്ളതുകൊണ്ട് ബദ്ധരൂപിമങ്ങളുടെ കാര്യത്തിൽ വിവർത്തകന് ബുദ്ധിമുട്ടുണ്ടാകുന്നില്ല. എന്നാൽ സ്വതന്ത്രരൂപിമങ്ങളുടെ സ്ഥിതി വ്യത്യസ്തമാണ്. തമിഴിലെ സാങ്കേതിക പദങ്ങളും ചില അസാധാരണ പദങ്ങളും മൊഴിമാറ്റം ചെയ്യുമ്പോൾ വിവർത്തകൻ നന്നേ

ക്ലേശിക്കണം. തൊലൈ പേശി, പൊറിയിയൽ, പാളയപ്പട്ട്, ചുഴിമാന്തം തുടങ്ങിയ പദങ്ങൾ നോക്കുക. തമിഴിലെ സാങ്കേതിക പദങ്ങൾ (technical words) ആയ തൊലൈ പേശി (telephone), പൊറിയിയൽ (engineering) എന്നിവയ്ക്കു തുല്യമായ പദങ്ങൾ മലയാളത്തിൽ ഇല്ല. അതുകൊണ്ട് അവയുടെ മൂലരൂപമായ ഇംഗ്ളീഷ് പദത്തെ തന്നെ വിവർത്തകൻ ആശ്രയിക്കണം. സാങ്കേതിക പദങ്ങൾ പോലെ തന്നെ ചില സ്വകീയ പദങ്ങളും വിവർത്തനത്തിന് ബുദ്ധിമുട്ടുണ്ടാക്കുന്നുണ്ട്. പാളയപ്പട്ട്, ചുഴിമാന്തം തുടങ്ങിയവ ഉദാഹരണം. ജന്മിത്വത്തിന് തൊട്ടുതാഴെ നിൽക്കുന്ന ഒരു അവകാശ സ്ഥാനമാണ് പാളയപ്പട്ട്. ചുഴിമാന്തം ഒരു രോഗവും. ഇവ രണ്ടിനെ കുറിക്കാനും മലയാളത്തിൽ കൃത്യമായ പദങ്ങളില്ല. ഇങ്ങനെയുള്ള സന്ദർഭത്തിൽ അടിക്കുറിപ്പുകളോ സമാനർത്ഥ പദങ്ങളോ നൽകി വിവർത്തകന് രക്ഷപ്പെടേണ്ടിവരുന്നു.

സാമൂഹിക സംസ്കാരത്തോടു ബന്ധപ്പെട്ട് ഓരോ ഭാഷയിലുമുള്ള ചില തനതുരൂപങ്ങളാണ് രൂപിമതലത്തിൽ വിവർത്തനത്തിന് ബുദ്ധിമുട്ടുണ്ടാക്കുന്ന മറ്റൊരു വിഭാഗം. സുന്ദര രാമസാമിയുടെ 'വാസന' എന്ന കഥയിൽ ക്ഷേത്രദർശനം കഴിഞ്ഞു മടങ്ങുന്ന കഥാനായകനായ ശാംബശിവന്റെ ഭാര്യ ലളിതയെ, ഗുഹ്യരോഗം ബാധിച്ച് വഴിയരികിൽ ഇരിക്കുന്ന ഭ്രാന്തനായ കുഷ്ഠരോഗി വിളിക്കുന്നത് 'പാപ്പാത്തീ വാടീ രാശാത്തീ' എന്നാണ്. ഇതിൽ 'വാടീ' എന്ന ഒരു പദമൊഴിച്ച് മറ്റു രണ്ടുപദങ്ങളും മലയാളവിവർത്തനത്തിന് വഴങ്ങുന്നവയല്ല. പാപ്പാത്തിയെ ആത്തമ്മയെന്നോ ആത്തേരമ്മയെന്നോ പുനർസൃഷ്ടിക്കാം. എന്നാൽ രാശാത്തി വിവർത്തനത്തിന്റെ പരിധിയിൽ നിന്ന് അകന്നു നിൽക്കുന്നു. 'ആത്തമ്മേ വാടീ തമ്പുരാട്ടീ' എന്ന് ഈ പദം വിവർത്തനം ചെയ്യാമെങ്കിലും മൂലരൂപത്തിന്റെ അർത്ഥ സൗന്ദര്യം മുഴുവൻ അതിന് ഉൾക്കൊള്ളാൻ കഴിയുന്നില്ല.

വാക്യഘടനാതലത്തിൽ സങ്കീർണ്ണവാക്യങ്ങളും വിശേഷണപരിച്ഛദങ്ങളുമാണ് വിവർത്തനത്തിൽ തടസ്സം സൃഷ്ടിക്കുന്നത്. എഴുത്തുകാരന്റെ മനോഭാവത്തിനനുസരിച്ച് വാക്യങ്ങൾ സങ്കീർണ്ണങ്ങളും വിശ്ലഥങ്ങളുമാകാം. ആതവന്റെ 'ഒരു പഴയ കിഴവരും ഒരു പുതിയ ഉലകവും' എന്ന കഥയിൽ കാണുന്ന ഒരു വാക്യം നോക്കുക 'മുടി തിരുത്തിക്കൊൾവതർക്കാക വരുകിറ' പലർ 'ഇപ്പടി വെട്ടവേണ്ടും, അപ്പടി വെട്ടവേണ്ടും എൻറു ഉത്തരവിടുമ്പോതെല്ലാം, മനിതർകളിൻ സുയ മുക്കിയത്തുവത്തെയും

അകന്തയെയും അവൻ നെരുക്കത്തിൽ ദരുശിത്തു, ഇന്ത ദരിശനങ്കളിൽ പിന്നണിയിൽ തന്നുടെയ സുയ അപിമാനം, സുയ വെളിപ്പാട് ആകിയവറ്റെയും തവിർക്ക മുടിയാമൽ പരിശീലനയ്ക്കു ഉള്ളാക്കനേർന്തു, മറ്റവർകളെ ഉറുത്താത വിധത്തിൽ ഇവറ്റെ മൊണ്ണൈയാക്കിക്കൊൾവതർക്കു പയിൻറിരുക്ക വേണ്ടും.' ഇതിനെ ഇങ്ങനെ ഭാഷാന്തരീകരിക്കാം. 'മുടിവെട്ടിക്കാൻ വരുന്ന പലരും 'ഇങ്ങനെ വെട്ടണം, അങ്ങനെ വെട്ടണം' എന്ന് ഉത്തരവിടുമ്പോഴെല്ലാം മനുഷ്യന്റെ അഹംബോധവും അഹന്തയും അടുത്തു ദർശിച്ച് ആ ദർശനങ്ങളുടെ പിന്നണിയിൽ സ്വാഭിമാനം, സ്വേച്ഛ മുതലായവയെ ഒഴിവാക്കാനാവാത്ത മറുപടി ശോധനയ്ക്ക് വിധേയമാക്കാൻ നിർബ്ബന്ധിതനായി, മറ്റുള്ളവർക്ക് അസഹ്യത ഉണ്ടാകാത്ത വിധം അവയെ മയപ്പെടുത്താൻ അവൻ പരിശീലിച്ചിട്ടുണ്ടാവും. ഇവിടെ അവൻ എന്ന സബ്ജക്ടിനോടു ചേർന്നു നിൽക്കുന്ന പ്രഡിക്കറ്റിന്റെ അനുബന്ധങ്ങളാണ് മറ്റുള്ള ഭാഗങ്ങളെല്ലാം. ഇത്തരം വാക്യങ്ങളിൽ സബ്ജക്ടിനെയും പ്രഡിക്കന്റിനെയും കുറിച്ചുള്ള ധാരണ വിവർത്തകന് വ്യക്തമായി ഉണ്ടാകണം.

അർത്ഥപരമായ സന്നിഗ്ദ്ധതയാണ് വാക്യഘടനയിലെ മറ്റൊരുപ്രശ്നം. ഇതിനെ അർത്ഥതലം എന്നൊരു വിഭാഗമായി കല്പിക്കാമെങ്കിലും വാക്യഘടനയോടുബന്ധപ്പെട്ടു വരുന്നതിനാൽ ഇതിനെയും വാക്യഘടനാതലത്തിൽ ഉൾപ്പെടുത്തുകയാവും ഉത്തമം. അർത്ഥപരമായ എല്ലാ വ്യതിയാനങ്ങളും വാക്യഘടനയോടു ബന്ധപ്പെട്ടാണല്ലോ സംഭവിക്കുന്നത്. മൗനിയുടെ 'അഴിയാച്ചുടർ' എന്ന കഥയിലെ ഒരു വാക്യം നോക്കുക. "ആനാൽ എല്ലാം മായൈ എൻപതെ മട്ടും നിച്ചയമാക ഉണർത്താതു. 'മേലേ അതോ' എൻറു കാട്ടിയും നാം പാർത്തു അതൻ വഴിയേ പോകത്തെരിന്തുകൊള്ളു മുൻ മറൈയത്താൻ ഇന്ത ചുട്ടുവിരൽകൾ ഇരുക്കിൻറന". ഈ വാക്യം ആശയത്തെ പൂർണ്ണമായി വെളിപ്പെടുത്താതെ അർത്ഥത്തെ അവ്യക്തമാക്കുന്നു. ഇതിനെ മലയാളത്തിൽ ഇങ്ങനെ തർജ്ജമ ചെയ്യാം. "എന്നാൽ മായ എന്നതുമാത്രം തീർച്ചയായും വെളിപ്പെടുത്തിന്നില്ല. 'മുകളിൽ അതാ' എന്ന് ചൂണ്ടിക്കാണിച്ച് നാം അതുനോക്കി അതിന്റെ മാർഗ്ഗത്തിൽ സഞ്ചരിക്കാൻ തുടങ്ങുന്നതിനുമുൻപ് മറയാനാണോ ഈ ചൂണ്ടുവിരലുകൾ".

വിവർത്തകന് പ്രശ്നം സൃഷ്ടിക്കുന്ന മറ്റൊരു മേഖലയാണ് എഴുത്തുകാരന്റെ സംസ്കാരതലം. ഗ്രന്ഥകർത്താവിന്റെ സാമൂഹികവും, വൈയക്തികവുമായ സംസ്കാരത്തെ യാണ്

വിവർത്തകൻ ഇവിടെ നേരിടേണ്ടത്. ഇതു രണ്ടും വിവർത്തകനെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം അന്യമാണ്. ഉദാഹരണത്തിന് തമിഴ്നാട്ടിൽ പ്രായവ്യത്യാസമില്ലാതെ സ്ത്രീകളെ അമ്മ എന്നു വിളിക്കാറുണ്ട്. കൊച്ചു കുഞ്ഞുങ്ങൾ മുതൽ മുതിർന്ന സ്ത്രീകൾ .വരെ ഈ ഗണത്തിൽപ്പെടും. തായ്കുലത്തിൽ ജനിച്ചവർ എല്ലാം തമിഴ്ജനങ്ങൾക്ക് തായ്മാരാണ്. ഇത് ജനങ്ങളുടെ സാമൂഹികസംസ്കാരത്തിന്റെ ഭാഗമത്രെ. എന്നാൽ മലയാളത്തിൽ എല്ലാ സ്ത്രീകളെയയും അമ്മ എന്ന് വിളിക്കാറില്ല. പ്രതാപമുതലിയാർ ചരിത്രത്തിൽ, കാട്ടിൽ അകപ്പെട്ട് ഒരു സന്ന്യാസിനിയുടെ സവിധത്തിലെത്തിയ കൗമാരപ്രായക്കാരിയായ ജ്ഞാനാംബാളോട് ആ സ്ത്രീ ഇങ്ങനെ പറയുന്നു. "നീ ആർ അമ്മാ ! ഉന്നെ പാർത്താൽ പരദേവതൈ പോലിരുക്കിറതേ". ഇവിടെ അമ്മക്ക് അർത്ഥം മകൾ എന്നാണ്. അതായത് തമിഴിലെ ഒരു അർത്ഥ സാഹചര്യത്തിൽ പ്രത്യക്ഷപ്പെടുന്ന 'അമ്മ' മലയാളത്തിൽ 'മകൾ' ആയി മാറുന്നു. "നീ ആരാണു മോളോ ! നിന്നെ കണ്ടാൽ പരദേവത പോലെ തോന്നുന്നല്ലോ!" എന്ന് ഈ വാക്യത്തെ വിവർത്തനം ചെയ്യാം. അതല്ലാതെ അമ്മയെ അമ്മയായി വിവർത്തനം ചെയ്താൽ തർജ്ജമ വികലമാകും.

മൂലകൃതിയുടെ കർത്താവിന്റെ വൈയക്തിക സംസ്കാരവും വിവർത്തനത്തിൽ ബുദ്ധിമുട്ടുകൾ സൃഷ്ടിക്കാം. ഉദാഹരണത്തിന് പ്രതാപമുതലിയാർ ചരിത്രത്തിൽ തന്നെ കഥ പറയുന്ന പ്രതാപമുതലിയാര്യ ജ്ഞാനാംബാളെപ്പറ്റി പ്രസ്താവിക്കുമ്പോൾ സ്ത്രീലിംഗ സർവ്വനാമത്തിനു പകരം പലപ്പോഴും അവളുടെ പേരാണ് ഉപയോഗിക്കുന്നത്. ഗ്രന്ഥ കർത്താവിന്റെ ഉയർന്ന വൈയക്തികസംസ്കാരസവിശേഷതയാകാം ഇത്. എന്നാൽ അടുത്തടുത്തുള്ള സംജ്ഞാനാമത്തിന്റെ ആവർത്തനം വിവർത്തനത്തിന്റെ പ്രസാദാത്മകത നശിപ്പിക്കാനേ ഉപകരിക്കുന്നുള്ളു.

വിവർത്തനത്തിൽ സർവ്വപ്രധാനമായി ശ്രദ്ധിക്കേണ്ട മറ്റൊരു കാര്യം അതിന്റെ കലാഭംഗിയാണ്. ഒരു സാഹിത്യകൃതിയുടെ ജീവൻ അതുണർത്തുന്ന സൗന്ദര്യബോധമാണ്. സൗന്ദര്യമില്ലാതെ പോയാൽ സാഹിത്യം നിർജ്ജീവമായിത്തീരും. മൂലകൃതിയുടെ രൂപഭാവങ്ങൾക്കും എഴുത്തുകാരന്റെ ആത്മസത്തക്കും കോട്ടം തട്ടാത്ത രീതിയിൽ സൗന്ദര്യാത്മകമായി വേണം ഒരു കൃതി അന്യഭാഷയിലേക്ക് മൊഴിമാറ്റം നടത്താൻ. ഈ സൗന്ദര്യം

ദീക്ഷിക്കാൻ അഥവാ നിലനിറുത്താൻ പല പരിഷ്കരണങ്ങളും വിവർത്തകന് ചെയ്യേണ്ടിവരും. മുൻഖണ്ഡികയിൽ സൂചിപ്പിച്ചതുപോലെ സംജ്ഞാനാമങ്ങൾക്കു പകരം സർവ്വനാമങ്ങൾ ഉപയോഗിക്കുക, ദീർഘ വാക്യങ്ങളെ ഹ്രസ്വമാക്കി മാറ്റുക, കർമ്മാണി പ്രയോഗങ്ങളെ കർത്തരി പ്രയോഗമാക്കുക, ക്ലിഷ്ട വാക്യങ്ങളെ ക്ലിഷ്ടതരമാക്കുക തുടങ്ങിയവയെല്ലാം ഇതിൽപ്പെടുന്നു. ഈ പ്രശ്നങ്ങളെയെല്ലാം അതിജീവിച്ച് രചിക്കപ്പെടുന്ന വിവർത്തനകൃതി തൊണ്ണൂറ്റഞ്ചു ശതമാനവും മൂലഗ്രന്ഥത്തിന് അനുഗുണമായിരിക്കും.

നിർഭാഗ്യവശാൽ വിവർത്തകനോ വിവർത്തനത്തിനോ വേണ്ടത്ര അംഗീകാരം ലഭിക്കുന്നില്ല എന്നതും വിവർത്തനകൃതികൾ രണ്ടാം തരമായി കണക്കാക്കപ്പെടുന്നു എന്നതും വിവർത്തനത്തെ ബാധിക്കുന്ന പ്രശ്നങ്ങളിൽപ്പെടുന്നു.

സാഹിത്യകൃതികളുടെ വിവർത്തനത്തിൽ ഉണ്ടാകുന്ന ക്ലേശങ്ങളെക്കാൾ അധികമാണ് അന്യഭാഷാ നിഘണ്ടുവിന്റെ നിർമ്മാണം. വിവർത്തനത്തിന് ഒരു മൂലഗ്രന്ഥകർത്താവും മൂലഗ്രന്ഥവും ഉണ്ടെന്നുള്ളതും വിവർത്തകൻ അതിന് അനുപദങ്ങൾ കണ്ടെത്തിയാൽ മതിയെന്നുള്ളതുമാണ് വിവർത്തനത്തിനുള്ള നേട്ടം. എന്നാൽ നിഘണ്ടു നിർമ്മാണത്തിന് അങ്ങനെയൊരു മൂലസ്രോതസ്സ് ഇല്ല. പ്രത്യേകിച്ച് മലയാളത്തിൽ മാതൃകയ്ക്കായിപോലും ഒരു തമിഴ് മലയാളം നിഘണ്ടുവോ മലയാളം തമിഴ് നിഘണ്ടുവോ ലഭ്യമല്ല. യഥാർത്ഥത്തിൽ വിവർത്തനവും നിഘണ്ടു നിർമ്മാണവും പരസ്പര പൂരകമായി വർത്തിക്കുന്ന മേഖലകളാണ്. വിവർത്തനം നിഘണ്ടു നിർമ്മാണത്തെയും നിഘണ്ടു വിവർത്തനത്തെയും സഹായിക്കുന്നു.

തമിഴ് മലയാളം നിഘണ്ടുവാണോ മലയാളം തമിഴ് നിഘണ്ടുവാണോ ഉണ്ടാകേണ്ടത് എന്ന കാര്യത്തിലും അഭിപ്രായവ്യത്യാസമുണ്ടാകാം. തമിഴ് പദങ്ങൾ ആദ്യം കൊടുത്ത് അതിന് മലയാളത്തിൽ അർത്ഥം നൽകുകയാണോ അതോ മലയാളപദം ആദ്യം നൽകി അതിന് അനുഗുണമായ തമിഴ്പദം രണ്ടാമത് കൊടുക്കുകയാണോ മലയാളത്തിൽ ഉണ്ടാകുന്ന ഒരു നിഘണ്ടുവിന് അഭികാമ്യം എന്നതാണ് ചോദ്യം. ഒരു തമിഴ് മലയാളം നിഘണ്ടുവിന്റെ രചനക്കു ശ്രമം നടത്തിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്ന ഈ ലേഖകൻ നൽകിയിരിക്കുന്ന നാമം തമിഴ് മലയാളം നിഘണ്ടു എന്നാണ് മലയാളത്തിൽ ഇതുവരെ ഉണ്ടായിട്ടുള്ള പ്രധാനപ്പെട്ട എല്ലാ

അന്യഭാഷാനിഘണ്ടുക്കളും ഈ രീതിയാണ് അനുവർത്തിച്ചിട്ടുള്ളത്. മലയാള പദങ്ങൾക്ക് ഇംഗ്ളീഷ് അർത്ഥം നൽകുന്ന റിവേഴ്സ് ഡിക്ഷ്നറി മാത്രമേ ഇതിന് അപവാദമായിട്ടുള്ളൂ. തമിഴ് പദത്തിന്റെ ഉച്ചാരണം ആദ്യം മലയാളത്തിൽ എഴുതി ബ്രായ്ക്കറ്റിൽ അല്പം ചെറിയ അക്ഷരത്തിൽ അതേ പദത്തെ തമിഴിലും എഴുതുന്നു. തുടർന്ന് അതിന്റെ വ്യാകരണ സവിശേഷത ചുരുക്കെഴുത്തിൽ സൂചിപ്പിച്ചശേഷം അതിന് തുല്യമായ മലയാളപദവും ഇംഗ്ളീഷ് അർത്ഥവും നൽകിയിരിക്കുന്നു. ഗ്രന്ഥത്തിന്റെ വൈപുല്യത്തിന് കാരണമാകുന്നതുകൊണ്ട് ക്രിയാ ഡിക്ഷനറിയും മറ്റും നൽകുന്നതുപോലെ ഉദാഹരണ വാക്യങ്ങൾ നൽകിയിട്ടില്ല.

<u>ഉപസംഹാരം :</u>

ഇതുവരെ വിവരിച്ച കാര്യങ്ങളെ താഴെ പറയുന്ന രീതിയിൽ ക്രോഡീകരിക്കാം.

തമിഴിൽ നിന്ന് മലയാളത്തിലേയ്ക്കുള്ള സാഹിത്യ വിവർത്തനത്തിലെ പ്രശ്നങ്ങളെ ഭാഷയുടെയും സംസ്കാരത്തിന്റെയും സൗന്ദര്യശാസ്ത്രത്തിന്റെയും തലത്തിൽ വീക്ഷിക്കണം.

ഭാഷാതലത്തിലെ പ്രശ്നങ്ങൾ സ്വനിമം, രൂപിമം, വാക്യം എന്നിങ്ങനെ മൂന്നു രീതിയിൽ പ്രത്യക്ഷപ്പെടുന്നു.

തമിഴിലെ സ്വനിമഘടന ഫ്ളാറ്റും മലയാളത്തിലേത് കോൺക്രീറ്റുമാണ് എന്നതാണ് ആദ്യത്തെ പ്രശ്നം.

രൂപിമ തലത്തിൽ സാങ്കേതിക പദങ്ങൾ, സ്വകീയപദങ്ങൾ എന്നിവയുടെ വിവർത്തനത്തിലാണ് ബുദ്ധിമുട്ടുണ്ടാകുന്നത്. സാമൂഹിക സംസ്കാരത്തോടു ബന്ധപ്പെട്ട ഭാഷാപദങ്ങളും വിവർത്തനത്തിന് ആയാസം സൃഷ്ടിക്കുന്നു.

വാക്യഘടനാതലത്തിൽ സങ്കീർണ്ണവാക്യങ്ങളും വിഷേണ പരിച്ഛദങ്ങളും അർത്ഥ സന്നിഗ്ദ്ധതയും വിവർത്തനത്തിന് ബുദ്ധിമുട്ടുണ്ടാക്കുന്നു.

എഴുത്തുകാരന്റെ സാമൂഹികവും വ്യക്തിപരവുമായ സാംസ്കാരികഭേദമാണ് തർജ്ജമയിലെ മറ്റൊരു പ്രശ്നം.

മൂലകൃതികളുടെ സൗന്ദര്യാത്മകത പരമാവധി നിലനിറുത്തേണ്ടി വരുന്നതും വിവർത്തനത്തിന് തടസ്സം സൃഷ്ടിക്കുന്നു.

വിവർത്തകനോ വിവർത്തനത്തിനോ വേണ്ടത്ര അംഗീകാരം ലഭിക്കുന്നില്ല എന്നതും ഭാഷാന്തരീകരണത്തിന്റെ പ്രശ്നങ്ങളിൽ ഒന്നാണ്.

അന്യഭാഷാ നിഘണ്ടുവിന്റെ നിർമ്മാണം വിവർത്തനത്തെക്കാൾ സങ്കീർണ്ണമാണ്.

നിഘണ്ടു നിർമ്മാണത്തിന് മൂല സ്രോതസ്സ് ഇല്ലെന്നതാണ് പ്രാധാനപ്രശ്നം.

വിവർത്തനവും നിഘണ്ടു നിർമ്മാണവും പരസ്പര പൂരകമായി വർത്തിക്കുന്നു.

മലയാളത്തിൽ ഉണ്ടാകേണ്ടത് തമിഴ് മലയാളം നിഘണ്ടുവാണോ അതോ മലയാളം തമിഴ് നിഘണ്ടുവാണോ എന്നതും ചിന്തനീയമാണ്.

தமிழ் நூல் சொல்லடைவுகள் - மதிப்பீடும் மேம்பாட்டிற்குச் சில கருத்துரைகளும்

கி. நாச்சிமுத்து

சென்னைப் பல்கலைக் கழகத் தமிழ்ப் பேரகராதியை உருவாக்கிக் கொண்டிருந்தபோது பேராசிரியர் வையாபுரிப் பிள்ளையவர்கள் தமிழில் வரலாற்றுமுறை அகராதியைத் தொகுக்கவும் வரலாற்று இலக்கணம் எழுதவும் ஒவ்வொரு காலகட்டங்களிலும் தோன்றிய நூல்களிலுள்ள சொற்களை அடைவு செய்ய வேண்டியதன் தேவையை உணர்ந்திருந்தார். சென்னைப் பல்கலைக் கழகப் பேரகராதியைத் தொகுக்கும்போது இத்தகைய சொல்லடைவுகளை முறையாகத் தொகுத்திருக்கவில்லை. தமிழ் நிகண்டுகளிலுள்ள சொற்களுக்கு மட்டும் ஓரடைவு தயாரிக்கப்பட்டதாகப் பேரகராதி முன்னுரையில் அவர் குறிப்பிடுகிறார் (பக்கம் 11). பின்னர் அவர் சென்னைப் பல்கலைக்கழகத்தின் ஆராய்ச்சித் துறையில் இருந்தபோது சங்க நூல் முதலிய பழந்தமிழ் நூல்களுக்குச் சொல்லடைவுகள் தயாரித்து வந்ததாகத் தெரிகிறது. அவர் கேரளப் பல்கலைக் கழகத்தில் (1952-54) இருந்த காலத்தில் தாம் முன்பு தயாரித்த பழந்தமிழ் நூல் சொல்லடைவுகளைச் செப்பம் செய்தும், புதிய நூல்களுக்குச் சொல்லடைவு தயாரித்தும் அம்முயற்சியைத் தொடர்ந்தார். அவருக்குப் பின் பதவியேற்ற பேராசிரியர் வ. ஐ. சுப்பிரமணியம் 1954-இல் சங்கத்தொகை நூல் சொல்லடைவுத் திட்டத்தை மேற்கொண்டு சொல்லடைவுகளுக்கு வடிவம் கொடுக்கத் தொடங்கினார். இதனிடையில் அவர்கள் அமெரிக்கா சென்று மொழியியல் கற்று வந்தார். அவரும் சொல்லடைவு மாதிரிகளை மொழியியல் அறிஞர் பலருக்கும் அனுப்பிக் கருத்துரைகள் பெற்று அதனடிப்படையில் பணி மேற்கொண்டார். முதலில் அவருடைய புறநானூற்றுச் சொல்லடைவு(1962) வெளிவந்தது. அவருடைய மேற்பார்வையில் தமிழில் பல நூல்களுக்குச் சொல்லடைவுகளும் இலக்கணமும் தயாரிக்கப்பட்டன.

இதே காலத்தில் சென்னை, அண்ணாமலை நகர் ஆகிய இடங்களில் தெ.பொ. மீ. மேற்பார்வையிலும், இன்னும் சிலவிடங்களில் சிலர் முயற்சியாலும் இத்தகைய முயற்சிகள் நடந்துவந்தன. இன்று இதன் விளைவாக சுமார் 150-க்கும் மேற்பட்ட சொல்லடைவுகள் தயாரிக்கப்பட்டுள்ளன. தமிழ்மொழி இலக்கண ஆராய்ச்சியில் பாதிக்குமேலும், தமிழ் ஆராய்ச்சியில் மூன்றில் ஒருபாகமும் இத்தகைய முயற்சியே மேலோங்கியிருந்தது என்று கூறலாம். தமிழ் ஆய்வு என்றாலே சொல்லடைவு அடைவு என்று நகையாடிய காலமும் இருந்தது. எனினும் இதுபற்றி வரலாற்று முறையிலும் நோக்கம் மதிப்பீடு முறைகள் பயன் முதலியவற்றின் அடிப்படையிலும் மதிப்பீடு செய்யப்பட்டிருப்பதாகத் தெரியவில்லை. இங்கு அத்தகைய மதிப்பீடு ஒன்று மேற்கொள்ளப்பட்டு இத்துறையில் செய்யவேண்டிய செப்பங்களை எடுத்துரைக்கிறது இக்கட்டுரை. இது (1)சொல்லடைவு போன்ற தொகுப்புகளின் பொது அமைப்பு (2) தமிழ்ச் சொல்லடைவுகள் பற்றிய ஒரு வரலாறு (3) தமிழ்ச் சொல்லடைவுகள் பற்றிய மதிப்பீடு (4) சொல்லடைவுகளைச் செப்பம் செய்து இனி மேற்கொள்ளவேண்டிய அமைப்பு பற்றிய கருத்துரை என்ற முறையில் அமையும்.

பொருள் விளக்க அகராதிகள் (Exegetic Dictionaries)

ஒரு நூலினகத்து வரும் சொற்களுக்குப் பொருளறியத் தொகுக்கும் அகராதிகள் பொருள் விளக்க அகராதிகள் என அழைக்கப்படுகின்றன.

இத்தகைய அகராதிகள் ஒரு குறிப்பிட்ட நூலுக்கோ ஆசிரியருக்கோ மட்டும் அமையலாம். அல்லது ஒராசிரியரின் பல நூல்களுக்கோ, பல ஆசிரியர்களின் படைப்புக்களுக்கோ பொதுவாகவும் அமையலாம். இத்தகைய அகராதிகள் பல முறைகளில் தொகுக்கப்படுகின்றன.

1. க்ளோசரீஸ், இன்டெக்ஸஸ் (சொல்லடைவுகள்)

தேர்ந்து எடுத்துக்கொண்ட நூல் அல்லது நூல்களிலுள்ள எல்லாச் சொற்களுக்கும் பொருள் எழுதி அவை வருமிடம் எடுத்துக்காட்டுகள் முதலியவற்றுடன் தொகுப்பதே பெரும்பான்மை. சிலவேளை சொற்கள் முதல் முறையும் இறுதி முறையும் வருவது மட்டும் குறிக்கப்படும். சில தொகுப்புக்களில் சொற்களின் வருகை எண்ணிக்கையையும் தொகுத்துக் கொடுப்பதுண்டு. இத்தொகுப்புக்கள் அகராதி வரிசையில், அகராதி அமைப்பில் அமைவதுடன், வேறு தொடர்புடைய செய்திகளையும் தன்னகத்துக் கொண்டிருப்பதுண்டு. இயற்பெயர்களும் இதில் விடாது தொகுக்கப்படும். சிலவேளை சொற்கள் அகரவரிசைப் படுத்தப்பட்டு வருமிடம் மட்டும் சுட்டப்பட்டிருக்கும். புலவர்களின் சொல்லாட்சியை அறியவும், சொற்பொருள் மாற்றத்தை ஆராயவும், வரலாற்றகராதி தொகுக்கவும் இத்தகைய அகராதிகள் பயன்படும். இவற்றை ஆங்கிலத்தில் லெக்சிகன், க்ளோசரி, இன்டெக்ஸ் என்றெல்லாம் வெவ்வேறு முறையில் அழைக்கின்றனர். தமிழில் இவை அருஞ்சொல்லகராதி, அகராதி, சொல்லடைவு என்றெல்லாம் கூறப்படுகின்றன.

2. கன்கார்டன்ஸ் (Concordance)

இத்தகைய அகராதியைப் போன்ற இன்னொன்று சொல்லிருப்பிசைவு என்றும் ஒத்தவாக்கிய அகராதி என்றும் தமிழில் கூறப்படும் கன்கார்டன்ஸ் ஆகும். இவற்றில் சொற்கள் வருமிடம் எடுத்துக்காட்டுக்களுடன் வரன்முறையாகத் தொகுக்கப்பட்டிருக்கும். இங்கு சொற்பொருள் இடம் பெற்றிருக்காது. இதனால் ஒரே மாதிரியான சொல்லும் கருத்தும் உள்ள பகுதிகளை ஒன்றாகக்காண இயலும். இத்தகைய ஒப்புமைப்பகுதிகள் மூலபாட ஆய்வு, சொற்பொருளாராய்ச்சி போன்றவற்றிற்கு உதவும்.

3. பொருளடைவுகள்

சொற்பொருள் விளக்கத்திற்குப் போலவே நூற்பொருள் ஆராய்ச்சி முதலியவற்றிற்கு உதவ நூற்பொருளை அடைவு செய்வதுண்டு. இவை ஸப்ஜெக்ட் இன்டெக்ஸ் அல்லது பொருளடைவுகள் எனப்படுகின்றன. இவை சொற்களின் அகரவரிசையிலும் அமையலாம் (சுந்தரமூர்த்தி: பரிமேலழகர் உரைத்திறன்). அல்லது குறிப்பிட்ட பொருள் பாகுபாட்டிலும் அமையலாம் (மு. கோவிந்தசாமி,திருக்குறட்பொருளகராதி).

தமிழில் சொல்லடைவுகள் முதலியன

முதல்வகை அகராதிகளுக்கு டிக்ஸனரி ஆப் தீ அடா பையாகிரபி ஆப் கோர்க்கி, டிக்ஸனரி ஆப் ஷேக்ஸ்பியர் போன்றவற்றை எடுத்துக்காட்டாகக் கூறுவர்.

நாலாயிரத் திவ்வியப்பிரபந்த அகராதிகள், தமிழ் பைபிள் அகராதிகள், போப்பின் குறள் அகராதி, சாமிவேலாயுதம் பிள்ளையின் திருக்குறட் சொல்லடைவு முதலியன தமிழில் எடுத்துக்காட்டுகளாகும். உ. வே. சா. பதிப்புக்களிலுள்ள பிற்சேர்க்கைகளாக அமையும் அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதிகள் இவ்வகையினவே. கேரளப் பல்கலைக் கழகத்தும் பிறவிடத்தும் தயாரிக்கப்பட்ட சொல்லடைவுகள் இப்பிரிவினவே. ஆனால்

இவற்றின் அமைப்பில் பல வேறுபாடுகள் காணப்படுகின்றன.

1. சொற்கள் முதலியவற்றைத் தொகுத்து அகரவரிசையில் வருமிடம் சிலவற்றுடன் மட்டும் கொடுப்பவை. எ.டு. புதுச்சேரி பழந்தமிழ் நாற் சொல்லடைவு.
2. சொற்கள் முதலியவற்றைத் தொகுத்து அகரவரிசைப்படுத்திப் பொருளுடன் வருமிடம் சிலவற்றைத் தொகுத்துக் கொடுப்பவை. எ.டு. சங்க இலக்கியச் சொற் களஞ்சியம்.
3. இரண்டாவது பிரிவைப்போன்று அமைந்து வருமிடம் முழுமையும் தொகுப்பவை - விடாது எல்லாச் சொற்களும், இதில் அமையும். எ.டு. திருக்குறட் சொல்லடைவு, கேரளப் பல்கலைக்கழகச் சொல்லடைவுகள் முதலியன.
4. தொகுத்த சொற்களை அகராதி அமைப்பில் அடிச்சொல்லைப் பதிவாகக்கொண்டு பிற விகற்ப வடிவங்களை வரிசைப்படுத்திக்கொடுப்பது. எ.டு போப்பின் குறள் அகராதி.
5. சிலவகைச் சொற்களை (எ.டு பெயர்ச் சொற்கள்) மட்டும் உள்ளடக்கியவை. எ.டு. பல்லவருக்கு முற்பட்ட அடைவு (ப்ரீ-பல்லவன் இன்டெக்ஸ்).

சொல்லிருப்பிடைவு, ஒத்தவாக்கிய அகராதி (Concordance)

ஜி.யு. போப்பும், வேலாயுதனாரும் தம் அகராதிகளை மேற்கண்ட பெயரிலும் அழைத்துக் கொள்கின்றனர். ஆனால் அவை முற்ற முழுக்க அவ்வாறு அமையவில்லை. சிலவிடங்களே அவ்வாறு அமைகின்றன. தமிழ் பைபிளுக்கு இத்தகைய முயற்சி காணப்படுகின்றது. உ. வே. சா. அரும்பத அகராதியில் இக்கூறுகள் அடங்கியுள்ளன. வ. சு. செங்கல்வராய பிள்ளையின் தேவார ஒளிநெறி வரிசையும் பொருளடையும், ஒத்தவாக்கிய அகராதியுமாய் அமைகிறதெனலாம். சங்க இலக்கியத்திற்கு இம்முறையில் கணிப்பொறி உதவியுடன் திரு. பன்னீர் செல்வம் கோபன் ஹேகனில் தொடங்கிய முயற்சி முற்றுப்பெறாதது வருந்தத்தக்கது.

பொருளடைவில் குறள், சிலம்பு முதலியவற்றிற்குச் சில நூல்கள் தோன்றியுள்ளன. தமிழ்ப் பல்கலைக்கழகத்தின் சங்கநூற்களஞ்சியம் இங்கு நினைக்கத்தக்கது. இங்கு இதுபற்றி ஆராயவில்லையாதலால் விரிவாகப் பேசவில்லை.

பயன்கள்

இத்தகைய தொகுப்பு நூல்கள் கருவிநூல்வகையைச் சேர்ந்தவையாகும். ஆராய்ச்சியை மாளிகை என்றால் இவை நிலத்தடியில் மறைந்து கிடக்கும் மாளிகையின் அடிப்படைகளாகும் என்ற கருத்துப்படக் கூறுவார் உ. வே. சா. (என் சரித்திரம், பக்கம் 276) என்றால் இவற்றின் இன்றியமை யாமையை விளக்கவேண்டியதில்லை. தமிழில் இத்தகைய கருவிநூல்கள் அதிகம் தோன்றாமையாலேயே தமிழ் ஆராய்ச்சி செப்பமும் திட்பமும் பெறாமல் உள்ளது எனலாம். இத்தகைய நூல் தொகுப்பை மேற்கொள்ளாமல் தமிழாய்வாளர் புறக்கணித்து வந்தமைக்கு அறியாமையும் சோம்பலுமே காரணமாகும். சொல்லடைவுகள் முதலியன 1. மூலபாட ஆய்வு - பதிப்புக்கலை 2. சொற்பொருள் ஆய்வு - அகராதியியல் 3. இலக்கண ஆய்வு - மொழியியல் 4. இலக்கிய ஆய்வு - நடையியல் 5. பண்பாட்டு ஆய்வு முதலியவற்றிற்கு அடித்தளமாக விளங்குகின்றன.

தமிழ்ச் சொல்லடைவுகள் முதலியன பற்றிய வரலாறு

1. கி. பி. பதினேழாம் நூற்றாண்டளவில் வைணவ மரபில் திருநாலாயிரத்திலும்,

அதன் உரைகளிலும் வரும் அருஞ்சொற்களைப் பொருளுடன் தொகுத்த முயற்சிகள் காணப்படுகின்றன,

நாலாயிரத் திவ்வியப் பிரபந்த அகராதி, பார்த்தசாரதி ஐயங்கார் ஸ்ரீரங்கம் தேவஸ்தானப் பத்திரிகை வெளியீடு, 1963 பக்கம்835 .

திவ்வியப்பிரபந்த அகராதி, இராமகிருஷ்ண ஐயங்கார். டி., சென்னைக்கீழ்திசைச் சுவடி நூல்நிலையம், 1961, பக்கம் 4+3+186. மேலும் பார்க்க அ. தாமோதரன், தமிழ் அகராதிகள் ஒரு நூலடைவு, எண். 526, 528

2. கி. பி. 19, 20ஆம் நூற்றாண்டில் தமிழ் பைபிளில் காணப்படும் சொற்கள், தொடர்களுக்கு அகராதிகளும், சொல்விருப்பிசைவுகளும் தோன்றியுள்ளன. எடு வேத அகராதி, கினேட்டன், ஆல்பர்ட், சி., சி.எல். எஸ், சென்னை, நான்காம் பதிப்பு, 1963, பக் 8+980 , டத்தோயர் டி. ஏ., பெஞ்சமின் எல். டி.

தமிழ் வேதாகம ஒத்தவாக்கிய அகராதி (எ கன்கார்டன்ஸ் டு தி தமிழ் பைபிள்) முதல் தொகுதி 1943, பக்கம் 204, இரண்டாம் தொகுதி 1951, பக்கம் 453, சி. எல். எஸ்., சென்னை, மேலும் பார்க்க, தாமோதரன் 511-523).

உ. வே. சாமிநாதையர் இத்தகைய பைபிள் அகராதிகள் சொல்லிருப் பிசைவுகளைப் பார்த்தும் அதனால் அவர் இத்தகைய முயற்சிகளைத் தம் பதிப்புகளில் மேற்கொண்டதும் இங்கு குறிக்க வேண்டிய செய்திகளாம் (என் சரித்திரம் 723 - 724).

3. உ. வே. சா. அவர்கள் இத்தகைய அகராதிகளைத் தொகுத்துத் தம் பதிப்புக்களில் பின்னிணைப்பில் கொடுத்துள்ளார். புறநானூறு(1894) முதற்பதிப்பிலிருந்து இம்முயற்சிகளை மேற்கொண்டார். இதற்கு முன் ஜி. யு போப் நன்னூல்(1857) திருக்குறள்(1886) முதலியவற்றிற்கு இத்தகைய அடைவுகளைத் தயாரித்திருந்தார். பின் குறளுக்கும், சங்கநூல்களுக்கும் இத்தகைய சொல்லடைவுகள் தோன்றின. இன்னும் பதினெண்கீழ்க்கணக்கு நூல்கள், தேவாரம், திருவாசகம், திருநாலாயிரம், சிலம்பு, மேகலை, பெரியபுராணம், பெருங்கதை, வில்லிபாரதம், கலிங்கத்துப்பரணி, தக்கயாகப்பரணி போன்ற இடைக்கால நூல்கள், கல்வெட்டுகள், தாயுமானவர், வள்ளலார் பாடல்கள், சில நாட்டுப்புறக் கதைப்பாடல்கள், பள்ளு, குறவஞ்சி, தமிழ் இலக்கண நூல்கள், பாரதி பாடல்கள், தற்கால நாவல், சிறுகதைகள் போன்ற சுமார் 150 நூல்களுக்கு இத்தகைய சொல்லடைவுகள் முதலியவை தோன்றியுள்ளன. ஒரே நூலுக்கு ஒன்றுக்கும் மேற்பட்ட அடைவுகளும் காணப்படுகின்றன. விரிவஞ்சி இவற்றை இங்கு விவரிக்கவில்லை. சங்க இலக்கியம், காப்பியங்கள், இலக்கண நூல்கள், பிற்கால நூல்கள் முதலியவற்றிற்குக் கேரளப் பல்கலைக்கழகத்திலும், பதினெண் கீழ்க்கணக்கு, கல்வெட்டு, பக்தி இலக்கியம் முதலியவற்றிற்கு அண்ணாமலையிலும் சொல்லடைவுகள் சிறப்பாக எழுந்துள்ளன.

தமிழில் இத்தகைய முயற்சிகள் எழக்காரணம்

உ. வே. சா. இத்தகைய முயற்சிகளைத் தம் மூலபாட ஆய்விற்குக் கருவியாகக் கொண்டார். பேராசிரியர் வையாபுரிபிள்ளை, வ. அய். சுப்பிரமணியம், தெ.பொ.மீ. போன்றோர் இவற்றை அகராதித்தொகுப்பு இலக்கண ஆய்வு முதலியவற்றிற்குத் துணையாகக் கொண்டார்கள். சென்னைப் பல்கலைக் கழகப் பேரகராதி வெளியாகியபோது சங்கநூல்கள் அத்தனையும் வெளியாகவில்லை. வெளியான நூல்களிலும் பொருள் முழுதும் விளங்கவில்லை. எனவே சங்க நூல்களைத் தெளிவாக அறிய அது உதவுவது அருமையாகியது. மேலும் அது அடிச்சொற்களை மட்டும் தருகிறது. சங்க நூல்களில்

வரும் ஒரு சொல்லின் விகற்ப வடிவங்களை எல்லாம் தொகுத்துத் தருகிற அகராதி ஒன்று இலக்கண ஆய்விற்கும் மொழி வரலாற்றிற்கும் பெரிதும் உதவும் என்ற கருத்தைத் தெ. பொ. மீ. தெரிவிப்பது இவை எழுந்த சூழலைவிளக்கும் (சங்க இலக்கியச் சொற்களஞ்சியம், முன்னுரை)

தமிழ்ச் சொல்லடைவுகள் பற்றிய மதிப்பீடு

வைணவ அகராதிகளுக்கு மாதிரி : இராமகிருஷ்ண ஐயங்கார். டி.(பதிப்பு), திவ்விய பிரபந்த அகராதி, 1961, சென்னைக் கீழ்த்திசைச் சுவடி நூல் நிலையம்.

தமிழகராதி என்ற பெயரில் காணப்பட்ட இரண்டு ஏட்டுச் சுவடிகளை அடிப்படையாகக் கொண்டு இது பதிப்பிக்கப்பட்டது. திவ்வியப் பிரபந்தங்களுடையவும் வியாக்கியானங்களுடையவும் பொருளைக் காண்பிப்பதில் நோக்கம் கொண்டுள்ளதால் இவற்றிற்கு மேற்கண்ட பெயரை நூல்நிலையத்தார் சூட்டி வெளியிட்டுள்ளனர்.

முதலில் அகரமுறையின்றித் தொடங்கிப் பின் அகரமுறையில் முதலெழுத்தளவில் மட்டும் காணப்படுகின்றது. திவாகரம் முதலிய நிகண்டுகளின் துணைகொண்டு பல அருஞ்சொற்கள் சேர்க்கப்பட்டுள்ளன. இதில் சில அரிய சொற்களும் அரிய பொருள்களும் காணப்படுகின்றன. இதில் வடசொற்கள் அதிகம் இல்லை; தமிழ்ச்சொற் பொருளை வடசொல் கொண்டு விளக்குவது காணப்படுகின்றது.

சில இடங்களுக்கு எடுத்துக்காட்டுகளும் உள்ளன.

தொழிற்பெயர், வினையெச்சம், பெயரெச்சம், தொடர்கள் முதலியன பதிவுகளாகக் கொடுக்கப்பட்டுள்ளன. பொருள் கூறுமிடத்து ஒருபொருட்பன்மொழியாக மட்டுமின்றி விளக்க முறையும் காணப்படுகிறது.

பதிப்பாசிரியர் புதிதாகச் சேர்த்த சொற்கள் உடுக்குறியிட்டும், புதிய பொருள்களும், எடுத்துக்காட்டும் பகர வளைவிட்டும் காட்டப்பட்டுள்ளன.

எ.டு. அகம் - சித்தம், நெஞ்சு, உள், இடம், விலக்ஷணதாந்யம், பாபம், மரம், மலை, நான் (அகம் வகுத்துக்கொண்டிருந்தேன்; பெரியாழ்: 5.1.5), ஏழாம் வேற்றுமைச் சொல்லுருபு, வயிறு (அகனாரவுண்பனென்றுண்டு; 2-ஆம் திருவந். 22)

அசல் - அன்னியம்

அசல் பிளந்தேறிடுகை - ஒரு மரத்தைப் பிளந்து தெரியாதபடி மற்றொன்றையதில் ஏறிடுகை; அந்யத்ர(மற்றோரிடம்) பெயர்ந்தேறும்படி பண்ணுகை(ஈடு. 1.3.8 அர்ச்சிராதி 1 ப்ரகரணம்)

அசலிட்டு - வேறுபடுத்தி

அசலிடுகை - ஈஸ்வரனைவிட்டுச் சரமாவதியிலே போகை

அசைவற - பயம் இல்லாமல்

அசைவிக்கை - பின்னிட்டோடப் பண்ணுகை

அரைகுலையத்தலைகுலைய - அவசர அவசரமாக (உணர்ச்சியற்று வந்து விழுந்தான், ஈடு. 3.1.10)

அரைத்தொடர் - இடையிற்பூணும் அரைஞாண் சங்கிலி

அவனோட்டை - அவனோடு(அவனோட்டையனாவத்திற்கு . ஈடு)

அமலன் - தலையோடே என்ற பதிவில் ஒரு கதையே விளக்கமாகக் கூறப்படுகிறது

செந்தமிழ் - ஸ்வாப்த்த ப்ரகாசகமான தமிழ்(பொருளைச் செம்மையாக அளிக்குந்தமிழ்)

மேல்நாட்டுத் தொடர்பிற்கு முன்பே இத்தகைய கருவி நூல் முயற்சி இருந்தது குறிப்பிடத்தக்கது. வைணவ உரை மரபில் அகராதி, மேற்கோள் விளக்கம் முதலிய துறைகளில் புதிய முயற்சிகள் காணப்படுகின்றன. தமிழாய்வாளர் இதன் வரலாற்றை ஊன்றி ஆராயவேண்டும்.

ஜி. யு. போப்பின் குறள் நாலடி லெக்சிகனும் கன்கார்டன்சும்(1866)

ஜி.யு போப்பின் குறள் மொழிப்பெயர்ப்பின் பின்னிணைப்பாக(பக்கம்75) இது இடம் பெறுகிறது. இதில் குறளிலுள்ள எல்லாச் சொற்களும் நாலடியிலுள்ள சில சொற்களும் இடம் பெறுவதாகக் கூறப்படுகிறது. தலைப்புச் சொல் தமிழ் எழுத்தில உள்ளது. தொடர்ந்து பொருள் ஆங்கிலத்திலும் பின் வருமிடங்களும் சுட்டப்படுகின்றன. சில சொற்களுக்கு வடமொழிச் சொல்லொப்புமையும், ஒரு பொருட் பல சொற்களும் காட்டப்படுகின்றன.

பெயர்கள், வினையடிகள், வேற்றுமையுருபுகள், இடைச்சொற்கள் போன்றவை பதிவுகளாகக் கொடுக்கப்பட்டுள்ளன. வினைச் சொற்களின் பகுதிகள் பதிவாக அமைகின்றன. பிறைக்குறிக்குள் அதன் வினைத்திரிபுகள் பற்றிய செய்தியை விளக்கும் அவருடைய தமிழிலக்கணக் கையேட்டின் பத்தி எண்கள் குறிக்கப்படுகின்றன

வினையடியின்கீழ் வினை விகற்பங்கள் எல்லாம்(எச்சம், முற்று, தொழிற்பெயர முதலியன) பத்தியாக அமைக்கப்படுகின்றன. இதை வரிசைப்படுத்துமமுறை எல்லாப் பதிவிலும் ஒருபோல இல்லை. எனினும் முதலில் வினைத்தொகையடி, முற்றுவினை, எச்சம், எதிர்மறை, தொழிற்பெயர்கள், பிறவினைகள் என்ற முறையில(எ.டு அறி) அமைவதாகத் தோன்றுகிறது. இணைச் சொற்களும் காட்டப்படுகின்றன.

பெயர்ச்சொற்களின் கீழ் அவை வேற்றுமை ஏற்ற வடிவங்களும் பிறவும்(எ.டு அது) காட்டப்படும். அவை பெயர் என்று பெரும்பாலும் சுட்டப்படும்.

சொற்களின் வருமிடங்கள் பெரும்பாலும் சுட்டப்பட்டுள்ளன வருமிட எண்கள் ஏறுவரிசையிலன்றி முறைமாறியும் உள்ளன. (எ டு. அவன்). அடிகளின கீழ் விகற்பங்களை அமைப்பதில் அகரவரிசை முறையும் இல்லை. அடிகளின் கீழ்த் தொடர்புடைய பிற சொற்களும் காட்டப்படுகின்றன(எ.டு. அது, இது) இவற்றில வரும் சொற்கள் சிலவேளை(எ.டு அச்சம்) தனித்தும் அகரவரிசையில் சுட்டப்படுவதுண்டு(கொடிது - கொடு). சொற்பொருள் ஒவ்வொன்றும் இடத்திற்கேற்பத் தனித்தனி வரையறுக்கப்படாமல் பொதுநிலையில் வரையறுக்கப்பட்டதுபோல் தோன்றுகிறது.

இது ஒருவகையில் குறள் அகராதியாகவும் சொல்லடைவாகவும் விளங்குகிறது. சில இடங்களிலன்றி இதை முழுச் சொல்லிருப்பிசைவு என்ற கூற இயலாது

சில இடங்களில் சொற்பொருள் விளக்கத்திற்கு ஒப்புமைச் சொற்கள், தமிழ, வடமொழிகளிலிருந்து காட்டப்படுகின்றன. இது போன்று இவருடைய தன்னூல் அடைவும் ஒப்பிட்டு நோக்கற்பாலது.

சாமி வேலாயுதனார் திருக்குறட் சொல்லடைவு

1952-இல் சாமி வேலாயுதம் பிள்ளை தம் பத்தாண்டுக்கு மேற்பட்ட உழைப்பால் வெளியிட்ட நூலே திருக்குறட் சொல்லடைவு. இந்நூலை அவர் திருக்குறட் பேரகராதியும்(லெக்சிகன்) சொல்லிருப்பிசைவும்(கன்கார்டன்ஸ்) என்றும் அழைப்பார். இவ்வகையில் இதுவே முதல் நூல் என்பார் ஆசிரியர்.

திருக்குறளுக்கு முதலில் இத்தகைய அகராதியும் சொல்லிருப்பிசைவும் ஜி. யு. போப் 1886 இல் வெளியிட்டார். பின் 1824 இல் சென்னை வா. மார்க்க சகாயஞ்செட்டியார் திருக்குறட் சொற்குறிப்பகராதியை வெளியிட்டார். இதை விரிவாக்கிக் கழகம் 1969 இல் திருக்குறள் சொற்பொருள் அகரவரிசை வெளியிட்டது. இதில் பொருள் கூறப்படவில்லை. 1961 இல் ந. சி. கந்தையாபிள்ளை திருக்குறள் அகராதி என ஒன்று வெளியிட்டார். அது அளவில் சிறியது திரு. சுந்தரசண்முகனாரும் இத்தகைய அகராதி ஒன்று தயாரித்துக் கைச்சுவடியாக வைத்திருப்பதாகத் தோன்றுகிறது. மேலும், திருமதி. பரமேஸ்வரி அவர்கள் அண்ணாமலைப் பல்கலைக்கழகத்தில் எம். லிட் பட்டத்திற்காக 1961 இல் திருக்குறள் சொல்லடைவு (இலக்கணத்துடன்) தயாரித்துள்ளார். இதுபோன்று 1966 இல் திரு. அ. தாமோதரன் கேரளப்பல்கலைக் கழகத்தில் டாக்டர் பட்டத்திற்காகச் சொல்லடைவு(டாக்மாமிக் இலக்கணத்துடன்) தயாரித்துள்ளார். திரு. ஜேம்ஸ் திருக்குள் சொல்லடைவும் மணக்குடவர் அகராதியும் என்பதைத் தம் எம். பில்லுக்கு 1982 ல் கேரளப் பல்கலைக்கழகத்தில் தொகுத்துள்ளார். இதில் பொருள் மணக்குடவர் வழி கூறப்பட்டுள்ளது. திரு. ந. சஞ்சீவி அவர்கள் திருக்குறள் சொற்பயில் முறை அகராதி ஒன்றும் திரு. மு. சண்முகம்பிள்ளை திருக்குறள் சொல் விளக்க அடைவு ஒன்றும் தொகுத்திருப்பதாகத் தெரிகிறது.

1986-இல் தமிழ்ப் பல்கலைக்கழகம் ஒரு சொல்லடைவை வெளியிட்டுள்ளது.

சாமி வேலாயுதனார் சொல்லடைவு போப் மார்க்கசகாயஞ் செட்டியார் ஆகிய இருவர் நூல்களிலும் விடுபட்டுள்ள சொற்கள் இருப்பிடங்கள் முதலியவற்றைச் சேர்த்து மிக விரிவாகவும் முழுமையாகவும் செம்மையாகவும் யாக்கப்பட்டுள்ளது. இதில் குறளில் வரும் 4310 சொற்கள்(அடிச் சொற்கள், விகற்ப வடிவங்கள், விகுதிகள் முதலியன) அடங்கியுள்ளன.

இதன் அமைப்பையும் பயனையும் ஆசிரியரே கூறுவதை இங்குக் காட்டலாம்:

"(குறளில்) கையாளப்பெற்றுள்ள சொற்களை எல்லாம் பிரித்தெடுத்து, அகரவரிசைப்படுத்தி ஒவ்வொரு சொல்லின் வரன் முறையையும்(derivation) (குறிப்பு : திருவள்ளுவர் காலத்தில் வடசொற்களே வேற்று மொழிச் சொற்களாதலின் அவற்றின் அடியமும்(ரூட்ஸ்) ஒலிக்குறிப்பும் கொடுக்கப்படுகின்றன) பகுபதவுறுப்புக்களையும் விளம்பியதுடன் அது எவ்வெவ் இலக்கியங்களில் எவ்வெப்பொருள்களுடன் எவ்வெத்திருக்குறள்களில் வந்துள்ளது என்பன இந்நூலில் விடாது குறிக்கப்படுகின்றன. அதேசொல் வேறு எச்சொல்லுடனாவது முன்னோ பின்னோ சேர்ந்து வேறு தொடரிலக்கணங்களுடனும் புதுப் பொருள்களுடனும் வழங்கப்பட்டிருப்பின் அம்மரபும் தொடரிலக்கணமும், கூட்டுச்சொற்களின் பகுபதவுறுப்புகளும் தவறாது விளக்கபடுகின்றன (கண் எனுஞ்சொல் 11 தனியிலக்கணத்தில் 12 பொருள்களுடனும் 8 தொடரிலக்கணத்தில் 8 வகைப் பகுபதவுறுப்புக்களுடனும் 15 பொருள்களுடனும் பயன்படுத்தப்பட்டிருப்பதைக் காணலாம்). இடை உரிச்சொற்களும் அவை தொக்கு நிற்கும் இடங்களும் தேடித்தொகுக்கப்பட்டு அவற்றின் இலக்கணக் கூறுபாட்டிற்கேற்பவும், பொருளிற்கேற்பவும் வரிசைப்படுத்தி வருமிடங்கொடுக்கப் படுகின்றன(சிறப்பாக 48, 49, 67-69 ஆம் பக்கங்களில் உம், ஐ, எனும் சொற்களின் கீழ்க்காண்க). இங்ஙனம் திருக்குறட் சொற்கள் எவ்வெவ்வகையில் எவ்வெத்திருக்குறளை அடைந்திருக்கின்றன என விதந்து கூறுவதால் இந்நூல் <u>திருக்குறட் சொல்லடைவு</u> எனும் பெயர்பெற்றுள்ளது.

இவ்வாறு பகுபதவுறுப்புக்களாய எழுத்தெண்ணியும் முறையாகவே சொல்லெண்ணியும் ஒவ்வொரு சொல்லின் கீழும் அதன் இலக்கணம் எண்ணியும்

பொருளெண்ணியும் மரபு எண்ணியும் தொகுக்கப்பட்டிருப்பது குறிப்பிடத்தக்கதாகும்.

இந்நூல் இவ்வாறு திருக்குறளை ஆழ்ந்தறிவதற்குத் தமிழில் வெளிவருகிற முதற் பேரகராதி ஆகும். (குறிப்பு: ஜி. யு. போப், மா. செட்டியார் நூல்களைவிட இது மூன்றுமடங்கு பெரிது என்பதை அடிக்குறிப்பில் விளக்குகிறார் ஆசிரியர்). இன்னும் வெளிவர வேண்டியதாயுள்ள இலக்கண விளக்க வரன்முறை மரபு அகராதிக்கு(எட்டிமாலஜிக்கல், டெரிவேற்றிவ், இடியமெட்டிக் டிக்ஷனரி) எடுத்துக்காட்டாக விளங்குகிற தமிழ்ச் சிற்றகராதியாகும். சிறந்ததொரு இலக்கியத்தின் வழி இலக்கணங் கற்பதற்கு ஏற்றதொரு கருவி நூலாகும்; சொற்களே எண்ணங்களின் வேராதலின் திருவள்ளுவர் கருத்துக்கள் எல்லாவற்றினுடைய விடாத்தொகுப்பாகும். யாவர் தேவைக்கும் இசைந்த திருக்குறள் மேற்கோள்களை வேண்டியாங்கு உளப்படுத்துவதற்கு உதவவல்ல உறுதணையாகும்; திருவள்ளுவர் காலத்துச் சொல்லாட்சி நிலையை வரையறுத்து விளக்குகின்ற வழக்கு நூலுமாகும். தமிழில் வெறெவரும் விளக்காத சொல்வன்மையைப் பற்றி விரித்துரைத்ததுடன் அமையாது அதறகான அடிப்படைகளையெல்லாம் கையாண்டிருப்பதிலும் திருவள்ளுவர் இணையற்றவராய் விளங்குவதையும், அவரது எழுத்து, சொல், பொருள் வளப்பொலிவையும் இந்நூல் இனிது விளக்குவதைக் காணலாம். தனித்தமிழ்ச் சொற்களின் உறுப்புக்களாய பகுதி, விகுதி, இடைநிலை, சாரியை முதலியன பொருள் பயக்கும் வழியை இனிதுணர்ந்து இன்புறுவதற்கு இந்நூல் போல் உதவுவது வேறில்லை எனலாம் (முன்னுரை. பக்கம் 6-7).

இவ்வடைவை அகராதிப்பணிக்கும், சொற்பொருளாய்விற்கும் இலக்கண ஆய்விற்கும் இலக்கிய ஆய்விற்கும் கருவி நூலாக ஆசிரியர் கருதியிருக்கிறார்.

<u>வைப்புமுறை விளக்கம்</u>

1. இந்நூலுள் முதற்கண் திருக்குறட்சொல்லும், இரண்டாவது வேண்டிய அளவு தொடர்ந்த சொல்லும் மூன்றாவது பகுபதமுடிவும், நான்காவது இலக்கணக் குறிப்பும், ஐந்தாவது உரைப்பொருளும், அச்சொல் இருக்கும் குறட்பா எண்களுமாகக் காட்டப்பட்டுள்ளன.
2. உடன் காண எளிதாகுமாறு திருக்குறட் சொற்கள் யாவும் பகுதிபற்றியன்றி அகராதி முறை பற்றியே வரிசைப் படுத்தப்பட்டுள்ளன.
3. பகுபத முடிவு நன்னூலைப் பின்பற்றியது. இவை எண் குறியீடுகளால் காட்டப்படுகின்றன.
4. பொருளுக்குப் பரிமேலழகருரையே பெரும்பாலும் தழுவப்பட்டுள்ளது.

எ.டு அகழ்வாரை (அகழ் 1, வ் 3 ஆர் 2, ஐ 12), (பலர். எதிவி. அ. 2ம். வே) = தோண்டுவாரை 151

அங்கம் (ஆரி. 2) (வட. சினை) - உறுப்பு. அங்கவியல் அதி. 64-95 வரை.

அச்சம் (அஞ்சு 1 அச்சு 10 அம்2) (பண்.) = நடுக்கம் 146, 501, 534, 1075, அதி {தீவினையச்சம்} அதி 107 {இரவச்சம்}

அடங்காமை [(அடங்கு1, ஆ3, மை2 X அடக்கம்)] (எ.ம.தொ.பெ) - அடங்கியொழுகாதிருத்தல் 121, 80

அதற்கு (அ1, து 2, அன் 4, அற் 10, கு12) (ஒன், ச. பெ. 4ம் வே) -

அதனுக்கு 391, 518, 802, 1124, 1330

ஆற்றின் [(ஆற்று1, இன் 2), (செயின், எதி. வி. எ)] - செய்தால்38, 46, 234 - வல்லனானால் 126, 297, 525 (ஆறு 1 ஆற்று9 இன்4) (பண். 3ம் வேதொ) - நெறியால் 123, 164, 468, 477, 725, 975 (7ஆம் வே. தொ) - நெறியின்கண் 46, 48, 130 (5 ம் வே. தொ) - நெறியினின்றும் 716 (இங்கு பெயரும் வினையும் வேறுபடுத்தப்படவில்லை).

செயற்கு (செய் 1, அல்4 - அற் 10, கு12) (தொ. பெ. 4ம் வே.) - செய்தற்கு 26; - ஆக்குதற்கு 375; - செய்து கொள்ளற்கு 781. (இது வினை எச்சம் ஆகும்) (மே. பா. செயதற்கு - செய்தற்பொருட்டு.)

மேலும் ஐ, அது, உம், ஏ முதலியன பிரிக்கப்பட்டுப் பொருள் கூறும் முறைகளை நோக்குக. இடைச்சொல்லின் இலக்கணப்பொருளை வரையறுக்கும் முயற்சி புதியது. குறிப்பாக ஐ போன்ற வேற்றுமை உருபுகளுக்குப் பொருள் கூறும் முறை நோக்குக. இப்பாகுபாட்டிற்கும் பிற இலக்கண விளக்கங்களுக்கும் நன்னூலைப் பின்பற்றுகிறார் (மெற்றாலேங்குவேஜ் - கருவிமொழி ஆசிரியர்.

பெயர், வினைகள் மயங்கி நிற்பது இதில் ஒரு குறையாகக் கூறலாம். எனினும் சொற்களைப் பகுதிபற்றியமைப்பதைவிட வடிவம் பற்றி அகரவரிசையாகத் தொகுத்ததால் இக்குறை ஏற்பட்டிருக்கலாம். எனவே இதைப்பகுதிபற்றித் தொகுத்துப் பகுதிகளின் கீழ் விகற்ப வடிவங்களை அமைப்பதுடன் அவை அகரவரிசையில் வருமிடங்களிலும் சுட்டுக்குறிப்புடன் அமைத்துவிட்டால் இன்னும் சிறப்பாக அமையும். வருமிட எண்ணைச் சுட்டுவதுடன் வரும் தொடர்ச்சூழலை எடுத்துக்காட்டாய் அமைப்பதும் விரும்பத்தக்கது. இவர் இலக்கண விளக்கத்திற்குப் பின்பற்றிய கருவி மொழிபற்றிக் கருத்துவேறுபாடு காணப்படலாம். ஆனால் ஏதாவது ஒரு சரியான கருவிமொழியை எப்படியும் பயன்படுத்தித்தானே ஆகவேண்டும். அதை எல்லோரும் ஏற்பதைவிட எவ்வளவு தூரம் பயனுடையது எனபதையே நோக்க வேண்டும். எவ்வாறு நோக்கினும் குறளுக்கும் பிற இலக்கியத்திற்கும் தோன்றிய சொல்லடைவுகளுள் இது அமைப்பாலும் பயனாலும் மிகவும் சிறந்தது என்பதில் ஐயமில்லை.

<u>இன்டெக்ஸ் ஆப் புறநானூறு(1962)</u>

1954 இல் கேரளப்பல்கலைக் கழகத்தில் பேராசிரியர் வ. ஐ. சுப்பிரமணியம் அவர்கள் தீட்டிய சங்க இலக்கியச் சொல்லடைவும் இலக்கணமும் என்ற திட்டத்தின் கீழ் அவரே தயாரித்தது. இதுவே கேரளப் பல்கலைக் கழகத்தும் பிறவிடத்தும் தயாரிக்கப்பட்ட பல சொல்லடைவுகளுக்கு முன் மாதிரி.

இச்சொல்லடைவு இலக்கணம் எழுதுவதற்குத் துணையாகத் தயாரிக்கப்பட்டதாக ஆசிரியர் முன்னுரையில் குறிப்பிடுகிறார். மேலும் அவரே மூலபாட ஆய்வு, நடையியல், பண்பாட்டு ஆய்வு, வரலாற்று ஒப்புமை மொழியியலாய்வு முதலியவற்றிற்கும் இது பயன்படும் என்றும் குறிப்பிடுவார். இத்தகைய சொல்லடைவு சிறப்பாக அகராதி தொகுக்கப்பயன்படுவது விதந்து சுட்டப்படாதது வியப்பாகவே உள்ளது.

ஆசிரியர் இத்தகைய சொல்லடைவை வைத்து இலக்கணம் எழுதுவதையே நோக்கமாகக் கொண்டதால் அதற்குத் தக உருபன்கள், சொற்கள் முதலியவற்றைத் தனித்தனியாகப் பிரித்துக் கொடுத்துள்ளார். (ஒப்பிடுக: தெ.பொ.மீ கருத்து. சங்க இலக்கியச் சொற்களஞ்சியம். முன்னுரை)

<u>சொல்லடைவின் அமைப்பு:</u>

உருபன்கள், விகுதிகள், சொற்கள் (இடைச் சொற்கள் உட்பட) முதலியவை தனித்தனியாகப் பிரிக்கப்பட்டுத் தலைச் சொல்லாக அமைக்கப்பட்டுள்ளன. முதலில் ஒலியனியல் பெயர்ப்பிலும் அதன் கீழ்த்தமிழ் எழுத்துக்களிலும் சொற்கள் அகரவரிசையில் அமைக்கப்பட்டுள்ளன. தொடர்ந்து பொருளும், இலக்கண நிலையும் ஆங்கிலம், தமிழ் என்று இருமொழிகளிலும் கொடுக்கப்பட்டுள்ளன. அதையடுத்துச் சொல்வருமிடம் பாடல் ஏறு வரிசையிலும் தொடர்ந்து பாடிய புலவர் பெயர் சுருக்கெழுத்திலும் அமைந்துள்ளன.

எ.டு. 1. அகற்ற - நீக்க வி.எ. (to get rid off) V. P. 26.3. மா.கி.

376-8 பு.ந 377-4, உ 390-20 ஔ

ஆனால் இதன் பொருளைப் புறத்தில் நோக்கியபோது வேறுபொருளும் புலப்பட்டது.

- அகற்ற - இடமகலச்செய்ய - 26-3
- நீக்க, ஒட்ட(to drive away) கனையிருளகற்ற 376 - 8
- நீக்க (to banish) இனையலகற்ற 377 - 4
- நீக்க (banish) பெரும்புலம்பகற்ற 390 - 20

சொல்லடைவில் நீக்க என்ற ஒரு பொருள் மட்டுமே கூறப்பட்டுள்ளது.

2. அகன்ற - பரந்த (which widened R.P.) பெ. எ. 3 - 16 இ.த. 257 - 2 O
3. அகில் - அகில்கட்டை(eagle wood C.B.) வே. அ. 337 - 10 கபி. (அகிலார் நறும்புகை)

உம், ஐ போன்ற (உருபன்கள்) இடைச்சொற்கள் தனித்தனிப் பதிவாக அமைகின்றன. திருக்குறட் சொல்லடைவில் வேற்றுமை உருபுகள் தாம் தொடர்ந்த பெயருடனும் பின்னர் தனியாகவும் காட்டப்படுவது போல் காட்டப்படாமல் அவை தனியாக மட்டுமே காட்டப்பட்டுள்ளன.

சொற்களின் சந்திமாற்று வடிவங்கள் காட்டப்படவில்லை - ஏனெனில் சந்தி விதிகளால் அவற்றை அறிந்து கொள்ளலாம் என்பதால்.

அன்மொழித்தொகை போன்றவை பிரிக்கப்படவில்லை என்று கூறப்பட்டாலும் பல தொகைகள் பிரித்தே காட்டப்பட்டுள்ளன. அகப்படு போன்ற கூட்டு வினையடிகள் கூடத் தனியாகப் பிரிக்கப் பட்டுள்ளன. இத்தகைய சொற்கள் அமையும் தொகைகள் பற்றி அறிந்துகொள்ள அவற்றின் தொகை வடிவங்களையும் காட்டியிருக்கவேண்டும்.

இலக்கண வரையறை

மரபிலக்கணப் பாகுபாடு போதுமானதன்று என்பதால் மரபிலக்கணச் சொற்களுடன் வேற்றுமை அடி, வேற்றுமைத் தொகை, எழுவாய், பயனிலை, ஒட்டுஅடி, ஒட்டுத்தொகை முதலிய தொடரியல் பாகுபாடுகளை அமைத்துக் கொண்டுள்ளதாக ஆசிரியர் குறிப்பிடுகிறார்.

பொருள்

பொருள் தமிழிலும் ஆங்கிலத்திலும் உள்ளது. தமிழ்ப் பேரகராதி தரும் ஆங்கிலப் பொருள்கள் அமைக்கப்பட்டுள்ளன என்கிறார் ஆசிரியர். தலைப்புச் சொற்களிலுள்ள ஒவ்வொரு உருபனுக்கும் பொருள் தருவதாக ஆசிரியர் கூறுவார் (எ.டு. பெயரெச்சம் -

வந்த - which, who came R.F.) இதில் தமிழுக்கு இணையான ஆங்கில வடிவம் இல்லாதபோது மிக ஒற்றுமையுடைய பொருள் கொடுக்கப்பட்டுள்ளது. தமிழ்ப்பொருள் உரையாசிரியரை ஒட்டியே பெரும்பாலும் எழுதப்பட்டுள்ளது.

மதிப்பீடு

இவ்வடைவில் பல இடங்களில் சொற்களைப் பிரித்துள்ள முறை பொருள் நிலையிலும், இலக்கண நிலையிலும் ஏற்புடையதாகத் தோன்றவில்லை. முன்னே கூறியபடி உருபன்கள் வரை தனித்துப் பிரிப்பது என்று கொண்டதால் தொகை வடிவங்களும் கூட்டு வடிவங்களும் பிரிக்கப்பட்டுள்ளன.

அகப்படேன், செ. குன்றா. வி. - கைக்கொள்ளுதல், 72-9 என்ற பொருளுள்ளது. அது, அகம் - inside C. B உள் வே. அ. - என்றும்

படேன் will not happen-I.H.B. படுவதிலேன் ஒ. அ. 72-9 பாதெ.நெ. என்றும் பிரிக்கப்பட்டுள்ளது. இதன் முழு வடிவமும் அறிய வாய்ப்பில்லை. அது போன்றே - அதனால் - ஆகையால் so, therefore என்பது அது - that is 18-6 அன் - clitic, ஆல் - clitic எனப் பிரிக்கப்பட்டுள்ளது. இது சுட்டு முதலாகிய காரணக் கிளவி. இது சுட்டுப்பெயர் + வே. உ. அமைப்பிலுள்ள கிளவியிலிருந்து வேறுபட்டது. இது தனிச்சொல் என்று தொல்காப்பியரும் சுட்டியுள்ளார். (சொல் 40).

சங்க இலக்கியச் சொற்களஞ்சியம், பழந்தமிழ் நூல் சொல்லடைவு இரண்டும் இதைக் கூட்டுவடிவிலேயே அமைத்துள்ளன. மே. பா. நாண்மீன் - star 160-8 என்று வரவேண்டியது (திங்களும் நாளும் தொல். எழு. 286) நாள் - day வே. தொ., மீன் - star, விண்மீன் வே. அ. என்றும் பிரிக்கப்பட்டுவிட்டது. இது இரு பெயரொட்டுத்தொகை. கோள்மீன் நோக்குக.

மைம்மீன்(75-10) என்பதைப் பிரித்து மை- சனி எனப் பொருள் கொடுத்தது தவறு. மேலும் மை என்றால் மேடராசி (Aries of the Zodiac) என்ற பொருளுண்டு. அப்பொருளை இதற்குக் கொடுத்ததும் தவறு.

சங்க இலக்கியத்தில் தொகைச் சொற்களை வேறுபடுத்துவது கடினமானது (எ.டு. வானோர் அரும் பெறலுக்கு - புறம் 215 ஒட்டன்றி ஒரு பெயராய் நின்றது என்பார் உரையாசிரியர்)- இவ்வாறு வருமிடங்களில் தொகை, தொடர் வடிவங்களை ஒரு பதிவாகக் கொடுத்து அவற்றின் பின் மொழிகளையும் தனித்தனிப் பதிவுகளாக அமைத்துச் சுட்டுக்குறிப்பு அமைத்துவிட்டால் போதுமானது.

எ.டு. படேன் : பார்க்க அகப்படேன், மீன் - பார், நாண்மீன், அது - பார்,

அதனால் அன்-பார், அதனால் ஆல்-பார், அதனால் . . இதில் சில இடங்களில் இவ்வாறு அமைக்கப்பட்டுள்ளது. எ.டு. அந்துவஞ்சாத்தன் 71.3; சாத்தன் 71.3 - ஆனால் சாத்தன் அந்துவஞ் சாத்தன் - என்ற தொகையில் வரும் என்பது பற்றிய குறிப்பில்லை.

இலக்கண வரையறை

இலக்கண வரையறையில் எழுவாய், பயனிலை, வேற்றுமையடி, வேற்றுமைத்தொகை முதலிய தொடரியல் வரையறைகள் கூறப்படுகின்றன. சொல் நிலையில் அவற்றைப் பெயர்கள், பண்படிகள் என்றும் சுட்டுவதால் தவறில்லை. ஒட்டு அடி, ஒட்டுத்தொகை முதலியன குறிப்பு வினைமுற்றுக்கள் என்று தோன்றுகின்றன. இவை எல்லாவற்றுடன் எடுத்துக்காட்டுத் தொடர்களையும் அமைத்திருக்கலாம்.

1. வேற்றுமை அடி என்பதில் எத்தனையாவது வேற்றுமை என்று விளக்கலாம்.

எடு. அஃது - வே. அ. செயப்படுபொருள் 97:25, அஃது அறிந்து

2. வேற்றுமைத்தொகையின் பின்மொழி என்றே சுட்டலாம். அகம் வே. தொ. கானகம். 5:3 நீரகம் 99 - 3 : அகழ்-அகழி-வே.தொ., குண்டகழ் 379 : 18. இதற்கு எடுத்துக்காட்டுகள் தெளிவுதரும்.

3. பெயர் எச்ச அடி - பெயர் எச்சம் என்பவற்றில் பெயரெச்சப் பொருளை விளக்கும் முறையில் விரிவாக்கலாம். எ.டு. அட்ட பெ. எ. 23-16 அட்டமுன்ப - எழுவாய், 213 - 1 அட்ட வேந்து, எழுவாய், 302-9 வேலினட்ட களி - செயப்படுபொருள். மேலும் உண்ட, தாங்கிய, பாடிய, பார்க்கும்(மரபு) முதலிய பெயர் எச்சங்களை நோக்குக. எதிர்மறை வடிவங்களை விதந்து சுட்டலாம்.

4. வினை எச்சங்களுள்ளும் வாய்பாடு அல்லது பொருள் அடிப்படையில் வேறுபடுத்தலாம்.

5. வினையடிகளுக்கு அவற்றின் வினைத்திரிபுகளைத் தருவது வேண்டும். அதுபோன்றே அவை செ. குன்றிய வினைகளா அல்லவா என்ற குறிப்பும் வேண்டும். அகப்படு 72.9 என்பது 6 ஆம் வினைத்திரிபா? 11 ஆம் வினைத்திரிபா? இதன் வினைத்திரிபை மற்ற வினை விகற்பங்களை ஒப்பிட்டே நிச்சயிக்க இயலும். இது பிறவினைமேல் நின்றது என்பார் பழைய உரைகாரர். அதாவது இது செயப்படுபொருள் குன்றாவினை.

6. வேற்றுமை உருபுகள் தொடர்ந்து வரும் தொடர்களை அவ்வாறே அமைப்பது போப், சாமி வேலாயுதனார் நூல்களில் காணப்படுகிறது. இது உகந்ததே. இத்துடன் அடைச்சொற்கள் தொடர்ந்து வரும்(எ.டு. அவனும்) தொடர்களையும் அவ்வாறே கொடுக்கலாம்.

7. வேற்றுமை உருபுகள், இடைச் சொற்களுக்கு இதில் பொருள் கூறப்படவில்லை. வேலாயுதனாரைப் போல் பொருள் வரையறுத்திருக்கவேண்டும். இல்லை எனில் அவை வரும் தொடர்களையாவது கொடுத்தமைத் திருக்கலாம்.

<u>பொருள் வரையறை</u>

இவ்வடைவிலுள்ள ஆங்கிலப்பொருள் தமிழ்ப் பொருளின் நேரடி மொழிப்பெயர்ப்பன்று என்று ஆசிரியர் கூறுவார். இது விளங்குமாறில்லை. ஆங்கிலப்பொருளுக்குத் தமிழ்ப் பேரகராதியே அடிப்படை என்று கொண்டது சரியன்று. ஏனெனில் அதில் சொற்களின் வருமிடம் ஆய்ந்து பொருளமைக்கப் பெறவில்லை. பொதுப்பொருளே உள்ளது. எனவே இவ்வடைவிலும் பெரும்பாலும் சொல்லின் பொதுப்பொருளே ஏறிவிட்டது. தமிழிலும் ஆங்கிலத்திலும் கூறப்படும் பொருள் தெளிவின்மைக்குக் காரணம் சொல்வருமிடம் நோக்கிப் பொருள் வரையறுக்காமையே. வினைச் சொற்களின் விகற்ப வடிவங்கள், பெயர்ச் சொல்லின் கட்டுண்ட வடிவங்கள் முதலியவை அகரவரிசையில் வேறு வேறிடத்தில் அமைவதால் சொல்லின் பொருளை வடிவங்கள் வருமிடம் ஆகியவற்றைத் தொகுத்துப் பொருள் வரையறுப்பது இயலாமற் போயிருக்கலாம். சொல் வருமிடத்தை ஒட்டிப் பொருள் நிச்சயம் செய்வதிலும் சொற்களைத் தொகுத்து வைத்துப் பொருள் வரையறை செய்வதிலும் கவனம் செலுத்தாமற் போனதற்கு - அன்றைய அமைப்பியல் மொழியியலில் பொருளைப் புறக்கணித்தமையும், இவ்வடைவுகள் அகராதிப் பணிக்கு எவ்வகையில் உதவும் என்பது பற்றிய முன்னோக்கு இன்மையும், இவற்றை இலக்கணத்துணை என்ற அளவில் நோக்கியமையும் காரணமாக இருக்கலாம்.

எ.டு. அகப்படேன் tr. 'கைக்கொண்டேன்' உவந்து intr. மகிழ்ந்து having been pleased 130-4, 360-4 என்று கொடுக்கப்பட்டுள்ளது. இரண்டாவது இடத்தில் உவந்து tr. விரும்பி to like 360-6 எ.டு. தாழுவந்து என்ற பொருளில் வருகிறது. இது போன்ற பல எடுத்துக்காட்டுக்களைக் கூறலாம் (மே. பா. கூடும்).

இவ்வாறு சொற்களின் விகற்ப வடிவங்களுக்குப் பல இடங்களில் பொருள் கொடுத்திருப்பதால் இத்தகைய சொல்லடைவை அகராதி தயாரிக்கப் பயன்படுத்த வேண்டுமென்றால் மீண்டும் பொருளைப் பார்த்துத் தொகுத்து வரையறை செய்ய வேண்டியுள்ளது. இதுபோன்றே இது மொழி பெயர்ப்புக்கும் உதவுமாறில்லை. அதாவது அகராதி தயாரிப்புக்குச் சொற்கள் இருக்குமிடம் அறிய மட்டுமே இவ்வடைவு மிகவும் பயன்படும் நிலையில் உள்ளது. அகராதி முறையில் பெயர், வினை அடிகளின் கீழ் விகற்ப வடிவங்களைத் தொகுத்துப் பொருள் வரையறை செய்திருந்தால் இதன் பயன் மிகுந்திருக்கும்.

இடைச்சொற்களுக்கு இலக்கணப் பொருள்கூட வரையறை செய்யப்படாமல் உள்ளது(பார்க்க, ஐ - உம்). இதில் செப்பம் தேவை.

பெயரெச்ச வினையெச்சப் பொருள்களையும் இடம் நோக்கி வரையறுத்திருக்க வேண்டும். உரையாசிரியர் சிலசமயம் பொருள் கூறும்போது ஒரு பொருட் பன்மொழிகளை அமைப்பது போலன்றி விளக்க முறையில் பொருள் கூறுவது விரும்பத்தக்கது

<u>*சங்க இலக்கியச் சொற் களஞ்சியம்(1965)*</u>

திரு. தண்டபாணி தேசிகர், திரு மு. சுப்பிரமணியம் முதலியவர்கள் உதவியுடன் வெளியிட்டுள்ள இச்சொல்லடைவில் சொற்கள், சொல்லுறுப்புக்கள் எல்லாம் அகர வரிசையில் அமைந்துள்ளன. அடிச்சொல்லின் மாற்றுவடிவங்கள், சந்தி விகார வடிவங்களும் இதில் உள்ளன. இது சிறந்த அகராதியின் முடிவான வடிவமென்று தாங்கள் எண்ணவில்லை என்பார் தெ.பொ.மீ பல இடங்களில் இலக்கணக்குறிப்புளது பொருள் எல்லாவற்றிற்கும் கூறப்படவில்லை தொடர்களும், இணைச்சொற்களும் உள்ளன. எல்லாச் சொற்களும் வருமிடங்கள் முழுமையும் விடாது இதில் குறிக்கப்படவில்லை.

<u>*பழந்தமிழ்நூற் சொல்லடைவு (1967)*</u>

சொற்களும், தொடர்களும் வருமிடத்துடன் கொடுக்கப்பட்டுள்ளன. இலக்கணக்குறிப்பும் பொருளும் இல்லை. இதனால் பல பொருள் தரும் சொற்கள் ஒன்றாக அமைந்துள்ளன.

எ.டு. நகரம் - நகர எழுத்து, பட்டினம். இது முழுமையானதன்று. சொல் வருமிடம் நோக்க உதவும்.

<u>*1. சிலப்பதிகாரம் சொல்லடைவு (1965), 2. அகநானூற்றுச் சொல்லடைவு (1972)*</u>

<u>*3. குறுந்தொகைச் சொல்லடைவு (1974) 4. ஐங்குறுநூற்றுச் சொல்லடைவு (1975)*</u>

மேலே கண்ட நான்கும் கேரளக் கருத்துப் பள்ளியைச் சார்ந்தவை - பெரும்பாலும் புறநானூற்றுச் சொல்லடைவைப் பின்பற்றுபவை. ஆங்கிலத்தில் பொருள் கூறுபவை. இவை இலக்கணக் குறிப்புக்களில் பெயர், கு.வி. முதலியவற்றை ஏற்றுப் புறநானூற்றுச் சொல்லடைவில் கொடுத்திருந்த தொடரியல் இலக்கணக் குறியீடுகளை நீக்கிவிட்டன. எனினும் அதன் குறைகளும் நிறைகளும் இவற்றிற்கும் பொருந்தும்.

சிலப்பதிகாரச் சொல்லடைவு வெள்ளியம்பலம் என்ற பெயரைக் கூட இரண்டாகப் பிரிக்கும். யாழிசை மேல் <u>வைத்து</u> என்பதில் <u>வைத்து</u> என்பதற்கு இட்டு என்று பொருள்

கூறும். அது சொல்லுருபு என்ற நிலை நினைக்கப்படவில்லை.

அகநானூற்றுச் சொல்லடைவிலும் இலக்கணக் குறிப்பு, பொருள் வரையறை முதலியவற்றில் தெளிவின்மைகள் உள. எடுத்துக்காட்டாக - அழிந்தது - ஆகுவது - செய்வது என்ற அமைப்பில் வரும் வினை வடிவங்களை வினையாலணையும் பெயர் எனக் கொண்டு அவ்வாறே பொருள் கொடுக்கும். ஆனால் உண்மையில் அவை பல இடங்களில் தொழிற்பெயராய் அமையும். சில இடங்களில் அவை செயப்படுபொருள் முதலியவற்றை உணர்த்தி வரும் (குறளில் உறங்குவது, விழிப்பது - தொழிலையும், உண்பது, உடுப்பது - செயப்படுபொருளையும், வெல்வது - இடத்தையும் குறிப்பதை நினைவூட்டலாம், இத்தகைய வி.அ. பெயர்கள் தொழிற்பெயராய் அமைவதை நச்சினார் (தொல்.சொல்.71) சாமிநாத தேசிகரும் (இலக்கணக்கொத்து.83) ஆர்டனும் குறிப்பர்

குறுந்தொகை அடைவு இத்தகைய சொற்களைச் சிலவிடத்துத் தொழிற்பெயர் என்றும் சிலவிடத்து வினையாலணையும் பெயர் என்றும் குறிக்கும்.

வெறும் புறவடிவை மட்டும் கொண்டும் பொருள் வருமிடம் நோக்காது செய்த இம்முயற்சிகளை அகராதியியல் அறிஞர்கள் கவனத்துடன் கையாள வேண்டும்.

ஐங்குறுநூற்றுச் சொல்லடைவில் பொருள் வரையறை, கூட்டு வடிவங்களைக் கையாளல் முதலியவற்றில் செப்பம் அடைந்துள்ளது. (எ.டு. படர்தரும் - ஒடு, இன் - உம் முதலியவற்றின் பொருள் நோக்குக.)

இவை போன்று இன்னும் பல அடைவுகள் உள்ளன. குறிப்பாக அண்ணாமலைப் பல்கலைக்கழகத்தில் செய்யப்பட்ட அடைவுகளைக் காணும் வாய்ப்பு ஏற்படவில்லை தமிழ் போன்றே பிற இந்திய மொழிகளிலும் முயற்சிகள் நடந்துள்ளன. அவற்றை எல்லாம் ஆராய்ந்து மதிப்பிட வேண்டும்.

<u>சொல்லடைவுகளை ஆக்கும் முறை - புதிய கருத்துரைகள்</u>

இதுவரை கூறியவற்றிலிருந்து இப்போதுள்ள சொல்லடைவுகளிலுள்ள குறைகள் புலனாகியுள்ளன. எனவே அவற்றைச் செப்பம் செய்யவும் மேலும் அதன் பயனை மிகுவிக்கவும் என்னவெல்லாம் செய்யலாம் என்பது பற்றியும் மேலே கூறியவற்றிலிருந்து சில கருத்துக்கள் உருவாகியிருக்கின்றன. அவற்றை ஒருவாறு வகைப்படுத்திக் கூறிச் சில எடுத்துக்காட்டுகளையும் அமைக்கலாம்.

முன்னோர் முயற்சிகளைத் திறனாய்வு செய்ததால் அவை எல்லாம் பழுது என்று நினைத்தல் கூடாது. அது போன்றே நாம் கூறுவதும் குற்றமற்றது என்று கொள்ளல் கூடாது. இது செம்மையை நோக்கிச் செல்லும் நெடும்பயணம். நாம் கூறுவனவற்றிலும் செப்பமும், தெளிவும் பெற வேண்டிய பகுதிகள் உள்ளன. அவற்றை ஆய்வாளர் நுணுகி நோக்கி மேலும் செப்பம் பெற உதவ வேண்டும்.

<u>அடிப்படை நோக்கம்</u>

சொல்லடைவுகளை நாம் இலக்கணம் எழுதுவதற்கு, அகராதி தயாரித்தலுக்கு என்று மட்டும் வரையறுத்துக் கொள்ளாமல் கட்டுரையின் முற்பகுதியில் குறிப்பிட்ட மூலபாட ஆய்வு, பண்பாட்டாய்வு, மொழி வரலாற்றாய்வு என்ற பரந்து பட்ட நோக்கங்களுக்காக ஆக்குவதாக அமைத்துக் கொள்வது நல்லது - ஏனெனில் இத்தகைய கருவி நூல்களை மீண்டும் மீண்டும் அமைப்பது இயலுவதன்று. எனவே நம் சொல்லடைவுகளை *1. அகராதி வடிவிலும் 2. சொற்கள் அடைவு முறையிலும், 3. சொல்லிருப்பிசைவு வடிவிலும் - அமைத்து கொள்வது சாலச் சிறந்ததாகும்.* இத்தகைய ஒரு கலப்பு அமைப்பையே நாம் இங்கு பரிந்துரைக்கின்றோம். இது நம் பன்முகத் தேவைகளை நிறைவேற்ற இயலும் என்று தோன்றுகிறது. எனவே சொல்லடைவுத்

தொகுப்பு இத்தகைய முழு நோக்கை எல்லா நிலைகளிலும் மேற்கொள்வது சிறந்தது.

இதில் உரையுள்ள பழைய இலக்கியங்களுக்கும், தற்கால உரைநடைஇலக்கியத்திற்கும் இத்தகைய சொல்லடைவுகளைத் தொகுக்கும்போது தனித்தனியாகச் சில பிரச்சினைகள் தோன்றுகின்றன. அவற்றைத் தக்கவிதத்தில் தீர்த்தல் வேண்டும். கேரளப் பல்கலைக்கழகத்தில் இவ்விதத்தில் இரண்டுக்கு மேற்பட்ட முயற்சிகள் நடந்தன. அதனடிபபடையில் சிலவற்றைப் பேசலாம்.

சொற்களைப் பிரிக்கும் முறை

1. உருபு இடைச்சொல் தொடராமலும், வேறு சொல்லுடன் தொகாமலும் தனித்து வரும் சொற்களை அவ்வாறே பிரிக்கலாம். எ.டு. அகரம், முதல

2. தொகைச்சொற்கள், கூட்டுச் சொற்கள் முதலியவற்றை ஒன்றாக எடுத்துப் பின் அவற்றிலுள்ள பின்மொழிகள் முதலியவற்றைப் பிரித்துத் தனித் தனியாகவும் அவை எவற்றுடன் வருகின்றன என்ற கூட்டுக் குறிப்புடனும் அமைக்க வேண்டும். எ.டு. கொல்யானை, யானை, பார்: கொல்-; உய்த்துவிடும். விடும்-பார்: உய்த்துவிடும், ஆதிபகவன். பகவன் - பார் - ஆதிபகவன்.

3. பெயர்ச்சொற்களில் அவற்றுடன் தொடரும் வே. உருபுகள், இடைச் சொற்கள் முதலியவற்றுடன் ஒருமுறையும் பின் வேற்றுமை உருபுகள் முதலியவற்றைத் தனியாகப் பிரித்து அவை வரும் சூழல் எடுத்துக்காட்டுடனும் அமைக்க வேண்டும்.

எ.டு. அவனை, ஐ - பார்: ஐ...க் கண்டேன், அவனும் அவளும், உம் - பார் : அவனும் அவளும்.

4. வினைகளில் கூட்டு வினைகள் போன்றவற்றையும் மேற்கண்ட முறையில் பிரிக்கலாம். எ.டு. அகப்படு - படு. பார் : அகப்படு. வழங்கிவருதலால் - வருதலால் - பார்: வழங்கி.... ஆல் பார்: வழங்கி வருதலால்.

5. பெ.எ., வி.எ. முதலியவற்றில் அவை கொண்டு முடியும் சொற்களை வருமிட எடுத்துக் காட்டாய் அமைக்கலாம்.

எ.டு. உண்ட பெ.எ. - முருகன் - தட்டு - வீடு; ஒவாதே வி.எ. - செயல் ; பிறவிப் பெருங்கடல் முதலிய நீண்ட தொடர்களையும் ஒன்றாக அமைத்துப் பிரித்துக் கொடுக்கலாம்.

இலக்கணக்குறிப்பு

1. சொல்லிலக்கணக்குறிப்புடன் தொடரியல் இலக்கணக் குறிப்பும் கொடுக்கலாம். (வேலாயுதனார் போல பகுபத உறுப்புக்கள் பற்றிய குறிப்பும் தரலாம்.) எ.டு. அகரம் - பெ.சொ - <u>எழுவாய்</u> பெருங்கடல் - பெ. 2 - ஆம் வேற்றுமை (......நீந்துவார்)' உண் 7 செ. <u>குன்றா வி.</u>

2. வேலாயுதனாரைப் போலத் தொடர்கள், தொகைகள் வரும்போது அதன் இலக்கணக் குறிப்பு முழுமையும் தரலாம். எ.டு: உகைத்துள்(பெயர்+அத்து+ஏழாம் வே. இடஉருபு) ; கைகூடும் (பெ - எதி. வி. முற்று)

3. பெயர் எச்சம் முதலியவற்றில் அதன் உட்பாகுபாடுகளையும் அமைத்தல் வேண்டும் எ.டு. உண்ட. பெ. . . . . சாத்தன். எழு; . . . . சோறு செயப் தட்டு . . . கருவி; - வீடு - இடம்.

4. வினைகளுக்கு வினைத்திரிபு காட்டல் வேண்டும். எ.டு. உண் - செ. குன்றா. வி. பெயர்களுக்கும் வேற்றுமைத் திரிபை வகைப்படுத்திக் காட்டலாம். எ.டு. மரம் (- அத்துப்பெறும்) வீடு (- இன் பெறும்).

சொற்களை வரிசைப்படுத்துவது

1. சொற்களைப் பகுதிபற்றி — அடிச் சொல்லடிப்படையில் அகர வரிசைப்படுத்துவதே சிறந்தது.

2. எனினும் விகற்ப வடிவங்களையும் அகர வரிசையில் அமைத்து அவை பற்றிய * விளக்கங்களைப் பகுதிகளின் கீழ்க் கீழ்க்காணுமாறு சுட்டலாம். அச்சம் : பார் : அஞ்சு, அஞ்சு . . . . அச்சம், தொ.பெ.

3 தமிழ்ப் பேரகராதி போன்றவற்றில் உள்ளது போன்று பகுதிபற்றிச் சொற்களை அகரவரிசையில் அமைத்து அதன்கீழ் அதன் திரிபுகளை (வினைத்திரிபு, பெயர்த்திரிபு) ஏதாவது முறையில் அமைக்கலாம்.

வினை

வினையடிகளின் கீழ் எல்லா வினை விகற்பங்களையும் தொகுத்துப் பொருள் வரையறுத்து முதலில் முற்று வடிவம், எச்ச வடிவம், வினையடி வடிவம் என்று ஏதாவது திட்டமான முறையில் அமைக்கலாம். சில வினைகளுக்கு வினையடிகள் காணப்படலாம். சிலவற்றிற்கு வினை விகற்பங்கள் மட்டும் வரலாம். அதை மீட்டுருக்செய்து கொடுக்கலாம்(உடுக்குறியிட்டு). * எ.டு. மல்கு 5 செ. குன்றிய வி. , மல்க வி.எ.

பெயர்கள்: பொருள் வரையறுத்தபின் அவற்றின் தொடர்களை வரிசைப்படுத்தவேண்டும் (பொருள் வரையறுத்தல் பார்க்க).

4. வேற்றுமை உருபுகள், இடைச்சொல் தொடர்ந்து வரும் பெயர் வினைகளைக் கொண்டு முடியும் தொடர்கள் ஆகியவற்றுடன் அமைத்தல் வேண்டும்.

பொருள் வரையறுத்தல்

வினைகளைப் பொறுத்தவரையில் முற்றுக்களில் தான் அதன் பொருள் தெளிவாகும். எச்சங்கள் இலக்கண நிலையிலும் பொருள் நிலையிலும் வேறுபாடடைய வாய்ப்புண்டு (எ.டு. கொண்டு, வைத்து - சொல்லுருபு; நிரம்ப வி. அ., பெ. அ. நொறுங்க — வி. அ. சில வழக்குகளில்)

பெயர்ச் சொற்களில் உள்ளுறைப் பொருள் ஆகுபெயர்ப் பொருள் முதலியன தோன்றும் வாய்ப்புண்டு. இடைச்சொற்கள் வேற்றுமை உருபுகள் முதலியவற்றிற்குப் பல சமயம் இலக்கணப் பொருள்தான் கொடுக்க இயலும். அவற்றிற்கு இயன்ற வரை அகராதிப்பொருள் வரையறுக்க முயலலாம்.

இத்தகைய பொருள்களை எல்லாம் அவை வருமிடம் அறிந்து பொருள் எழுதிய பின் தொகுத்து வகைப்படுத்த வேண்டும். இத்தகைய பொருள்கள் எல்லாம் மொழியின் பொது அகராதியில் சேர்க்க இயலாமற் போகலாம் (எ.டு: குறளில் ஆகுபெயர்ப்பொருள்கள்; இல் — ஆகுபெயரால் இல்லறத்தை உணர்த்தும்— இது பொதுப் பொருளாதற்கேற்றது;

நல்குரவு — ஆகுபெயரால் அதை (1047) உடையானை உணர்த்தும்போது அப்பொருளை மொழிக்குரிய அகராதியில் கொடுக்கவேண்டியதில்லை. அது போன்றே முறி, தளிரின் நிறத்தை உணர்த்தும் ஆகுபெயராகும் போதும்.)

உரையோடு கூடிய பழைய நூல்களுக்கு உரையாசிரியரை ஒட்டியே பொருளமைப்பது சிறந்தது அதில் தெளிவிற்கு விளக்கங்கள் அமைக்கலாம். உரையற்ற நூல்களுக்கும் பிற்கால நூல்களுக்கும் நாமே பொருள் வரையறை செய்தாக வேண்டும்.

பொருளை வரிசைப் படுத்துவதில் பொருள் தொடர்பு முறை வரலாற்றுமுறை என்று ஒரு முறையில் வரிசைப்படுத்தலாம்.

வருமிடம், எடுத்துக்காட்டுகள்

பொருளை மொத்தமாக வரிசைப்படுத்தி எண்ணிட்டுப் பத்தியாக அமைத்து பின் ஒவ்வொன்றிற்கும் வரும் விகற்ப வடிவம், அவை வருமிடம், எடுத்துக்காட்டு ஆகியவற்றை அமைக்கலாம். அல்லது விகற்ப வடிவங்களை ஏதாவது திட்டமிட்ட முறையில் (முற்று, எச்சம், சுட்டுவடிவம்) அமைத்துப்பொருளை மீண்டும் எழுதலாம். அவ்வாறு எழுதும் போது விகற்ப வடிவத்தின் வடிவமைதிக்கேற்பப் பொருள் எழுதலாம் (எ.டு. பெயரெச்சமாயின் பெயரெச்சமாக . . . . . இவ்வாறு). அல்லது விகற்ப வடிவங்களை அகரவரிசைப்படி அமைக்கலாம். இதற்கெல்லாம் கீழே எடுத்துக்காட்டுகள் காண்க.

செய்யுள் நூல் சொல்லடைவு

அடிப்படை : திருக்குறள் சொல்லடைவும் மணக்குடவர் அகராதியும், ஜேம்ஸ் (1982)

வினைச்சொல்

அகல் 3 செ. குன்றி. வி.

1. பெரிதாதல் 2. போதல், 3. பரத்தல் (விரிவாதல்)

செ. குன்றா. வி 1. நீக்குதல், 2. பிரித்தல்

செ. குன்றி. வி. 1. பெரிதாகுதல், அகன்றாரும், வி. அ. பெ. 165 பெரியர் ஆயினாரும்;

2. போதல் — பெரிதாதல் — அகலாக்கடை, வி. எ. 479:2 போதாதாயின்

3. பரத்தல் (விரிவாதல்) அகன்ற (அறிவு) பெ. எ. 172, பரந்த; அகல் (விசும்பு)

வி.தொ.அ. 25.1 அகன்ற

செ.குன்றா.வி. _

1. நீக்குதல், அகறல், தொ.பெ நீங்குதல் 1327.2 ; அகலாது வி. எ. 691 அகலுவதும் செய்யாது

2. பிரிதல், அகலாத காலை 1222:1 பிரியாத காலம்

பெயர்ச்சொல்

ஐந்து பெ. 1 எண்(ஆகுபெயர்ப் பொருள் நோக்குக) 2. ஐந்து பூதங்கள் 3. ஐந்து பொறிகள்

4. ஐந்து புலன்கள்

ஐம்புலன் பெ. அ; அ; — பெயர் — கண்டு கேட்டு உண்டுயிர்த்துற்றறியும் 1102

ஐம்புலத்தாறு பெ. அ. அ. — பெயர் தென்புலத்தார், தெய்வம் விருந்தொக்கல், தான் என்று ஐந்திடமாகிய நெறி 43.2

ஐயுணர்வு பெ. அ. அ. — பெயர் — மெய் முதலாகிய பொறிகள் ஐந்தினாலும் அறியப்படும் எல்லாம் 351.1

ஐந்து பெ(வே) — (அடக்கல்) — பொறிகள் ஐந்து 123.1

ஐந்து பெ. (எழு). எண் — பிணியின்மை செல்வம் விளைவின்பம் ஏமம் 732.2

ஐந்து பெ.(எழு) — எண் — அன்பு நாண் ஒப்புரவு கண்ணோட்டம் வாய்மை 983.1

ஐந்தும் (ஒர்) பெ. வே. பொறிகள் ஐந்தினையும் 23.1

. . . . பூதங்கள் பெ. எழு . . . பூதங்கள் . . அவையிற்றின் காரியமாகிய பொறிகள் 276.2

. . . . பெ. வே. பொருள் கருவி காலம் வினை இடன 671: 1

. . . . . பெ. (எழு) - உடை செல்வம் ஒளி கல்வி 931.1

ஐந்துடன் பெ. + வே. உ. . . . வன்கண் குடிகாத்தல் கற்றறிதல் ஆள்வினை

ஐந்தன் புலத்தை பெ + சா + பெ + சா + வே பொறிகள் ஐந்துனுக்கும் நுகர்ச்சியான ஐந்தனையும் 741.1

ஐந்தின் பெ + சா ஐந்து புலன்களின் 24.1

ஐந்தவித்தான் வி. அ. பெ(வே) - மெய் வாய் கண் மூக்குச் செவி என்னும் ஐம்பொறிகளின் வழியாக வரும் ஊறு, சுவை, ஒளி, நாற்றம், ஓசை என்னும் ஐந்தின் கண்ணும் செல்லும் மனநிகழ்ச்சியை அடக்கினான் 8.1

. . . வி. அ. பெ. (வே) . . நுகர்சியாகிய ஐந்தினையும் துறந்தான் 25.1 . . .

வேற்றுமை உருபு

<u>ஐ இரண்டாம் வே. உ.</u>

<u>ஆக்கல் பொருள்</u> : இறப்பினைப் பொறுத்தல் 151:1 அதனை . . . மேற்கொள்வது 263:1

உவந்தாரை ஆக்கல் 268:1 <u>அழித்தல்பொருள்</u> ; செய்தாரை ...வென்று 155:1 முதலியவை.

<u>அல்லது</u>

ஐ. இரண்டாம் வே. உ. அகழ்வாரைத்தாங்கும் 154:1 ; அடக்கத்தை . . . காக்க 12.1 அதனை . . . மறத்தலின் 38:1 முதலியவை

<u>இடைச்சொல்</u>

உம்: இ.சொ. 1. எண்ணும்மை

கெடுப்பதூஉம் . . . எடுப்பதூஉம் 18:1

2. முற்றும்மை

இருவினையும் 7:1

<u>உரைநடைநூல் சொல்லடைவு</u>

<u>ஜகக் அருமை ராஜனின் கீறல்கள் மொழிநிலையும் சொல்லடைவு அகராதியும் (1982)</u>

பெயர்ச்சொல்

கால் பெ. பாதம்: 7.19, 10:24, 35:19

கால் விரல் பெ. வே. 47.6; கால் பெ. வே. 47:29; காலால் பெ. வே. 22:32,35

காலில் பெ. வே. 47:27 ; காலை பெ. வே. 22.41; 47:13 ; 39; 51:13

இடது காலை 46:40; வலது காலை 46:38; கால்கள் பெ. 25.33

கால்களை பெ. வே. 5.2

வினை : வருமிடம் எடுத்துக்காட்டு இல்லை — வெறும் அமைப்புமட்டும்

செய் 1. செ. குன்றா. வி

செய். ஏவல் உண்டாக்கு

செய்கிறது 2 து. வி. மு.

செய்தேன் வி. மு.

செய்தவன் வி. அ. பெ.

செய்தா க. வி. எ.

<u>கலப்பு வினைகளில்</u>

செய்திட்டி

<u>செய்து வி. எ</u>

<u>கலப்பு வினை</u>

செய்திருக்கும்

செய்துகிடக்கலாம்

. . . .

செய்ய (1) (வி.மு)

செய்ய (2) வி. எ.

<u>கலப்புவினைகளில்</u>

செய்யக்கூடிய. . . .

செய்யாது (1) வி. மு.

செய்யாது (2) தொ. பெ. (த.பா)

செய்வது (1) வி. மு.

செய்கிறது தனி வினைமுற்று

செய்கின்றன வி. மு.

செய்தது தொ.பெ. (த.பா)

செய்தவள் வி. அ. பெ.

செய்தி வி. எ. (— செய்து)

<u>கூட்டுவினை</u>

சரிசெய்துகொள்கிறார்

செய்யவளியன் வி. அ. பெ. (த.பா)

செய்யாம எ. ம. வி. எ

செய்யிய வி. மு

செய்யும்

செய்தது தொ.பெ

செய்தவன் வி. அ. பெ

செய்தி,பெயர்சொல் "சமாச்சாரம்"

செய்றது தொ. பெ.

செய்வது தொ.பெ.

செய்யவளியள் வி. அ. பெ.

செயல் பெ.சொ. தொழில்

செய்வது (2) தொ. பெ. (து.பா)

<u>வேற்றுமை உருபு, சுட்டு இனச்சொற்கள்</u>

ஐ. 2 ஆம் வே. உ	அ. சு. இ. சொ
அக்கானியைக் குடித்துவிட்டு	அக்கடிதம்
அச்சத்தைத்தந்தது	பார்: அக்கரை
அதை . . . செருகி	

உம். இ. சொ. அங்கும் இங்கும் ; அழைத்ததும் திரும்பினாள்

<u>நூலடைவு</u>

அன்னி தாமஸ் — *Dissertation of Tamilology*
உலகத் தமிழாராய்ச்சி நிறுவனம்
1977

இராமகிருஷ்ண அய்யங்கார். டி. — *திவ்ய பிரபந்த அகராதி*
கீழ்த்திசைச் சுவடி நூல் நிலையம்,
சென்னை, 1961,
மொ. ப. 4 + 3 + 186

இளையபெருமாள். மா. — *Grammar of Ainkurunuru with Index*
தமிழ்த்துறை, கேரளப்பல்கலைக்கழகம்
காரியவட்டம், 1974
மொ. ப. 11 + 79 + 242

என்.சி.பி.எச். — பாட்டும் தொகையும் என்.சி.பி.எச்
சென்னை, இரண்டாம் பதிப்பு, 1981

கோவிந்தசாமி — *திருக்குறட் பொருளகராதி*
அ. ப. கழகம், 1972
மொ. ப 28 + 325

சாமிநாதையர். உ. வே — *என் சரித்திரம்*
1982(இரண்டாம் பதிப்பு)

சிங் ஆர். ஏ — *An Introduction to Lexicography*
சி. ஐ. ஐ. எல்., மைசூர், 1982

சுந்தரமூர்த்தி. இ — *பரிமேலழகர் உரைத்திறன்*
சென்னை, 1986

சுப்பிரமணியன். ச. வே — *Grammar of Akananuru with Index*
தமிழ்த்துறை, கேரளப்பல்கலைக்கழகம்
காரியவட்டம், 1972
மொ. பக் 136 + 359

. . . . *Descriptive Grammar of Cilappatikaram with Index*
திருவனந்தபுரம், 1968,
இரண்டாம் பகுதி, சொல்லடைவு,
மொ.ப. 308+8

சுப்பிரமணியன். நா. *Pre-Pallavan Index*
சென்னைப் பல்கலைக்கழகம், 1966,
மொ. ப. 20+ 823+2

சுப்பிரமணியம் வ. அய். *Index of Purananuru*
தமிழ்த்துறை,
கேரளப்பல்கலைக்கழகம்
திருவனந்தபுரம், 1962,
மொ. ப. 12 + 628 + 7

சுஜாதா. எஸ். *ஐசக் அருமைராஜனின் கீறல்கள் — மொழிநிலையும் சொல்லடைவு அகராதியும்*
எம். ஏ. ஆய்வேடு, தமிழ்த்துறை,
கே.ப.கழகம், காரியவட்டம் 1982,
சொல்லடைவு மட்டும் ப. 397

ஜெயதேவன். வ. *தமிழ் அகராதியியல் வளர்ச்சி வரலாறு*
ஐந்திணைப்பதிப்பகம், சென்னை, 1985

ஜேம்ஸ். டி. கே *திருக்குறள் சொல்லடைவும் மணக்குடவர் அகராதியும்*
எம். பில். ஆய்வேடு, தமிழ்த்துறை,
கே. ப. கழகம், காரியவட்டம்,
திருவனந்தபுரம், 1982, மொ. பக். 23 + 352

தமிழண்ணல் *தமிழியல் ஆய்வு*
மதுரைக்காமராசர் பல்கலைக்கழகம், 1983

தாமோதரன். அ. *Tamil Dictionaries : A Bibliography*
பிரான்ஸ் ஸ்டெய்னர் பெர்லாக்,வீஸ்பாடன்,
ஜெர்மனி (மேற்கு), 1978

திருவாடுதுறை ஆதினம் *சங்க இலக்கிய சொற்களஞ்சியம்*
திருவாவடுதுறை ஆதீனம், 1965
மொ. ப. 11 + 251

பழந்தமிழ் நூற் சொல்லடைவு,
பிரெஞ் இந்தியக்கழகம், புதுச்சேரி
முதல்தொகுதி, 1967, மொ. ப. 414 + 8
இரண்டாம் தொகுதி, 1968,
மொ. ப 415 — 823
மூன்றாம் தொகுதி 1970
மொ. பக். 824 — 1492

போப். ஜி. யு — *The Sacred Kural*
மு. ப., 1886, இரண்டாம் மறுபதிப்பு 1981

வேலாயுதம் பிள்ளை சாமி. — *திருக்குறட் சொல்லடைவு*
மொழியரசிப் பதிப்பகம், 1952
மொ.ப. 10 + 8 + 216 + 120 + 4

தாம் இத்தகைய சொல்லடைவுகளைப்பயன்படுத்திய காலத்து ஏற்பட்ட சிக்கல்களை அவ்வப்போது எடுத்துரைத்து என்னைச் சிந்திக்கத்தூண்டியவர் டாக்டர். பா. ரா சுப்பிரமணியன் ஆவார். அதன் விளைவாகவே நான் இவற்றை ஆராயத் தொடங்கினேன். எனவே இவற்றில் பல தெளிவுகள் ஏற்படக் காரணமாக இருந்த அவரின் கருத்துரைகளுக்கு என் நன்றி!

மதுரை காமராசர் பல்கலைக்கழகம், இந்தியவியல் தமிழியல் புதுமைப் பயிற்சியரங்கில் (பல்கலை நகர், 15.12.1986 - 20.12.1986) இக்கட்டுரையின் ஒரு வடிவம் அளிக்கப்பட்டது.

An evaluation of the word indices (index verborum) From the lexicographic point of view and suggestions for improvement

K.Nachimuthu

(Abstract of the paper in Tamil)

A large number of word indices (or index verborum) of ancient medieval and modern Tamil works were prepared in Annamalai, Kerala, Madurai and other universities. More than 150 such indices are available and a few of them have appeared in print also. Apart from the universities, other institutions like Thiruvavadudurai mutt, French institutes of Pondicherry and a few individuals (Murray Rajam) have also attempted in this venture. In these circumstances, an evaluation of the methods, and contents of these work is essential for their increased use and continuance of such works. Here an attempt is made to evaluate a few of them and suggests further improvements for making them more useful. Since such works are being done in other Dravidian languages also, a comparative merit of the various methods adopted in the preparation of indices is worth studying.

Tirukkural-collataivu (1952): Monolingual

The earliest such work done systematically is the one by Sami Velayudham Pillai for *Tirukkural*. It is monolingual. This is an index of words found in *Tirukkural*, alphabetically arranged with grammatical functions marked, and the meanings plotted thoroughly based on the linguistic contexts and on the basis of old commentaries. The special feature of this index is the indication of morphemic segmentation of each word in the main entry with grammatical information. The other notable feature is the meaning given to the clitics, particles, case markers etc. Compounds and phrases were also treated satisfactorily

Canka ilakkiyac corkalanciyam(uyireluttukkal) (1965)

The next work is *Canka ilakkiya-coRkaLanciyam* (1965) by Dandapani Desikar. This contains words, which begin with vowels only. Compounds, phrases etc. are included. Grammatical functions and meanings are not uniformly marked and it is not exhaustive. It is also monolingual.

Index des mots de la litterature tamoule ancienn (1967)

The monolingual index is in three volumes, published by the Instit Francais D'.indologie, Pondicherry .It is an alphabetical list of words, phrases etc. with the their place of occurrence found in Sangam literature and later didactic works. It does not contain grammatical information or meaning. Even though the name is in French, it is monolingual i.e. Tamil.

Nualaayirat tivviyappirapanta Akarati (Editor :Ramakrishna Iyengar Madras Govt. Oriental Library, 1961,another one by Parthasarathy Iyengar, SriRangam Devasthanan Publication,1963) *Veda Akarati* (by Clayton and Albertt,1963 Fourth Edition, CLS,Chennai)*Tamil Vedaakama Ottavaakkiya Akaraati* (A Concordance to the Tamil Bible),(vol.1943,vol.1951, CLS,Chennai),G.U.Pope's *Tirukkural* and *Nalatiyar* Lexicon and Concordance in his *Sacred Kural*(1866) are some of the notable works in this field.It seems that Dr.U.Ve.Swaminatha Aiyar took the cue for his subject indices in his editions from the Bible concordance and subject index. *Naalaayirat tivviyappirapanta Akarati*(1961) is a compendium of a dictionary cum concordance prepared in the early centuries as part of the great Vaisnavite learning. It should be noted that such reference tools were conceived and constructed even before the advent of European scholarship in India. Dr.G.U.Pope's work is also a combination of a lexicon and concordance.

A history of bilingual indices in Tamil prepared in Kerala University-Bilingual

After his retirement from the Tamil Lexicon Project and his joining the Kerala University, Prof. Vaiyapuri Pillai felt the need for the word indices in the preparation of a historical dictionary and writing historical

grammar of Tamil language. He initiated the *Index Verborum for the Sangam classics* in the Department of Tamil of Kerala University. That project was modified and continued by Prof. V.I. Subramaniam, He first published his *Index of PuRanaanuuRu* in 1962, which was bilingual i.e. Tamil and English similar works were done at Annamalai University and elsewhere Prof. T.P. Meenakshi sundaram planned and executed such works under his guidance at Annamalai Univeristy.

The purpose of the indices

The purpose of these indices were broadly two fold:

To prepare source materials for the preparation of historical Tamil grammar.

And a historical Tamil Dictionary.

Keeping this idea at the macro level micro studies were carried out based on a descriptive index and grammar.

Prof. V.I. Subramaniam declares as follows the usefulness of his work in his introduction to the *Index of PuRanaanuuRu*:

"The Index is prepared primarily as an adjunct to the grammar. It is mainly intended for the linguists for checking the grammar and for using it for comparative and historical work. But the index has other uses as indicated by Maurice Bloomfield

(*A Vedic Concordance*, 1906. Preface). It affords an easy and ready means of ascertaining where a given form occurs. For preparing a definitive edition of the *Sangam Classics* (and this will have to be undertaken sooner or later by one of the Universities in the South) this index will be a helpful tool for editors in improving the text. Where the authorship of a lyric is uncertain, the index will of use to those who adopt the frequency of vocabulary as a means to decide the authorship. For collecting words on cultural objects, society, religion, name of places, kings etc. this index will be of use."

The above quotation shows that the use of the index was intended mainly for writing descriptive and historical grammars. It seems that the lexicographic use of it was not kept in proper focus. Because of this lack of perception, these classes of indices prepared here and elsewhere are handicapped from the point of view of lexicography.

The lexicographer can make use of them only in limited way. For example to check the presence of a form and its place of occurrence are useful. As the compounds, collocations and different verbal forms are

split up and arranged alphabetically, at different places and the meanings are plotted only at the morphemic level, the lexicographer has to rearrange and redefine the meanings before he could make use of them for his dictionary. This is no easy a job. Hence a few suggestions are made here to improve the indices generally and specifically from the lexicographic point of view. Instead of making the indices a mere inventory of morphemes and words, they should be prepared on the model and format of a dictionary to enhance its value and utility at all levels. They should be both dictionaries and index verborum in their format and scope.

Structure of the indices: Segmentation

In the *Index of PuRanaanuuRu* morphologically independent words and the isolatable clitics, particles and suffixes are listed alphabetically. The grammatical function and the place of occurrence are noted against each word. As morphological independence and isoloatability were the prime consideration, even compound words and sequences of morphemes, which should be treated as one word, are split up. Prof. V.I.Subramoniam explains as follows the principles of segmentation adopted in his work:

"If the units A and B mean X and Y, A is listed with meaning X and B with Y: if A and B mean only Z then A and B are listed as one word: In some cases A and B having the gloss Z may yield on etymological a or metaphorical guess, as isolable gloss for A and B: For example, in the form *vilaimakal* "prostitute" which is treated as a single word, it is possible to assign the meaning price and woman to 'vilai' and makal, for the prostitute is a woman who sells her body. Such investigations are eliminated in plotting the meaning"(P.III)

But this principle has not been followed strictly and so splitting up of one-unit words is in abundance.

e.g. அகப்படு tr."captured I"புறம் 79.9 வே.அ.C.B.
அகப்படு tr. கைக்கொள்ளுதல்
அகம் inside
படேன் = (will) not happen – I_H.B
= படுவதிலேன் ஒ.அ

அதனால் = conj. so, therefore

அது + புறம் 18. 26. that it. C.B

அன் + clitic

ஆல் + clitic

This is a distinct word different from the similar construction அது+ அன்+அல். There is a clear semantic contrast and even Tolkappiyar mentions it as a separate word (*Tol.Col*.40).

நாண்மீன் –star – 160:8 - (நாள்:"lunar asterism",நட்சத்திரம்

நாள் day வே.தொ. C.C   தி களும் நாளும் முந்து

மீன் – star/வீண்மீன் – வே.அ. கிளந்தன்ன –தொல்.எழு 286)

Since it is very difficult to distinguish between compounds and phrases in OT. It is desirable to give the compounds (or even phrases and collocations) as the main entry and then have the second or third member listed separately under alphabetical order giving cross-reference to the compound or phrase with which it occurs.

e.g.

படேன் – see அகப்படேன்

அன் – பார். அதனால்

ஆல் – பார், அதனால்

மீன் – see நாண் மீண்

This simple crorss- reference method would have avoided the unnecessary splitting up of the compounds, phrasal compounds etc.

Arrangement of entries:

In the arrangement of entries the format of a dictionary should be ideal.

Nouns:

The free form of the nouns should be taken, as the main entry even if that free from is not attested in the text in which case it should be noted with asterisk. Its stem alternants etc. may also be shown in brackets with suitable cross-references in the alphabetical order). Then the meanings may be arranged historically or on the basis of the frequency. Next under each meaning the phrases or units with which it occurs along with case suffixes, clitics, particles etc. should be listed. Apart from serving as an illustration for fixing the meaning, it will also help one to know the usage of a particular item (its linguistic context). If possible, the declensional pattern of the nouns may also indicated in an abbreviated form as we do with verbal conjugations with numbers.

e.g.

காலு. பெ. சொ.

காலவிரல்

கால்

காலால்

காலில்

காலை

In compounds

இடது காலை

வலது காலை

Verbs:

The treatment of verbs should be as follows: As in a dictionary the root of the verbs should be taken as the main entry and the different verbal forms should be listed under it under different meanings having cross references for these forms under the alphabetical order also. In the earlier indices all the verbal forms are listed simply alphabetically and the different verbal forms of the same verb will be at different places alphabetically and there is no way to know how they are related to each other. The present method provides a holistic approach to the diverse verbal forms of the same verb and the plotting of meaning will be more scientific on this basis. In the ordering of form the finite forms should take precedence over non-finite forms, unless there is no corresponding finite form for the semantic area concerned. In the case of some verbs only no-finite form are attested (eg.malku-malka) and in some cases they have peculiar semantic shades developed (ey – eyttu-eyyaamai).

In addition to the grammatical functions as participle/finite etc. they conjugation pattern, the syntactic position as intransitive, transitive etc. should also be given.

e.g.

செய் .1. tr.

செய். imp.

செய்கிறது1 F.V

செய்கிறது2 Aux. – து.வி.

இருக்கவே செய்கிறது

செய்கின்றன வி.மு

செய்கேன் –
செய்ததுனு
செய்தவள் .வி.அ.பெ.
செய்தவளை
செய்தால் conditional
செய்தி வி.எ. செய்து
compound verbs
செய்திட்டி
செய்திட்டியே
செய்திட்டியேல
செய்து.வி.எ.–
கூட்டு வினை (compound verbs)
சரிசெய்து கொள்கிறாள்
கலப்பு வினைகள்(complex verbs)
செய்திருக்கும்
செய்துக் கிடலாம்
செய்தது
செய்தவன்
செய்தி
செய்யது
செய்யவனில
செயல்
செய்ய1 வி.மு.
செய்ய2 வி.எ.
கலப்பு வினை
செய்யக் கூடிய
செய்யது1.வி.மு.
செய்யது2.தொ. பெ.
செய்யதுக்கு
செய்வது 1. வி.மு.
செய்வது 2. தொ. பெ.
செய்யவனியள் வி.அ.பெ
செய்யவனியள்
செய்யாம்
செய்யிய
செய்யும்

Dr.P.R.Subramanian feels that it is unsatisfactory. He prefers a schematic representation on the line of 1.finite form 2.Non-finite form3. Auxiliary form 4.Compound form/

Cases/particles and clitics:

Case suffixes and particles will be listed alphabetically. But instead of listing the occurrences alone, as it was the earlier practice, the grammatical meaning and the semantic equivalence should also be given along with their actual occurrence in phrases etc. Even if the grammatical meanings and lexical meanings are not given, the linguistic context in the citation can help the user to arrive at the meaning (e.g. the case suffix should be illustrated with the preceding noun and the following verb with which it occurs).

ஐ – 2. வே.அ.

அக்காளியைக் குடித்துவிட்டு

அச்சத்தைத் தந்தது

அதை .... செருகி

அ சு.அ.

அக்கடிதம்

பார். அக்கரை

உம்: இ.சொ. 1.conjuctive,coordinative

அ் கும் இ் கும்

அப்பாவும் அம்மாவும்

2.immediacy

அழைத்ததும் திரும்பினாள்

(Data for these examples is from S.Sujatha's *Index cum Lexicon to Isaac ArumaiRajan's Keeralkal*, M.A.Dissertation, 1982,Tamil Dept.Kerala University.)

Plotting the meaning:

In fixing the meaning of items, old commentator's glosses are retained as such in monolingual indices. When there is no commentary for the old texts Madras University Tamil Lexicon has been made use of extensively. For giving English meaning also the same source has been used. In the index of *PuRanaanuuRu* a morph by morph meaning is attempted for the headword. The English meaning is the translation

of the headword as it functions in a particular construction. In giving meaning, a pattern is followed for each grammatical category (e.g. vanta R.P. which/ who came). When the grammatical categories of English do not correspond to Tamil, nearest to it in English is given:

When we look at the meaning part in these indices as a whole, it is wanting in many respects. The method of alphabetical arrangement of different grammatical categories of the same form at different place failed to give a holistic view of the configuration of meanings of words in all their grammatical forms and linguistic contexts. When grammatical forms are looked at individually, grouping of the senses or synthesizing them may not be possible. When the lexicographer wants to use these indices he has to check all different meanings and then collate and redefine them, before he could use them. If a dictionary model were adopted in the indices checking the context, collation and definition of the meaning would have naturally followed.

In monolingual indices the definition of meanings is not very satisfactory. Either the same word is repeated or some synonyms are given as meaning. A little bit of descriptive statements would have been more appropriate.

The method of giving morph by morph meaning is welcome; but it also needs improvement. For example in Relative Participles the R.P. morphemes have different meanings. A mere 'that which /who ' format is very unsatisfactory. The point will be clear from the following examples:

உண்ட (நெல்லி) which was eaten

உண்ட (கடுவன்) which ate

உண்ட (சாத்தன்) who ate

உண்ட (கலம்) (vessel) in which one ate

உண்ட (வியர்ப்பு) that which was caused by eating

The same is the problem in verbal participles (மழை பெய்ய- ஞாயிறு பட-). With regard to case suffixes, particles, clitics also, the meaning given in lexically equivalent words, in addition to grammatical meaning will be more clearer(ஆல்– third /instumental/ with ,because of).

These are only a few major improvements suggested here. For further details and appreciation of the method one has to go through a few indices prepared in the new way.

In my earlier draft of the same paper I have the following comments:

"Lastly a few words about the preservation of the paper slips used in the indexing making, though peripheral to this discussion. When a research scholar prepares an index using paper slips, he normally allows the slips to be destroyed or thrown away, after he transfers the word list on a foolscap paper. This is wrong on the part of the researcher and others concerned. The use of the slips does not stop with the preparation of them. They are always needed in future for making cumulative or historical indices. Already, we have lost precious such materials. Hereafter we must do all our best to preserve them as our country is not rich enough to afford wasteful expenditure of rare resources, both human and material to duplicate the same work.

Now the situation has changed. The computer has made the storage and retrieval of such scriptorium very easy. What we need to do is to feed the indices in computer readable form and use them. A standardized procedure may be suggested at for such database construction and management.

கேரளப்பல்கலைக்கழகத் தமிழ்த்துறையில் தயாரிக்கப்பெற்ற சொல்லடைவுகள்: ஒரு பார்வை

(Word Indices Prepared in the Department of Tamil, University of Kerala - A Survey)

சி. சுப்பிரமணிய பிள்ளை

கேரளப்பல்கலைக்கழகத் தமிழ்த்துறையில் பேராசிரியர்கள், ஆய்வு மாணவர்கள், முன் முனைவர் பட்ட ஆய்வாளர்கள், முதுகலை மாணவர்கள் ஆகியோர்களால் உருவாக்கப்பட்டுள்ள சொல்லடைவுகளுக்குக் குறிப்பிடத்தக்க வரலாற்றுப் பின்னணியும் பாரம்பரியமும் உண்டு.

1. சொல்லடைவின் தேவையும் பயனும் உணர்ந்தவர்கள் என்ற நிலை.
2. மரபு இலக்கணம், மொழியியல் இவற்றில் துறை போகியவர்களின் தலைமை.
3. இத்துறையில் நாட்டம் உடைய ஆய்வாளர்கள்.
4. சிறந்த வழிகாட்டல்கள்.
5. உழைப்பே எல்லாவற்றிற்கும் அடிப்படை மூலதனம் என்ற கருத்துடைமை.

தமிழ்த்துறையில் பேராசிரியராகப் பணியாற்றி ஓய்வு பெற்ற வையாபுரிப்பிள்ளை (1951-54) , அவர்களுக்குப் பின் 1954-இல் தமிழ்த்துறைப் பேராசிரியராகப் பதவி பெற்ற வ.அய். சுப்பிரமணியம் அவர்கள் அன்றைய திருவிதாங்கூர் பல்கலைக்கழகத்தின் ஒப்புதலோடு சங்க இலக்கியச் சொல்லடைவுத் திட்டம் (Sangam Project) ஒன்றை உருவாக்கி நூல்களுக்குச் சொல்லடைவை அமைக்கும் பணியை மேற்கொண்டார். அதனைத் தொடர்ந்த நிலையில் இலக்கண மொழியியல் ஆய்வும் மேற்கொள்ளப்பட்டன. இவ்வாய்வுத் திட்டப்படி புறநானூற்றுக்குச் சொல்லடைவு தயாரிக்கப்பட்டு தமிழ்துறைச் சார்பு வெளியீடாக 1962-இல் நூல் வெளிவந்தது. இவ்வாய்வுத் திட்டத்தின்படி சொல்லடைவு உருவாக்கத்திற்கு இலக்கண, மொழியியல் அறிஞர்களான ஆல்பர்ட் மாஸ்டர் (Alfred Master), சாட்டர்ஜி (S.K. Chatterji), சிதம்பரம் செட்டியார் (A.C, Chettiar), பெர்த் (J.R.Firth), ஹர்சா (R.G.Harsha), கமில சுவலபில் (Kamil Zevelebil), மீனாட்சி சுந்தரம் பிள்ளை (T P.M.), நரசிம்மையா (A.N. Narasimhia), சங்கரன் (C.R. Sankaran),

சித்தேஸ்வர் வர்மா (Siddeswar Varma), சுகுமார்சென் (Sukumar Sen), வையாபுரிப்பிள்ளை (S.V. Pillai) ஆகியோர்களின் கருத்துரைகளும், ஆக்கப்பூர்வமான ஆலோசனைகளும், அணுகுமுறைகளும் ஏற்கப்பட்டு செயல்படுத்தப்பட்டன.

சொல்லடைவின் தேவையும் பயனும்

உ.வே.சா. அவர்கள் மேற்கொண்ட பதிப்புப் பணியில் சொல்லடைவு, பொருடைவு ஆகியவற்றின் பங்கு பற்றித் தெளிவது தேவையாகும். சான்றாக 1894- இல் வெளியிட்ட புறநானூற்றுப் பதிப்பிற்கு எட்டு மூலப்பிரதிகளையும் பதின்மூன்று உரைப்பிரதிகளையும் பயன்படுத்தியுள்ளார். பைபிள் ஒப்புமை அகராதி (Bible Concordance) அமைப்பைப் பின்பற்றிய நிலையில் புறநானூற்றைப் பதிப்பித்துள்ளார் என்பதால் உ.வே.சா. தனக்குக் கிடைத்த அனைத்து மூலங்களுக்கும் உரைகளுக்கும் சொல்லடைவைத் தயாரித்த பின்னரே அதனடிப்படையில் நூலைச் செம்மையாகப் பதிப்பித்தார் என்று தெரிய வருகின்றது.

சீனாவில் சிவப்பு அரங்கின் கனவு (The Dreams of Red Square) என்ற நூலை எழுதியவர் யார் என்ற விவாதம் ஏற்பட்ட போது அது ஹயூகின் என்பவரால் எழுதப்பட்டதுதான் என்பதை நிறுவ முடிந்ததற்கு நடையியல் ஆய்வு பயன்பட்டது என்பர். இத்தகு முடிவுக்கும் அடிப்படையாக அமைந்தது சொல்லடைவுகளே.

மேலும், இலக்கண ஆய்வுக்கும் மொழியாய்வின் பல தளங்களுக்கும் குறிப்பாக விளக்கவியல், ஒப்பியல், வரலாற்றியல் ஆய்வுகளுக்கும் அகராதியியல், மொழிபெயர்ப்பியல், அறிவியல், ஆட்சித்துறை பண்பாட்டியல், தகவல் தொடர்பியல், இலக்கிய ஆய்வு போன்ற பல துறை ஆய்வுக்கும் சொல்லடைவுகள் பயன்படுகின்றன. தவிர சொல்லடைவுகள் ஒரு குறிப்பிட்ட ஆசிரியனுடைய மொழி அல்லது காலத்தின் மொழிப் பயன்பாட்டு நிலைகளை அறிய உதவுகின்றன.

துறை ஆய்வுகள்

வ.அய். அவர்களிடம் ஆய்வு மாணவர்களாகப் பதிவு செய்து கொண்ட பேரா.எஸ்.வி. சுப்பிரமணியம் (சிலப்பதிகாரம் - சொல்லடைவும் விளக்க இலக்கணமும்), பேரா. அகத்தியலிங்கம் (பதிற்றுப்பத்து), பேரா. இராம.சுந்தரம் (பத்துப்பாட்டு), ஆண்டியப்ப பிள்ளை (கலித்தொகை), பேரா. காமாட்சி (நற்றிணை), கோவிந்தன் குட்டி (கம்பராமாயணம்) போன்றோர் முன்பு கூறிய திட்டப்படி ஆய்வை மேற்கொண்டு (சொல்லடைவுடன் விளக்கமுறை இலக்கண ஆய்வு) முனைவர் பட்டம் பெற்றனர். பின்னர் பேரா. இளவரசு (பெருங்கதை), வி. வீரசாமி (பெரிய புராணம்), குற்றாலம் பிள்ளை (வில்லி பாரதம்), சுப்பிரமணிய பிள்ளை (தாயுமானவர்) போன்றோர் விளக்கவியல் இலக்கணமும் சொல்லடைவும் ஆய்வுப் பணியாகக் கொண்டு பட்டம் பெற்றனர்.

சொல்லடைவும்), ஜெயகலா (பாரதியின் தேசிய பாடலகளில விளக்க இலக்கணமும் சொல்லடைவும்), சீனிவாசன் (ஆனந்தரங்கம் பிள்ளையின் நாட்குறிப்பு சொல்லடைவும் விளக்க இலக்கணமும்) போன்றோர் ஆய்வுப்பட்டம் பெற்றனர்.

மேற்கூறியவை தவிர ஊர்ப்பெயர் (கி. நாச்சிமுத்து) ஆட்பெயர்(வேணுகுமார்), கல்வெட்டாய்வு, இலக்கண ஆய்வை மேற்கொண்டோரும் சொல்லடைவைத் தயாரித்துள்ளனர்.

தற்போது சந்திரா (பாரதிதாசனின் பாண்டியன் பரிசு விளக்க இலக்கணமும், சொல்லடைவும்), அஜிதாகுமாரி (ஜீவாவின் பாடல்கள் மொழிநடையும் சொல்லடைவும்) ஆய்வு செய்து வருகின்றனர். துறையில் நடைபெற்ற தேம்பாவணி, பாரதியின் வசனகவிதை போல்வன முடிவுறா நிலையில் உள்ளன. முன் முனைவர் பட்டத்திற்கு(M.Phil) பதிமூன்று மாணவர்கள் தங்கள் ஆய்வுப்பொருளாகச் சொல்லடைவைத் தயாரித்துள்ளனர்.

இவற்றிற்கெல்லாம் மேலாக 1964 முதல் முதுகலை மாணவர்களுக்குத் தேர்வின் ஒரு பகுதியாக அறிமுகம் செய்யப்பட்ட ஆய்வேடு தமிழ்த்துறையின் வரலாற்றில் சொல்லடைவுப் பணியில் ஒரு மைல்கல் எனலாம்.

சொல்லடைவுடன் விளக்க இலக்கணத்தை எழுத்தியல், பெயரியல், வினையியல் என்றும் தனித்தனி நிலைகளில் அமைத்தும் பின்னர் அவற்றை இணைத்தும் ஆய்வுப்பணியைச் செய்துள்ளனர். சொல்லடைவு என்று தொடங்கிய ஆய்வு பல நிலைகளில் வளர்ச்சி பெற்றுள்ளன.

<u>நூல்கள்</u>

தமிழ்த்துறையில் பணியாற்றிய பேராசிரியர்களான ச.வே. சுப்பிரமணியன் (அகநானூறு -1972), S.R.கிருஷ்ணாம்பாள் (குறுந்தொகை-1974), மா. இளைய பெருமாள் (ஐங்குறுநூறு-1975) போன்றோர் இந்நூல்களுக்குச் சொல்லடைவும் விளக்க இலக்கணமும் எழுதி, துறை வெளியீடாக வெளியிட்டுள்ளனர்.

<u>பிறதுறை நூல்கள்</u>

இத்துறையில் ஈடுபாடும் ஊக்கமும் காட்டிய எஸ்.வி.எஸ். சிலப்பதிகார ஆய்வை 1965- இல் நூலாகவும், பேரா.அகத்தியலிங்கம் அவர்கள் தன் ஆய்வேட்டை (A grammar of old Tamil with special reference to Patirrupattu-Phonology with verb Morphology (with Index) நூலாக 1977-இல் வெளியிட்டுள்ளார். பிற வெளியீடுகளாகவும் சில சொல்லடைவுகள் உள்ளன. பேரா.N. சுப்ரமணியம் தயாரித்த Pre-Pallava Index, (சொல் - பொருள் - இலக்கியம், இலக்கணம் - வருமிடம் எனும் நிலையில் உருவாக்கப்பட்டுள்ளது) (Index of Historical material in pre-pallavan Tamil literature). (Madras University Publication, Historical Services 1966), பாண்டிச்சேரி நிறுவனம்

தயாரித்த Index de motus (2 Vol) 1967 என்ற அடைவு (சொல் - இலக்கியம் - வருமிடம் (பொருள், இலக்கணக் குறிப்பு இடம்பெறவில்லை). சங்க இலக்கியச் சொல்லடைவு (Index to Sangam Literature - Dr. Malton), திருக்குறள் சொல்லடைவு, தேவார ஒளி நெறி, திருக்குறள் மொழிபெயர்ப்பில் G.U. போப் தயாரித்துள்ள அடைவு போல்வன குறிப்பிடத்தக்கன.

பூனா டெக்கான் பல்கலைக்கழகத்தில் Dr. அனந்த கிருஷ்ண பிள்ளை அவர்கள் தயாரித்த (மூவர் தேவராம் சொல்லடைவு சில பகுதிகள்) அண்ணாமலைப் பல்கலைக்கழகம் மொழியியல் துறை உயராய்வு மையமாக இருந்த போது தயாரிக்கப்பட்ட சில நூல்களுக்குரிய சொல்லடைவுகள், திருவனந்தபுரம் பல்கலைக்கழகக் கல்லூரியில் டாக்டர் பட்ட ஆய்வுக்கு (M.பிரசன்ன குமாரி) அளித்த சூளாமணி விளக்கவியல் இலக்கணமும் சொல்லடைவும் (1989) போல்வன பிறவிடங்களில் உருவாக்கப்பட்ட சொல்லடைவுகளாகும்.

சொல்லடைவு அமைப்பு

இலக்கணங்கள் சுட்டியுள்ள 'எல்லாச் சொல்லும் பொருள் குறித்தனவே' எனும் கருத்தும் மொழியியல் கூறுகின்ற பொருள் தரும் மிகச் சிறிய ஒலிக்கூறுகளும் சொல்லடைவு உருவாக்கத்திற்கு அடிப்படையாகும். எனவே ஒரு சொல் உணர்த்தும் பொருள் வேறுபாடுகள் அவற்றிற்குரிய இலக்கணக் கூறுகள் யாவும் சொல்லடைவில் தெளிவாக்கப்படுகின்றன.

அறிவியல் சார்ந்த இப்பயன்பாட்டு ஆய்வால் மொழிக்கொள்கை, கோட்பாடு உருவாக்கம் போல்வன பெறப்படும் என்பதால் சொல்லடைவு அனைத்தும் தேவையும் பயனும் கருதிய பொருள் புலப்பாட்டு ஆய்வாகக் கொள்வதில் தவறில்லை.

கலைச்சொற்கள்

தொடக்கக் காலத்தில் இச்சொல்லடைவுகளுக்கு மரபிலக்கணம் கூறும் கலைச்சொற்கள் மிகுதியும் பயன்படுத்தப்பட்டன. எனினும் சில இடங்களில் சில சொற்களுக்கு மரபிலக்கணக் கூறுகள் போதுமானதாகவும் பொருத்தமாகவும் அமையாத காரணத்தால் புதிய கலைச்சொற்கள் பயன்படுத்தப்பட்டன. பின்னர் உருவாக்கப்பட்ட அடைவுகளில் இம்மரபுகளே பின்பற்றப்பட்டன. எனினும் சில மாற்றங்கள் மேற்கொள்ளப்பட்டன. சான்றாக புறநானூறு சொல்லடைவில் வினைமுற்று, குறிப்புவினை, ஏவல், வியங்கோள் அனைத்தையும் சுட்ட Predicate(P) பயனிலை என்ற கலைச்சொல் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளது. மேலும் இணைப்பான்களைச்சுட்ட H. B (Hooker Base), H.C(Hooker Compound), S.H (Sentence Hooker) போன்ற கலைச்சொற்கள் உள்ளன தொழிற்பெயர்(V.N), தழுவு தொழிற்பெயர் (D.V.N) போன்றவற்றைச் சுட்டும் கலைச்சொற்களைப் பயன்படுத்தவில்லை என்பதும் குறிப்பிடத்தக்கது.

அமைப்பு

சொற்கள் தமிழ் அகரவரிசை முறைப்படி அமைக்கப்பட்டன. சொல் - அதன் சரியான பொருள் (உரையாசிரியர் தரும் பொருள் - ஒரே சொல்லுக்குப் பல பொருள்) அதன் இலக்கணம் (இலக்கணக்குறிப்பு) வருமிடம் போல்வன இடம்பெற்றுள்ளன. பாடபேதங்கள் தனியே சுட்டப்பட்டன. பின்னர், பாடபேதத்தைச் சுட்டும் முறையைத் தவிர்க்கும் பொருட்டு நல்ல பதிப்பாசிரியர்களின் பதிப்புக்களே தரவு நூல்களாகத் தேர்வு செய்யப்பட்டன. இவ்வமைப்பு முறைக்குப் புறநானூற்றுச் சொல்லடைவு சான்றாகும்.

சொல்லடைவில் சிலகுறைபாடுகள் இங்கு சுட்டிக்காட்டுவது தேவையாகும். சொல்லடைவில் வினைமுற்று, ஏவல், வினை வியங்கோள் இவற்றைச் சுட்ட பயனியை(predicate) (P) என்ற குறியீடே பயன்படுத்தப்பட்டது. இதனால் வினை பற்றிய பிற செய்திகளைத் தெளிய முடியவில்லை.

சொற்பிரிப்பு:

சொல்லடைவுகளில் சொற்களைப் பிரிக்கும் முறையில் தவிர்க்கமுடியாத சில இடர்ப்பாடுகள் ஏற்படுகின்றன. பொருள் புலப்பாடு கருதி தொகைச்சொற்கள்(இருந்தவாறு) மரபுச்சொற்கள்(விலைமகளிர், பலியாடு) போன்றவற்றில் தலைமைச் சொற்களைப் பிரிப்பதில் இடர்ப்பாடு ஏற்படுவது இயல்பு. எனினும் இரண்டாம் காலக்கட்டத்தில் உருவான சொல்லடைவுகளில் இத்தகு சொற்கள் பிரிக்கப்பட்டன. பிழையற்ற நிலையிலான மொழி(Phonology, morphology) ஆய்வைச் செய்யவேண்டும் எனக் கருதியே இம்மாற்றம் மேற்கொள்ளப்பட்டது எனலாம்.

சொல்லின் பல பொருள்:

சொல்லடைவின் சிறப்புப்பண்புகளுள் ஒன்று சொல்லின் பொருளை விளங்கவைத்தல் என்பதாகும். சொல் உணர்த்தும் பொருள் குறிப்பிட்ட இடத்தில் பயன்பாட்டிற்கு ஏற்பமாற்றம் பெறும்; அதனடிப்படையில் அச்சொல்லுக்குரிய இலக்கண அமைப்பும் மாறுபடும். சான்றாக புறநானூற்றில்,

ஆய் (CB. வே. அடி 127-6), எழுவாய் (S. 134-2), ஒட்டுத்தொகை (H.C - 129-5), விளி (VOC 130-1), RPB (பெ. எ. அடி 34-7), வி.எ (V. P) போன்ற பொருட்கூறுகளில் வருகின்றன. இதே அமைப்பு முறையும் கலைச்சொல் பயன்பாடும் பதிற்றுப்பத்து சொல்லடைவு நூலில் பின்பற்றப்பட்டுள்ளது] சிலப்பதிகாரச் சொல்லடைவில் முற்காட்டிய கலைச்சொல், இலக்கணக்குறிப்பு முறைகள் மாற்றம் பெற்றுள்ளன. இதனை, மிகுதியும் பின்பற்றிய நிலையிலே குறுந்தொகை, அகநானூறு, ஐங்குறுநூறு முதலிய சொல்லடைவுகள் தயாரிக்கப்பட்டுள்ளன.

அடுத்த நிலையில் மொழியியல் செல்வாக்குக் காரணமாக இலக்கணக் கூறுகளைத் துல்லியமாகக் காணும் பொருட்டுத் தொகைச் சொற்களின்

பிரிப்பும், குறைந்த அளவு பொருள் தரும் அளவுத் தன்மையிலான பிரிப்பும் அமைந்துள்ளன.

முன்னருள்ள அடைவுகளில் வேற்றுமை உருபுகள், ஏ, ஓ, உம் போன்ற சொற்களின் வருமிடங்கள் மட்டுமே அமைய பின்னர் அவை உணர்த்தும் பொருளும் தெளிவு செய்யப்பட்டுள்ளன. மேலும், வேற்றுமை உருபுகளின் மாறுபட்ட வடிவங்கள் (கு - அக்கு, க்கு, உககு) வகை செய்யப்பட்டு பொருளடிப்படையில் பாகுபடுத்தப்பட்டன.

தமிழ்த்துறையைப் பொறுத்தவரையில் சொல்லடைவுப் பணியில் அவ்வாய்வு 1964- தொடங்கி சொல்லடைவுடன் வினையியல் (Verb morphology) அல்லது பெயரியல் (Noun morphology) விளக்க இலக்கணமும் என வளர்ச்சி பெற்றது; இலக்கண ஆய்வும் செய்தனர்.

சொல்லடைவு எழுத்து, சொல் என்ற நிலைகளில் இருந்த இப்பணி பின்னர் எண்பது தொண்ணூறுகளில் எழுத்தியல், சொல்லியல், யாப்பியல், பொருளனியல், நடையியல், பொருள், தொடரியல் என சொல்லடைவு தொடர்பான ஆய்வுகள் அனைத்தும் பன்முகப்பார்வையில் விரிவாக்கம் பெற்றன. அனைத்திற்கும் அடிப்படைத் தரவுகளாக அமைவன சொல்லடைவுகளே.

இக்காலகட்ட ஆய்வுகளில் சொற்பிரிப்பு முறையில் சிறு அணுகுமுறைகளும் அவற்றின் வருகையை எளிதாக அறிந்து கொள்ளும் தன்மையிலான அமைப்பு முறையும் பின்பற்றப்பட்டன. சான்றாக மரத்தை என்ற சொல்லை மரம் + அத்து + ஐ என்று பிரிப்பதுடன் அத்து வருமிடம் அதன் தலைமைச்சொல், 'ஐ' வருமிடம் அதனைச் சார்ந்த வரும். சொல் போல்வனவும் தனித்தனியே சொல்லடைவில் இடம்பெற்றன.

வினைச் சொற்களைக் குறித்துத் தெளிவான பயன்பாட்டை உணரும் முறையில் வினைச்சொற்களின் வினைத்திரிபு விளக்கங்கள், குன்றிய வினை, குன்றா வினை போன்ற பாகுபாடுகள் சொல்லடைவில் இடம் பெற்றன.

மேலும் தொகைச்சொற்கள், பேச்சு மொழி, பிறமொழி, அடுக்குத்தொடர், இரட்டைக்கிளவி ஆகியவற்றைத் தனித்தனியே சுட்டிக்காட்டும் முறையும் மேற்கொள்ளப்பட்டது. தொல்காப்பியம், நன்னூல் போன்ற அடைவுகளுக்கு உரையாசரியர்களின் சொற்பொருள் விளக்கங்களையே பயன்படுத்தி அதன் அடிப்படையிலான உரையாசிரியர் அகராதியும் தயாரிக்கப்பட்டுள்ளன.

தமிழ்த்துறையில் இன்றுவரை 15 முனைவர் பட்ட ஆய்வேடுகள் உருவாக்கப்பட்டுள்ளன. இரண்டு ஆய்வேடுகள் அளிக்கப்படவும் உள்ளன. முன்முனைவர் பட்டநிலையில் 13 ஆய்வேடுகளும், முதுகலைநிலையில் 100-க்கு மேற்பட்ட ஆய்வேடுகளும் உருவாக்கப்பட்டு உள்ளன. இவை அனைத்தும் இலக்கியம், இலக்கணம், உரைநடை, நாடகம், நாட்டுப்புறம் எனப் பிரித்து வகைமை அடிப்படையில் தரப்பட்டுள்ளது. இன்றும் மாணவர்கள் சொல்லடைவு தயாரிக்கும் பணியில் ஈடுபட்டுள்ளனர்.

வரிசை எண்	ஆய்வுத்தலைப்பு	ஆய்வாளர் பெயர்	M. A/ M.Phil/ Ph.D	ஆண்டு பிரிவு இலக்கியம் இலக்கணம்
1.	அகநானூறு விளக்க இலக்கணமும் சொல்லடைவும்	S. V. சுப்ரமணியம்		
2.	அழகின் சிரிப்பு ஐந்திலக்கண ஆய்வு பக்கம் 1 முதல் 10 வரை	ஆசைத்தம்பி. R	M.A	1997
3.	அழகின் சிரிப்பு ஐந்திலக்கண ஆய்வு வான் முதல் கிளி வரை	சாந்தி. S.	M. A	1997
4.	அழகின் சிரிப்பு ஐந்திலக்கண ஆய்வு வான் முதல் கிளி வரை	குணசுந்தரி . G	M. A	1997
5.	அழகின் சிரிப்பு ஐந்திலக்கண ஆய்வு வான் முதல் கிளி வரை	ஹசீனா. S.	M. A	1997

6.	அற்புதத் திருவந்தாதி	N. ராமலிங்கம்	M. A	1962
7.	ஆட்டணத்தி ஆதிமந்தி ஐந்திலக்கண ஆய்வு	சுலோசனா. S.	M.Phil	1997
8.	ஆற்றாமை சொல்லடைவும் விளக்கவியல் இலக்கணமும்	ஹரிஹரசுப்பிரமணிய அய்யர் . R	M. A	1962
9.	ஆனந்தரங்கம்பிள்ளையின் நாட்குறிப்பு இலக்கண ஆய்வும் சொல்லடைவும்	R. ஸ்ரீனிவாசன்	Ph.D	1978
10.	இரட்சணிய யாத்திரிகம் சொல்லடைவும்டவிளக்கவியல் இலக்கணமும் (grammar with index)	சாமுவல்	M. A.	1968
11.	இரவிக்குட்டிப்பிள்ளைப் போர் விளக்கவியல் இலக்கணம் (grammar with index)	பகவதியப்பன். S	M. A.	1969

12.	இராமலிங்க சுவாமிகளின் உரைநடை இலக்கண ஆய்வும் சொல்லடைவும்	K. ஜெயகுமார்	Ph.D	1988
13.	இறையனார் களவியல் விளக்கவியலும் சொல்லடைவும்	குளோறியா சுந்திரமதி. L	M.A.	1962
14.	இலக்கண விளக்கம் (எழுத்து, சொல்) விளக்கவியல் இலக்கணம்	மெர்சிஜேனலட்.SV	எம்.ஏ	1974
15.	ஐந்து சிறுகதைகள் மொழிப்பெயர்ப்பும் சொல்லடைவும்	விஜயகுமார். பி.	எம்.ஃபில்	1988
16.	ஐங்குறுநூறு விளக்க இலக்கணமும் சொல்லடைவும்	இளையபெருமாள்	துறை வெளியீடு	
17.	ஐந்திணை ஐம்பது ஐந்தினை எழுபது ஐந்திலக்கண ஆய்வு	கிருஷ்ணகுமாரி.எஸ்.	எம்.ஏ	1999
18.	குற்றாலக்கோவை	சுப்பிரமணியபிள்ளை		2000

19.	கண்ணதாசன் கவிதைகள் ஐந்திலக்கண ஆய்வு (தொகுதி 3. பக்கம் 3040 வரை)	வாசுகிதேவி	எம்.ஏ	1999
20.	கண்ணதாசன் கவிதைகள் ஐந்திலக்கண ஆய்வு (தொகுதி 3. பக்கம் 2532 வரை)	அஜிதாகுமாரி	எம்.ஏ	1998
21.	கண்ணதாசன் கவிதைகள் ஐந்திலக்கண ஆய்வு (தொகுதி 3. பக்கம் 4149வரை)	புளோறா	எம்.ஏ	1998
22.	கண்ணதாசன் கவிதைகள் ஐந்திலக்கண ஆய்வு தொகுதி 3. பக்கம் 5058வரை	பசுமதி	எம்.ஏ	1998
23.	கண்ணன் பாட்டு விளக்க இலக்கணமும் சொல்லடைவும்	கமலாக்ஷி	எம்.ஏ	1965

24.	கலிங்கத்துப்பரணி இலக்கண ஆய்வும் சொல்லடைவும்	பிளாரன்ஸ் காதரின்	எம்.ஏ	1966
25.	கலித்தொகை விளக்கவியல் இலக்கணமும் சொல்லடைவும்	ஆண்டியப்பிள்ளை	பி.எச்டி	1976
26.	குணங்குடிமஸ்தான் சாகிபு பாடல் நிராமயக்கண்ணி ஐந்திலக்கண ஆய்வும் சொல்லடைவும்	ஹசீனா	எம்.ஃபில்	2000
27	குறுந்தொகை இலக்கண ஆய்வும் சொல்லடைவும்	கிருஷ்ணாம்பாள்	துறை வெளியீடு	1976
28.	கைவல்ய நவநீதம் விளக்கவியல் ஆய்வும் சொல்லடைவும்	தேவ ஈவு	எம்.ஃபில்	1994

29	கோவிலன கதை ஐந்திலக்கண ஆய்வு (251500 வரையுள்ள பாடல்கள்)	செல்வி	எம்.ஏ	1994
30	கோவிலன் கதை ஐந்திலக்கண ஆய்வு (1250 வரையுள்ள பாடலடிகள்)	பார்வதி	எம்.ஏ	1994
31.	கோவிலன் கதை ஐந்திலக்கண ஆய்வு (18512150 வரையுள்ள பாடலடிகள்)	சுலோசனா	எம்.ஏ	1995
32.	கோவிலன் கதை ஐந்திலக்கண ஆய்வு (2501550 வரையுள்ள பாடலடிகள்)	நாராயணன் நாயர்	எம்.ஏ	1995
33.	கோவிலன் கதை ஐந்திலக்கண ஆய்வு (10011250 வரையுள்ள பாடலடிகள்)	ஹேமசந்திரன்	எம்.ஏ	1994

34.	கோவிலன் கதை ஐந்திலக்கண ஆய்வு (15501850 வரையுள்ள பாடலடிகள்)	புஷ்பா	எம்.ஏ	1006
35.	கோவிலன் கதை ஐந்திலக்கண ஆய்வு (500750 வரையுள்ள பாடலடிகள்)	விமலா	எம்.ஏ	1994
36.	கோவிலன் கதை ஐந்திலக்கண ஆய்வு (7501000 வரையுள்ள பாடலடிகள்)	தேவசுந்தரராஜ்	எம்.ஏ	1994
37	சங்க இலக்கிய மொழி ஆய்வு	இளையபெருமாள்	பி.எச்.டி	1976
38.	சஞ்சீவி பர்வதத்தின் சாரல் ஐந்திலக்கண ஆய்வு 209419 பாடலடிகள் வரை	சூரியகலா	எம்.ஏ	1991
39.	சஞ்சீவி பர்வதத்தின் சாரல் ஐந்திலக்கண ஆய்வு (1208 வரையுள்ள பாடலடிகள்)	சபீனா	எம்.ஏ	1991

40.	சிலப்பதிகாரம்சொல்லடைவும் விளக்கவியல் இலக்கணமும்	சுப்பிரமணியன்	பி.எச்.டி	1972
41.	சேரமான்பெருமாள் நாயனார் நூல்கள் இலக்கணமும் சொல்லடைவும்	மேரி ஸ்டெல்லாபாய்	எம்.ஏ	1978
42.	ஜீவாவின் பாடல்கள் மொழியாய்வும் சொல்லடைவும்	அஜிதாகுமாரி	பி.எச்.டி	
43.	ஞான உலா விளக்கவியல் இலக்கணம்	பெல்சிசூர்யா	எம்.ஏ	1973
44.	தக்கயாகப்பரணி சொல்லடைவும் அகராதியும்	சாரிகாதேவீ	எம்.ஃபில்	1981
45.	தஞ்சைவாணன் கோவை ஐந்திலக்கண ஆய்வு	லஷ்மி	எம்.ஏ	88-1990

46.	தஞ்சைவாணன் கோவை ஐந்திலக்கண ஆய்வு (211280 வரையுள்ள பாடலடிகள்)	லஷ்மி	எம்.ஏ	88-1990
47.	தஞ்சைவாணன் கோவை ஐந்திலக்கண ஆய்வு (351425 வரையுள்ள பாடலடிகள்)	சகாயதாஸ்	எம்.ஏ	88-1990
48.	தஞ்சைவாணன் கோவை ஐந்திலக்கண ஆய்வு (281350 வரையுள்ள பாடலடிகள்)	ரெமாதேவி	எம்.ஏ	88-1990
49.	தஞ்சைவாணன் கோவை	ஜெயகலா	எம்.ஏ	88-1990
50.	தண்டியலங்காரம்சொல்லடைவு	ராஜகோபாலன்	எம்.ஏ	1962
51.	தமிழ் விடுதூது இலக்கண ஆய்வும் சொல்லடைவும்	சிதம்பரதாணு	எம்.ஏ	1967

52.	தாயுமானவர் பாடல்கள் விளக்கவியல் இலக்கணமும்சொல்லடைவும்	சுப்பிரமணியபிள்ளை	பி.எச்.டி	1978
53.	திணைமாலை நூற்றைம்பது ஐந்திலக்கண ஆய்வு	ரேணுகா	எம்.ஏ	1988
54.	திருக்குறள் சொல்லடைவும் மணக்குடவர் அகராதியும்	ஜேம்ஸ் தேவ கமல அருமைராஜ்	எம்.ஃபில்	1982
55.	திருக்கோவையார் (பேராசிரியர் உரை) ஐந்திலக்கண ஆய்வு	பேபி ஷகிலா	எம்.ஏ	1989
56.	திருக்கோவையார் (பேராசிரியர் உரை) ஐந்திலக்கண ஆய்வு	லதா	எம்.ஏ	1989

57.	திருச்சம்பரத்து அந்தாதி ஐந்திலக்கண ஆய்வு	வாசுகிதேவி	எம்.ஃபில்	2000
58.	திருப்புகழ்இலக்கண விளக்கம்	செறிபல் இரேசரிண்ட்	எம்.ஏ	197-0
59.	தேம்பாவணிவிளக்கவியல் இலக்கணம்	கிறிஸ்துதாஸ் சாமுவேல்	பி.எச்.டி	1975
60.	தொல்காப்பியச் சொல்லடைவும் உரையாசிரியர் அகராதியும் (பொருளதிகாரம், பேராசிரியர் நச்சினார்க்கிணியர்)	பிரபாஞானகுமாரி	எம்.ஏ	1983
61.	தொல்காப்பியம்வீரசோழியம் ஒப்பாய்வு	பார்வதிஅம்மாள்	எம்.ஏ	1977
62.	தொல்காப்பியம் எழுத்ததிகாரம் சொல்லடைவும் உரையாசிரியர்கள் அகராதியும்	மனோ	எம்.ஏ	1983

63.	தொல்காப்பிய சொல்லடைவும் உரையாசிரியர்கள் அகராதியும் (சொல்லதிகாரம்தெய்வச்சிலையார் நச்சினார்க்கினியர் அரசு பழைய உரை)	கிளாடிஸ்மேபல் ராணி	எம்.ஏ	1983
64.	தொல்காப்பியச் சொல்லடைவும் உரையாசிரியர்கள் அகராதியும் (சொல் இளம்புரணர்1, சேனாவரையர், கல்லாடனார்)	இராஜேந்திரன்	எம்.ஏ	1983
65.	தொல்காப்பியச் சொல்லடைவும் அகராதியும்பொருள் இளம்பூரணம்	கிளாடிஸ் மேபல்	எம்.ஏ	1983
66.	தொல்காப்பியச் சொல்லடைவும் உரையாசிரியர்கள் அகராதியும் சொல்லதிகாரம் தெய்வச்சிலையார் நச்சினார்க்கினியர்	கிளாடிஸ் மேபல் ராணி	எம்.ஏ	1983

67.	தொன்னூல் விளக்கம் விளக்கவியல் இலக்கணம்	காட்வின்	எம்.ஏ	1973
68.	நந்திக்கலம்பகம் விளக்கவியல் இலக்கணம்	காதரின் அனிதா	எம்.ஏ	1976
69.	நற்றிணைஇலக்கண ஆய்வு சொல்லடைவு	காமாட்சி	பி.எச்.டி	
70.	நன்னூல் சொல்லடைவும் உரையாசிரியர் அகராதியும் (ஆறுமுகநாவலர் உரை)	ஹேமலதா	எம்.ஏ	1984
71.	நன்னூல் சொல்லடைவும் உரையாசிரியர் அகராதியும் (கூழங்கைத் தம்பிரான் உரை)	லீலா	எம்.ஏ	1984
72.	நன்னூல் சொல்லடைவும் உரையாசிரியர்கள் அகராதியும் எழுத்து	ஜாஸ்மின்	எம்.ஏ	1984

73.	நன்னூல் சொல்லடைவும் உரையாசிரியர் அகராதியும்	வைத்தியநாதன்	எம்.ஏ	1984
74.	நன்னூல் சொல்லடைவும் உரையாசிரியர் அகராதியும் ஆறுமுகநாவலர்	ஹேமலதா	எம்.ஏ	1984
75.	நன்னூல் சொல்லடைவும் உரையாசிரியர் அகராதியும் (மயிலைநாதர் உரை)	பொன்னுசுவாமி விஜயகுமார்	எம்.ஃபில்	1984
76.	நன்னூல் சொல்லடைவும் உருபன் விளக்கம்	பிரமிளா ந°தனியேல்	எம்.ஏ	1961
77.	நாஞ்சில்நாட்டு மருமக்கள் வழி மான்மியம்சொல்லடைவும் உருபனியல் விளக்கமும்	குற்றாலம்பிள்ளை	எம்.ஏ	1967

78.	நாமக்கல்லார் கவிதைகள் ஐந்திலக்கண ஆய்வு (பக்கம் 112 (13) பாடல் எண்.113)	பிராகிரன்ஸ் செல்வகுமாரி	எம்.ஏ	2000
79.	நாமக்கல்லார் கவிதைகள் ஐந்திலக்கண ஆய்வு (தமிழ்த்தேன்மலர்) பக்கம். 1327(15)	தேசிகன்	எம்.ஏ	2000
80.	நாமக்கல்லார் கவிதைகள் ஐந்திலக்கண ஆய்வு (தமிழ்த்தேன் மலர்) பக்கம் 2740(15)	செல்வகுமார்	எம்.ஏ	2000
81.	நாமக்கல்லார் கவிதைகள் ஐந்திலக்கண ஆய்வு (தமிழ்த்தேன்மலர்) பக்கம் 4151 (12)	மலர்விழி	எம்.ஏ	2000

82.	நாமக்கல்லார் கவிதைகள் ஐந்திலக்கண ஆய்வு காந்தி மலர் பக்கம் 5356(14)	இரமேஷ்	எம்.ஏ	2000
83.	நாமக்கல்லார் கவிதைகள் (காந்திமலர்) ஐந்திலக்கண ஆய்வு பக்கம் 6679(14)	சேம்	எம்.ஏ	2000
84.	நாமக்கல்லார் கவிதைகள் ஐந்திலக்கண ஆய்வு (காந்திமலர்) பக்கம் 7991 (13)	வல்சாகவீட்லின்	எம்.ஏ	2000
85.	நாமக்கல்லார் கவிதைகள் ஐந்திலக்கண ஆய்வு (காந்திமலர் பக்கம் 98104(13))	பாக்கியேஸ்வரி	எம்.ஏ	2000

86.	நாமக்கல்லார் கவிதைகள் ஐந்திலக்கண ஆய்வு (காந்திமலர்,தேசியமலர்) பககம்.104117('5)	ஜெயகுமாரி	எம்.ஏ	2000
87	நாமக்கல்லார் கவிதைகள் ஐந்திலக்கண ஆய்வு (தேசிய மலர்) பக்கம் 117130 (13)	இரமா	எம்.ஏ	2000
88.	நாமக்கல்லார் கவிதைகள் ஐந்திலக்கண ஆய்வு (தேசிய மலர்) பக்கம். 130141 (12)	மதிவாணன்	எம்.ஏ	2000
89.	நானாற்பதுஐந்திலக்கண ஆய்வு	சாமுவேல்	எம்.ஏ	1987
90	நீதிநெறி விளக்கம் இலக்கண ஆய்வு	அருணாச்சலம்	எம்.ஏ	1967

91.	நேமிநாதம் இலக்கணவிளக்கம் சொல்லடைவு	ராஜேந்திரன்	எம்.ஏ	1972
92.	பத்துப்பாட்டு இலக்கண ஆய்வும் சொல்லடைவும்	இராம.சுந்தரம்	பி.எச்.டி	
93.	பத்மநாபனின் ஐந்து சிறு கதைகள் மொழிபெயர்ப்பும் (மலையாளம்) ஒரு கதையின் சொல்லடைவும்	கலைச்செல்வன்	எம்.ஃபில்	1999
94.	பதிற்றுப்பத்து இலக்கண ஆய்வு	அகஸ்தியலிங்கம்பிள்ளை	பி.எச்.டி	
95.	பரமார்த்தகுருவின் கதை மொழிநடையும் சொல்லடைவும்	ஜோஸபின்டோரதி	எம்.ஏ	1967
96.	பராபரக்கண்ணி, விளக்கவியல் இலக்கணமும் சொல்லடைவும்	ஈனோஸ்	எம்.ஏ	1968

97.	பாஞ்சாலி சபதம் ஐந்திலக்கண ஆய்வு (79112 முடியவுள்ளபாடலடிகள்)	துளசிராணி	எம்.ஏ	1992
98.	பாஞ்சாலி சபதம் ஐந்திலக்கண ஆய்வு (134 முடியவுள்ள பாடலடிகள்)	சுரேஷ்	எம்.ஏ	1992
99.	விவிலிய சங்கீதங்கள் மொழி ஆய்வு விளக்கிவியல் இலக்கணமும் சொல்லடைவும்	பிளாரன்ஸ்	பி.எச்.டி	1989
100.	பாஞ்சாலி சபதம் ஐந்திலக்கண ஆய்வு (145176 வரையுள்ள பாடலடிகள்)	பொன்மணி	எம்.ஏ	1992
101.	பாஞ்சாலி சபதம் ஐந்திலக்கண ஆய்வு (229258.80வரையுள்ள பாடலடிகள்)	முனிசுவாமி	எம்.ஏ	1992

102	பாஞ்சாலி சபதம் ஐந்திலக்கண ஆய்வு (272308 வரையுள்ள பாடலடிகள்)	ஹெலன் ராஜம்	எம்.ஏ	1992
103	பாஞ்சாலி சபதம் ஐந்திலக்கண ஆய்வு (25281 முதல் 271 வரையுள்ள பாடலடிகள்)	விமலா	எம்.ஏ	1992
104	பாஞ்சாலி சபதம் ஐந்திலக்கண ஆய்வு (3578 வரையுள்ள பாடலடிகள்)	தங்கராஜு	எம்.ஏ	1992
105	பாஞ்சாலி சபதம் ஐந்திலக்கண ஆய்வு (177228 வரையுள்ள பாடலடிகள்)	புரியா	எம்.ஏ	1992

106	பாஞ்சாலி சபதம் ஐந்திலக்கண ஆய்வு (113144வரையுள்ள பாடலடிகள்)	தேவகுவு	எம்.ஏ	1992
107	பாண்டிக்கோவை ஐந்திலக்கண ஆய்வு	பாஸ்கரன்	எம்.ஏ	1987-89
108.	பாண்டிக்கோவை ஐந்திலக்கண ஆய்வு	லதா	எம்.ஏ	1989
109.	பாண்டிக்கோவை ஐந்திலக்கண ஆய்வு	பேபிஷகீலா	எம்.ஏ	1989
110.	பாரதிதாசனின் பாண்டியன் பரிசு விளக்கவியல் மொழி ஆய்வும் சொல்லடைவும்	சந்திரா	பி.எச்.டி	
111.	பாரதியாரின் தேசியப்பாடல்களின் மொழிநடையும் சொல்லடைவும்	ஜெயகலா	பி.எச்.டி	1999

112.	பாரதியாரின் வசனகவிதை ஐந்திலக்கணம்	அனிதாகுமாரி	S.R.F.	2000
113	ந.பிச்சமூர்த்தி கவிதைகள் ஐந்திலக்கண ஆய்வு (114135 பக்கங்கள்)	ராணி	எம்.ஏ	1994-96
114	ந.பிச்சமூர்த்தி கவிதைகள் ஐந்திலக்கண ஆய்வு (3050 பக்கங்கள்)	விஜயன்	எம்.ஏ	1994-96
115.	ந.பிச்சமூர்த்தி கவிதைகள் ஐந்திலக்கண ஆய்வு (929 வரையுள்ள கவிதைகள்)	மோகன்ராஜ்	எம்.ஏ	1994-96
116.	ந.பிச்சமூர்த்தி கவிதைகள் ஐந்திலக்கண ஆய்வு (93113 பக்கங்கள்)	மாரியம்மாள்	எம்.ஏ	1994-96

117.	ந.பிச்சமூர்த்தி கவிதைகள் (136154 பக்கங்கள்)	முருகேசன்	எம்.ஏ	1994-96
118.	ந.பிச்சமூர்த்தி கவிதைகள் ஐந்திலக்கண ஆய்வு (5171 வரையுள்ள பக்கங்கள்)	ஜீவலதா	எம்.ஏ	1994-96
119.	ந.பிச்சமூர்த்தி கவிதைகள் ஐந்திலக்கண ஆய்வு (7292 வரையுள்ள பக்கங்கள்)	கலைச்செல்வி	எம்.ஏ	1996
120.	பிரயோக விவேகம் விளக்கவியல் இலக்கணம்	முத்துகிருஷ்ணன்	எம்.ஏ	1971
121.	புதுமைபித்தன் கவிதைகள் விளக்கவியல் இலக்கணம்	நேசமணி	எம்.ஏ	1971
122.	புறநானூறு சொல்லடைவு(மட்டும்)	வ.அய்.சுப்பிரமணியன்		1964

123.	பெரியபுராணம் இலக்கண ஆய்வும் சொல்லடைவும்	வீராசாமி	பி.எச்.டி	
124.	பெருங்கதைவிளக்கவியல் இலக்கணம்	இளவரசு	பி.எச்.டி	1974
125.	மலரும் மாலையும் ஐந்திலக்கண ஆய்வு (284378 வரையுள்ள பாடல் பகுதி)	ராஜாசுந்தர்சிங்	எம்.ஏ	1993
126.	மணிமேகலை இலக்கண ஆய்வு	தாணுமாலய பெருமாள்	பி.எச்.டி	
127.	மலரும் மாலையும் ஐந்திலக்கண ஆய்வு (138202 வரையுள்ள (சித்திரக்கவிதை) பாடல்பகுதி)	சிவா	எம்.ஏ	1993

128.	மலரும் மாலையும் ஐந்திலக்கண ஆய்வு (203283 வரையுள்ள பாடல பகுதி)	பகவல் முகுந்ததாஸ்	எம்.ஏ	1993
129.	மலரும் மாலையும் ஐந்திலக்கண ஆய்வு (144 வரையுள்ள பாடல்பகுதி)	குமார்	எம்.ஏ	1993
130.	மலரும் மாலையும் ஐந்திலக்கண ஆய்வு	சந்திரா	எம்.ஏ	1993
131.	மதுரை சொக்கநாதர் தமிழ்விடுதூது விளக்கவியல் இலக்கணமும் சொல்லடைவும்	சிதம்பரதாணுபிள்ளை	எம்.ஏ	1969
132.	மனோன்மணீய நாடகம் ஐந்திலக்கண ஆய்வு (ஐந்தாம் அங்கம் மூன்றாம் களம்)	ராஜரத்தினம்	எம்.ஏ	1999

133.	மனோன்மணீய நாடகம் ஐந்திலக்கண ஆய்வு (நான்காம் அங்கம் நான்காம் களம் நான்காம் அங்கம் ஐந்தாம் களத்தின் கடைசிப் பகுதி	உஷாகுமாரி	எம்.ஏ	1999
134.	மனோன்மணீய நாடகம் ஐந்திலக்கண ஆய்வு நான்காம் அங்கம் ஐந்தாம் களம்	ஜென்சிஸ்குமார்	எம்.ஏ	1999
135.	மனோன்மணீய நாடகம் ஐந்திலக்கண ஆய்வு (நான்காம் அங்கம் மூன்றாம் களம் முழுவதும்)	வினிதாஜோஸ்	எம்.ஏ	1999
136.	மனோன்மணீய நாடகம் ஐந்திலக்கண ஆய்வு (மூன்றாம் அங்கம் இரண்டாம் களம் முழுதும் மூன்றாம் களம் சிவகாமி சபதம் நீங்கலாக)	செல்வராணி	எம்.ஏ	1999

137.	மனோன்மணீய நாடகம் ஐந்திலக்கண ஆய்வு (இரண்டாம் அங்கத்தின் மூன்றாம் களம் முதல் மூன்றாம் அங்கத்தின் முதல் களம் வரை)	நாகேஸ்வரி	எம்.ஏ	1999
138.	மனோன்மணீய நாடகம் ஐந்திலக்கண ஆய்வு (இரண்டாம் அங்கம் முதற் களத்தில் 183 அடி முதல் 330 அடி வரையும் இரண்டாம் களம் முழுவதும்)	ஜெயகுமாரி	எம்.ஏ	1999
139.	மனோன்மணீய நாடகம் ஐந்திலக்கண ஆய்வு (முதல் அங்கம் நான்காம் களம் 144 வரி முதல் இரண்டாம் அங்கம் முதற் களம் 182 வரையுள்ள பகுதி)	ஹெப்சிரோஸ்மேரி	எம்.ஏ	1999

140.	மனோன்மணீய நாடகம் ஐந்திலக்கண ஆய்வு (முதல் அங்கம் மூன்றாம் களம் முதல் நான்காம் களம் 143 வரிகள்)	செலின்	எம்.ஏ	1999
141.	மனோன்மணீய நாடகம் ஐந்திலக்கண ஆய்வு (நான்காம் அங்கத்தில் முதல் இரண்டு களங்கள்)	தேன்மொழி	எம்.ஏ	1999
142.	மனோன்மணீய நாடகம் ஐந்திலக்கண ஆய்வு (பாயிரம் முதல் ஒன்றாம் அங்கம் இரண்டாம் களம் முழுதும்)	அஜி	எம்.ஏ	1999
143.	மனோன்மணீய நாடகம் ஐந்திலக்கண ஆய்வு (ஐந்தாம் அங்கம் ஒன்றாம் களம், இரண்டாம் களம்)	கவின்	எம்.ஏ	1999

144.	மனோன்மணீயம்திருக்குறள் மொழி ஆய்வு	நிர்மலா	எம்.ஏ	1971
145.	மீனாட்சியம்மை பிள்ளைத்தமிழ் உருபனியல் விளக்கம், சொல்லடைவு	கோவிந்தன்குட்டி	எம்.ஏ	1961
146.	முக்கூடற்பள்ளுஉருபனியல் விளக்கமும் சொல்லடைவும்	மாசில்லாமணி	எம்.ஏ	1961
147.	முததொள்ளாயிரம் விளக்கவியல் இலக்கணம்	கிருஷ்ணசாமி	எம்.ஏ	1964
148.	என்.மோகனின் ஐந்து சிறுகதைகள் மொழிபெயர்ப்பும் சொல்லடைவும்	விஜயகுமார்	எம்.ஃபில்	1999
149.	மௌனி சிறுகதை ஐந்திலக்கண ஆய்வு	சந்திரா	எம்.ஃபில்	1995

150.	யாருக்காக அழுதான் (ஜெயகாந்தன் நாவல்) இலக்கண விளக்கம்	இலின்டாகிறிஸ்ட்டி	எம்.ஏ	1971
151.	யாப்பருங்கலக்காரிகை உருபனியல் விளக்கம்	சூர்யா	எம்.ஏ	1962
152.	வீரசோழியம்உருபன் விளக்கமும் சொல்லடைவும்	வசந்தாகுமாரி	எம்.ஏ	1961
153.	வில்லிபாரதம்விளக்கவியல் ஆய்வும் சொல்லடைவும்	குற்றாலம்பிள்ளை	பி.எச்.டி	1976
154.	விவிலிய சங்கீதங்கள் மொழி ஆய்வு விளக்கவியல் இலக்கணமும் சொல்லடைவும்	மு. பிளாரன்ஸ்	பி.எச்.டி	1989
155.	விவிலியத்தின் பிரசங்கி இலக்கண ஆய்வும் சொல்லடைவும்	பியூலாரோஸ்லின்	எம்.ஃபில்	1996

சூடாமணி நிகண்டில் அகராதியியல் உத்திகள்

சு. சாரதா.

அகராதிகளும் நிகண்டுகளும்

ஒரு மொழியின் சொல்வளத்தைத் தெரிந்து கொள்ளவும் சொற்களின் பொருள் வீச்சைத் துல்லியமாகப் புரிந்து கொள்ளவும் நிகண்டுகளும் அகராதிகளும் உதவுகின்றன. சமூக வரலாற்றை அறிய இலக்கியங்களும் மொழியின் இலக்கண ஒழுங்கை அறிய இலக்கணங்களும் பயன்படுவதைப் போலச் சொற்பொருளை அறிய உதவும் அகராதிகள் இவ்விரண்டையும் விளங்கிக் கொள்வதற்கான கருவி நூல்களாய் உள்ளன. "மொழிப் பயன்பாட்டின் அடிப்படை கருத்துப் பரிமாற்றமே. இக்கருத்துப் பரிமாற்றம் நடைபெறாத இடங்களில் அகராதிகள் இடைநின்று பொருள் அறிவிக்கின்றன" என்று கூறுவர்.

கடினச் சொற்களுக்கு உரை கூறுபவை அகராதிகள். இலக்கணத்தின் பின்னிணைப்புத்தான் அகராதி என்பது மொழி அறிஞர் Bloomfield அவர்களின் கருத்து.

அகராதி என்பது கடினச் சொற்களுக்கு பொருள் தருகின்றது. பயின்று வராத அல்லது அதிகமாகப் பயிற்சியில் இல்லாத சொற்களை, தெரிந்தச் சொற்களைக் கொண்டு பொருள் விளக்கம் செய்தல் அகராதியின் நோக்கமாக உள்ளது. இத்தகைய அகராதி அமைப்பினின்றும் மாறுபட்டனவே நிகண்டுகள். கற்போர் கற்பிப்போர் மொழிப் பயனாளர் ஆகிய அனைவரும் மொழியைத் திறம்படக் கையாள நிகண்டுகள் உறுதுணையாக அமைந்துள்ளன. பாடல் புனைவோருக்குப் பெரிதும் உதவுபவை நிகண்டுகள். எதுகை மோனையுடன் பாடல் இயற்ற விரும்புவோர்க்கு நிகண்டுகள் பெரிதும் பயன்படும். ஒரு மொழியின் சொல்வளத்தைப் பாதுகாத்து வைத்திருப்பவை நிகண்டுகள். அருஞ்சொற்களுக்குப் பொருள் தெரிய உதவும் அகராதிகள் தமிழில் உருவாவதற்கு முன் நிகண்டுகளே இப்பணியைச் செய்து கொண்டு இருந்தன என்று கூறுவர்.

மொழிகளைப் பற்றிய அறிவியல் ரீதியான ஆய்வு மொழியியல் என்னும் பிரிவின் கீழ்ப் பிற்காலத்தில் வளர்ச்சியடைந்த ஒரு துறை ஆகும். ஆயினும் இரண்டாயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முன்பே மொழியியல்

பற்றிய எண்ணங்கள் தமிழ் மொழி வல்லுநர்களிடம் இருந்தது என்பதற்கு தொல்காப்பியம் சிறந்த ஓர் எடுத்துக்காட்டு. எழுத்துக்கள் பற்றியும் அவற்றின் பிறப்பு பற்றியும் தொல்காப்பியர் கூறும் கருத்துக்கள் தற்கால மொழியியல் அறிஞர்களுக்கு வியப்பைத் தருகின்றன என்பர்.

இதைப் போன்றே அகராதி பற்றிய சிந்தனைகளும் தொல்காப்பியரிடம் இருந்துள்ளன. தொல்காப்பிய உவமையியல் பிற்கால அணி இலக்கண வளர்ச்சிக்கு அடித்தளமாய் அமைந்தது போன்று உரியியல் முதலிய சொற்பொருள் விளக்கும் இயல்கள் (இடையியல், மரபியல்) சொற்பொருள் கூறும் துறை நூல்களாகிய நிகண்டுகளுக்குக் களமாயின என்ற கூற்று உண்மையே. நிகண்டுகள், நிகண்டுகள் என்னும் பொதுப் பெயரால் அழைக்கப்பட்டது பிற்காலத்தில் தான். முற்காலத்தில் இந்நூல்கள் 'உரிச்சொல்' என்னும் பொதுப்பெயரால் வழங்கப்பட்டன என்னும் கூற்று இங்கு குறிப்பிடத்தக்கது.

நிகண்டுகள் - விளக்கம்

நிகண்டு என்னும் வட சொல்லுக்குக் கூட்டம் அல்லது தொகுதி என்று பொருள். நிகண்டு நூலின்கண் சொற்கள் கூட்டமாகத் தொகுதியாக அமைக்கப்பட்டுப் பொருள் விளக்கப்படுவதால் நிகண்டு என்னும் பெயர் பெற்றதாக விளக்கம் கூறுவர். சொல்லுக்குப் பொருள் கூறும் பொருட்டுப் பின்னர் எழுந்த தனிநூல்கள் நைகண்டுகம் என்பதன் மூலச் சொல்லாகிய நிகண்டு என்னும் பொதுப் பெயரால் வழங்கப்பட்டன.

இச்சொற்கு இதுவே பொருள் என்று சொற்கும் பொருட்கும் உள்ள ஆற்றலாகிய நியமம் அறிவிக்கும் கருவி நூலாக நிகண்டுகள் விளங்குகின்றன. ஒரு பொருளைத் தரும் வேறுபட்ட சொற்கள் அனைத்தையும் தொகுத்துத் தருவதுதான் நிகண்டுகளின் தலையாய நோக்கம் எனலாம். இது தவிரப் பலபொருட் சொற்களையும் நிகண்டுகள் தொகுத்துத் தருகின்றன. எழுத்துப் பயிற்சியும் அச்சு வசதிகளும் இல்லாத ஒரு காலகட்டத்தில் மொழிப் பயிற்சிக்காக வடிவமைக்கப்பட்டது தான் நிகண்டு. எனவே எளிதில் மனனம் செய்யும் பொருட்டு ஓசை நயத்துடன் யாப்பு நலத்துடன் நிகண்டுகள் அமைக்கப்பட்டன. ஒரு பொருளுக்குரிய பல சொற்களையும், ஒரு சொல்லுக்குரிய பல பொருட்களையும் பல்வேறு தலைப்புக்களின் கீழ் தரும் செய்யுளாக இயற்றப்பட்ட அகராதி தான் நிகண்டு என்பர். யாப்பு நெறியில் சொற்பொருள் கூறும் தமிழ் நூல்கள்தான் நிகண்டுகள் எனவும் கூறுவர்.

ஒரு பொருளைக் குறிக்க எல்லோருக்கும் தெரிந்த ஒன்றிரண்டு சொற்களையே மீண்டும் மீண்டும் பயன்படுத்துவதை விட அப்பொருள் குறிக்க வந்துள்ள அனைத்துச் சொற்களையும் வாய்ப்பு

நேரும்போதெல்லாம் பயன்படுத்தி மொழி வளத்தை மேம்படுத்த இலக்கிய வல்லுநர்களுக்கு நிகண்டுகள் பெரிதும் துணை நின்றன.

எட்டாம் நூற்றாண்டு தொட்டு தமிழில் நிகண்டுகள் தோன்றத் தொடங்கின. அகராதிகள் கி.பி.17 ஆம் நூற்றாண்டிற்குப் பிறகுதான் தோன்றத் தொடங்கியதாகக் கூறுவர். ஒரு மொழியும் அம்மொழியில் அமைந்துள்ள சொற்களும் நிலையானவையல்ல. காலம் செல்லச் செல்ல மொழியில் புதுப்புதுச் சொற்கள் வந்து சேருவது இயல்பு. ஒரு மொழியின் வளர்ச்சிக்கு இது தேவையும் ஆகும். இதைத் தான் தொல்காப்பியமும் "கடிசொல் இல்லை காலத்துப் படினே" என்ற சூத்திரத்தில் விளக்குகின்றார். காலந்தோறும் புதுப்புதுச் சொற்கள் மொழியில் வந்து கலப்பதும் பழைய சொற்கள் பல வழக்கொழிந்து போவதும் இயல்பு என்பதை நன்னூலாரும் எடுத்துக் கூறுகின்றனர். "பழையன கழிதலும் புதியன புகுதலும்" என்பது நன்னூல் நூற்பா.

ஒரு மொழியில் காலந்தோறும் புதுப்புது அகராதிகள் தோன்றுவதற்கான காரணங்களுள் ஒன்று இதுவேயாகும். புதிய சொற்களைச் சேர்த்தல், புது முறைகளைக் கையாள்தல், பயன்படுத்துவோருக்கு எளிமையாக அமைத்தல் போன்ற நிலைகளில் அகராதிகள் காலந்தோறும் புதுமையாக அமைகின்றன. பள்ளி மாணவர்களுக்கு, கல்லூரி மாணவர்களுக்கு, சாதாரண வாசகர்களுக்கு என்ற நிலைகளில் பயன்பாட்டாளரின் தேவைகளுக்கு ஏற்பவும் அகராதிகள் அமைக்கப்படுகின்றன. அகராதிகளில் விளக்கப்படங்கள் கொடுப்பதையும் பிற்காலத்தில் புதுமையாகக் கொண்டனர். வடிவமைப்பிலும் அகராதிகள் காலந்தோறும் பல்வேறு வடிவங்களைப் பெற்று வந்துள்ளன. எடுத்துக்காட்டாக, கையடக்க அகராதி போன்றவற்றைக் கூறலாம். கணிப்பொறியின் வருகைக்குப் பின்னால் அகராதிகள் புதுத் தோற்றப் பொலிவுடன் வந்து கொண்டிருக்கின்றன.

அகராதிகளின் முன்னோடியாக விளங்கிய நிகண்டுகளும் காலந்தோறும் மாறுபட்ட நிலைகளில் வெளிவந்துள்ளன.

சூடாமணி நிகண்டு

தமிழில் தோன்றிய முதல் நிகண்டு திவாகரம். இதற்குப் பின் தோன்றிய பிங்கலந்தை போன்ற நிகண்டுகள் கற்போருக்குக் கடினமாக இருந்ததால் எளிமை கருதி இந்நிகண்டை ஆக்கியதாக ஆசிரியர் பாயிரத்தில் குறிப்பிடுகின்றார்.

"செங்கதிர் வரத்திற் றோன்றுஞ் திவாகரன் திவாகரன் சிறப்பின் மிக்க
பிங்கலர் உரை நூற் பாவில் பேணினர் செய்தார் சேர
இங்கிவை யிரண்டுங் கற்க வெளிதல"

என்பது பாடல். சொல்லுகின்ற முறையில் எளிமையைப் பின்பற்றிய

மண்டல புருடர் பிங்கலந்தையிலுள்ள பொருட்களையும் கணக்கிலெடுத்துக் கொண்டு நூலின் அமைப்பு முறையில் திவாகரத்தை அப்படியே பின்பற்றியுள்ளார் என்பதை,

"வருமுறை திவாகரம் போல் வைத்து பிங்கலந்தை தன்னில்
ஒருங்குள பொருளும் ஓர்ந்திட்டு உரைத்தனன் விருத்தம் தன்னில்"

என்ற பாயிரப் பாடலால் உணர்ந்து கொள்ளலாம்.

சூடாமணி நிகண்டு பன்னிரண்டுத் தொகுதியைத் தன்னகத்தே கொண்டு அமைவது. அவையாவன:

1) தேவப் பெயர்த் தொகுதி 2) மக்கட் பெயர்த் தொகுதி 3) விலங்கின் பெயர்த் தொகுதி 4) மரப்பெயர்த் தொகுதி 5) இடப்பெயர்த் தொகுதி 6) பல்பொருட் பெயர்த் தொகுதி 7) செயற்கை வடிவப் பெயர்த் தொகுதி 8) பண்பு பற்றிய பெயர்த் தொகுதி 9) செயல் பற்றிய பெயர்த் தொகுதி 10) ஒலி பற்றிய பெயர்த் தொகுதி 11) ஒரு சொற் பல்பொருள் தொகுதி 12) பல்பெயர் கூட்டத் தொரு பெயர்த் தொகுதி என்பனவாகும். இப்பன்னிரண்டு பகுதிகளை ஒரு பொருட் பல் பெயர்த் தொகுதி, ஒரு சொல் பல்பொருள் பெயர்த் தொகுதி, பல்பொருட் கூட்டத்தொரு பெயர்த் தொகுதி என்ற மூன்று பிரிவுகளாகக் கூறலாம்.

இப்பன்னிரண்டு தொகுதிகளிலுமாக 1197 விருத்தப்பாக்களால் சொற்பொருளை விளக்குகிறார். அகராதி என்ற நிலையில் பார்க்கும் போது 8446 சொற்களுக்குப் பொருள் நவிலப்படுமாற்றைப் பார்க்கலாம். தலைப்புப் பெயர்கள் என்ற நிலையில் 3794 பெயர்கள் இடம்பெறுகின்றன.

அகராதியியல் நெறிமுறைகள்

Lexicography என்பதற்கு தமிழில் அகராதித் தொகுப்பு முறை என்று கூறுவர். அகராதிகளை உருவாக்கச் சில அடிப்படை நெறிமுறைகள் பின்பற்றப்படுகின்றன. இவற்றை அகராதியியல் உத்திகள் என்று கூறலாம்.. தலைச்சொல் தேர்வு (Head word), சொல் மூலம் அல்லது சொற்பிறப்பு, ஒலிப்பு முறை (Pronunciation), எழுத்து முறை (Spelling), இலக்கணப் பொருள், சொற்பொருள், சொற்பொருள் வரிசை முறை, தலைச் சொல்லுக்கான வழக்குப் பயிற்சி, குறிப்பான்கள்(Lables) மேற்கோள்கள் என்ற வரிசை முறையில் அகராதியில் ஒவ்வொரு சொல்லும் பதிவு செய்யப்படுகின்றன. இவற்றுள் ஒலிப்பு முறை ஆங்கில அகராதிகளில் முக்கிய இடம் பெறுகின்றது. தமிழில் ஒலிப்பு முறை விளக்கம் தேவையில்லை என்றே கூறலாம்.

அகரத்தை முதன்மையாகக் கொண்டு அகர வரிசைப்படி

சொற்களை அமைத்துப் பொருளைத் தரும் நிலையில் அகராதிகள் அமைக்கப்பட்டுள்ளன. அகராதி என்ற பெயரே இதைத்தான் உணர்த்துகிறது. அகரத்தை ஆதியாகக் கொண்டது என்பது பொருள். இதனை அகர முதல என்றும் குறிப்பிட்டனர்.

நிகண்டுகளே அகராதிகளின் முன்னோடி என்றாலும், அகராதிகளின் அதே அமைப்பு முறையில் நிகண்டுகள் அமையவில்லை. நிகண்டுகள் மனனம் செய்து புரிந்து கொள்வதற்காகவே எழுதப்பட்டவை. ஆனால் அகராதிகளோ பார்வை நூலாக அமைக்கப்பட்டவை. எனவே நிகண்டுகளில் அகராதிகளைப் போல் சொற்கள் அகர வரிசையில் கொடுக்கப்படவில்லை எனலாம்.

சூடாமணி நிகண்டு-உத்திகள்

நிகண்டுகள் அகராதியைப் போல் தற்கால மொழியியல் அறிவியல் ரீதியாக அமையவில்லை என்பதும் சில நெறிமுறைகளின் உத்திகளின் அடிப்படையில் தான் படைக்கப்பட்டுள்ளன என்பதும் உண்மை.

பொருட்களை உயர்திணை அஃறிணை எனப் பாகுபடுத்தி பொருள் கூறுகின்றார்.

இந்நிலையில் சூடாமணி நிகண்டில் தேவப் பெயர்கள் முதலில் இடம் பெறுகின்றன. தேவர்களில் அருகக் கடவுளுக்குரிய பிறபெயர்கள் முதலில் தரப்படுகின்றன. நூலாசிரியர் சமண மதத்தைச் சார்ந்தவராதலால் சமணமதக் கடவுளாகிய அருகனை முதலில் குறிப்பிடுகிறார். இதன் பிறகு சிவன், அரி, பிரம்மன் ஆகிய மும்மூர்த்திகளின் பெயர்கள் தரப்படுகின்றன. தொடர்ந்து இந்திரன், விநாயகர், கந்தன், காமன், வைரவன், குபேரன், யமன் முதலானவர்கள் பெயர்கள் தரப்படுகின்றன. ஆண் தெய்வங்களின் பெயர்களைத் தொடர்ந்து பெண் தெய்வங்களின் பெயர்கள் தரப்படுகின்றன. பெண் தெய்வங்களில் முடிதரித்தவளாகிய தரும தேவதையின் பெயர் முதலில் தரப்படுகின்றது. தொடர்ந்து உமை, கங்கை, திருமகள், நாமகள், காளி முதலான பெண் தெய்வங்களின் பெயர்கள் இடம் பெறுகின்றன. இதனைத் தொடர்ந்து பஞ்ச பூதங்களின் பெயர் சூரியன் பெயர், நவக்கிரகங்களின் பெயர், நட்சத்திரங்களின் பெயர், மேகம், இடி முதலியவற்றின் பெயர்கள் ஆகியவை கொடுக்கப்பட்டுள்ளன. இந்நிலையில் தேவர்கள் பெயரும் தேவர்கள் வாழ்கின்ற இடமாகக் கருதப்படுகின்ற விண்ணுலகத்தின் பெயரும் விண்ணுலகத்தில் இயங்கும் பொருட்கள் சக்திகள் ஆகியவற்றின் பெயர்களும் ஒரு குறிப்பிட்ட நிலையில் வரிசைப்படுத்தப்படுகின்றன. வழிபடும் தெய்வம், மும்மூர்த்திகள், சிறு தெய்வங்கள், பஞ்சபூதங்கள், நவக்கிரகங்கள், நட்சத்திரங்கள் என்ற நிலையில் தெய்வத்தோடு தொடர்புடைய

பெயர்கள் வரிசைப்படுத்தப்படுகின்றன. ஆணுக்குப் பின் பெண் என்ற முறையும் பின்பற்றப்படுகிறது.

தெய்வப் பெயர்களைத் தொடர்ந்து மக்கட்பெயர்த் தொகுதி இடம்பெறுகின்றது. முனிவர், சமணப்பெரியார், சைவப்பெரியார்கள், வைஷ்ணவர்கள், அகத்தியன் முதலான முனிவர்கள், அரசர்கள், பஞ்சபாண்டவர்கள், துரியோதனன், சேர, சோழ பாண்டியர்கள், குறுநில மன்னர்கள், படைத்தலைவர்கள், நிமித்திகன், கணக்கர் முதலான அரச அவையினர், வைசியர், வேளாளர் சூத்திரர் முதலான இனத்தவர்கள், மருத்துவர், கொல்லர், தச்சர், தட்டார், சிற்பி, கன்னார், வண்ணார், நாவிதர், பாணர் முதலான பல்வேறு தொழில்களில் ஈடுபட்டு இருப்போர், குருடர், செவிடர், ஊமை, கொலையாளி, வஞ்சகன், பகைவர், அமங்கலி, வேசை முதலான கீழோர், ஐவகை நிலத்தில் வாழ்பவர்கள், உறவுப்பெயர்கள் உடல் உறுப்புகளின் பெயர்கள் என்ற வரிசையில் மக்கட் பெயர்த் தொகுதி அமைந்துள்ளது. அந்தணர், அரசர், வணிகர், வேளாளர், சூத்திரர் என்ற பழங்கால வர்ணப் பாகுபாட்டின் அடிப்படையிலேயே பெயர்கள் வரிசைப்படுத்தும் முறையை இவ்வாசிரியர் பின்பற்றியுள்ளார். இவர் சமணர் என்பதால் சமண முனிவர்களின் பெயர்களை முதலில் தந்துள்ளார். பஞ்ச பாண்டவர்களில் முதல்வனாகிய தருமனைச் சொல்லிவிட்டு அதற்கடுத்த நிலையில் கௌரவர் தலைவனாகிய துரியோதனன் பெயர்களைக் குறிப்பிடுகின்றார். அதன் பின்னரே கர்ணன், பீமன், அருச்சுனன் பெயர்கள் தரப்பட்டுள்ளன. பஞ்சபாண்டவர்களில் இருவராகிய நகுலன், சகதேவன் பெயர்கள் தரப்படவில்லை. திரௌபதி முதலான பெண்கள் பெயர்கள் தரப்படவில்லை என்பதும் குறிப்பிடத்தக்கது. இதுபோன்ற தேவப் பெயர்களிலோ, மக்கட்பெயர்களிலோ இராமன், இலக்குமணன், சீதைபெயரும் தரப்படவில்லை. ஆனால் ஒரு சொற் பல்பொருட் தொகுதியில் சீதை என்ற சொல்லைக் குறிப்பிடும்போது "சீதையே பொன்னாங்காணி படைசால் சீராமன் தேவி" என்ற இடத்தில் சீதையின் பெயரும் இராமர் என்ற பெயரும் இடம் பெறுகின்றன.

உடல் உறுப்புக்களின் பெயர்களைக் கூறும்போது பாதாதிகேசம் என்ற வரிசை முறையில் உறுப்புக்களின் பெயர்கள் கூறப்படுகின்றன. தெய்வங்களை வருணிக்கும்போது கேசாதிபாத வரிசையிலும் மக்களை வருணிக்கும்போது பாதாதி கேச வரிசையிலும் பாடுவது மரபு என்பது இங்கு குறிப்பிடத்தக்கது.

மக்களை அடுத்து விலங்குப் பெயர்கள் இடம் பெறுகின்றன. இப்பகுதியில் சிங்கம், புலி, யானை, குதிரை, ஆண், பெண்பிள்ளை, விலங்குப் பெயர்கள், விலங்குகளின் உறுப்புக்கள், பாம்பு முதலான ஊர்வன, பறவை இனங்கள், வண்டு, கொசு முதலான சிறுபூச்சிகள்,

மீன், முதலை, ஆமை முதலான நீர்வாழ் உயிரினங்கள் என்ற வரிசையில் விலங்குப் பெயர்கள் அமைந்துள்ளன. யானை, குதிரை முதலான விலங்குகளைக் குறிப்பிடும் போது அவ்விலங்குகளின் பல்வேறு உறுப்புக்களின் பெயர்களையும் ஆங்காங்கு குறிப்பிட்டுச் செல்லுகின்றார். காட்டு விலங்குகள், நாட்டில் வாழ் விலங்குகள், ஊர்வன, பறவை, நீர்வாழ் உயிரினங்கள் என்ற வரிசை முறையை இங்கு பின்பற்றியுள்ளார்.

மரப்பெயர்த் தொகுதியில் ஐந்தருக்கள், சந்தனம், அகில், மா, பலா, வாழை, செடி, கொடிகள், தானியப் பயிர்கள், நீர்வாழ் செடிகள் என்ற வரிசையில் பெயர்கள் தரப்பட்டுள்ளன. பெருமரங்கள், சிறுமரங்கள், செடிகொடிகள், தானியப் பயிர்கள் என்று வரிசைப்படுத்தியிருப்பது நோக்கத்தக்கது.

இடப்பெயர்த் தொகுதியில் தேவலோகம், நரகம், திசைப்பெயர்கள், குறிஞ்சி முதலான ஐவகை நிலப்பெயர்கள், ஊர், கிராமம், தெரு, வீடு, வீட்டின் உட்புறம் என்ற அகன்ற நிலப்பரப்பிலிருந்து சிறிய வீடு வரையிலான இடங்களின் பெயர்கள் வரிசைப்படுத்தப்படுகின்றன.

பல்பொருட் பெயர்த் தொகுதியில் பொன், பஞ்சலோகம், நவமணி, வெள்ளி, பித்தளை, இரும்பு முதலான உலோகங்களின் பெயர்கள் முதலிலும் கற்பூரம் முதலான மணப்பொருட்கள் அதனை அடுத்தும் தொடர்ந்து உணவுப் பொருட்களின் பெயரும் தரப்படுகின்றன. பொருட்களின் மதிப்பு, அருமை, பயன் என்ற நிலையில் இவை வரிசைப்படுத்தப்பட்டு இருப்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

செயற்கை வடிவப் பெயர்த் தொகுதியில் படைக்கலன்கள், ஆபரணங்கள், இசைக்கருவிகள், வாகனங்கள், வீட்டுச் சாமான்கள், உடைகள் என்ற வரிசையில் பெயர்கள் அமைந்துள்ளன. வட்டம், திரட்சி, கூட்டம், விரிவு, பரப்பு, பெருமை, நுண்மை,அளவு, நிறம், பல்வேறு குணங்கள் என்ற வரிசையில் பண்புப் பெயர்த் தொகுதியை அமைத்துள்ளார்.

செயல் பற்றிய பெயர்த் தொகுதியில் விளையாட்டு, திருமணம், உண்ணுதல், உறங்குதல், முதலான செயல்கள் வரிசைப்படுத்தி அவற்றிற்குரிய பெயர்கள் கூறப்படுகின்றன.

ஒலி பற்றிய பெயர்த் தொகுதியில் சொல், வாசகம், வாழ்த்துதல், பழித்தல், மெய், பொய், சொல் வகைகள், பல்வகைப் பாக்கள், இசைப் பெயர்கள் என்ற வரிசையில் ஒலியோடு தொடர்புடைய பெயர்கள் இடம்பெறுகின்றன.

ஒரு சொல் பல்பொருட் தொகுதியில் க, ங, ச, ஞ, ட, ண . . .

. .ன என்ற மெய் எழுத்துக்களை வரிசைப்படுத்தி எதுகை முறையில் சொற்களை அமைத்துப் பொருள் தருமாற்றைக் காணலாம். இங்கு க, கா, கி, கீ என்ற வரிசை அமைப்பு பின்பற்றப்படவில்லை. இவை மாறி மாறியே வருகின்றன. கலப்பு எதுகைகளும் பலவிடங்களில் வருமாற்றைக் காணலாம். மெய்யெழுத்துக்களை வரிசைப்படுத்தி எதுகை முறையைப் பின்பற்றிப் பொருள் கூறுகின்றனர். 309 விருத்தப்பாக்களுடன் தலைப்புச் சொற்களைக் கொண்டுள்ளது இத்தொகுதி. சூடாமணி நிகண்டின் பன்னிரண்டு தொகுதிகளிலும் சிறப்பும் பிரபலமும் அடைந்துள்ளது இத்தொகுதியே ஆகும். இத்தொகுதிக்கு மட்டுமாகக் கணக்கற்ற பதிப்புக்கள் வெளிவந்துள்ளன.

இறுதியாக அமைகின்ற பல்பெயர்க் கூட்டத்தொரு பெயர்த் தொகுதியில் இரண்டு மூன்று நான்கு என்றவாறு எண் வரிசையில் தொகைப் பெயர்கள் வரிசைப்படுத்தப் படுகின்றன.

ஓர் அகராதியில் இடம் பெற வேண்டிய சொற்களைத் தேர்ந்து எடுப்பதிலும் சில நெறிமுறைகள் பின்பற்றப்படுகின்றன. பயன்பாட்டாளரின் தன்மைக்கும் தேவைக்கும் ஏற்பச் சொற்கள் கூடியும் குறைந்தும் அமையலாம். அகராதியில் ஒரு மொழியின் அனைத்துச் சொற்களும் பதிவுகளாய்த் தரப்படுவதில்லை. அகராதிக்கான சொல்தேர்வு வரையறுத்த நெறியுடன் செய்யப்பெறுகின்றது என்பது அகராதியியலார் கருத்து. அகராதிச் சொல்லாய் தெரிவு செய்யப் பெறும் சொல் வழக்குப் பயிற்சி உடையதாய் இருக்கவேண்டும் என்பது பொது நெறி. சூடாமணி நிகண்டு ஆசிரியரும் தலைச் சொற்களைத் தேர்வு செய்வதில் இந்நெறி முறைகளைப் பெரும்பாலும் பின்பற்றியிருப்பதைக் காணலாம். அருகதேவனின் பிற பெயர்களாக 90 பெயர்கள் கூறப்படுகின்றன. இவற்றுள் அருகன் என்ற பெயரே மிகவும் அதிகப் பயிற்சி வழக்குடைய பெயர். எனவே அருகன் என்ற பெயரையே இவரும் தலைச் சொல்லாகத் தந்திருப்பது குறிப்பிடத்தக்கது. இதுபோன்றே சிவன், அரி, விநாயகன், கந்தன், குபேரன், யமன், உமை, கங்கை போன்ற பெயர்களையும் தலைச் சொல் பெயர்களாகத் தந்துள்ளார். இதுபோன்றே ஒரு சொல் பல பொருள் பெயர்த் தொகுதியிலும் பகவன், நகை, திகிரி, பாகம், சங்கம், பசு, குடம், மாடு, உடை என்றெல்லாம் அதிகமாகப் பழக்கத்திலுள்ள சொற்களையே தலைச் சொல்லாகத் தேர்ந்தெடுத்து அதற்குரிய பல்பொருள்களைத் தருகின்றார்.

அகராதியில் ஒரு சொல்லுக்குரிய பல்வேறு பொருட்களைத் தரும்போது அவற்றை எண்ணிக்கையிட்டுக் குறிப்பிடுவதைக் காணலாம். மண்டல புருடரோ பெயர் எண்ணிக்கையைத் தரும் பாங்கைப் பலவிடங்களிலும் காணலாம்.

(எ.டு) "...... சிவன் பெயர் அறுபத்தாறு"
"உமை பெயர் மூவைந்தாமே"
"ஈரெட்டும் திருமகள் நாமம்"
'நெருப்பின் பெயர் ஆறைந்தாமே"
"அரசன் பெயர் ஈரெட்டாம்"

போன்றவற்றை எடுத்துக்காட்டாய்க் கூறலாம்.

சொல்வகைகள்:

சூடாமணி நிகண்டில் அகராதியியல் உத்திகளைக் காண முயலும் போது Synonym, Homonym, Groupnames என்ற இவற்றையும் இவற்றின் உட்பிரிவுகளையும் கணக்கில் எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும்.

ஒரு பொருட் பன்மொழியும்(Synonym):

இரண்டு அல்லது இரண்டிற்கு மேற்பட்ட சொற்களின் ஒத்த பொருளியல்பு ஒரு பொருட் பன்மொழியாம். சூடாமணியில் முதல் பத்துத் தொகுதிகளும் இத்தன்மைத்தே.

(எ.டு) திருமகள் பெயர் - கடற்பிறந்த கோதை, மா, அரிப்பிரியை, செய்யாள், ஆக்கம், பொன், பொறி, சீதேவி, அலர்மகள், பொருளின் செல்வி, தாக்கணங்கு, இளையாள், பூமின், இலக்குமி, சலசை, இந்திரை

பண்டிதர் பெயர் - கலைஞர், மேதையர், மூத்தோர், கற்றவர், அவை விற்பன்னர், கவிஞர், சங்கம், சாரதி, சூரி, சாடு, புலவர், அறிஞர், புதர்

உடைவாளின் பெயர் - குறும்பிடி, சுரிகை

சூடாமணி ஒரு சொல் பல்பொருட் பெயர்த் தொகுதிச் சொற்களையும் அவற்றிற்குரிய வேறுபட்ட பொருட்களையும் தொகுத்துத் தருகின்றது.

ஒரு சொல் பல்பொருள்(Homonym) :

ஒரு சொல் பலபொருள்களை உணர்த்தி வருவது ஒருசொல் பல்பொருளாகும். இவ்வாறு வரும் பொருள் தொடர்புடையதாக இருப்பதில்லை.

(எ.டு) சந்தம் - நிறம், அழகு, கவிதை, சந்தனம்

பூ - மலர், அழகு, கூர்மை, பொலிவு, பிறப்பு, பூமி

. ஒரு சொல் தொடர்புடைய பலபொருட்களை உணர்த்துவதும் உண்டு. இத்தகைய சொற்களைப் பொருட்பன்மை(Polysemy) என்று குறிப்பிடுவர்.

(எ.டு) மாய்வு - மறைவு, சாவு

ஆகு - எலி, பெருச்சாளி

மேலும் பலபொருட் சொற்களை நேர்பொருள்(Direct Sense), மாற்றப்பொருள்(Transferred sense), சிறப்புப்பொருள்(Specialized Sense), அணிநயப் பொருள்(Figurative sense), தற்காலிகப் பயன்பாட்டுப் பொருள்(Occasional Signification) எனவும் வகைப்படுத்தியுள்ளனர்.

பல்பெயர்க் கூட்டத் தொருபெயர்த்தொகுதி (Group Name or Collective Terms)

சூடாமணி நிகண்டிலுள்ள பன்னிரண்டாம் தொகுதியாக அமைந்துள்ள பல்பெயர்கூட்டத் தொரு பெயர்த் தொகுதி இத்தகையப் பெயர்களைத் தொகுத்துத் தருகின்றது.

(எ.டு) நவரசம் - சிங்காரம், வீரம், நகை, சாந்தம், கருணை, குற்சை, அற்புதம், பயம், கோபம்

நால்வகை உபாயம் - சாமம், பேதம், தானம், தண்டம்

முடிவுரை:

சூடாமணியில் அமைந்துள்ள முதல் பத்துப் பெயர்த்தொகுதிகளும் ஒரு பொருளையும் அப்பொருளுக்குரிய வேறு பெயர்களையும் தொகுத்துத் தருகின்றன. இவ்வாறு தரும்பொழுது அப்பொருளோடு தொடர்புடைய செய்திகள் வருமிடங்களில் அவற்றை விளக்கமாகவும் தந்து செல்கின்றார்.

காற்றின் பெயர்களைத் தொகுத்துக் கூறியதன் பின் மேற்காற்று, கீழ்க்காற்று, வாடை, சுழல்காற்று, தென்றல் இவற்றின் பெயர்களையும் தருகின்றார்.

சங்கின் பெயர்களாக நந்து, சுத்தி, நாகு, வளை, கம்பு, கோடு, வாரணம், வண்டு, இடம்புரி, வெள்ளை என்ற பெயர்களைத் தருகின்றார். இதையடுத்து வலம்புரிப் பெயர், இடம்புரி, பாஞ்சசன்னியம், சலஞ்சலம் என்று சங்கோடு தொடர்புடைய பெயர்களின்

விளக்கத்தையும் தருகின்றார். இதுபோன்று அமைகின்ற பகுதி சொற்களுக்குரிய பொருளை விளக்குவதாக அமைகின்றது. இப்பி ஆயிரம் சூழ்ந்தது இடம்புரி என்றும், இடம்புரி ஆயிரம் சூழ்ந்தது வலம்புரி என்றும் வலம்புரி ஆயிரம் சூழ்ந்தது சலம்சலம் என்றும் விளக்கம் தருகின்றார்.

சில அருஞ்சொற்களுக்குப் பொருள் தரும் நிலையில் இதுபோன்ற பகுதிகள் அமைந்துள்ளன.

பண்பு பற்றிய பெயர்களைக் கூறும் பகுதியில் பழமை, புதுமை, அறிவு, அறிவின்மை, இனிமை, கைப்பு, உயர்வு, தாழ்வு, உண்மை, பொய் போன்ற நிலைகளில் எதிர்ச்சொல் அமைப்பில் பொருட்களைத் தருகின்றார்.

சூடாமணியில் அமைந்துள்ள சொற்களையும் அவற்றிற்கான பொருளையும் மொத்தமாகப் பார்க்கும் போது அரசர்களுக்கும் புலவர்களுக்கும் முக்கியத்துவம் கொடுத்து இந்நிகண்டு யாத்திருப்பதாகத் தோன்றுகிறது.

இயல் இசை வல்லோர் கேட்ப(பாயிரம் - 6) இந்நிகண்டை யாத்ததாக ஆசிரியர் பாயிரத்தில் குறிப்பிடுகின்றார். அரசர்களுக்கும் அரசர்கள் தொடர்பான செய்திகளுக்கும் முக்கியத்துவம் கொடுப்பதைப் பலவிடங்களில் காணலாம். அரசர்க்குரிய இருபத்தொரு வகைச் சின்னம், அரசர்க்குரிய எண் பேராயம், அரசவை உறுப்பினர்கள் இவற்றையெல்லாம் விரிவாகக் கூறுகின்றார். இதுபோன்றே செய்யுளுக்குரிய எண் வகை அசை, நல்லாசிரியன் இலக்கணம், இருபத்தெட்டுச் செய்யுள் அலங்காரம், புலவர் கவிதையை அரசர் அங்கீகரிக்கும் முறை, பரிசில் கொடாத உலோபியர்க்குச் செய்யுட் செய் வகை ஆகியவற்றையும் சிறப்புப்படுத்திப் பேசுகின்றார்.

இடைக்காலத்தில் செய்யுளின் உள்ளடக்கத்தை விட உருவ அமைப்பிற்கு முக்கியத்துவம் கொடுக்கும் நிலை வளர்ச்சி அடைந்தது. சிலேடை முதலான செய்யுள் அமைப்புக்கள் பெரும்பான்மையாகத் தோன்றத் தொடங்கின. மொழியின் பல்வேறு விளக்கங்களையும் மேன்மையையும் எடுத்துக் கூறுவதற்கென்றே பாடல்கள் தோன்றத் தொடங்கின. இந்நிலையில் ஒரு பொருள் பல்பெயர், ஒரு சொல் பல்பொருள் ஆகியவற்றைத் தொகுத்துத்தரும் நிகண்டுகள் முக்கியத்துவம் பெற்றன. அகராதிகள் கடினமான அல்லது அருஞ்சொற்களுக்குப் பொருள் கூறுவதற்காக அமைந்தவை. ஆனால் நிகண்டுகளோ சொல் வளத்தைப் பெருக்குவதையே முக்கிய நோக்கமாகக் கொண்டவை. அகராதிகள் பார்ப்பதற்கு எளிதான முறையில் அகர வரிசையில் அமைக்கப்பட்டுள்ளன. ஆனால்

நிகண்டுகளோ மனனம் செய்யும் நோக்கத்தில் செய்யுள் வடிவில் அமைந்தவை. அகராதிகளை உருவாக்குவதற்கு அடிப்படையான சில நெறிமுறைகள் உள்ளன. இந்நெறிமுறைகள் தற்காலத் தேவைக்கேற்பத் திட்டமிட்ட முறையிலும் அறிவியல் ரீதியாகவும் அமைந்திருக்கக் காணலாம். ஆயின் நிகண்டுகளில் இதுபோன்ற அறிவியல் ரீதியிலான நெறிமுறைகளைக் காணவியலாது. எனினும் காலகட்டத்திற்கும் தேவைக்கும் வசதிக்கும் ஏற்றவாறு சிலநெறிமுறைகளைப் பின்பற்றியே நிகண்டுகளை யாத்தனர் என்பதில் ஐயமில்லை. பண்பாடு, மரபு, பெருமை, சிறுமை, நிலை, விலை, மதிப்பு உயர்வு, தாழ்வு, பயன் முதலான சில பண்புகளை மனதில் கொண்டு அதற்கு ஏற்றபடி சொல்லையும் பொருளையும் தேர்வு செய்து வரிசைப்படுத்தி நிகண்டுகளை அமைத்திருக்கின்றனர் என்று கூறலாம். இந்நிலையில் சொற்பொருள் களஞ்சியமாக விளங்கும் நிகண்டுகள் பண்பாட்டின் சின்னமாகவும் விளங்குகின்றன எனலாம்.

பயன்பட்ட நூல்கள்

1. *சூடாமணி நிகண்டு மூலமும் உரையும்*, ஆறுமுக நாவலர் பதிப்பு, கழக வெளியீடு, 1969
2. *சூடாமணி நிகண்டு ஓர் ஆய்வு*, சு. சாரதா, பி.எச்.டி ஆய்வேடு, கேரளப் பல்கலைக்கழகம்,1995
3. *சூடாமணி நிகண்டு(பதினொன்றாம் தொகுதி*, ஒரு சொல் பலபொருள் விளக்கம்) பதிப்பாசிரியர் மு. சண்முகம் பிள்ளை, இ. சுந்தரமூர்த்தி, 1998
4. *அகராதியியல்*, முனைவர். பெ. மாதையன், தமிழ்ப் பல்கலைக்கழகம், தஞ்சாவூர், 1997
5. **An Introductory Text Book of Linguistics & Phonetics**, Redhey L. Varahney, 1977.

Valedictory Address

P. R. Subramanian

Yesterday and today we have been listening to and discussing various aspects of Tamil-Malayalam bilingual lexicography. As we all know, among the South Dravidian languages Tamil and Malayalam are closely related. Even for this genetically related languages there is no good dictionary on modern lexicographic principles. Will there be one in the near future? We are glad to hear that a Malayalam-Tamil dictionary is in progress at the Calicut University. What about Tamil-Malayalam dictionary? We talked about it and we hope it will be taken up by some one.

Every language organizes its semantic system in its own way. In genetically related languages, it is assumed that there will be a common core in their semantic systems, hence it may be relatively easier to find the equivalents. Our discussions prove that it may not be that easy. It would be interesting and rewarding to share our lexicographic problems with Scandinavian lexicographers. Their languages - Danish, Swedish and Norwegian - are as closely related with one another as that of ours.

The Seminar is over, the curtain will fall in an hour's time. The question before the host, the Department of Tamil, is: What next?. This Department has a rich lexicographic tradition left behind by Prof. Vaiyapuri Pillai, the doyen of Tamil lexicography, and Prof. V. I. Subramoniam, the trend-setter of indices to classical texts. But tradition should not become a burden. It should not be viewed as an yoke to which the successors are fastened to. It is a mental state that will make you feel more responsible and answerable to your actions. The feeling of responsibility and accountability will make the staff of the Department hesitant to take the plunge into the dictionary making. That is perfectly understandable.

Dr. Nachimuthu and his experienced colleagues decided in favour

of making a dictionary, I take this opportunity to offer some suggestions. I worked in an Indological Institute outside India, in the project of an University of Tamilnadu and now in close connection with an excellent publisher whose academic bend of mind is classy. So my suggestions carry some conviction.

Here are the suggestions :

1. Dictionary making needs constant attention and systematic working. So, make sure whether you can allot time out of your tight teaching schedule.
2. Dictionary making is essentially a disciplined work of a small team. Can you constitute a small team, the members of which love to work spontaneously?
3. People who are working in the team or contributing from outside will easily be offended if due credits are not given to them. Inner cohesion is essential for smooth progress. The absence of names on the credit page will cause heartburns. It is said of Noah Webster, that he was highly individualistic and was unwilling to acknowledge the assistance of his collabrators. Give every one his/her due credit.
4. Respect the traditional scholars. The traditional scholarship has lot of wisdom that needs to be analysed and put into a frame work.
5. We often hear Lexicography needs Linguistics. But it is not a one-way traffic. Lexicographic data will serve as an antidote to excessive theorizing in Linguistics. So, it is also true Linguistics needs Lexicography.
6. Many times in the past I have invited linguists for discussion. They were happy in our midst. But they are not consulted in their University by lexicographic people. You can break the barrier and invite a like minded linguist for consultation.
7. The technological giant, computer is necessary to lessen your manual labour. With a programmer's help indexing, alphabetizing, etc. can be made possible. If the programme is good, computer does excellent job. At the same time it will also create lot of problems that have to be attended every

now and then. It is not wise to resort to the messy business of heaping slips.

8. A small project, where you can ensure quality, is superior to an ambitious project that may be abandoned later for lack of progress or funds. A small project completed in time will instill confidence to take up a larger project. Small success leads to great victory. In this respect we need not follow Thiruvalluvar who says:

   "Better to hold the spear that missed an elephant

   Than the arrow that killed a hare"

9. You have invited me and many other scholars for this seminar. What can we offer you in return? We can give some ideas but it is left to you to make use of us the best possible way. In my opinion, the invitees to a serious seminar like this should make a pledge to the host that they will help in the hour of need.

10. Out of the usage of people lexicographers make a dictionary, then they give it back to the benefit of the people. In that respect the end product Dictionary is a language document with social relevance. Let us view the dictionary as a facilitator, not a cane-in-hand headmaster.

"I know of no more enjoyable activity than working on a dictionary. . . . lexicography rarely sends one on fuitless quests. . . . Every day one is confronted by new problems, usually small but absorbingly interesting, at the end of the day one feels healthily tired, but content in the thought that one has accomplished something and advanced the whole work towards its completion".

J.R. Hulbert, Collaborated with Sir William Craige in the making of *A Dictionary of American English* (1938-44).

தமிழ் மலையாளம் அகராதியியல் கருத்தரங்கு 2000 பிப்ரவரி 23–24

அறிக்கை

திருவனந்தபுரத்திலுள்ள காரியவட்டம் கேரளப்பல்கலைக்கழகத் தமிழ்த்துறையில் 2000 ஆண்டு பிப்ரவரி 23 , 24 புதன் வியாழனன்று தமிழ் மலையாளம் அகராதியியல் கருத்தரங்கு சிறப்பாக நடந்தேறியது. இதில் புகழ் பெற்ற அகராதியியல் அறிஞர்கள்,மொழியியலாளர்கள் தமிழ் மலையாள அறிஞர்கள் 25க்கும் மேற்பட்டோர் கலந்துகொண்டனர்.தமிழிலும் மலையாளத்திலும் அகராதி தயாரித்தல் பற்றியும் தமிழ் மலையாளம் மலையாளம் தமிழ் அகராதிகள் தயாரிப்பது பற்றியும் ஆறு அமர்வுகளில் இக்கருத்தரங்கில் விரிவாக விவாதிக்கப்பட்டன.

பிப்ரவரி 23 ஆந்தேதி புதன்கிழமை காலை காரியவட்டத்திலுள்ள தமிழ்த்துறையில் கேரளப்பல்கலைக்கழகத் துணைவேந்தர்முனைவர் என்.பாபு தலைமையில் கருத்தரங்கத் தொடக்கவிழா நடைபெற்றது. தமிழ்த்துறைத் தலைவர் பேராசிரியர் கி.நாச்சிமுத்து வரவேற்புரையாற்றினார்.கேரளப்பல்கலைக் கழக முன்னாள் மலையாள அகராதித் துறைத் தலைமைப்பதிப்பாசிரியர் முனைவர் பி.சி. பாலகிருஷ்ணன் தொடக்கவுரையில் தமிழும் மலையாளமும் மிக நெருங்கியிருந்தும் இன்னும் இருமொழிகளிடையே அகராதி இல்லாத குறையைப் போக்கத் தமிழ்த்துறை முயல்வது பாராட்டுக்குரியது என்றார்.கேரளப்பல்கலைக்கழக ஆட்சிக்குழு உறுப்பினர் முனைவர் கே.சசிகுமார்,மொழியியல் துறைத்தலைவர் முனைவர் ஜி.கே.பணிக்கர், மலையாளத்துறைத்தலைவர் முனைவர் என்.ஆர்.கோபிநாத பிள்ளை,சமஸ்கிருதத் துறைத்தலைவர் முனைவர் டி.தேவராஜன் ஆகியோர் வாழ்த்துரை வழங்கினார்கள்.தமிழ்த்துறைப்பேராசிரியை முனைவர் எல்.குளோறியா சுந்தரமதி அவர்கள் நன்றி நவின்றார்கள்.

அன்று காலை11.30 முதல் 1மணி வரை நிகந்த தமிழ் மலையாள அகராதியியலின் அண்மைக்காலப் போக்குகள் என்ற முதல் அமர்வுக்கு அண்ணாமலைப்பல்கலைக்கழக முன்னாள் மொழியியல் துறைத் தலைவரும் பேராசிரியருமான முனைவர் க.பாலசுப்பிரமணியன் தலைமை தாங்கினார்.சென்னை மொழி அறக்கட்டளை

அகராதித்துறைத் தலைமைப்பதிப்பாசிரியர் முனைவர் பா.ரா. சுப்பிரமணியன் தமிழில் பழைய அகராதிகள் திருத்தப்படாமல் அப்படியே பதிப்பிக்கும் முயற்சியே மேலோங்கியுள்ளது என்பதைக் குறையாகக் குறிப்பிட்டார்.க்ரியாவின் தற்காலத் தமிழ் அகராதி மரபுத்தொடர் அகராதி போன்றவை நல்ல முயற்சிகள் என்றார்.மொழி அறக்கட்டளையில் இரண்டு இலட்சம் சொற்களும் மைசூரிலுள்ள நடுவண் மொழி நிறுவனத்தில் முப்பது இலட்சம் சொற்களும் தொகுக்கப்பட்டுள்ளன என்றார்.

தமிழ் மலையாள அகராதி உருவாக்கம் சிக்கல்களும் தீர்வுகளும் என்ற இரண்டாம் அமர்வு அன்று பிற்பகல் 2மணி முதல் 3.30 வரை தமிழ்ப்பல்கலைக்கழக வளர்தமிழ் அறிவியல் துறையின் முன்னாள் தலைவர் பேராசிரியர் இராம.சுந்தரத்தின் தலைமையில் நிகழ்ந்தது. கோழிக்கோடு பல்கலைக்கழக மொழியியல் பேராசிரியர் பி.வேணுகோபாலப் பணிக்கர் அகராதி அமைக்கும்போது காற்று,வாயு போன்ற ஒருபொருட்பன்மொழிகள் வழங்கும் முறைகளை எடுத்து விளக்கும் முறைகளை எடுத்துரைத்தார். கோழிக்கோடு பல்கலைக்கழக மொழியியல் முதுநிலை விரிவுரையாளர் முனைவர் ஜி.பாலசுப்பிரமணியன் தமிழிலும் மலையாளத்திலும் காணப்படும் ஒத்த சொற்களை அகராதியில் அமைக்கும்போது கவனத்தில் கொள்ள வேண்டிய கருத்துக்களை எடுத்துரைத்தார்.

மலையாளம் தமிழ் அகராதி உருவாக்கம் சிக்கல்களும் தீர்வுகளும் என்ற மூன்றாம் அமர்வு அன்று பிற்பகல் 3.45 முதல் 5 மணிவரை சென்னை மொழி அறக்கட்டளை அகராதித்துறைத் தலைமைப்பதிப்பாசிரியர் முனைவர் பா. ரா.சுப்பிரமணியன் தலைமையில் நிகழ்ந்தது. கேரளப்பல்கலைக் கழக மலையாள அகராதித் துறைத் தலைமைப்பதிப்பாசிரியர் முனைவர் பி. வேணுகோபால் தன் கட்டுரையில் மலையாள அகராதியில் தொல்காப்பியம் தொடங்கிய நூல்களிலிருந்து சொற்களை எடுத்துக் கொடுக்க வேண்டும் என்றார்.அதே நிறுவனத்தைச் சேர்ந்த தொழில் நுட்ப உதவியாளர் முனைவர் சுபாஷ் நாம் தயாரிக்கும் அகராதி தற்கால மொழிக்கா இலக்கிய மொழிக்கா இவ்வகராதிகள் யாருக்கு என்பன பற்றி தெளிவு தேவை என்றார்.தமிழில் கலைச்சொல் அகராதிகள் தொகுக்கப்படும் முறைகளை எடுத்துரைத்த தமிழ்ப்பல்கலைக்கழக வளர்தமிழ் அறிவியல்தமிழ்த்துறை முன்னாள் தலைவர் பேராசிரியர் இராம.சுந்தரம் இணையத்தில் தமிழ்க்கலைச்சொற்களைத் தொகுக்கும் இணையத் தளம் ஒன்று அமைக்கும் முயற்சி நடந்து வருவது பற்றி எடுத்துரைத்தார்.இதன் மூலம் யாரும் தாம் படைத்த கலைச்சொற்களை அதற்கு அனுப்ப இயலும் ,தரவுத் தொகுப்பை விரிவாக்க இயலும்என்றார்.

கருத்தரங்கின் இரண்டாம் நாள் (24.02.2000) மூன்று அமர்வுகளில் அகராதியியல் தொடர்பான கருத்துக்கள் விவாதிக்கப்பட்டன.காலையில் நடந்த நான்காம் அமர்வு சிறப்பு அகராதிகள் பற்றி அமைந்தது.தமிழில் தெசாரஸ் எனப்படும் பொருள் ஒப்புமை அகராதி அமைக்கும் முறை பற்றி

மைசூரிலுள்ள நடுவண் மொழி நிறுவனத்தைச் சேர்ந்த முனைவர் ஜி. சங்கரநாராயணனும் மலையாளத்தில் அத்தகைய அமைப்பது குறித்து கர்னல் என்.பி.நாயரும் கருத்துரை வழங்கினர்.தொடர்ந்து சங்க இலக்கிய உவமை அகராதி குறித்த கட்டுரையைக் கேரளப்பல்கலைக்கழகத் தமிழ்ப்பேராசிரியர் இலா.குளோறியா சுந்தரமதி அவர்கள் வழங்கினார். மலையாளத்தில் கலைச்சொல் அகராதி குறித்தும் அதன் வரலாறு குறித்தும் அமைந்தது திரு.விளக்குடி இராஜேந்திரன் கட்டுரை.இவ்வமர்வுக்குக் கோழிக்கோடு பல்கலைக்கழக மொழியியல் பேராசிரியர் வேணுகோபாலப்பணிக்கர் தலைமை தாங்கினார்.

முற்பகலில் கேரளப்பல்கலைக்கழக மொழியியல் பேராசிரியர் ஆண்ட்ரூஸ் குட்டி தலைமையில் நடந்த ஐந்தாவது அமர்வில் மொழிபெயர்ப்பும் அகராதியும் பற்றி விவாதிக்கப்பட்டது.இவ்வமர்வில் பாரதியார் பல்கலைக்கழக முன்னாள் பேராசிரியர் சிற்பி பாலசுப்பிரமணியம்,அகராதி நூல்கள் பல வெளியிட்டுள்ள பேராசிரியர் மு.ச.சிவம்,மலையாள ஆய்வாளர் மாத்யூ பிலிப்,அண்ணாமலைப்பல்கலைக்கழக முன்னாள் மொழியியல் பேராசிரியர் க.பாலசுப்பிரமணியன் ஆகியோர் கட்டுரை வழங்கினர். மலையாள மொழியிலிருந்து தமிழில் பெயர்க்கும் போது எதிர்கொள்ளும் சிக்கல்களைத் தமது அண்மை மொழிபெயர்ப்பான ஒரு சங்கீதம் போல என்ற நாவலின் ஒளியில் விவாதித்தார் சிற்பி.தமிழிலிருந்து மலையாளத்திற்குப் பெயர்க்கும்போது எதிர்கொள்ளும் சிக்கல்களை மையமிட்டு அமைந்தது மாத்யூ பிலிப்பின் கட்டுரை.தமது அகராதி நூல்கள் பற்றிய விவரணத்தை வழங்கினார் திரு.மு.ச.சிவம்.திரு.க. பாலசுப்பிரமணியம் பலபொருள் ஒரு சொற்களை தமிழ் மலையாள அகராதிகளில் அமைக்கும்போது எதிர்கொள்ளும் சிக்கல்களை எடுத்துரைத்தார்.

நிகண்டுகள்,சொல்லடைவுகள்,தொடர் அடைவுகள் என்ற ஆறாவது அமர்வு அன்று பிற்பகல் 2முதல் 3.30 வரை முனைவர் சிற்பி பாலசுப்பிரமணியம் தலைமையில் நிகழ்ந்தது.இவ்வமர்வில் கேரளப்பல்கலைப்பேராசிரியர் முனைவர் கி.நாச்சிமுத்து தமிழில் காணப்படும் சொல்லடைவுகள்,ஒத்த வாக்கிய அகராதிகள் இவற்றை மதிப்பிட்டு இவை இன்னும் அகராதி தயாரிப்பாளருக்கு உதவும் வகையில் செப்பம் பெறவேண்டும் என்றார். கேரளப்பல்கலைப்பேராசிரியர்முனைவர் சி.சுப்பிரமணிய பிள்ளை சொல்லடைவு தயாரிப்பதிலும் அச்சிடுவதிலும் பேராசிரியர் வையாபுரிப்பிள்ளை பேராசிரியர் வ.ஐ.சுப்பிரமணியம் தலைமையிலும் பின்னரும் கேரளப்பல்கலைக்கழகத்தில் நிகழ்ந்த பணிகளை விவரித்தார்.தனுவச்சபுரம் வி.டி.எம் .என்.எஸ். எஸ். கல்லூரி முதுநிலைத்தமிழ் விரிவுரையாளர் முனைவர் சி.சாரதா நிகண்டுகளும்

அகராதியியல் கூறுகளும் என்ற தலைப்பில் கட்டுரை வாசித்தார்.
அன்று பிற்பகல் 3.45 முதல் 4.45 வரை நிகழும் நிறைவுரை விழா பேராசிரியர் சிற்பி பாலசுப்பிரமணியம் அவர்கள் தலைமையில் நிகழ்ந்தது. தமிழ்த்துறைப்பேராசிரியர் சி.சுப்பிரமணிய பிள்ளை வரவேற்புரை யாற்றினார். சென்னை மொழி அறக்கட்டளை அகராதித்துறைத் தலைமைப்பதிப்பாசிரியர் முனைவர் பா.ரா.சுப்பிரமணியன் நிறைவுரையாற்றினார். பேராசிரியர் இராம.சுந்தரம்,மனோன்மணியம் பல்கலைக்கழகத் தமிழ்ப்பேராசிரியர் பரமசிவம் ஆகியோர் வாழ்த்துரை வழங்கினர்.தமிழ்த்துறைப் பேராசிரியை காஞ்சனா நன்றியுரை நவின்றார். கருத்தரங்க முடிவில் தமிழ் -மலையாள அகராதியைக் கேரளப்பல்கலைக்கழகத் தமிழ்த்துறையும் மலையாளத் தமிழ் அகராதியைக் கோழிக்கோடு பல்கலைக்கழக மலையாளத் துறையும் மேற்கொள்ள வேண்டும் என்றும் இவ்வகராதிகள் இன்றைய மொழிக்குரிய பொது அகராதிகளாக முதலில் அமையவேண்டும் என்றும் பரிந்துரைக்கப்பட்டது.பின்பு இலக்கிய மொழிக்கு அகராதிகள் உருக்கலாம்.முதலில் 5000 சொற்கள் அடங்கிய அகராதியை வெளியிட முயலவேண்டும். மேலும் இதற்கு மைசூர் மொழிகள் நிறுவனம் சென்னை மொழி அறக்கட்டளை ஆகியவற்றில் உள்ள தரவுத் தொகுப்புகளைப் பயன்படுத்திக்கொள்ளவேண்டும் போன்ற பரிந்துரைகளும் வழங்கப்பட்டன.
கருத்தரங்கை ஒட்டித் தமிழ்த்துறை தயாரித்த சொல்லடைவுகள் பொருளடைவுகள் தொடர் அடைவுகள் முதலியன அடங்கிய கண்காட்சியும் ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருந்தது.

சி.சுப்பிரமணிய பிள்ளை
தமிழ்த் துறை
பேராசிரியர்

காரியவட்டம், திருவனந்தபுரம்
25/02/2000

LIST OF CONTRIBUTORS

1. DR. B.C. BALAKRISHNAN,
D-8, JAWAHAR NAGAR,
Thiruvanathapuram.

2 DR. G. BALASUBRAMANIAN,
Lecturer in Tamil, Dept of Malayalam,
Calicut University, Calicut.

3. DR. GNANASUNDARAM,
Deputy Director,
Central Insitute of Indian Languages,
Manasagangotri,
Mysore-570005

4. DR. MATHAIYAN,
Reader,
Departments of Compilation,
Tamil University, Thanjavur - 613 005

5. DR. MATHEW PHILIP,
Puthuveettil,
Thoppipala P.O.,
Near Kolimala School,
Kottappana,
Idukki District, Kerala

6. DR. K. NACHIMUTHU,
Professor & Head,
Dept. of Tamil,
Dean,Faculty of Oriental Studies,
University of Kerala,
Kariavattom - 695 581.
Thiruvanathapuram.

7. COL. N.B. NAIR,
Anugraham,
7.PTP Nagar,
Thiruvanathapuram-38

8. DR. PREMA NANDAKUMAR,
Mutal Tirumaligai,
91, South Chithirai Veethi,
Sri Rangam - 620 003.
Tiruchirappalli.

9. DR. M. SADASIVAM,
45 Valliyammai Second Street,
Periayavalasu,
Erode - 638 004.

10. DR.G. SANKARANARAYANAN,
Research Officer,
Central Insitute of Indian Languages,
Manasagangotri, Mysore-570005

11. DR. C. SARADA,
Sr. Lecturer in Tamil,
V.T.M.N.S.S. College,
Dhanuvachapuram.

12. DR. SIRPI BALASUBRAMANIAM,
50, Azhkappa Colony,
Pollachi, Coimbatore District.

13. DR. P.R. SUBRAMANIAN,
Editor, Mozhi Trust,
18. Shreenivas Apartment,
Turnbulls First Cross,
Off. Chamiers Road,
Chennai -600 035

14. DR. C. SUBRAMONIA PILLAI,
Professor, Department of Tamil,
University of Kerala,
Kariavattom - 695 581.
Thiruvanathapuram.

15. DR. Rm. SUNDARAM,
Retd. Professor,
1, Singara Thoppu,
South Lane, Madurai-1.

16. DR. T.B. VENUGOPALA PANICKER,
Professor of Linguistics,
Department of Malayam,
Calicut University,
Calicut.

17. MR. VILAKKUDY RAJENDRAN,
Sr. Research Officer,
State Insitute of Languages,
Thiruvanathapuram.

Printed at TACS Computers, Fort, Tvm. ☎ 464706